

இந்து தருமம்

2021

இந்து மாணவர் சங்கம் 20-21

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

உ

இந்து தருமம்

இந்து மாணவர் சங்கம் 2020 / 21

புராதனைப்பல்கலைக்கழகம்

HINDU DHARMAM

Hindu Student's Union - 2020/21

University Of Peradeniya

குமரன் இவன் அழகில்
குளிர்ந்து போகிறது மனம்!
குகளே குறிஞ்சி நாயகா,
குடி கொள்வாய் எம் மனதில்!

சமர்ப்பணம்

நூல் முகம்

01. நூல் : இந்து தருமம் 2020
02. இதுழாசிரியர்கள் : செல்வன் இ.கிருஷ்ணலோஜன்
செல்வி ம.பிரியந்தி
செல்வன் நி.கேதீஸ்ராம்
03. வெளியீடு : இந்து மாணவர் சங்கம் 2020/2021
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.
04. பிரதிகள் : 50
05. பக்கங்கள் : X +128
06. தாள் : 70g/m²
07. அளவு : B5 (JIS)
08. Title : *Hindu Darma 2020*
09. Editors : *Mas.I.Krishnalogan*
Mrs.M.Priyanthy
Mas.N.Ketheesram
10. Published By : *Hindu Students' Union 2020/2021*
University of Peradeniya,
Peradeniya.
11. Copies : 50
12. Pages : X +128
13. Size : B5 (JIS)
14. Paper : 70g/m²

பொருளடக்கம்

01. ஆலய பிரதம குருவின் ஆசிச்செய்தி	
02. பெருந் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி	
03. பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	
04. பொறுப்பாண்மைக்குழு தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி	
05. பொறுப்பாண்மைக்குழு செயலாளரினதும் இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்கத் தலைவரினதும் வாழ்த்துச்செய்தி	
06. இந்துமாணவர் சங்கத் தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து....	
07. இதழாசிரியர்களின் உள்ளத்திலிருந்து...	
08. இந்து மாணவர் சங்கம் 64வது செயற்குழு 2020/2021	
09. குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தின் 64வது பொறுப்பாண்மைக்குழு 2020/2021	
10. குறிஞ்சிக்குமரன்	1
11. சிவனின் மகிமை	3
12. கர்ம தத்துவம்	4
13. அறம் வளர்த்த தமிழ் தெய்வம்	7
14. நவராத்திரி நாயகியே	11
15. இந்து மதத்தில் மாதர்குலத்தின் பண்பு	12
16. இந்து சமயமும் அறிவியலும்	17
17. சைவசமயத்தின் வரலாறு	20
18. சமய சின்னங்கள்	22
19. சிவராத்திரி பின்னணி	25
20. சமயமும் வாழ்வும்	27
21. அறம் செய்ய விரும்பு	29
22. சொல்லி விடவா	31
23. நவராத்திரி விரதம்	34
24. பிறைசூடன் மேல் பித்தானேன்	36
25. ஆன்ம ஈடேற்ற வழிமுறைகள்	38
26. இந்து சமய சடங்குகள்	43
27. சைவமே மெய்ச்சமயம்	46
28. பஞ்சாங்கம்	48
29. மனிதவாழ்வில் இந்து சமயத்தின் பங்களிப்பு	50
30. நவராத்திரி கொலுவின் சிறப்பு	53
31. சைவமும் தமிழ்மொழியும் சைவத்தின் தொன்மையும்	54

32. கயிலை மலையின் அற்புதம்	57
33. பெண்ணியம்	59
34. நவ துர்க்கை	60
35. விஞ்ஞானத்தை விஞ்சும் இந்து மதம்	62
36. தமிழ் புலவர்கள்	65
37. வேதமும் ஆகமும்	67
38. கேதார கௌரி விரத கதை	70
39. நவராத்திரி நாயகி உறைவிடம்	72
40. ஆறுமுக நாவலரும் இந்து சமயமும்	74
41. இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சி போக்கு	76
42. சைவ வழிபாட்டு முறைகள்	79
43. சித்தமெல்லாம் சிவமயம்	83
44. சைவம் காத்த பண்பாடு	84
45. இறைவனும் ஆன்மாவும்	88
46. சைவசமய வளர்ச்சி	90
47. மனிதனும் வழிபாடும்	92
48. நவராத்திரி	93
49. திடீர் விழிப்பும்... தியானமும்...	94
50. சிதம்பர இரகசியம்	96
51. இந்து ஆலய வழிபாடு	98
52. நாயன்மார்கள்	100
53. விபூதி	103
54. புண்ணியம் தரும் சிவதலங்கள்	106
55. ஆன்ம திருப்தி	109
56. இலட்சியம்	111
57. சோழர் காலத்தில் தமிழ்மொழியின் நிலை	113
58. சும்பாபிஷேகம்	116
59. சிவம்	121
60. இந்து மதமும் அறிவியலும்	122
61. ஆண்டறிக்கை. 2020 / 21	124
62. 1952ம் ஆண்டு முதல் இன்று வரை...	126
63. நன்றியுரை	128

ஆயை பிரதமகுருவின் ஆசிச்செய்தி

க.வரதராஜசர்மா
குறிஞ்சிக்குமரன் கோவில்,
பேராதனை.

சிவநேயச் செல்வர்களே!

இலங்கையின் மிக மூத்ததும் சிறந்ததுமான பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேரரசராக விளங்குபவர் குறிஞ்சிக்குமரப் பெருமான்.

பல்கலைக்கழகத்தின் அனைத்து பீடங்களிலும் பயிலும், பயிற்றும் சைவத் தமிழர்களின் வழிபடு கடவுள் இக் குறிஞ்சிக்குமர ஸ்வாமி தான்!

“யாம் ஓதிய கல்வியும் எம் அறிவும்

தாமே பெற வேலவர் தந்தது”

என்ற அருணகிரியாரின் திருவாக்குக்கு இணங்க, இவர்கள் அனைவரும் கூடிப் பாடிப் பரவி வழிபடும் ஒழுங்குமுறையை வேறெந்தப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் காணவே முடியாது.

இத்தகைய சிறப்புடைய இந்து மாணவர்களின் குழுமத்தால் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்பெறும் ‘இந்துதர்மம்’ எனும் மலர், இந்த ஆண்டும் இக்கட்டான ‘கொரோனா’ எனும் கொடும் நோய் வருத்தி வரும் சூழலிலுங் கூட வெளி வருவது பாராட்டுதற்குரியது.

“தர்மத்தைக் காத்தவனை அது காக்கும்

தர்மத்தைக் கொன்றவனை அது கொல்லும்”

என்ற ஸ்மிருதி வாக்கிற்கிணங்க, ‘இந்துதர்மம்’ வெளியீட்டுக்காக உழைத்தவர்களும், அனுசரனை புரிவோரும், வாங்கி வாசித்து நேசித்து வாழ்வோரும்- யாவரும் சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு வாழ வேண்டுமாக ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

சுபமஸ்து நித்தியம்

பெருந் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வாடிவேல்முருகன் தர்மதாசன்
பெருந் தலைவர்
இந்துமாணவர் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

மகாவலிகங்கைக் கரையின் பேராதனைபள்ளத்தாக்கில் இயற்கைஎழில் கொஞ்சம் அழகுடன் உயர் கல்வியை வழங்கும் இலங்கையின் சிறந்ததரம் வாய்ந்த பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துக்களின் வழிபாட்டிற்கென அமைந்துள்ள குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தின் சகல செயற்பாடுகளிலும் முக்கியத்துவம் பெறும் பல்கலைக்கழக மாணவ அமைப்பான இந்துமாணவர் சங்கத்துடன் இணைந்து குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்துக்காக பணியாற்றுவதில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இலங்கையின் சகல பிராந்தியங்களிலும் இருந்து பல்கலைக்கழகத்தின் ஒன்பது பீடங்களுக்கும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட இந்துமாணவர்களில், சமயத் தொண்டில் ஆர்வமும் ஆலயப்பணிகளில் அர்ப்பணிப்பும் கொண்ட மாணவர்களின் செயற்பாடுகளின் மூலம் ஆலயம் சிறப்புடன் விளங்குகின்றது.

எனினும் 2020ஆம் ஆண்டில் உலகம் பூராவும் எதிரிநோக்கிய கொவிட் - 19 தொற்று எம்மையும் விட்டுவைக்கவில்லை. இதன் காரணமாக பல்கலைக்கழக கல்வி நடவடிக்கைகள் பல்வேறு தடைகளையும் இடையூறுகளையும் எதிரிநோக்கியது. இதன் விளைவு மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக சுற்றாடலில் இருந்து வெளியேறித் தமது பிரதேசங்களில் இருந்தே இணைய வழி மூலமான கற்றலை மேற்கொண்டனர். இதனால் 2020ஆம் ஆண்டு என்பது குறிஞ்சிக் குமரனுக்கு மாணவர்களது ஆதரவில்லாத ஆண்டாகவே அமைந்தது என்பது வேதனை தரும் விடயமாகும். எனினும் எமது பிரதமகுருக்களின் அயராத உழைப்பினாலும் பேராதனை மற்றும் கண்டி சுற்றாடலில் வாழ்ந்துவரும் பழையமாணவர்கள், பொதுமக்களின் ஆதரவினாலும் உற்சவங்கள் மற்றும் விசேடதினங்கள் நாட்டு நிலைமைக்கு ஏற்ப கிரமமாக நடைபெற்றது என்பது எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக் குமரனின் அருளென்றே கூற வேண்டும். 2021ஆம் ஆண்டும் கொவிட் - 19 தொற்றுதொடருமா இல்லையா என்பதனை உறுதிபடக் கூறமுடியாத நிலைமையே காணப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் 2021 மற்றும் 2022ஆம் ஆண்டுகள் இந்துமாணவசங்கத்திற்கு முக்கியமான காலகட்டமாகும். ஏனெனில் 2022ஆம் ஆண்டில் ஆலயத்தின் மஹாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற வேண்டியுள்ளது. எனவே இந்துமாணவசங்கத்தினர் தற்போதிருந்தே அதற்காக ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய ஏனைய அமைப்புக்களான பொறுப்பாண்மைக் குழு மற்றும் இந்துபட்டதாரிகள் சங்கம் போன்றவற்றுடன் இணைந்து எதிர்வரும் கும்பாபிஷேகத்திற்காக பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது என்பதனை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். மேலும், 2022ஆம் ஆண்டின் கும்பாபிஷேகம் தொடர்பிலான ஒரு அங்கமாக வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் எமது இந்துப் பட்டதாரிகள் எமது

அமைப்புக்களுடன் இணைந்த வகையில் பணியாற்ற முன்வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களது பூரண ஒத்துழைப்பு குறிஞ்சிக்குமரனுக்குக் கிடைக்குமென்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

கொவிட் - 19 தொற்றின் இடையூறு காணப்படுகின்ற போதும் வழக்கம் போல இவ்வருடமும் “இந்துதருமம்” வெளிவருகின்றது. இந்துமாணவசங்கத்தின் செயற்பாடுகளையும் இருப்பையும் வெளிப்படுத்தும் இம்மலர் வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைவதுடன் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நன்றி

பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கலாநிதி த.விநாயகதாசன்
பெரும் பொருளாளர்
இந்துமாணவர் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பேராதனை உறைந்து பேணி நம்மைக் காத்துவரும் குறிஞ்சிக்குமரன் பாதார விந்தங்களைப் பணிந்து, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துமாணவர் சங்கம் ஆண்டுதோறும் வெளியிடும் "இந்துதருமம்" மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதில் பெருமை அடைகின்றேன்.

பொறுப்பாண்மைக்குழு தலைவரின் வாழ்த்து செய்தி

பேராசிரியர் வை. நந்தகுமார்.

தலைவர்

குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் பொறுப்பாண்மைக்குழு
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வளாகத்தினுள் கோயில் கொண்டிருக்கும் குறிஞ்சிக்குமரனாகிய முருகப்பெருமான் அன்று முதல் இன்றுவரை அடியார்களுக்கு அருள் பாலித்து வருவதற்கு பொறுப்பாண்மைக்குழு, இந்து மாணவர் சங்கம், இந்து பட்டதாரிகள் சங்கம் ஆகியவற்றின் அயராத உழைப்பு காரணமாகும். இதில் இந்து மாணவர்களின் அயராத அர்ப்பணிப்பு ஒரு பிரதான காரணம் என்றால் மிகையாகாது. ஆலயத்தின் நித்திய பூசைகளுக்கும் சிறப்பான உற்சவங்களுக்கும் தங்கள் பங்களிப்பைச் செய்து வருவதோடு தமது கல்வியிலும் கவனம் செலுத்தும் வல்லமையை குறிஞ்சிக்குமரன் இந்து மாணவர் சங்கத்தினர்க்கு வழங்கி வருகின்றான்.

இலங்கைத் திருநாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருந்து ஒன்பது பீடங்களுக்கும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட இந்து மாணவர்களில் சமயத்தொண்டில் ஆர்வமும் ஆலயப்பணிகளில் அர்ப்பணிப்பும் நிறைந்த பல மாணவமணிகளின் செயற்பாடுகளால் ஆலயம் சிறப்புற விளங்குகின்றது. கொவிட் 19 ஏற்பட்டு சாதாரண வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகள் மெதுவாக நிலை குலைந்து பல்வேறு சிக்கல்கள் தலை தூக்கியுள்ள இன்றைய இக்கட்டான காலகட்டத்தில் வேதநெறி தழைத்தோங்க எமது ஆலயம் அரிய பங்களிப்பை வழங்கி வருகிறது.

இத்தருணத்திலும் இந்து சமயத்தின் உயர்ந்த கோட்பாடுகளைப் பரப்பவும், மாணவர்கள் மத்தியில் இறையணர்வை வெளிக்கொணரவும் பல சிறந்த ஆக்கங்களைத் தாங்கியவாறு பொலிவுடன் வெளிவரும் "இந்து தர்மம்" எல்லோரும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டும். இந்த இதழ் தொடர்ந்தும் தனது கருத்துக்களைப் பரப்பும் பணிக்கு குறிஞ்சிக்குமரன் பேரருள் கிடைக்க வேண்டி எனது வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

**பொறுப்பாண்மைக்குழு செயலாளரினதும்
இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்க தலைவரினதும்
வாழ்த்து செய்தி**

**இரா. மகேஸ்வரன்
தலைவர் இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்கம்
செயலாளர் பொறுப்பாண்மைக்குழு
குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்**

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர்சங்கம் உலகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கொவிட்19 நோய் காலத்திலும் மிக சிறப்பாக தமது ஆன்மீகப்பணியினை முன்னெடுத்துள்ளனர். இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முக்கிமான, பழைமையான ஓர் சங்கம் என்ற வகையில் தமது செயற்பாடுகளை திறம்பட நிறைவேற்றியுள்ளனர். இச்சங்க செயற்குழு உறுப்பினர்களை மனமாற பாராட்டுகிறேன்.

பொறுப்பாண்மைக் குழுவினரும், இந்து பட்டதாரிகள் சங்கத்தினரும் இந்து மாணவர்களின் சகல செயற்பாடுகளுக்கும், கோயில் நிர்வாகத்திற்கும் உறுதுணையாக இருக்கின்றோம். எம்மாலான அனைத்தையும் செய்து வருகிறோம். எமது உறுப்பினர்களும் இதற்காக முழுமையாக ஒத்துழைக்கின்றனர்.

இவ்வாண்டு கொவிட்19ற்கு மத்தியிலும் இச்செயற்குழுவினரால் இச்சஞ்சிகையான "இந்துதர்மம்" வெளிவர இருப்பது பாராட்டிற்குரியது. இளைய தலைமுறையினரது ஆன்மீக சிந்தனையை வெளிக்காட்ட பொருத்தமான தளமாக அமைந்துள்ளது.

பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு இந்து மாணவர் சங்கம் மூலம் ஆன்மீகத்தொண்டு செய்யவும், இவர்களது உள்ளக்கருத்துக்களை, தர்மத்தினை, சிந்தனை போக்கினை இந்து மத கோட்பாட்டினை, இந்துமத மகிமையினை, மனிதநேய ஒருமைப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் வெளிகாட்டும் ஆக்கங்களை "இந்து தர்மம்" சஞ்சிகையில் வெளியிடவும், தேவையான சகல வளங்களையும், சுதந்திரத்தினையும் பல்கலைக்கழகம் வழங்கியுள்ளது. மாணவர்களும் காலத்தின் தேவையறிந்து செயற்படுகின்றனர். கல்விசார் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் நல்ல வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளனர். தம்மை பின்பற்றி பின்னால் வரும் மாணவர்களுக்கு இது நல்ல வழிகாட்டியாகவும் அமைந்துள்ளது.

இச்செயற்பாட்டிலுள்ள இந்து தர்ம சஞ்சிகை ஆசிரியரையும், குழுவினரையும் மனமாற பாராட்டுகிறேன். "இந்து தர்மம்" சஞ்சிகை மேலும் வளர்ச்சி பெறவும், வாசிப்போருக்கும், இளைய தலைமுறையினருக்கும், பிறருக்கும், பெரும் பயன் பெற வேண்டுமென வாழ்த்துக் கூறி எல்லோருக்கும், எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரன் திருவருள்பாலிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந்து மாணவர் சங்கத் தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து...

ம.மணிவண்ணன்
இந்து மாணவர் சங்கம்
பொறியியற்பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

மலை முகடில் முகில்கள் முத்தமிட்டுச் செல்லும் மலையகத்தில் குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய மணியோசை கேட்பதையே பாக்கியமாக நினைத்த எனக்கு 64வது இந்து மாணவர் சங்கத்தலைவர் பதவி கிடைத்தது குறிஞ்சிக்குமரன் எனக்கு அளித்த வரமென்று மார்தட்டிக் கூற முடியும்.

காலச்சக்கரம் சுழல 21ம் நூற்றாண்டில், இன்றும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர் மத்தியில் இறைபக்தி வேரூன்றி விருட்சமாக வளர எமது இந்து மாணவர் சங்கம் ஆணிவேராகத் தொழிற்படுகின்றது. கொரோனா பேரிடரால் 2020 முடங்கியிருந்த வேளையிலும் தடைகளை வென்று வெள்ளிக்கிழமை தொடங்கி விஷேட நாட்கள் திருவிழாக்கள் என்று உரிய பாதுகாப்புடன் தகுந்த முறையில் பிரார்த்தனைகள் ஆலய வழிபாடுகளை நடத்துவதிலும் வெற்றியைச் சுவைத்துள்ளோம்.

எமது 64வது செயற்குழு சிறப்பான முறையில் தடைகளை உடைத்து வெற்றிக் கொடி நாட்ட உதவிய ஆலய பிரதமகுரு, பெரும்பாண்மைக்குழு, இந்து பட்டதாரிகள் கழக உறுப்பினர், பழைய மாணவர்கள் மேலும் இறுதி வரை எம்மோடு கைகோர்த்து எமது பயணத்தை சிறப்பாக கொடி நாட்ட அடிநாதமாக விளங்கிய அனைத்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மற்றும் எனது செயற்குழு உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கு எனது மனமாரந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வருடாவருடம் எமது மாணவர்களின் ஆற்றலால் செதுக்கப்பட்ட சிற்பமாய் வெளிவரும் "இந்துதருமம்" நூலை இம்முறையும் உங்கள் கைகளில் தவழச் செய்வதில் பேருவகை அடைகின்றோம். இப்பயணம் இன்று போல் என்றும் கொடி குறிஞ்சிக்குமரனின் திருவருளை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

"கூரான வேல் தங்கும் குறிஞ்சிக் குமரா போற்றி"

இதழாசிரியர்களின் உள்ளத்திலிருந்து...

இ.கிருஷ்ணலோஜன்

ம.மிரியந்தி

நி.கேதீஸ்ராம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்ற வாக்கிற்கு இணங்க பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாமன்றத்தினர் வருடந்தோறும் வெளியீடு செய்து வருகின்ற “குறிஞ்சிக்குமரன்” என்ற மலரை வெளியீடு செய்வதில் பெருமகிழ்வடைகின்றோம்.

“நல்லன எண்ண வேண்டும்”

எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்” என்ற பாரதியின் வாக்கு எம் மனதில் உந்து சக்தியாக இருந்து கைக்கரியம் கைகூடுவதற்கு தோன்றாத துணையாக இருந்து அருளாட்சி புரிந்து கொண்டிருக்கும் குறிஞ்சிக்குமரனது பாதங்களை போற்றித் துதிக்கின்றோம்.

மனித வாழ்வு சீர்மையுடையதாய் விளங்க ஒழுக்கம், விழுமியம், ஆன்மீக சிந்தனை என்பன அடிப்படையாக அமைகின்றன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் இந்து மாணவர்களின் ஆற்றல்கள் புரையோடி இருக்காது அவற்றை வெளிக்கொண்டு வரும் முயற்சியாக இம்மலர் வெளியீடு அமைகின்றது.

இம்மலர் சிறந்த முறையில் அமைவதற்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் துறைசார் மாணவர்களின் ஒருமித்த முயற்சியும் தமிழ் மீது கொண்ட தீராக் காதலுமே இந்நூலானது தொடர்ந்து மலர்வதற்கு காரணமாகி நிற்கின்றது. தொடர்ந்தும் இந்நூல் தொடராக வெளிவர வேண்டும் என விரும்புகின்றோம். இம்முறை அறுபத்து நான்காவது மலராக இம்மலர் வெளிவருகின்றது.

நம் மதத்தினதும் மொழியினதும் அடையாளங்கள் இளைய தலைமுறையினரால் தொடர்ந்தும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய நூல்கள் வெளியீடு செய்யப்படுவது அத்தகைய பணியாகவே பார்க்கின்றோம்.

“சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை

இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது” என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்க இம் மலராக்கத்திற்கு ஆசி வழங்கி வாழ்த்துக் கூறி ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய சான்றோர்கள் அனைவருக்கும், இப்பணி சிறக்க அயராது உழைத்த பொறியியல் பீடத்திற்கும், இந்து மாமன்றத்தினருக்கும், மலரை அச்சிட்டு உதவிய அச்சகத்தினருக்கும், குறிஞ்சிக்குமரன் மலர் சிறக்க பல வழிகளிலும் உதவிய நல்லுள்ளங்கள் அனைவருக்கும் சிரம் தாழ்த்திய நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

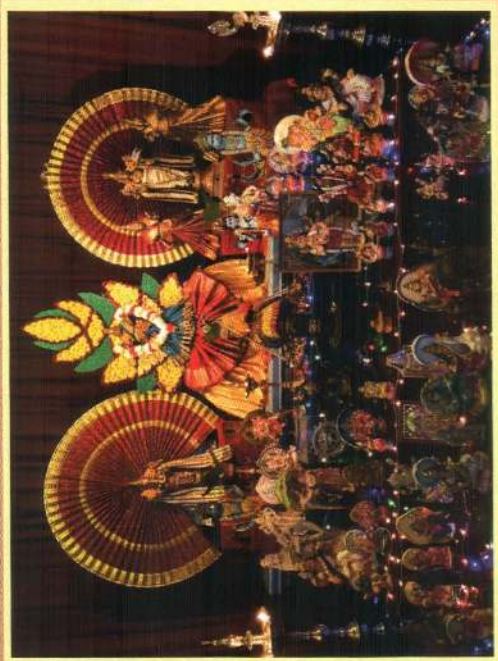
“என்னை இறைவன் நன்றாக படைத்தனை
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

இந்து மாணவர் சங்கம் 64வது செயற்குழு
2020/2021

பெருந்தலைவர்	: திரு.வ.தருமதாசன்
பெரும் பொருளாளர்	: கலாநிதி த.விநாயகதாஸ்
தலைவர்	: செல்வன்.ம.மணிவண்ணன்
உபதலைவர்	: செல்வன்.பா.நிரஞ்சன்
இணை செயலாளர்கள்	: செல்வன்.மா.அமலன்
	: செல்வன்.ர.சோபன்
	: செல்வன்.ச.தனுசிகன்
பொருளாளர்	: செல்வன்.இ.கிருஷ்ணலோஜன்
இதழாசிரியர்கள்	: செல்வன்.நி.கேதீஸ்ராம்
	: செல்வி.ம.பிரியந்தி
	: செல்வன்.வே.பாவோதயன்
நூலகர்	: செல்வன்.இ.கேமரூபன்
பண்டக முகாமையாளர்கள்	: செல்வன்.நி.நிகேதன்
	: செல்வன்.நி.நிகேதன்
	: செல்வன்.சி.உதர்சன்
நிர்வாக உறுப்பினர்கள்	: செல்வன்.சு.சோபிதன்
	: செல்வன்.தி.திஜிதரன்
	: செல்வன்.ந.வரணராஜ்
இணைப்பாளர் செயற்குழு உறுப்பினர்கள்	: செல்வன்.த.கிரிசாந்
	: செல்வன்.இ.பானு
	: செல்வன்.க.டிலுஜன்
	: செல்வி.ர.விதுர்சனி
	: செல்வன்.ர.சதர்சன்
	: செல்வன்.சா.அனுஸ்ரன்
	: செல்வன்.த.ததீஸன்

குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தின் 64வது பொறுப்பாண்மைக் குழு
2020 / 2021

தலைவர்	: பேராசிரியர் வை.நந்தகுமார்
பொதுச் செயலாளர்	: திரு.இரா.மகேஸ்வரன்
நிர்வாகச் செயலாளர்	: பேராசிரியர் த.சிவானந்தவேல்
பொருளாளர்	: திரு.வ.தர்மதாசன்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்	: பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன்
	: பேராசிரியர் செ.சிவராஜலிங்கம்
	: கலாநிதி த.விநாயகதாசன்
	: திரு.து.சிவசுப்பிரமணியம்
	: திரு.எஸ்.மயூரன்
	: திரு.எல்.நிசாந்தன்
	: திரு.தே.வெங்கடேஸ்வரன்
	: செல்வன். ம.மணிவண்ணன்
	: செல்வன். மா.அமலன்
	: செல்வன்.ச.தனுசிகள்

குறிஞ்சிக் குமரன்

குமாரசாமி தயாளினி,
உதவி விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

வெண்பா

தந்திமுகத் தூமணிநின் தம்பியைப் பாடிட
தந்தருள் செய்வாய் தரமுறவே - சிந்தையாலே
சந்தமெலாஞ் சேர்ந்திட நான் சாற்றும் பாடலை
கந்தனடி வைத்தேன் கனிந்து

சீராரும் பேராநகர் சிறப்புறவே அருளளிக்கும்
பேராரும் குறிஞ்சிக்குமரனை போற்றி செய்ய - காராரும்
கண்டிநகர் விழாக்கோலம் கொள்ளக் கணபதியை
தண்டமிலார்க் போற்றுவோம் இனிது

ஆசிரியப்பா

திருவளர் உலகத் துருவளர் கமலத்
திருமக னோடும் நாமகள் வதியும்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம் பெற்புடன் சிறந்திட
நேரான அருள் தரும் குறிஞ்சிக்குமரன்
அருளே துணையென அகிலமே சொல்லும்
இந்து மாணவர் மன்றம் இறைபணி புரியும்
இந்து மாணவர் மன்றத்தின் பெரும்பணி பற்பல
தைப்பூச நன்நாளை இறுதி நாளாய்
தைப்பூச விழாவுடன் அலங்கார மகோற்சவம்
ஆண்டு தோறும் நடந்திடும் சிறப்புடன்
மணவாளக் கோல மாண்புறு திருவிழா
மணம்பல சிறந்திட மகத்தாக ஆவணியில்
இந்து மாணவர் இனிதே செய்வர்
இந்துக்கள் விழாவில் இன்னொரு சிறப்பாக
நவராத்திரி நல்விழா நவஇர வதனில்
நவம்பட சிறந்திட நற்பீட மாணவர்களால்
முப்பெருந் தலைவியரை முறையாய் போற்றி
செப்பறும் சிறப்புடன் செய்வார் இதனால்

பேராதனை வளாகம் இலங்கையில் முதலாம்
 இடம் பெற்றதும் இன்னொரு சிறப்பே
 கடவுள் நம்பிக்கையில் கண்டார் - வெற்றி
 புனருத்தாரணம் கும்பாபிஷேகம் இருபத்திரண்டாம் ஆண்டினில்
 புனர்சிறப் புடனே புதுமையாய் நடக்கும்
 அசுரரை அழித்துத் தேவரைக் காத்திட
 அசுரப்போர் செய்த அமலா போற்றி
 தேவரைக் காத்த பெருஞ்சிறப் பதனால்
 தேவமங்கை தெய்வ யானையை திருமணம்
 செய்த சேயே போற்றி போற்றி
 மெய்யாம் காதற்திரு மணம்சிறக்க வள்ளியை
 காதல் மணம் புரிந்த கந்தா போற்றி
 மங்கையர் அறுவர் மகிழ்ந்தே வளர்த்த
 தங்கத் தமிழ்த்தலைவா போற்றி
 பேராதனை மாணவர் பெரிதே வேண்டிட
 ஆரா அன்புடன் அமர்ந்த குமரா போற்றி
 ஐயா போற்றி அரசே போற்றி
 போற்றி போற்றி குமரா போற்றியே

முற்றும்

சிவனின் மகிமை

சு. விதுர்சினி
பொறியியற் பீடம்

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக வணங்கும் சமயம், சைவசமயம் ஆகும். இது சிவநெறி எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. திருக்கயிலையில் நந்தி தேவர் பணிவிடை புரிய, பிள்ளையாரும், முருகனும் அருகிருக்க பார்வதி துணையிருக்க வீற்றிருப்பவரே சிவபிரான் ஆவார். இவரே சைவர்களின் பரம் பொருளாக விளங்குகிறார்.

சிவன் மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர். கடவுள்களில் ஊழிகாலத்தில் இவர் மட்டுமே நிலைத்திருப்பதால் சதாசிவன் எனவும், பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாத பரம்பொருள் ஆதலால் பரமசிவன் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார்.

சிவன் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து நின்று ஐந்தொழில்களாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் ஆகியவற்றைச் செய்து ஆன்மாக்களின் மூன்று மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயையை போக்கி வீடுபேறு அருள்கிறார். சிவன் எங்கும் நிறைந்தவர்; என்றும் உள்ளவர்; எல்லாம் அறிபவர்; எல்லாம் வல்லவர்; பிறப்பு இறப்பு அற்றவர்.

ஓர் ஓளியின் சிதறலில் இருந்து வெற்று இடமாக உருவானது தான் நமது பிரபஞ்சம். சிவன் ஓளி ரூபமானவன். ஆதி, அந்தம் அற்றவர். ஆகவே, சிவன் என்பது ஓர் ஓளி ஆகும்.

சிவன் என்ற சொல்லிற்கு சமஸ்கிருத மொழியில் “புனிதம்” என்ற பொருள் உள்ளது. அவரின் பெயரை உச்சரிப்பதன் மூலம் மனத்தூய்மை அடைகிறது. சிவபெருமான் வேண்டியார்க்கு வேண்டிய வடிவில் வருபவன்; எளிமையானவன்; அன்பிற்கு அடிமையானவன்; செருக்குற்றவரைச் சீறி அழிப்பான்; அடியவரைக் காக்கும் பொருட்டு எதனையும் செய்யும் அருள் மிக்கவன்.

நாமும் சிவனை மனமாற வணங்கி அருள் பெறுவோம்.

“அறிவு கொஞ்சமாக இருந்தாலும் தன்னம்பிக்கையுடன் கூடிய உழைப்பு இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம்”

-தோமஸ் அல்வா எடிசன்-

கர்ம தத்துவம்

ஞா.பவித்ரா
பொறியியல் பீடம்

எந்த ஒரு செயலோ, எண்ணமோ பலனை விளைவிக்குமானால் அதனைக் கர்மா என்பர். கர்மாவின் காரணம் விதி என்பர். காரணம் எங்கு உள்ளதோ அங்கு பலனும் பிறக்கும். 'நாம் பிறக்கும் பொழுதிலிருந்தே கையையும் காலையும் அமைத்து கண்களையும் நாலா பக்கங்களிலும் சுழற்றிக் கர்மா ஆற்றத் தொடங்கி விடுகின்றோம்.

'கிறு' என்ற வடமொழி வினையடியிலிருந்தே கர்மம் என்ற சொல் வந்ததாகக் கூறுவர். இற்றைக்கு 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பான வேதகாலந் தொட்டே கர்மம் பற்றிய கருத்துக்கள் இருந்துள்ளன. வருணக் கடவுளர் அறக் கடவுளராகவும் அவர் தான் ஒழுக்கக் கடவுளராகவும் போற்றப்படுகின்றார். அவரது இடது கண் சந்திரச் சுடராகவும் வலது கண் சூரியச் சுடராகவும் கொண்டுள்ளமையால் தகாத செயல்களை ஆற்றினால் வருணன் சுட்டெரித்து விடுவான் எனப் பயந்து மக்கள் ஒழுக்க நெறிப்படி செயல்களை ஆற்றினார். 1000 யாகங்கள் செய்வதன் மூலம் திலீபன் சக்கரவர்த்தி இந்திர பதவி பெற்றான் என்பது வரலாறு.

எந்த கருமச் செயல்களை ஆற்றுமிடத்து மோதிர விரலில் தர்ப்பையை அணிவது வழக்கம். இது வர்ண பகவானைக் குறிப்பதாகும்.

இந்துநெறி புண்ணியம், பாவம், ஊழ்வினை, பிறப்பு, இறப்பு, மறுபிறவி, சொர்க்கம், நரகம் என்ற நம்பிக்கையில் வேருன்றி விளங்குகின்றது. ஒவ்வொருவரும் தத்தம் இயல்பில் 3 தன்மைகளினால் கர்மம் செய்ய தூண்டப்படுகின்றனர். ஆசை, சீரானம். செயல் இவை மூன்றும் ஒன்றாக இணையும் இடத்து நற்செயல்களை புரிந்தால் புண்ணியமான பலனும் தகாத செயல்களை ஆற்றினால் பாவங்களும் பெறப்படும். எனவே நாம் முற்பிறவியில் செய்த நன்மை தீமைகளினால் பூவுலகில் பிறந்து இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கின்றோம். ஒருவர் செய்த கர்மாக்களை அவரவரே அனுபவித்தல் வேண்டும். இன்னொருவர் மீது அவற்றைச் சுமத்த முடியாது.

புண்ணியமாம் பாவம் போம் போனநாட் செய்தவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் எண்ணுங்கோல்
ஈதொழிய வேறில்லை யெம் சமயத்தோர் சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்

ஒளவையார்

பாவம் புண்ணியம் ஆகிய இரண்டிலும் முதலில் பாவமே அனுபவிக்கப்படுகிறது. அதன் பின்னர் தான் புண்ணியத்தின் பலன் எம்மை வந்தடைகின்றது. பாலைக் காய்ச்சும் பொழுது முதலில் பாலை விட்டு நீர் நீங்கி விடுவது போல் பாவம் முன்னே ஓட பாலைப் போன்ற புண்ணிய பலன் பின்னே தான் கிடைக்கப் பெறும்.

கர்மத்தைப் பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்கள் உள்ளன. கர்மத்தை பற்றிய கருத்தைக் கொண்டு உலகளாவிய ரீதியில் மக்களை 3 வகையினருக்குள் வகுக்கலாம். முதலாவது வகுப்பினர் “ஒவ்வொருவரும் தாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வாழ்வே உண்மையானது; முன் செய்வினையோ முற்பிறப்போ என்பது கிடையாது” என்று பழவினைகளை மறுப்பார்கள். அடுத்த பிரிவினர், “பழைய வினைகளை ஏற்றுக் கொள்வதுடன், அவற்றிற்கு வல்லமையும் உண்டு” என்ற நம்பிக்கை உடையவர்கள்.

மூன்றாவது வகையினர் “பழவினை மட்டுமே உண்டு” என வாதிப்பவர். இவர்களுள் முதல் வகுப்பினர் மேல்நாட்டவர் ஆவர். இரண்டாவது வகையினர். இந்து சமயத்தை சார்ந்தோர். பௌத்த சமண சமயத்தவர் மூன்றாவது வகுப்பினர். இக் கொள்கைகளின் விளக்கங்களைக் கொண்டு பழைய வினையே இல்லை என்பதனையும் பழவினை மட்டுமே உண்மை என்பதனையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. பழைய வினைகள் உண்மை இல்லை என்றால், ஏன் ஓர் உயிர் அளவில்லாத இன்னலையும் இன்னுமோர் உயிர் ஏன் சந்தோசமான வாழ்வையும் பெற வேண்டும்? மூன்றாவது வகுப்பினர் கூறும் வினை தானாகவே தன்னைச் செய்தானைச் சென்று அடையும் என்ற கொள்கையும் பொருந்தாது. ஒரு உயிரே வினைகளைத் தெரிவு செய்யுமாயின் அவ்வுயிர் தீய கன்மங்களின் பயன்களை நீக்கி எல்லாவற்றையும் நல்ல பயன்களைத் தெரிவு செய்யும் அல்லவா, எந்த உயிரும் தானாகவே தனக்குத் துன்பத்தைக் தேடிக் கொள்ள விரும்ப மாட்டாது.

இந்து தர்மம் தர்மச் செயல்களில் மூன்று வினைகளைப் பற்றி மிகவும் அழுத்தமாகக் கூறுகின்றது. ஒரு செயலை ஆற்றுமிடத்து அது அடுத்த செயலுக்கும் காரணமாகின்றது. இங்ஙனமாக செய்யப்படும் வினை ஆகாமியம் எனப்படும். இங்ஙனமாக செய்யப்பட்ட பல செயல்களின் உருவாக்கமே சஞ்சிதகர்மம் ஆகும்.

இங்ஙனமாக நின்றவற்றில் ஒரே மாதிரிப் பயன்களைத் தருகின்றவை பக்குவப்பட்டவை ஒரு தொகுதியாகி ஒரு பிறவியைத் தருகின்றது. இது பிராரத்துவம் எனப்படும். இதனை உயிர் அனுபவித்தேயாக வேண்டும். இதில் இப் பிறவியில் நாம் ஆற்றும் ஆகாமிய கர்மங்களில் மட்டும் சுதந்திரம் உண்டு. புதிய கர்மங்களை ஆற்றாமல் இருப்பதற்காக இறைவனைத் துதித்து தூய மனத்துடன் சிந்தித்தபடி வாழ்ந்தால் புதிய கர்மங்கள் சேர மாட்டாது. பிறவிகளைத் தருகின்ற தர்மங்கள் குறைந்து விடும். இதில் சஞ்சித வினைகள் இறைவனுக்குச் செய்யப்பெறும் பூசை வழிபாடுகளில் அதாவது கிரியை வழிபாட்டினால் வலிமை ஓடுக்கப்படும். இப் பிறவியில் அனுபவிக்கின்ற பிராரத்துவ வினைகளை அனுபவித்தே தீர்த்தல் வேண்டும்.

ஒருவன் செய்யும் பாவ புண்ணியங்கள் மட்டும் தான் அவனைப் பின்தொடரும். வேறு எதுவும் பின் செல்லாது; எவருமே பின் செல்லார். எனவே ஒவ்வொருவரும் சுயநலன் கருதி செயல்களை ஆற்றுமிடத்து அது மறுபிறவிக்குக் காரணமாகிறது. அத்துடன் பழையன கழியும் பொழுதே புதிய கர்ம செயற்பாடுகளும் உற்பத்தியாகின்றன.

நாம் மறுபிறப்பான இன்னல்களினின்றும் விடுபட கர்மங்களைத் தன்னலம் கருதாது ஆற்றும் பொழுது உள்ளம் தூய்மை பெற்று தெய்வீக ஒளியும் திருவருளும் எம்மை வந்தடையும். எனவே விதிக்குரிய சட்டத்தையும் காரண காரிய நியதிகளையும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் எண்ணங்களை நேர்த்தி படுத்துவதுடன் கண்ணியத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் நாம் மேற் கொள்ள வேண்டிய நியதிகளாவன அனல்பூசை, புறப்பூசை, மந்திர பாராயணம், ஆலய வழிபாடு, அடியார் வழிபாடு, சமூகத் தொண்டு என்பனவாம். எப் பணிகளை ஆற்றும் பொழுதும், இறைவன் அளித்த பொருளைக் கொண்டு தான் நாம் சமூகத் தொண்டுகளை ஆற்றுகின்றோம் என்று மனப்பான்மை கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனமாக நடந்து கொள்ளுமிடத்து இறைவனின் திருவருள் எம் மீது படிந்து இறைவனின் திருவடியினை இணையும் பேற்றினைப் பெறலாம்.

நன்னெறி நூல்கள் கர்மம் தொடர்பாக சில சட்டகங்கள் வகுத்துள்ளன.

1. 'தானே பரிவினையால் சாரும் இரு பயனும்
தானே அனுபவித்தல் தப்பாது'
2. ஊழ்வினை உருத்துவந் தூட்டு மென்பது உம்
3. பிறத்தலும் மூத்தலும் பிணிப்பட்டு இரங்கலும்
இறத்தலும் உடையது இடும்பைக் கொள்கலம்
மக்கள் யாக்கை இதுவேன உணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
4. இளமையும் நிலல்லா, யாக்கையும் நிலல்லா
வனவிய வான் பெருஞ் செல்வமும் நிலல்லா
மிக்க அறமே விழுத்துணையாவது

என சிலப்பதிகாரமும்

என்றும்

என அறத்தின் மேன்மையினை நீதிநூல்கள் சிறப்புற எடுத்துரைக்கின்றன.

“அன்பும் பகைமையும் பிறக்கும் இடத்திற்கே வருபவை. ஆதலின் யாரிடத்தும் பகைமை கொள்ளற்க”

-விவேகானந்தர்-

அறம் வளர்த்த தமிழ்த் தெய்வம்

சு.அனோஜன்
பொறியியற் பீடம்

பண்டைத் தமிழகம் அதன் நிலப் பரப்பின் தன்மைகளுக்கேற்ப நான்கு வகை நிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு நிலத்திலும் ஒவ்வொரு கடவுள் வழிபாடு இருந்து வந்தது. தமிழ் உலகின் பண்டைய நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் பின் வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே”

இங்கே சேயோன் என்பது முருகனையும் குறிஞ்சி நிலம் என்பது மலைநாட்டையும் குறிக்கும். இச் செய்யுளிலிருந்து முருகன் மலைநாட்டு நிலத்திற்குக் கடவுளென்றும், அவன் மலைகளில் வாழ்பவனென்றும் பண்டைத் தமிழர்கள் கருதி வந்தனர் என்பதும் தெரிகிறது.

தாம் வணங்கும் கடவுளை உயர்ந்த இடங்களில் வாழ வைத்த தமிழர்கள் அவனுக்கு முருகன் என்ற தீந்தமிழ்ப் பெயரைச் சூட்டினர். முருகு என்பது மனம், அழகு, இளமை, கடவுட்டன்மை என்ற பல்வேறு கருத்துப்படும் அருந்தமிழ்ச் சொல்லாகும். இப்பைந்தமிழ்ச் சொல்லால் நாம் வணங்குங் கடவுளைப் பண்டைத் தமிழர் அழைத்ததற்கும், அவனை உயர்ந்த குன்றங்களிலே வாழ வைத்ததற்கும் ஏதோ ஒரு முக்கிய காரணமும், தொடர்பும் இருந்திருக்க வேண்டும். “முருகு” என்னும் சொல் விளக்கும் பல்வேறு பொருள்களையும் ஒன்று கூட்டி ஆராய்வோம். மாசற்ற மனம் அழகுடையது; என்றும் இளமை இழக்காதது. ஆகவே கடவுட்டன்மை வாய்ந்தது. அத்தகைய மனம் கறைபடிந்து, இளமை இழந்து, அழகு குன்றி, கடவுட்டன்மை சற்றேனுமின்றிக் காணப்படும். மனத்திலும் பார்க்க மேலானது உயர்ந்தது. அத்தகைய உயர்ந்த உள்ளங்களில் தான் முருகன் வாழ்கிறான். அதாவது குணக்குன்றமும் முருகக் கடவுள் மாசுபடியா இதயக் குன்றத்திலே வாழ்கிறான். இதை விளக்குவதே அவனது மலை வாழ்வு.

சேயோன் என்ற முருகனுக்கு செவ்வேள், குமரவேல் போன்ற பெயர்களும், காங்கேயன், சரவணபவன், கந்தன், ஆறுமுகன், விசாகன், கடம்பன் போன்ற காரணப் பெயர்களும் உண்டு.

அறமானது தளர்ந்து, மறமானது வளர்ந்து வரும் பொழுது மறத்தை அழித்து, அறத்தை நிலை நாட்ட இறைவன் பிறவியெடுக்கிறான் என்பது ஆன்றோர்

கருத்து. இதையே பகவத் கீதையில் கிருஷ்ண பரமாத்மா உணர்த்துகிறார். முருகக் கடவுளின் பிறப்பும் இவ்வுண்மையையே வலியுறுத்துகின்றது. செயற்கரிய தவங்களைச் செய்து பெறுதற்கரிய வரங்களைப் பெற்றவன் சூரபன்மன். காலப்போக்கில் ஆணவம் அவனிடம் குடி கொண்டது. அறத்தை ஓங்கச் செய்ய வேண்டியவன், பதிலாக மறச் செயல்களைக் கணக்கின்றிச் செய்து வந்தான். தேவர்களைச் சிறையிலிட்டான். அப்பொழுது தேவரைச் சிறைமீட்டு உலகை உய்விக்க முருகன் தோன்றினான். இதைக் கந்த புராணத்தில் பின்வருமாறு காணலாம்.

“அருவமும் உருவ மாகி
 அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
 பிரமமாய் நின்ற சோதிப்
 பிழம்பதோர் மேனி யாகிக்
 கருணைகூர் முகங்க ளாறும்
 கரங்கள்பன் னிரண்டும் கொண்டே
 ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு
 உதித்தனன் உலகம் உய்ய”

முருகன் அடியார்க்குப் பச்சிளம் குழந்தையாகவே இருந்து திருவருள் பொழிகின்றான். அவனைப் பாலனாகவே பலர் போற்றி வணங்குகின்றனர். முன்னொரு காலத்தில் “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே” என்று சிவனுடனேயே வாதிட்ட சங்க காலத்துப் புலவரேறு நக்கீரரை, பெரும்பூதம் ஒன்றிடமிருந்து காப்பாற்றியவன் முருகன். இதற்கு நன்றி கூறும் முகமாக நக்கீரர் பாடியதே திருமுருகாற்றுப்படை. நக்கீரர் கூட ஆற்றுப் படையில் முருகனைப் பாலனாகவே காண்கிறார் என்பதை அவருடைய பாடலில் காணுங்கள்.

“குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
 புன்தலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும்
 இளையாய் அழகியாய் ஏறார்ந்தான் ஏறே
 உளையாய்என் உள்ளத் துறை”

மறம் ஒழித்து, அறங்காக்க வந்தவன் பாலனாக மட்டும் அருள் சுரப்பதில்லை. காலனாக நின்று கெட்டவரை அழித்து, நல்லோரை வாழ வைக்கும் அருட்செல்வன், அன்பர் முன் குழந்தையானவன், வம்பர் முன் பிரளயகால உருத்திரனாக மாறுகின்றான். சூரபன்மன் போர்க்களம் வருகிறான். அங்கு வேலும், கையுமாகக் குமரேசன் நிற்பதைக் காண்கிறான். தன்னை அறியாமலே சிரித்து விடுகிறான். ஏளனமாக “தேவரும் மூவருமே என்முன் அணுக அஞ்சிடுவரெனின், என்னை எதிர்க்க இந்தப் பொடிப்பயல் யார்! எனக்கு முன் இவன் ஒரு துரும்பு” என்கிறான்.

“காற்றில் தள்ளுண்டு, நெருப்பில்கூடுண்டு கங்கை
யாற்றில் தாக்குண்டு சரவணப்புக் கலையுண்டு
வேற்றுப் பேரிடம் பாலுண்டு அமுதே விளையாடும்
நெற்றைப் பாலனை.....”

கண்டா எம் படையினர் பதுங்குகின்றனர், இவனா எம் படையை
அழித்தனன்? இதோ இவனைக் கணப் பொழுதில் அழிக்கிறேன் என்று ஏளனம்
செய்கிறான். போர் நடைபெறுகின்றது. இடையே தன் விஸ்வரூபத்தினை அருள்
வள்ளலாம் திருமுருகன் சூரபன்மனுக்குக் காட்டுகிறான். இதை சூரபன்மன் தனக்குள்
சொல்லுவதாகக் கச்சியப்பர் வெகு அழகாகக் கூறுகிறார்.

“கோலமா மஞ்சை தன்னில்
குலவிய குமரன் தன்னைப்
பாலனை றிருந்தேன் அந்நாள்
பரிசிலை உணர்ந்தி லேன்யான்
மாலயன் தமக்கும் ஏனை
வானவர் தமக்கும் யார்க்கும்
மூலகா ரணமாய் நின்ற
மூர்த்திஇம் மூர்த்தி யன்றோ”

மாறுபடு சூரனை வதைத்து, வானவர் சிறை மீட்டு, மறம் ஒழித்து அறங்காத்த
முருகன் அன்றுதொட்டு இன்று வரை தமிழ்த் தெய்வமாக விளங்குகிறான். சங்க
காலத்தில் தந்தையுடன் மைந்தனும் இருந்து தமிழ் வளர்த்தான் என்று
இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்றது. தமிழ் மீது முருகனுக்குள்ள பற்றினை விளக்கப்
பல சுவையான கதைகள் உண்டு. நக்கீரனுக்கு அருள் புரிந்தார். தமிழ்
இலக்கியங்களைப் பெருமைப்படுத்தும் ஆற்றுப்படை பிறந்தது. ஊமைக்கு வாய்
கொடுத்தார். கைமாறு செய்வது போல் தித்திக்கும் தீந்தமிழில் பிள்ளைத் தமிழ்
பாடலைத் தந்தார் குமரகுருபரர். அருணகிரிக்கு அருள் சுரந்தார். கேட்கக் கேட்கத்
தெவிட்டாத் தேனூறும் திருப்புகழ் பிறந்தது. பகழிக் கூத்தரின் சூலைநோயைப்
பறந்தோடச் செய்தார். திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடல்கள் பிறந்தன.
இப்படியாக முருகனைத் தமிழ் வளர்க்க, முருகனும் தமிழ் வளர்க்கிறான்.

பழந்தமிழர் இயற்கையோடியேயுந்த இன்ப அன்பு வாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள்.
இயற்கையின் பின்னணியில் மக்கள் வாழ்க்கையினைக் கிளத்திக் கூறுவனவே
சங்க இலக்கிங்களாகும். தொல்காப்பியனார் கூறும் முதற் பொருளும், கருப்
பொருளும் இயற்கையின் இனிய பெற்றியினை எடுத்தியம்ப, அவர் கூறும்
உரிப்பொருள் மக்கள் வாழ்வினை வகையுறப் புனைந்து நிற்கிறது. எனவே,
இயற்கையில் இலங்கும் அழகினைப் போற்றி மகிழ்ந்தனர் பழந்தமிழர் எனலாம்.
இயற்கையை இனிது போற்றியதோடு, இயற்கையில் இறைவன் “கொலு
வீற்றிருப்பதாக எண்ணி, அவ் எண்ணத்தில் இறைவனை வழிபடவும் செய்தனர்
நம்மவர்கள்.

காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா! - நின்றன்
 கரியநிறம் தோன்றுதையே நந்தலாலா!
 பார்க்கும் மரங்களெல்லாம் நந்தலாலா! - நின்றன்
 பச்சைநிறந் தோன்றுதையே நந்தலாலா!
 கேட்குமொலியிலெல்லாம் நந்தலாலா! - நின்றன்
 கீத மிசைக்குதடா நந்தலாலா!
 தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா! நினைத்
 தீண்டுமின்பந் தோன்றுதடா நந்தலாலா!

காக்கைச் சிறகின் கருமையிலும், பார்க்கும் மரங்களின் பசுமையிலும், கேட்குமொலியின் இனிமையிலும், தீக்குள் விரலின் தெறலினும், இறைவனின் திருவோலக்கப் பொலிவையும், சிறப்பையுமே கண்டார் பாரதியார்.

தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் குன்றமேற்றிய மன்றாடி மைந்தனாம் கலியுகவரதனை நம்பினோர் கைவிடப்பட்டதில்லை. “முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைப்பான் முருகன்” என்பர் அருணகிரியார். உள்ளத் தூய்மையுடன் எவனொருவன் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்கி அவன் தண்டைக் கால்களை நம்பி

“உன்னை யொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
 பின்னை யொருவரையான் பின்செல்கேன் பன்னிருகைக்
 கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
 வேலப்பா செந்தி வாழ்வே” என்று ஒருமையுடன் திருப்புகழ் பாடுகின்றானோ, அவன் முன் முருகன் தோன்றி;

“அஞ்சுமுகம் தோன்றின் ஆறுமுகம் தோன்றும்
 வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
 ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
 முருகா என்று ஓதுவார் முன்”

“அஞ்சேல்! அஞ்சேல்!!” என்று ஆறுதல் கூறி இருக்கண் களைவான். ஆகவே ஒரு முறைக்குப் பலமுறை “முருகா! முருகா!!” என்று நாம் நாள்தோறும் அலறி எமது இதயக் குன்றில் இளமையும், அழகும் நிறைந்த தமிழ் இறைவனைக் கொலுவேற்றி வைத்துப் பிறவிக் கடலைத் தாண்டிப் பேரின்பம் அடைவோமாக!

**“புத்தகத்தில் உலகைப் படித்தால் அறிவு செழிக்கும்...
 உலகையே புத்தகமாகப் படித்தால் அனுபவம் தழைக்கும்”**

-கருணாநிதி-

நவராத்திரி நாயகியே!

கு.நிதுஷா

இணைந்த சுகாதார பீடம்

பண் அறியா பாவை நான் பாட வந்தேன் பா அருள்வாய்
எண்ணத்தில் நிறைந்திடுவாய் சொல் தந்து பொருளாவாய்
கல்லுக்கும் கவி அருளும் கலைமகளே நலம் தருவாய்
பாட்டரசன் பாரதி தினம் பார்த்திருக்கும் பொன்னழகே

கண்ணின் மணியே கதிரின் ஒளியே
என்னுள் நிறைந்தே இயக்கிடுவாய் என்றென்றும்
பண்ணும் பதமும் சேர்ந்து பரிமளித்தே - கவி
பாட எனக்கொரு வரமருள்வாய்

நான்முகன் படைத்த உலகெலாம் எங்கள்
நாயகி அருளின்றிச் சிறந்திடுமோ?
வான் வரை வளர் புகழ் பெருமையெல்லாம் அவள்
வாரித்தந்த வரமல்லவோ?

பெண்மைப் பேரொளியே பெருங்கனலே
உண்மை உறைந்திருக்கும் உள்ளத்தில் வாழ்பவளே
மூன்று மகா சக்தியுமாய் முக்கண்ணன் தேவியுமாய்
மூவுலகம் போற்றும் முழுநிலவே வரமருள்வாய்

நானிலம் போற்றும் நவராத்திரி நாயகியே
நாடியே வந்து உனை வணங்கிடுவோம்
தேடியே வந்து வரமருள்வாய் - உனை
பாடி மகிழ வழி சமைப்பாய்

அகிலம் காக்கும் ஈஸ்வரியே
அடியவர் உம்மைப் போற்றுகின்றோம்
அன்னை போல் எமைக் காத்து நின்றே
அவனியில் உயர வழிவகுப்பாய்

“ஒரு சொல் வெல்லும்; ஒரு சொல் கொல்லும்
உன் விதியை நிர்ணயிப்பதில் முக்கிய பங்கு நீ பேசும் வார்த்தைகளில்
உள்ளது”

இந்து தர்மத்தில் மாதர் குலத்தின் மாண்பு

வி.தேவிகா
விவசாய பீடம்

சனாதன தர்மம் எனப் போற்றப் பெறுகின்ற இந்து தர்மமானது ஆதிகாலம் தொட்டு வந்த தொன்மையான சமயமாகும். இயற்கையின் நிகழ்வுகளான மழை, தீ, மின்னல், இடி போன்றவற்றினைக் கண்டு அச்சமுற்ற மானிட வர்க்கமானது அவற்றை சூரியதேவன், சந்திரதேவன், வருணதேவன், அக்னிதேவன் என வழிபடத் தொடங்கியது. இந்த சம்பவமானது சிந்து நதிக்கரையில் நிகழப் பெற்று சிந்துவெளி நாகரீகத்தினூடு வளர்ச்சி பெற்று பிற்காலத்தில் “சிந்து” என்ற சொல் “இந்து” என்ற சொல்லாக மருவி வந்ததாக சொல்லப்படுகின்றது. எவ்வாறெனினும் “இந்து” என்ற சொல்லானது இம்சையான செயல்களிலிருந்து விடுபட்ட ஆன்மாக்கள் என்பதையே குறிக்கின்றது.

இவ்வாறு ஆன்மாக்களை உயர்நிலைப்படுத்தியுள்ள இந்து தர்மத்தில் ஆண், பெண் என்ற அடிப்படையை நோக்குமிடத்து இருபாலினருமே சமமானவர்கள் என்ற தார்மீகத்தை கொண்டுள்ளது. “சிவனின்றி சக்தி இல்லை; சக்தி இல்லையேல் சிவம் இல்லை” என்பது எமது கருத்தாகும். அதாவது சிவமும் சக்தியும் ஒன்றாக உள்ள நிலையில் இவ்வுலகமானது சமதர்ம நிலைக்குட்பட்டதாக கருதப்படுகிறது. இன்று பெண் உரிமை மீறல் என வெளிநாடுகள் முதற்கொண்டு பேசப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் காலவரையறை இன்றி தோற்றம் பெற்ற எமது தர்மத்திலோ ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றமைக்கான சான்று பகர்கின்ற ஒரு சம்பவமாக சிவன் பாதி சக்தி பாதியாகக் கொண்ட அர்த்தநாரீஸ்வரர் எனும் ஜோதி வடிவம் வகுளக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலகின் முழுமுதற் கடவுளாக பரமேஸ்வரர் போற்றப்படுமிடத்து முழுமுதற் தேவியாக பராசக்தியை போற்றும் தத்துவத்தினை இவ் அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவம் காட்டுகிறது. எனவே தொன்றுதொட்டே எமது சமயமானது பெண்களை உயர்நிலையில் போற்றி வைத்துள்ளது என்பதை துல்லியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் இன்று லோகபிதா என்று கூறுவதைக் காட்டிலும் லோக மாதா என்றே அதிகளவில் கூறப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் தாய்மையே! தாய்மைக்கு முதலிடம் வழங்கப்படுமிடத்து அங்கு தியாகத்தின் அம்சம் பயன்படுகிறது. ஒரு தாயானவள் தன் குழந்தையை கருவில் சுமக்க ஆரம்பிக்கும் தருணத்திலிருந்தே அவள் தனக்காக வாழ்வதை விடுத்து தன் குழந்தைக்காக தன் வாழ்வை தியாகம் செய்யத் தொடங்கி விடுகிறாள். தனக்கு பிடித்தமான உணவு, உடை, அலங்காரம், நித்திரை அனைத்தையும் துறக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இவ்வாறு தன்னுடைய நகம், சதை எல்லாவற்றையும் கொடுத்து ஒரு உயிரை உருவாக்குகின்ற தாயானவள் பெருமளவு துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றாள். மரண வலியை அனுபவித்து ஒரு குழந்தையை பெற்றெடுக்கும் தாய்க்கு அது ஒரு மறுபிறவியே அப்படியொரு சந்தர்ப்பத்தை எந்தவொரு ஆணுமே அனுபவிக்கவில்லை. இத்தனை வேதனைக்கு மத்தியிலும் தான் பெற்றெடுத்த

சிசுவின் சிறு புன்சிரிப்பில் தன் வலிகள் அனைத்தையுமே மறந்து விடுகிறாள். அதன் பின்னரும் கூட குழந்தையின் குறைநிறைகளை பூர்த்தி செய்து தன் குழந்தை மற்றும் குடும்பத்திற்காக தனக்கு என்ற ஒரு நிலையை துறக்கும் நிலையில் தியாகம் அடிப்படையாக அமைகிறது. இதனடிப்படையில் தான் லோக மாதாவாகப் போற்றப்படுகிறாள். உலகில் ஒவ்வொரு இடத்திலுமே இறைவனால் இருக்க முடியாது என்ற சம்பவத்திற்காகத் தான் தாயினுடைய அம்சமாக பெண்ணை படைத்தார் என எமது இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

எமது வரலாற்றினை நோக்குமிடத்து மானிட வாழ்வு நெறிப்பட இறைவனால் அருளப்பட்டவையே வேதங்கள். ரிக், யசுர், சாமம், அதர்வனம் எனும் சதுர்மறைகள் மனித வாழ்வு நல்முறையில் அமைய வேண்டும் என்ற சம்பவத்திற்காக எடுத்துரைக்கப்பட்டன. அவற்றுள் மிக தொன்மையானது ரிக் வேதம். இந்த ரிக் வேதத்தில் உசை, சவித்ரு, சவிதா போன்ற நாமங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பழமையான வேத காலத்திலும் கூட பெண்ணிற்கு மதிப்பளிக்கப்பட்டு வழிபாடுகள் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. இவற்றினூடு தொன்மையான வேதங்கள் கூட பெண்களை போற்றியுள்ளன என்ற சாராம்சத்தை குறிப்பிடலாம்.

இலக்கிய வரலாற்றை நோக்குமிடத்து, வேத காலத்திற்கு பிற்பட்ட காலமான சங்க காலத்தில் வெற்றியை தரக்கூடிய வடிவமாக ஆண் குறிப்பிடப்படவில்லை. மாறாக நமக்கு வெற்றியையும் பாதுகாப்பையும் அளிக்கக் கூடிய வல்லமை உடையவளாக துர்க்கை போற்றப் பெற்றுள்ளார். துக்கம் என்பது பாதுகாப்பு என பொருள்படும். எனவே ஒரு மனிதனை பாதுகாக்கும் சக்தியுடைய துர்க்கையானவள் சங்க காலத்தில் “கொற்றவை” என்ற ஒரு வழிபாட்டு முறையில் போற்றப்பட்டிருக்கிறாள். எத்தனையோ ஆண் தெய்வங்கள் இருந்தபோதிலும் வீரத்திற்கு அதிபதி என பெண் தெய்வமே வழிபடப்பட்டமை சங்க கால சான்று. மேலும் அதே காலத்தில் இடம்பெற்ற “தாய் தெய்வ வழிபாடு” தாய்மைக்கு வழங்கப்பட்ட சிறப்பையும், “மர வழிபாடு” மகளிர்களுக்கான சிறப்பினையும் காட்டுகின்றன. இதனடிப்படையில் சங்க காலத்திலேயே பெண்கள் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தமையை இந்து தர்மத்தில் நோக்க முடிகிறது.

சங்க மருவிய காலத்தை நோக்குவோமாயின் அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் மங்கையர்க்கரசியார், இசைஞானியார் மற்றும் காரைக்கால் அம்மையார் ஆகிய மூவரும் பெண் நாயன்மார்களாவர். அவர்களுள் காரைக்கால் அம்மையார் சங்க மருவிய காலத்தவராவார். அவரால் அருளப் பெற்ற அற்புத திருவந்தாதி, மூத்த மணிவிரட்டை மணிமாலை போன்ற நூல்கள் இன்றும் கூட பாடல் பெறுகின்றன. கைலையை அடைந்த அம்மையார் சிவனிடம் தனக்கு ஒரு வரம் கேட்ட போது அவரை பெண் தானே என கீழ் நிலையில் கருதாது பரம்பொருளே அவர் விரும்பி கேட்ட பேய் உருவத்தை அம்மையாருக்கு வழங்கியதுடன் சிவனே “அம்மா” என அவரை அழைத்தார். எம்மை படைத்து ஆட்கொண்ட இறைவனே “அம்மா” என்ற சொல்லை அழைத்திருக்கிறார் என்றால் அதை மீறிய ஒரு சொல் இவ்வுலகில் இல்லை என்பதை சிவனே வலியுறுத்தியிருக்கின்றார் என்பது தெளிவு.

இதற்கு பிற்பட்ட காலங்களிலும் இலக்கியம், கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை என்பன வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இக் காலகட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்களவு பெண் புலவர்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளனர்.

சோழ மன்னன் அதியமான் தனக்குக் கிடைத்த அரிய நெல்லிக் கனியினை எத்தனையோ கவிச்சக்கரவர்த்திகள் இருந்தும் கூட பெண் புலவரான ஔவையாருக்கே வழங்கிய சம்பவமானது சோழர் காலத்தில் பெண் இனத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருந்த மதிப்பிற்கு சான்று பகர்கிறது. பிந்தோன்றிய பல்லவர் காலம், விஜய நகர காலங்களிலும் மேலோங்கியிருந்த இலக்கியங்கள், சிற்பக்கலை, கட்டிடக்கலை, ஓவியக்கலை, நடனக்கலை என அனைத்திலுமே பெண் உருவங்கள் தீட்டப்பட்டு தான் உள்ளன.

காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி, காசி விசாலாட்சி, தெல்லிப்பழை துர்க்கையம்மன், மாத்தளை முத்துமாரியம்மன், நயினை நாகபூசணியம்மன் என பெண் தெய்வங்களுக்கு ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டு மூலஸ்தானத்தில் தாபிதம் அடையும் நிலை வரைக்கும் பெண் தெய்வங்கள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அம்பாளுக்கென்றே பிரமாண்டமான ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டு தாய் தெய்வ வழிபாடு இன்று வரைக்கும் இடம்பெற்ற வண்ணமே இருக்கின்றது. எனவே இந்து சமய சாஸ்திரங்களின் படி எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலுமே பெண்கள் கீழ்நிலைப்படுத்தப்படவில்லை.

இலக்கியங்களை நோக்குவோமாயின் கற்புக்கரசியாய் சீதையவள் இராவணனால் அசோக வனத்தில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த போது இராமனின் தூதனாக அவ்விடம் வந்த அனுமனை அடையாளம் கண்ட பின்னரும் அனுமனுடன் தப்பி செல்ல முற்படவில்லை. மாறாக தன்னைக் கவர்ந்து வந்த இராவணனுடன் போரிட்டு தனக்கு ஏற்பட்ட அவல நிலையை போக்கி இராமனே வந்து மீட்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளிற்கு இணங்க இராமன் இராவணனுடன் போரிட்டு தான் சீதையை மீட்டார். அது போல மகாபாரதத்தை ஆராயுமிடத்து, நீச்சனான துச்சாதனனின் செங்குருதியை தன் கார் கூந்தலில் தடவாத வரை தன் கூந்தலை அள்ளி முடியேன் என்ற திரௌபதியின் சபதத்தை நிறைவேற்றவே ஒரு மகாபாரத போரே நடந்து முடிந்தது. மேலும் கௌரவர்களில் நூறு ஆண் மக்கள் இருந்த போதும் அவர்கள் சகுனி என்ற ஆணின் கருத்துக்களுக்கு செவி சாய்த்தனர் அன்றி பெண்ணான அவர்களின் தாய் காந்தாரியின் அறிவுரைகளை ஏற்கவில்லை. ஆனால் பாண்டவர்கள் ஐந்தே ஐந்து ஆண் மக்களாக இருந்தும் கூட பெண்ணாக விளங்கிய அவர்களின் தாய் குந்திதேவியினதும் மனைவியான பாஞ்சாலியினதும் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து வாழ்ந்தவர்கள்; வெற்றியும் பெற்றவர்கள். எனவே தாய்மையின் சொல் கேட்ட பிள்ளைகள் வெற்றி பெற்றவர்களாகவும், தாய்மையின் சொல் கேளாத பிள்ளைகள் தறி கெட்ட போனதாகவும் எமது இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

சோழ நாட்டில் பிறந்து பாண்டிய நாட்டில் நீதி கேட்டு இன்றைக்கு சேர நாட்டில் கேரளாவில் தலைமைக் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கின்ற கண்ணகி ஆனவள் அன்று கொடுத்த சாபம் அந்த மதுரை மாநகரையே எரித்தது. பெண் சாபம் தானே எதற்கு பழிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கவில்லை.

ஆணாயினும் சரி பெண்ணாயினும் சரி வரமாயினும், சாபமாயினும் இருவருக்குமே என்றிருக்கும் போது அது சமநிலையை காட்டி நிற்கிறது. அது இலக்கியத்திலும் சரி இன்றைய சாதாரண வாழ்விலும் சரி எமது பிறப்பின் ஆதாரமே பூமி தான். அதற்கே பூமாதேவி என்று தான் சொல்கிறோம். ஓடும் நீரை கங்காதேவி என்று தான் சொல்கிறோம். கல்விக்கரசியாக வாணியையும், செல்வத்திற்கு அதிபதியாக துர்க்கையையும் வழிபாடுகள் மூலம் போற்றுகின்றோம். இன்றைக்குமே எமது சம்பிரதாயங்களில் பொறுமைக்கு மிக உயர்ந்தவளாக பெண் போற்றப்படுகிறாள். அப்படிப் பார்க்கையில் என்றைக்குமே இந்து தர்மத்தில் பெண்மைக்கு உயர்வான சிந்தனைகளும் தான் உயர் இடமும் தான் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இன்றைக்கும் கூட.

இந்து தர்மத்தில் பெண்ணின் நிலை இவ்வாறிருக்க ஏதோவொரு சந்தர்ப்பத்தில் பெண்ணடிமைத்தனம் நிலவியமையும் மெய்யானதே. அச் சந்தர்ப்பம் யாதென ஆராய்வோமாயின், பாரதத்தின் வரலாற்றினை பார்க்கையில் எவ்வளவோ மன்னர்களின் புகழ் பெற்ற மன்னராட்சிக் காலங்கள் நிலவிய பின்னர் பல்வேறு நாட்டவர்களின் படையெடுப்புகள் இடம்பெற்றன. மொகலாயர்கள் எண்ணூறு ஆண்டுகளாகவும் ஐரோப்பியர்கள் இருநூறு ஆண்டுகளாகவும் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அந்நியர்கள் அடிமைப்படுத்தி வாழ்ந்தனர். மொகலாயர்களின் ஆட்சியின் போது அவர்கள் இந்து சமயத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, கட்டிடங்கள் என்பவற்றை சிதைக்க முற்பட்டனர். இந்து கோயில்களை அழிவுக்குட்படுத்தினர். இராமர் பிறந்த அயோத்தியிலுள்ள கோவில், கிருஷ்ணர் பிறந்த மதுராவினிலுள்ள கோவில் என்பவற்றை சிதைத்து மசூதிகளை உருவாக்கினர். அத்தோடு நின்றுவிடாது இல்லத்தின் ஒளி விளக்காக திகழ்ந்த பெண்களின் கற்பையும் சூறையாட முற்பட்டனர். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தான் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ள ஆண்கள் அவர்களது இல்லத்திலுள்ள பெண்களை அந்நியர்களிடமிருந்து பாதுகாக்கவென பெண்கள் வெளியில் சென்று செய்ய வேண்டிய வேலைகளை அவர்களே செய்தனர். பெண்களை வெளிச் செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. ஏனெனில் பாதுகாப்பை வழங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக அக்காலத்தில் அந்நியர்களைக் கண்டால் பெண்கள் உடனே முக்காடிட்டு முகத்தை மறைத்தனர். அந்த வழக்கத்தில் தான் இன்றும் கூட வட இந்திய மக்கள் முக்காடு இடுகின்றனர். எனவே பாதுகாப்பிற்கென வீட்டினுள்ளேயே இருத்தப்பட்ட நிலை அந்நியர் ஆட்சி முறியடிக்கப்பட்ட பின்னரும் புதிய தலைமுறையினுள்ளும் புகுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் தான் பெண் அடிமை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. கடந்த இருநூறு இருநூற்றைம்பது வருட காலப்பகுதியில் தான் அடிமைத்தன்மை உருவானது. மற்றபடி எமது இந்து தர்மத்தில் என்றுமே பெண்களுக்கு உயர் ஸ்தானமே வகுக்கப்பட்டிருந்தது.

அரசு பரம்பரைகளில் பெண் நிலையை பார்க்கையில், அன்பு மட்டுமே பெண்ணிற்குரிய இயல்பு அல்ல. ஒளியோடு இணைந்து கருத்தோடு பதித்த நவரசங்களினால் தான் பெண்ணை நோக்குகிறோம். எமது தர்மத்திலே அன்பானவளான தாயான அதே பெண் வீரத்திலும் சளைத்தவள் அல்ல. அரசனாயினும் போர் தளபதியாயினும் ஒரு தாயின் வழிகாட்டுதலில் தான் அவள்

வீரனாகின்றான். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை முறியடித்த சத்திரபதி வீரசிவாஜி ஒரு மகா சக்கரவர்த்தி ஆவார். அவர் அப்படியொரு வீரனாக உருப்பெறுவதற்கு அவரது தாய் ஜீஜா பாயின் வழிக்காட்டுதலே காரணம். வழிகாட்டிகளாக மட்டுமல்ல அந்த காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களிடமிருந்து நாட்டை காக்க மன்னர்கள் எவ்வாறு வீரத்துடன் போரிட்டனரோ அதே போல் அரசி ஆட்சி நிலவிய பல இடங்களில் அரசியர்கள் வீரத்துடன் விளங்கினர். தமிழ்நாட்டில் வேலுநாச்சியார், தன்னையே அக்கினிப் பிளம்பாக்கி ஆங்கிலேயரின் ஆயுத கிடங்கை உருக்குலைத்த வீரப் பெண் குயிலி, ஜான்சிராணி, நாற்பதாயிரம் பெண்களுக்கு தன் அரண்மனையில் பாதுகாப்பளித்த ராணி பத்மாவதி என எமது பாரம்பரியத்தில் எத்தனையோ வீரமங்கையர்கள், தற்காலத்தில் நாட்டின் முதல் பெண் ஜனாதிபதி என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். ஆனால் அரசு பரம்பரை வரைக்கும் ஆண்டவர்கள் நமது பெண்கள். அந்த வீரம் தான் இன்றைய நவீனத்திற்கும் வித்திட்டுள்ளது. இவ்வாறு இந்து தர்மத்தில் பெண்களுக்கு உள்ள மதிப்பினை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

இறைவனே “அம்மா” என்றழைத்த தாய்க்குலம் தான் இந்த மாதர் குலம். இந்து சாஸ்திரத்தில் எம் மாதர் குலம் எப்படியெல்லாம் போற்றப்பட்டது. மேலும் எப்படியெல்லாம் போற்றப்பட வேண்டும் என தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்படி நடந்து கொண்டாலே இன்று பல நாடுகளில் இடம்பெற்று வருகின்ற பெண் உரிமை மீறல்கள், பெண் அடிமை என்பன சமூகத்திலேயே இடம்பெறாத நிகழ்வுகளாய் மறைந்து விடும் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. எவ்வுயிரும் சமம் என்ற கருத்துடைய இந்துக்களான நாம் மாதர் குலத்தையும் மதித்து வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக.

“எத்தனை இன்னல்கள் வந்தாலும் சரி.....

சிறந்த சிந்தனை கற்றும் உயர்ந்த எண்ணங்கள்

நம்மை எப்போதும் நலையாக வைத்திருக்க உதவும்”

- இராஜேயன் -

இந்து சமயமும் அறிவியலும்

ச.யாழரசன்
பொறியியல் பீடம்

இன்றைய உலகில் மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டதே மனித வாழ்க்கை. மாற்றங்களுக்கு உட்படாத விடயங்கள் காலப்போக்கில் அழிவையே சந்திக்கும். இருந்த பொழுதிலும் பல நூற்றாண்டுகளாக நமது இந்து சமயம் சிறுசிறு மாற்றங்களுக்கு மட்டுமே உட்பட்டு இன்று வரை நிலைத்து நிற்கின்றது. அதற்கு காரணம் இந்து சமயத்தில் காணப்படும் ஆழ்ந்த கருத்துக்களும் அறிவியலுமே ஆகும். பலர் இந்து சமயத்தில் காணப்படும் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், வழிபாட்டு முறைகளில் உள்ள அறிவியலை அறியாமல் இருந்தாலும், நம்பிக்கையின் காரணமாகவே அவற்றை செய்து வந்து பலனை அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

இந்து சமயத்தில் ஞானத்தின் அதிபதியாகவும் முதல் வழிபாட்டிற்குரிய கடவுளாக கருதப்படுபவர் விநாயகர். அவரை நாம் வணங்கும் போது மூன்று முறை தலையில் குட்டி தோப்புக்கரணம் இட்டு வழிபடுகின்றோம். நெற்றிப்பொட்டின் இரண்டு பக்கங்களிலும் குட்டிக் கும்பிடுவதால் அங்குள்ள நரம்பு மையம் தூண்டப்பட்டு நினைவாற்றல் அதிகரிக்கின்றது. மேலும் நமது காது மடல்களில் உடலில் உள்ள எல்லா உறுப்புக்களையும் இணைக்கின்ற புள்ளிகள் இருக்கின்றன. காதைப் பிடித்து தோப்புக்கரணம் இடும் போது எல்லா உறுப்புக்களும் செயல்பட தூண்டதல் கிடைக்கிறது. உட்கார்ந்து எழும் போது காலில் உள்ள சோலியஸ் எனும் தசை இயங்க ஆரம்பிக்கின்றது. சோலியஸ் தசையால் உடல் முழுவதும் ரத்த ஓட்டம் சீராகும். வயோதிப காலத்தில் வரும் அல்சைமர் போன்ற வியாதிகளை தோப்புக்கரணம் இடுவதன் மூலம் குணப்படுத்தலாம். மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கும் தோப்புக்கரணம் உதவுகிறது. இதனையே வெளிநாட்டவர்கள் 'சூப்பர் பிறையன் யோகா' என்ற பெயரில் அறிமுகப்படுத்தி அங்குள்ள மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றார்கள்.

ஆலயங்களுக்குச் சென்றால் விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் போன்றவற்றை தரிக்கும் மரபு இந்து சமயத்தில் காணப்படுகிறது. இவை இந்து சமயத்தின் அடையாளமாக மட்டுமல்லாமல் மருத்துவ ரீதியான நன்மைகளையும் கொண்டுள்ளது. எமது உடலில் நெற்றியிலேயே அதிகமான வெப்பம் வெளியிடப்படுகின்றது. அதே போல் உள் இழுக்கவும் படுகின்றது. சூரியக் கதிர்களின் கதிர்களை இழுத்து சரியான முறையில் அதிர்வுகளை உள்ளனுப்பும் செயலை திருநீறு செய்கின்றது. விபூதியை உடலின் பதினாறு இடங்களில் தரிக்க வேண்டும் என இந்துசமயம் வலியுறுத்துகின்றது. இந்த பதினாறு இடங்களும் இன்றுள்ள அக்குபங்சர் வைத்திய முறையில் உடலில் இணங்காணப்பட்ட இடங்களாக கூறப்படுவது இந்துக்களின் மருத்துவ அறிவிற்குத் தக்க சான்றாகும். நெற்றிப் பொட்டில் பூசப்படும் சந்தனம் நமது மூளையையும் அதை இணைக்கும்

நரம்புகளையும் குளிர்ச் செய்கின்றது நெற்றிப் பகுதியில் உள்ள 'முன்புறணி' என்னும் இடத்தில் அணியப்படும் சந்தனமானது வெப்ப மிகுதியால் ஏற்படும் மனச்சோர்வை நீக்குகிறது. விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் என்பன கிருமிநாசிகளாக தொழிற்பட்டு எமது உடல் நலனை பேண உதவுகின்றது.

இந்து சமயத்தில் கூறப்படும் அட்டாங்க, பஞ்சாங்க வழிபாடுகளினாலும் தலயாத்திரை செய்வதனாலும் அங்கபிரதட்சணம் செய்வதனாலும் தெய்வங்கள் வீற்றிருக்கும் மலைகளுக்கு ஏறிச் செல்வதனாலும் ஒருவரின் உடலிலுள்ள நாரி, இடுப்பு, கால் தசைகள் நன்குபலமடைகின்றன. அதனால் இரத்தச் சுரப்பிகளில் உள்ள அடைப்புக்கள் நீக்கப்பட்டு, குருதிச் சுற்றோட்டம் ஒழுங்கமைக்கப்படுகிறது. இவற்றை மேற்கொள்வதால் உடல் மட்டுமல்லாமல் மனதும் வலிமை அடைகிறது.

இந்துக்கள் விரதங்களை கடைப்பிடிக்கும் முறையை பன்னெடுங்காலமாக பின்பற்றி வருகிறார்கள். இவ் விரதங்களில் பெரும்பாலானவை தட்சணாய காலப்பகுதிகளிலேயே கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் இக்காலம் மழைக்காலம் ஆகும். ஆகவே மழை காலங்களில் கிருமித் தொற்றுக்கள் அதிகம் ஏற்பட சந்தர்ப்பம் உள்ளது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு மாமிசம் போன்றவற்றை உண்ணாது தடுப்பதற்காகவே விரதங்கள் இக் காலப்பகுதியில் அனுப்டிக்கப்படுகிறது. மேலும் எல்லா நேரங்களிலும் இயங்கும் எமது ஜீரண உறுப்புக்களுக்கு ஓய்வு என்பது அவசியம் ஆகும். ஓய்வின் மூலம் சக்தி அடைந்த ஜீரண உறுப்புக்கள் உடலில் இருக்கும் தேவையற்ற கழிவுகளை நீக்கும் வேலையை செய்கிறது. மேலும் உடலில் உள்ள இரத்தக் குழாய்களில் தங்கியுள்ள அழுக்குகள், கசடுகள் என்பவற்றை நீக்கி விடும். தொண்டை, இதயம், ரத்தம் தூய்மை அடையும். உடலில் உள்ள நொதியங்களின் செயல்பாட்டைச் சீராக்குகின்றது. ஹார்மோன் சுரப்புகளைத் தூண்டுகிறது. குறிப்பாக பசியை தூண்டும் சுரப்பியை தூண்டி பசியின்மையை போக்கும். உடலில் உள்ள பிராணவாயு உள்ளிட்ட பத்து விதமான வாயுக்களின் செயல்பாட்டைச் சீராக்கும். இந்த வாயுக்கள் உடல் இயக்கத்துக்கு முக்கியமானவை. இவை வளர்சிதை மாற்றத்தை அதிகரிக்கும். உடலில் உள்ள கெட்ட கொழுப்புகளைக் குறைத்து நல்ல கொழுப்புகளை அதிகரிக்க உதவுகிறது. இதனால் ரத்த நாளங்களில் படியும் கொழுப்புகளைக் குறைத்து மாரடைப்பு போன்ற இதய பாதிப்புகளில் இருந்தும் பாதுகாக்கும். உணவு மீதான அதீத ஆசை, விரதம், மேற்கொள்வதால் நமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்து விடுகிறது. இதன் மூலம் உடற்பருமனை நாம் குறைக்கலாம். மேலும் நீரிழிவு நோய் போன்றவற்றை வருமுன் தடுக்கலாம்.

பொதுவாக இந்துக்கள் தமது வீடுகளின் முன்னால் துளசிச் செடியுடன் கூடிய துளசி மாடம் வைத்திருப்பது வழமையாகும். அதிகாலையில் இந்துக்கள் எழுந்து துளசிச் செடியை வலம் வருவார்கள். நாம் துளசிச் செடியைச் சுற்றி வரும் போது அதில் உள்ள காற்றை நாம் சுவாசிப்போம். துளசிச்செடி இயற்கையாகவே மருத்துவ குணமுள்ளது. இச் செடி வெளியிடும் காற்றை சுவாசிப்பதால் நமது சுவாசம் சம்பந்தப்பட்ட நோய்கள் நீங்கும். சமய நம்பிக்கைகளுக்காக நாம் வலம் வரும் வேப்ப மரமும் இத்தகைய பலனை

எமக்கு தரக்கூடியது. வேப்ப மரமானது மற்ற மரங்களை விட அதிகளவான பிராண வாயுவை வெளியிடக் கூடியது. அதிகளவான பிராண வாயுவை சுவாசித்தல் எமது உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரக்கூடியது. இந்த எண்ணக்கருவை உள்ளடக்கியே யோகாசனம், தியானம் போன்றன இந்து சமயத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தன. மேலும் அரச மரத்தைச் சுற்றி வழிபாட்டால் குழந்தைப் பேறு கிடைக்கும் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை. அரச மரத்தைச் சுற்றி வழிபடும் போது அரச மரம் வெளியிடும் காற்றினால் பெண்களின் மாதச்சுழற்சி மற்றும் அது சம்பந்தமான சுரப்பிகள் சீரடைகின்றன என்பது விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

மற்றைய மதங்களை போல் இந்துமதம் தோற்றம் பெற்ற காலம், யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது? என்பது இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இது அதன் தொன்மைக்கு ஓர் சான்றாகும். பலர் இந்து மதத்தில் காணப்படும்

ஆழ்ந்த தத்துவங்களால் ஈர்க்கப்பட்டாலும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக காணப்படும் இவற்றின் அறிவியலையும் நாம் போற்றியே ஆக வேண்டும்.

“நான் என்பது எனது முக்கியமானவைகளில் ஒன்று”

-ஹிட்லர்-

சைவ சமயத்தின் வரலாறு

இ.விதுர்சனன்

இணைந்த சுகாதார பீடம்

சிவனை முழு முதலாகக் கொண்ட சமயமாகும். சிவவழிபாடானது, பண்டு தொட்டே இந்திய உபகண்டத்தில் நிலவி வந்திருக்கிறது. சைவ நெறியானது, தனக்குள் பல பிராந்திய வாரியான வேறுபாடுகளையும், சிற்சில தத்துவ வேறுபாடுகள் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. சைவத்தின் காலத்தை வரையறுப்பது கடினமானது.

முந்திய வரலாறு

உடலில் சாம்பலைப் பூசிக் கொள்ளுதல் (விபூதி), கற்களை (இலிங்கம்) வழிபடல், விலங்காடை புனைதலும் மாமிசம் புசித்தலும் (இன்றைய அகோரிகளிடம் தொடர்வது) என்று பழங்குடிப் பண்புகள் பலவற்றை இன்றும் சைவத்தில் காணமுடிவதிலிருந்து, அதன் தொன்மையை ஊகித்துக் கொள்ள முடியும்.

சிந்து சரசுவதி நாகரிகம் (பொ.மு 2500-2000) நிலவிய மொகஞ்சதாரோ கர்ப்பா மற்றும் வடமேற்கு இந்தியாவின் தொல்லியல் பகுதிகளில் கிடைத்த சான்றுகளைக் கொண்டு, அங்கெல்லாம் சைவம் நிலவியிருக்கலாம் எனும் ஒரு கருதுகோள் உண்டு. இதற்கு ஆதாரமாக, அங்கு கிடைத்த சான்றுகளுள் , “முந்துசிவன்” என ஆய்வாளர் கூறும் பசுபதி முத்திரையும், இலிங்கத்தையொத்த கற்களும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

வேதகால உருத்திரன்

தமிழிற் சிவந்தவன், செம்மையானவன் எனப் பொருள் தரும் “சிவன்” எனும் சொல் வடமொழியில் பண்டுதொட்டு அன்பானவன், மங்கள வடிவினன் போன்ற பொருள்களிலேயே ஆளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மங்களம் எனப் பொருள் தரும் உருத்திரன் எனும் பெயரில் ஈசன் சில வேளைகளில் குறிப்பிடப்படுவதுடன், வேதத்தில் “திருவுருத்திரம்” (ஸ்ரீருத்ரம்) பகுதியில் போற்றப்படுபவன் ஈசனே என்ற நம்பிக்கையும் சைவர் மத்தியில் உண்டு.

இருக்கு வேதத்தில் அஞ்சத் தகுந்தவனாக சித்தரிக்கப்படும் உருத்திரன், யசர் மற்றும் சாமவேதங்களில் கொண்டுள்ள பெரும் இடம், உருத்திர வழிபாடு மெல்ல மெல்ல சிவவழிபாடாக மாறியதை, அல்லது இருவேறு வழிபாடுகளும் ஒன்றாக இணைந்ததற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. புகழ் பெற்ற இதிகாசங்களான மகாபாரதம், இராமாயணம் என்பனவற்றில் பல சிவ வழிபாடு தொடர்பான சுவாரசியமான கதைகளும், சைவ தத்துவக் கோட்பாடுகளும் உண்டு. பொ.மு நான்காம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளுக்கும் இடைப்பட்டதாகக் கணிக்கப்படும்.

சுவேதாசுவதர உபநிடதம், முழுக்க முழுக்க சிவவழிபாடு பற்றிய மிகப்பழைய ஆவணமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. பொ.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட பதஞ்சலியின் சங்கத இலக்கண நூலான மாயாடியம், விலங்குத்தோலாடை அணிந்து இரும்பு ஈட்டியொன்றைக் காவித் திரியும் ஈசனின் அடியவன் ஒருவன் பற்றி வர்ணிக்கின்றது.

புராணங்களில் சைவம்

குப்தர் காலத்தின் (பொ.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டு) பிற்பகுதியில் தொடங்கிய புராண மரபு பல்கிப் பெருகி, வடநாட்டுப் பக்தி இயக்கத்துக்கு வழிவகுத்த ஒன்று. சைவம், வைணவம் என்பன பெருமதங்களாக வளர்ச்சியடைந்தது இக்கால கட்டம் தான். இந்து மரபில் மகாபுராணங்கள் எனப் புகழ் பெற்ற பதினெட்டிலும், பத்து புராணங்கள் சிவபுராணங்கள் ஆகும். ஏழாம் நூற்றாண்டளவில், வாரணாசி, காந்தாரம்(கந்தஹார்), கராச்சி முதலான இருபது இடங்களில் தான் கண்ட மிகப்பெரிய சிவாலயங்கள் பற்றி, சீனப் பயணியான ஹீ வான் சாங் கூறியுள்ளார். இதை அண்மித்த காலப்பகுதியில் தான் சைவத்தின் சிறப்பு நூல்களான சிவாகமங்கள் எழுந்தன. எட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே “பிரக்ய பிஞ்சு” எனும் தத்துவப் பிரிவாகக் கொள்ளப்படும் “காசுமீர சைவம்” வடநாட்டில் வசகுப்தரால் பூரணத்துவம் பெற்றது.

சங்க காலத்தில் சைவம், வைணவம், பௌத்தம், சமணம் முதலிய பல்வேறு சமயங்கள் இருந்தன என்பதும் ஆயினும் இந்நாட்டுக்கே உரியவை சைவமும் மாயோன் வணக்கமும் என்பதும், கோவில்கள் இருந்தன என்பதும், அவற்றில் விழாக்கள் நடைபெற்றன என்பதும் கடவுளர் வரிசையில் சிவபெருமான் முதலிடம் பெற்றிருந்தன என்பதும் வடவர் கூட்டுறவால் முருக வணக்கமும், திருமால் வணக்கமும் கொற்றவை வணக்கமும், சிவ வணக்கமும், தமிழ் வணக்கமும் ஆரிய வணக்கமும் கலந்த புதிய நிலையினை அடைந்தன என்பதும் அறிய முடிதல் காண்க.

“காயங்கள் குணமாக காலம் காத்திரு கனவுகள் நினைவாக காயம் பொறுத்திரு”

-பாரதியார்-

சமயசின்னங்கள்

ஸ்ரீ.சௌமினியன்
பொறியியல் பீடம்

சைவ சமயம் மிகவும் தொண்மை வாய்ந்த ஒன்றாகும். அதன் அனுட்டானங்களும், ஆசாரங்களும், வாழ்வியலுடனான ஈடுபாடும், ஒழுக்கங்களும், கலாசாரமும் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. இவை அனைத்திற்கும் எமது கலை அம்சங்களும், புராதன நூல்களும், வழிபாட்டு முறைகளும் சான்று பகிர்கின்றன. அவ்வகையில் ஒரு நமது அடையாளம் கொண்டு அவரது இயல்பு நிலை அறியலாம் அடையாளம் ஆனது அவரது அங்க அடையாளம் மட்டுமேயன்றி அவர் தரித்துள்ள சைவசமய சின்னங்களையும் சேர்த்ததேயாகும்.

சமய சின்னங்கள் எமது மரபையும், கலாசாரத்தையும், ஒழுக்கத்தையும் குறித்து நிற்கின்றன. திருநீறு, உருத்திராட்சம், குங்குமம் மற்றும் சந்தனம் என்பன சமய சின்னங்கள் எனப் பொதுவாகச் சொல்லப்படும். திருநீறு மற்றும் உருத்திராட்சம் இதில் முதன்மை பெறுகின்றது. சமய சின்னங்களை தரித்திருக்கும் முறைகளுக்கு அமைவாக ஒருவனது ஆன்மீக நிலையை நாம் அறியலாம்.

சைவத்தின் முழுமுதற்கடவுள் சிவபெருமான் ஆவார். சைவசமய ஒழுக்கங்களில் இன்றியமையாதது சிவசின்னங்களான திருநீறு மற்றும் உருத்திராக்கம் அணிவது. திருநீற்றுக்கு விபூதி, பசிதம், பசுமம், இரட்சை, ஷாரம் எனும் பெயர்களும் உண்டு. தன்னைத் தரித்தவர்களுக்கு மேலான செல்வத்தை வழங்குவதனால் விபூதி எனவும், ஒலியைக் கொடுப்பதால் பசிதம் எனவும், பாவங்களை எடுத்து நீக்குவதனால் (நீராக்குவதனால்) பசுமம் எனவும், தன்னைத் தரிந்துள்ள ஆன்மாக்களை காப்பதனால் இரட்சை எனவும், உயிர்களது மும்மலப் பீடிப்பை நீக்குவதால் ஷாரம் எனவும் பெயர் பெறும்.

குற்றமற்ற பசுவின் சாணத்தை நெருப்பிலே சுடுவதனால் கிடைப்பதே தூய நீராகும். வெள்ளை நிறத் திருநீறே அணியத்தக்கது. வெண்மை தூய்மைக்கு அடையாளம். வெண்ணிறத் திருநீறு அணிதல் எமது அகம் மற்றும் புறம் இரண்டையும் தூய்மையாக்கும் திருநீறு அணிதல் மகாதத்துவம் ஒன்றை எடுத்து இயம்பு கின்றது. முதலில் சாணம் மனது ஆன்மாவை குறிக்கின்றது. சாணத்திலுள்ள அழுக்குகள் ஆன்மாவோடுள்ள மலங்களையும், நெருப்பு திருவருளையும், எரிதல் திருவருள் பதிதலையும், எரிந்த பின் பெற்ற வெண்ணீறு மலப்பீடிப்பிலிருந்து விடுதலை பெற்ற தூய ஆன்மாவையும் குறிக்கும் என்பதேயாகும்.

திருநீறானது இருவகையாகத் தரிக்கப்படும். ஒன்று உத்தூளனம் (பரவிப் பூசுதல்), மற்றையது திரிபுண்டரம் (குறியிடுவது) சமயதீட்சை பெற்றவரே திரிபுண்டரமாக திருநீறு அணிய வேண்டும் என்பது விதியாகும். அவ்வாறு தரிக்கும் போது குறிகள் இடையறாதும், வளையாதும், தீண்டாதும், அகலாதும் இருப்பதோடு உச்சி, நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள் இரண்டு புயரேண்டு, முழங்கையிரண்டு, மணிக்கட்டு இரண்டு, விலாப்புறங்கள், முதுகு மற்றும் கழுத்து எனும் 16 அவயவங்களில் தரிக்கலாம். திருநீறு சிவத்திற்கு சமமாகும் திருநீறு

அணியும் பொழுது திருநீறு படியும் இடமெல்லாம் சிவலிங்கம் ஆகின்றது. திருநீறில்லா நெற்றி சுடுகாட்டிற்கு சமன் என “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” எனும் கூற்று மூலம் அறியலாம்.

“முத்தி தருவது நீறு”, “போதந்தருவது நீறு”, “சித்தி தருவது நீறு”, “சுந்தரமாவது நீறு”, “தேசம் புகழ்வது நீறு” எனும் சம்பந்தர் திருவாக்குகளால் திருநீற்றின் மகிமையை உணரலாம். “வானவர் மேலது நீறு”, “மேலுறைத் தேவர்கள் தங்கள் மெய்யறு வெண்பொடி நீறு”, “காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியன்...” என சம்பந்தரும், “பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறு” என அப்பரும் தேவர்கள் உட்பட எம்பெருமாள் மகேஸ்வரனும் விரும்பி அணிவது திருநீறு என கூறியுள்ளனர்.

“கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவா சேர்வரே” - திருமூலர்

ஆகவே இறையருள் பெற திருநீறணிதல் இன்றியமையாதது என உணர்வீராக.

சைவசமயத்தில் இன்றியமையாத இன்னொரு சிவசின்னம் உருத்திராக்கம் ஆகும். உருத்திராக்கம் என்பது சிவனின் கண் எனப் பொருள்படும். திரிபுரஅசுரர் தம் கொடுமையை சிவனிடம் தேவர்கள் கூறிய பொழுது சிவபிரானின் முக்கண்ணும் சிந்திய மணிகளே இவை ஆகும். இதுவே ஆன்மாக்கள் மீது இறைவன் கொண்டுள்ள கருணையின் வடிவாகக் திகழ்கிறது. சிவனடியார்கள் உருத்திராக்கம் அணிவது புனித தத்துவத்தை எடுத்து இயம்புகின்றது. இது பெண்களின் திருமாங்கல்யத்திற்கு ஒப்பானது.

உருத்திராக்கம் ஒரு முகம் தொடக்கம் பதினாறு முகங்களை கொண்டதாக அமையும். ஒவ்வொரு வகை மணிக்கும் ஒரு அதிதேவதை கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் ஒவ்வொன்றும் தனிச்சிறப்புடையது. இதில் பதின்நான்கு முக உருத்திராக்கம் அதிசிறப்பும், அதிசக்தியும் வாய்ந்தது. சிறப்பாக ஆன்மாவிற்றுகுரியதாக கருதப்படும் சிகை, சிரம், காது, மார்பு, தோள்கள், கைகள் ஆகியவை உருத்திராக்கம் அணியத்தக்க இடங்கள் ஆகும். பாவங்களை கண்டிப்பதனால் உருத்திராக்க மாலை கண்டிகை எனப் பெயர் பெற்றது. “உருத்திராக்க ஜாபாவம்” என்ற உபநிடதம் உருத்திராக்க உயர்வு மற்றும் விதிமுறைகளை விளக்குகிறது.

நீராடும் போது உருத்திராக்கம் அணிவது சாலச்சிறந்தது. அதன் மீது படும் நீர் நம் உடலில் படுவதால் நன்மை உண்டாகும். உண்மையடியார்களை நெறி பிறழாமற் காக்கும் இரட்சையாக விளங்குகிறது. உருத்திராக்கமின்றி பூசை செய்வோர் பூசையின் பலனைப் பெறமாட்டார்.

“பூண்பதற்குக் கண்டியினைக் கூசியிடும் புல்லியரைக்

காண்பதற்குக் கூசுமரன் கைத்து” திருமுருக கிருபானந்த வாரிய சுவாமிகள்

குங்குமம் மற்றும் சந்தனமும் சமய சின்னங்களாகும். எவ்வாறு உருத்திராக்கம், திருநீறு சிவத்தை குறிக்கும் அவ்வாறே குங்குமம், மஞ்சள், சந்தனம் சக்தியை குறித்து நிற்கும். இலக்குமி திலகம் அணிந்த சிறப்பைச் “செய்யாள் புணைந்த திலகம்” என்று பரிபாடல் பாடியுள்ளது. கூந்தல் வகிட்டிலும், நெற்றியின் நடுவிலும் குங்குமத் திலகமிடுவது எமது பண்பாடாகும். இவை இலக்குமி வாசம் செய்யும் இடங்களாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு சுமங்கலியின் மஞ்சள் அழகு முகம் மங்களப் பொழிவு பெற அவள் அணிந்த குங்குமத் திலகமே காரணமாகும்.

பராசக்தியின் அடையாளம் செந்நிறம். சக்தியின் செயலாற்றலை குறிக்கும் அதே நேரம் அன்னையின் துணை கொண்டே எச்செயலும் அமையும் என்பதையும் குங்குமம் விளக்கி நிற்கிறது. கற்பு மற்றும் மாங்கல்ய சின்னமாக குங்குமம் கருதப்படுகிறது. சந்தனத் திலகம் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணைக் குறிக்கும். அதில் வைக்கும் குங்குமத் திலகம் சக்தியை குறிக்கும். இது சிவசக்தி ஐக்கியத்தை எடுத்தியம்புகிறது.

நெற்றியின் நடுப்பகுதி இறைவன் உறையும் இடமாகும். தியானத்தின் போது நெற்றியின் நரம்புகள் சூடாவதை தவிர்ந்து குளிர்விக்க சந்தனம் தரிக்கப்படும். சிவனது நெற்றிக் கண்ணை என்றும் சந்தனம் உணர்த்தி நிற்கும்.

ஆகவே எமது சமயசின்னங்களை நாம் அணிவது சைவர்களாக எமது கடமை ஆகும். எமது சமயம் மனிதனது ஒவ்வொரு செயலிற்கும் ஒரு ஆழமான கருத்தை பின் இயம்பி நிற்கும் அதன் மகத்துவம் அளப்பெரியது. நாகரீக மாற்றத்தின் வாய் அகப்பட்ட நாம் இவற்றை அணியாதிருத்தலோ அல்லது முறையற்ற விதத்தில் அணிவதோ எமக்கு நாமே செய்யும் மஹா பாதகச் செயலாகும். இன்று பல விஞ்ஞானிகள் அறிவியல் அடிப்படையில் கண்டறிந்த விடயங்கள் எம் முன்னோர்களாலும், மஹரிஷிகளாலும், முனிவர்களாலும், சிவனடியார்களாலும் மெய்யியலாக ஆன்மீகம் மூலம் என்றோ கண்டறிந்தனர். காலம் மாறினாலும் நமது பண்பாடும், வழிபாட்டு முறையும் என்றும் மாறாதவை. அவையே நம் மனிதத்தின் பக்கபலமும் ஆகும்.

எனவே முதலில் நமது சமய சின்னங்களை விதிப்படி அணிந்து நம்மை நாமே ஒழுக்கத்தின் பால் இட்டுச் செல்வதே சாலச்சிறந்தது. அகவழிபாடு மட்டும் முத்தியையோ சித்தியையோ தராது. புறவழிபாடும் இன்றியமையாதது

ஓம் நமசிவாய போற்றி..... !

“நம்பிக்கை நிறைந்த ஒருவர் யார் முன்னேயும், எப்போதுமே மண்டியிடுவது இல்லை”

-அப்துல்கலாம்-

சிவராத்திரி பின்னணி

ச.சிவஸ்த்திகள்
பொறியியற் பீடம்

மாசி மாதம் கிருஷ்ணபஷ (தேய்பிறை) சதுர்த்தசி அர்த்த ராத்திரி லிங்கோற்பவ காலமே இந்துக்களால் கொண்டாடப்படுகின்ற மகா சிவராத்திரி என்கிறோம். இது இரவு நேரப் பண்டிகையாகும். உபவாசமிருந்து கண் விழித்து வழிபட வேண்டிய விஷேச தினம். இப் பண்டிகையை ஆய்ந்து நோக்கும் போது ஆன்மீக சாதனைக்கு தேவையான அனேக இரகசியங்கள் இருப்பது தெரிய வரும். 'ராத்திரி' என்பது அனைத்து சந்திகளும் உலக விவகாரங்களும் அடங்கிய நிலை. இதனை துரீய சந்தியா என்பார்கள். பிராத சந்தியா, மத்யான சந்தியா, சாயம் சந்தியா ஆகிய காலங்கள் பொதுவாக உலக விவகாரத்தில் பயன்படுத்தி வருவையாகும்.

நான்காவதான துரீய சந்தியா முழுவதும் தியானத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது. அனைத்து துன்பங்களும் கதறல்களும் அடங்கிய அசையாத நிலை தியானத்திற்கு மிகவும் அவசியம். அந்த நிலையில் மனம் லயமாகி பரமானந்தத்தைப் பெறுகிறது. அந்த ஒருமுகப்பட்ட நிலையில் உலக ஈர்ப்புக்கள் எல்லாம் அடங்கி விடும். அது பரமனில் லயிக்கும் நிலை. இதனையே கைவல்யம் என்பர். இத்தகைய ராத்திரி என்பது சாதகர்கள் சாதிக்க வேண்டிய நிலை. வெளிமுகமாக பாயும் திருஷ்டியை தடுத்து, புத்தியை அந்தர்முகமாகத் திருப்பி அந்தரங்கத்தில் ஈஸ்வர ஜோதியின் மேல் குவியச் செய்வதே சிவராத்திரி.

ஆன்மீகப் பாதையில் உள்ளவர்களுக்கு மஹா சிவராத்திரி மிகமிக முக்கியமான நாள். குடும்ப வாழ்வில் இருப்பவர்களும் உலகில் சாதிக்க விரும்புவவர்களுக்கும் கூட இது முக்கியமான நாள். குடும்ப வாழ்வில் உள்ளவர்கள் மஹா சிவராத்திரியை சிவனின் திருமண நாள் என்றும் உலகில் சாதிக்க நினைப்பவர்கள் இந் நாளை சிவன் தன் எதிரிகளை எல்லாம் வென்ற நாள் என்றும் கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால் துறவிகளோ இந் நாள் சிவன் கைலாய மலையுடன் ஒன்றிக் கலந்த நாள் என்றும் அவர் அன்று அசைவற்ற ஒரு மலை போல் மாறினார் என்றும் கூறுகின்றனர்.

யோக கலாச்சாரம் சிவனை கடவுளாக பார்ப்பதில்லை. அவரை ஆதி குருவாக யோக விஞ்ஞானத்தை தோற்றுவித்த முழுமுதற் குருவாக அவரை வணங்குகின்றது. பல ஆயிரக் கணக்கான வருடங்கள் தியானத்தில் இருந்த சிவன் ஒரு நாள் அசைவற்றவரானார். அந்த நாள் தான் மஹா சிவராத்திரி. துளி கூட அசைவின்றி முழுமையாய் அசைவற்றவராக அவர் ஆன நாள் என்பதால் ஞானிகள் சிவராத்திரியை அசைவற்ற தன்மை நிறைந்த நாளாக பார்க்கின்றனர்.

மரபு வழிக் கதைகளைத் தள்ளி வைத்து விட்டு யோகக் கலாச்சாரத்தின் இந்த நாளும் இரவும் ஏன் முக்கியம் கொண்டிருக்கின்றது என்று பார்த்தால், ஆன்மீகத் தேடல் உள்ளவர்களுக்கு இந் நாள் பல சாத்தியங்களை வழங்குகின்றது.

நவீன விஞ்ஞானமும் பல நிலைகளைத் தாண்டி இன்று அடைந்திருக்கும் நிலையில் அவர்கள் ஊர்ஜிதம் செய்வது என்னவென்றால் உயிர் என நாம் அறிந்திருக்கும் அனைத்தும் பொருள் தன்மை, படைப்பு என்று நாம் உணர்ந்திருக்கும் அனைத்தும், பிரபஞ்சம் பால் மண்டலம் என்று நாம் அறிந்திருக்கும் அனைத்தும் இப்படி எல்லாமே ஒரே சக்தியின் பல்லாயிரக் கணக்கான வெளிப்பாடு என்பது தான்.

விஞ்ஞான அடிப்படையில் முன் வைக்கப்படும் இந்த உண்மையை ஒவ்வொரு யோகியும் அனுபவ ரீதியாக உணர்ந்து அறிகிறார்கள். 'யோகி' என்று சொன்னாலே இப் பிரபஞ்சமும் படைப்பும் அனைத்தும் ஒன்றென தன் அனுபவத்திலே உணர்ந்தவர்கள் என்று பொருள். எல்லையில்லாத தன்மையை உணர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தோன்றும் அனைத்து ஏக்கங்களும், பிரபஞ்சத்தின் ஒருமை நிலையை அறிந்திட வேண்டும் என்று தோன்றும் அனைத்து ஏக்கங்களும் யோகா தான். ஒப்பற்ற அந்த ஒருமை நிலையை உணர்வதற்கு இந்த மஹா சிவராத்திரி வாய்ப்பளிக்கின்றது.

பாதத்தின் மிக இருளான நாள் சிவராத்திரி. மாதாமாதம் சிவராத்திரியை கொண்டாடுவதும் முக்கியமாக மஹா சிவராத்திரியை கொண்டாடுவதும் இருளைக் கொண்டாடுவது போல் ஆகின்றது. தர்க்க ரீதியாக செயல்படும் எந்த மனமும் இயல்பாகவே இருளை எதிர்த்து வெளிச்சத்தையே நாடும். ஆனால் சிவா என்றால் "எது இல்லையோ, அது" என்று பொருள். "எது இருக்கிறதோ" அது இப் பிரபஞ்சமும் படையும். "எது இல்லையோ" அது சிவன். கண்களை திறந்து சுற்றும் முற்றும் பார்த்தால் குறுகிய கண்ணோட்டம் கொண்டவர்கள் இங்கு நிகழ்ந்திருக்கும் படைப்பின் விஸ்தாரத்தைப் பார்ப்பீர்கள். ஆனால் விரிவான கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கினால் இப் பிரபஞ்சத்தின் மிகப் பெரிய இருப்பு "ஒன்றுமற்ற வெறுமை" என்பதை உணர்வீர்கள். ஒன்றுமற்ற அந்த வெறுமை தான் "எது இல்லையோ அது". ஆகவே காரிருள் சூழ்ந்த இருளில் மறைக்கப்பட்ட வெளிச்சத்தை தெய்வ சொருபமாக்கி "தெய்வம்" இளை இருளின் ரூபமாய் சித்தரிப்போம். அதுவே மஹா சிவராத்திரியின் தனி சிறப்பாகும்.

மரபு வழியாகவும், யோக வழியாகவும் இந்துக்களின் முழுமுதற் தெய்வமாகிய சிவனை நோக்கி கொண்டாடப்படும் இந்த மஹா சிவராத்திரியின் பின்னணியில் பல்வேறு உரைகளும், விளக்கங்களும் திகழினும் இந்துவானப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அப் புனித நன்நாளில் இந்துவாக நிகழ்த்த வேண்டிய கருமங்களை நிகழ்த்தி வாழ்வில் மேன்மை அடைவோமாக.

**"நல்லதோர் வீணை செய்தே- அதை நலங்கெடப் புழுதியி
லெறிவ துண்டோ?**

**சொல்லடி சிவசக்தி!- எனைச் சுடர்மிகு மறிவுடன் படைத்து விட்டாய்
வல்லமை தாராயோ- இந்த மாநிலம் பயனுற வாழ்வாற்கே?"**

-பாரதியார்-

சமயமும் வாழ்வும்

ஜெ. தர்மினி
கலைப் பீடம்

“சமயம் என்பது வாழும் முறை அல்லது வாழ்க்கை நெறியாகும்.” மனிதனது நம்பிக்கை சமயமாகும். சமயத்தினது வடிவம் கடவுளாகும். கடவுளது இருப்பிடம் கோவிலாகும். மனிதனது வாழ்வுக்கு நம்பிக்கை வேண்டும். சமயம் வாழ வேண்டும் என்றால் ஆலயம் வேண்டும். மனிதனுக்கு மட்டும் தான் வாழ்வு உண்டா? ஏன் சமயம் வாழவில்லையா? மனித வாழ்வு என்னவோ நூறு ஆண்டுக்குள் தான். ஆனால் சமய வாழ்வு யுகங்கள் நான்கு லோகங்கள் ஏழு கணங்கள் மூன்று தாண்டியும் இன்றும் உயிரோசை கேட்கின்றதல்லவா?

மனிதன் தான் அனைத்து ஜீவராசிகளிலும் பெரிது அனைத்தையும் ஆழ கூடியவன் ஆனால் அவனிடத்தே சிறிய சிறிய அச்சங்கள் தோன்றுவதும் சில நேரங்களில் இயற்கையின் ஆற்றலைக் கண்டு நடுங்கிய மனிதன் அதனை பணிந்து வழிபட ஆரம்பித்தான். அவ் வழிபாடு செதுக்கப்பட்டு நாளடைவில் கோட்பாடு, கொள்கைகளுக்கு உட்பட்டு சமயம் தோன்றலாயிற்று. அவ்வாறு தோன்றிய சமயமானது நாளடைவில் மதங்கள் எனும் கலைகளையும் கிளைகளையும் பரப்பியதால் ஆதிமூலமான சமயங்கள் வாழ்விழந்து போவது தெரிகின்றது. இந்து, சமணம், பௌத்தம், வைஸ்ணவம் என்பன ஒளி பொருந்திய காலத்தில் தென்னகத்தில் தோன்றிய சமயங்களாகும்.

சமயங்கள் தமது ஆயுளை அதிகரித்து கொள்வதற்கு தமக்கென நூல்களை கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக பகவத் கீதை, விவிலியம், திருக்கூரான், இவற்றுடன் ராமாயணம், தேம்பாவணி, சீராப்புராணம் போன்ற இலக்கியங்களும் சமயங்களை வாழ வைக்கிறது. மேலும் சமயங்கள் அதி முக்கியமாக மாறுவது மனிதனது அதிமுக்கியமான இன்ப, துன்ப நிகழ்வுகளில் அவர்கள் உறைந்து விடாது தொடர்ந்து செயற்படுவதற்கு சடங்குகளையும் ஒழுங்குகளையும் வழங்குகின்றது. உதாரணமாக தாலி கட்டுவதா இல்லை மோதிரம் மாற்றுவதா, எரிப்பதா இல்லை புதைப்பதா என மனிதனது பிறப்பு முதல் இறப்பையும் கடந்து நிற்பது சமயமாகும்.

சமயங்கள் தான் மனிதனை நற்குணம் உடையவனாக வாழ வைக்கின்றது என்பது சமயத்துக்கே உரிய குறைபாடாகவே காணப்படுகின்றது. மனிதன் பாவம் செய்கின்றவனாகவும் அப் பாவங்கள் சமயங்களினூடாக மன்னிக்கப்படுகின்றன என்ற நம்பிக்கையால் இன்று பாவங்கள் மலிந்து விட்டது. விலங்குகள் எந்தச் சமயத்தையும் பின்பற்றவில்லை. அவற்றிடம் இருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நற்பண்புகள் சிலதை நோக்கின் சாதி வேறுபாடில்லை, உயர்ந்தது தாழ்ந்தது இல்லை, சேமிப்பு இல்லை, அவை உணர்களுக்கு மதிப்பளிக்கிறது. விலங்குகளிடம் உடை இல்லை ஆனால் அவை ஒழுக்கமுடையவையாக இருக்கின்றது. எனவே சமயத்தை பின்பற்றாத உயிர்களும் இப் பூமி தனில் வாழ்கின்றது.

சமயங்கள் மக்களை வாழ வைப்பது உண்மை என்றாலும் சமயத்தை வாழ வைப்பதற்கு எத்தனை மனித உயிர்களும் உடல்களும் உரமாய் புதைந்துள்ளது. இந்த பூமியில் உன் சமயம் பெரிது என் சமயம் பெரிது என்று எத்தனை கலவரங்கள் வரலாற்றில் இடம்பிடித்துள்ளன. சொல்லப் போனால் ஒற்றுமையை உருவாக்க உள்ள சமயங்கள் பெயரால் எத்தனை பிரிவினைகள் மதிக்கெட்ட மானுடம் “ஒன்றே கடவுள்” “ஒன்றே குலம்” என்பதை புரிய மறுத்து அலைவது ஏன்? அழிவிற்கா?

இன்று நவீன உலகத்தில் விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் சமயங்களில் உள்ள பொருளற்ற கோட்பாடுகளை உடைக்கின்றது. மேலும் விஞ்ஞானத்தை பின்பற்றுபவர்கள் வெற்றிகரமான வாழ்வை அனுபவிக்கின்றனர். நவீன உலகில் மனித வாழ்வுக்கு சமயம் மட்டும் போதாது விஞ்ஞானம், தொழினுட்பம், கல்வி, கண்டுபிடிப்பு, பொருளாதாரம் ஆகிய அனைத்தும் இருந்தாலே அன்றி மனிதம் வாழாது. விஞ்ஞானம் சமயங்களை ஆய்வு செய்து ஒவ்வொரு கோட்பாடுகளும் மனிதனது ஆரோக்கியத்திற்கு பங்களிக்கின்றது என்பதை எடுத்தியம்புகின்றது. மேலும் விஞ்ஞானத்தால் விடை காண முடியா விந்தைகள் உள்ள வரை சமயங்கள் வாழும்.

“பொய்யை சொல்லித் தப்பிக்க நினைக்காதே. உண்மையைச் சொல்லி மாட்டிக்கொள். ஏனென்றால் பொய் வாழ விடாது. உண்மை சாக விடாது.”

-விவேகானந்தர்-

“அரிது அரிது மானிடராய்ப்பிறத்தல் அரிது” என்கிறார் ஔவையார். இப் பூவுலகில் மனிதராய்ப் பிறக்க நாம் புண்ணியஞ் செய்திருக்க வேண்டும். இந்தப் புண்ணியத்தை நாம் எப்படிச் செய்வது? இதை யாராவது சிந்தித்திருக்கிறீர்களா? ‘அறஞ் செய விரும்பு’ இதுவும் ஔவையார் கூறியது தான். இதில் வெளிப்படையாகவே அறஞ்செய விரும்பு என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

எங்களால் முடிந்த அளவு தர்மஞ் செய்ய வேண்டும். எமது இவ்வுலக வாழ்வில் நாம் நன்மை செய்யாவிட்டாலும் தீமையைச் செய்யக் கூடாது. இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், ஔவையார் ‘அறஞ் செய விரும்பு’ என்று தான் கூறினாரே தவிர, அதைக் கட்டாயம் செய்யவேண்டும் என்று கூறவில்லை. ஏன்? என்ன காரணம்? அங்கே தான் விஷயமே இருக்கிறது. அதாவது தர்மம் செய்யும் போது உள்ளத்தால் முழு மனதோடு சந்தோஷமாகக் கொடுக்க வேண்டும். “இதென்னடா காலங்காத்தால் வந்திட்டான்” என்று சினந்துகொண்டு கொடுத்தால், அது அறமல்ல. அதிலே எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை.

அதனால் தான் ஔவையார் ‘அறஞ் செய விரும்பு’ என்று அழகாகக் கூறியுள்ளார். ‘தர்மம் தலை காக்கும் தக்க சமயத்தில் அது உயிர் காக்கும்.’ என்று ஆன்றோர் கூறியது எவ்வளவு உண்மை பாருங்கள். அது போலவே ‘அறஞ் செய விரும்பு’ என்பதிலும் ஆழ்ந்த கருத்து அங்கே மறைமுகமாக பொதிந்திருக்கிறது. வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்தது எதற்காக? எம்மால் தர்மஞ் செய்ய முடியாவிட்டால் வாயினாலே வாழ்த்தி அனுப்பலாம். வலது கை கொடுப்பதை இடதுகை அறியக்கூடாது என்று சும்மாவா சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஏ மனிதகுலமே! சிந்தித்துப்பார். தனக்கு மிஞ்சித்தான் தானம். நீ உழைப்பது நூறு ரூபாவாக இருந்தால், அதில் இரண்டு ரூபாவைத் தானம் செய். மீதியை நீ வைத்துக்கொள். அதை விட்டு கருமியாக வாழாதே! சிலர் சொல்லுவார்கள் “எச்சில் கையாலே காகம் துரத்த மாட்டான்” என்று. ஏன் அப்படிச் சொல்ல வேண்டும். அவன் ஒன்றுமே கொடுக்க மாட்டான் என்பதை நாகுக்காக இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாப்பிட்ட கையாலே காகந்துரத்தும் போது அந்த கைவிரல்களில் ஒட்டியிருக்கும் சில சோற்றுப் பருக்கைகள் கூட எங்கே பறந்து போய் அந்தக் காகத்துக்கு இரையாகி விடுமோ என்கிற கெட்ட குணம் அவனுக்கு. ஆகவே, நாங்கள் அறஞ் செய்யும் போது உள்ளத்தால் விரும்பி முழுமன மகிழ்ச்சியோடு கொடுக்க வேண்டும். அது தான் அறம் அதுவே தர்மம். “தர்மம் தலைகாக்கும் தக்க சமயத்தில் உயிர் காக்கும்” இதை மறக்கக் கூடாது.

தர்மம் செய்வதால் எமது உள்ளம் மகிழ்ச்சி அடைவது மட்டுமல்லாது அதை பெறுகின்றவரது உள்ளமும் களிப்படைகின்றது. ஆகவே தர்மம் செய்வது மிகவும் புண்ணியமான கைங்கரியமாகும். கர்ண மகாராஜன் இல்லையெனாது கொடுத்து வாரி வழங்கி “கொடைக்குக் கர்ணன்” என்னும் புகழ் பெற்ற பெயரைத் தட்டிக் கொண்டான்.

இந்த அறத்தில் இன்னுமொரு விடயமும் அடங்கியிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், தானதர்மம் செய்யும் போது அது சரியான இடத்துக்குத் தான் போகின்றதா? என்பதையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். “பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு! கோத்திரமறிந்து பெண்ணைக் கொடு” என்பது நம் முன்னோர் வாக்காகும்.

கேட்டவுடனே தூக்கிக் கொடுத்து விடலாகாது. கேட்பவர் உண்மையில் இல்லாதவர் தானா? அல்லது தமது வீண் செலவுகளுக்கு இதனை பயன்படுத்த எண்ணுகிறாரா? என்று சிந்தித்து செயற்பட வேண்டும். இதனாலே தான் ஔவையார் “அறஞ் செய விரும்பு” என்று மிக அழகாக சொல்லியிருக்கிறார். திருவள்ளுவர் கூட தமது திருக்குறளிலே ‘அறத்துப்பால்’ என்று ஒரு பெரும் பிரிவையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

‘அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்’ என்பது வாய்ப்புகழ் வள்ளுவரின் வாக்கு. அதாவது பொறாமை, பேராசை, கோபம் ,வன்சொல் என்ற நான்கும் இல்லாமல் செய்வது தான் அறம். ‘ஏசி இடலின் இடாமை நன்று’ என்பது முதுமொழி.

இந்த வகையில் :

நாம் ஆற அமர ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இதன் உண்மை விளங்கும். மனித வாழ்க்கையில் நாம் செய்கின்ற பாவ புண்ணியமே எமது அடுத்த பிறவிக்கும் தொடரும். ஒரு மனிதன் செய்ய வேண்டியது அறம். செய்யத்தகாதது பழி பாவம். மனிதராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இதனை நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

மனநிறைவோடு எந்தவிதமான கோபமோ வெறுப்போ கடுமையோ காட்டாமல் எவன் ஒருவன் தர்மஞ் செய்கிறானோ அது தான் உண்மையான தர்மமாகின்றது. அவன் செய்கின்ற அந்த அறமானது அவனது பூவுலக வாழ்வில் சீருஞ்சிறப்பும் கொடுக்கும் அளவிறந்த செல்வத்தையும் அள்ளிக் கொடுக்கும். இந்த அறம் மட்டுமே இதனைச் செய்யும். வேறு எதுவுமே இதனை அளிக்காது. மனிதன் முதலில் மனிதனாக வாழப் பழக வேண்டும். மனித உருவில் இருந்து கொண்டு மிருகமாக வாழ்தல் கூடவே கூடாது. எம்மால இயன்ற வரை தான தர்மம் செய்து வாழ்தலே சிறப்பானது. “இவ்வுலகில் நாம் மாத்திரமே வாழ்ந்தால் போதும்; மற்றவர்கள் எப்படிப்போனாலும் பரவாயில்லை” என்று நினைக்கக் கூடாது. “நாமும் வாழ வேண்டும் பிறரும் வாழ வேண்டும்” என்றே நினைத்தல் வேண்டும். அதுவே சிறப்பைத் தரும். எனவே அறத்தை முழு மனதுடன் விரும்பிச் செய்து நல்வாழ்வுக்கு நம்மை நாமே தயார்படுத்திக் கொள்வோமாக.

“வாழ்க்கையின் இலட்சியமே மனித சமுதாயத்திற்கு தொண்டாற்றுவது”

-தந்தை பெரியார்-

சொல்லி விடவா

ம.வினோதா
கலைப் பீடம்

“ஆறு நாளும் ஓடியாடி வேலை செய்யறதுக்கு இந்த ஒருநாள் தான்யா ஆற அமர நேரம் கிடைக்குது. இன்டைக்கு இந்த இடத்தை விட்டு என்ன ஆனாலும் எழும்புற இல்ல, எந்த வேலையும் செய்ய போறதில்லை.” “அப்பாடா” என்று தனக்குள் புலம்பிய வண்ணம் தனக்கென தனியாக ஒதுக்கி இருந்த சாய்மனைக் கதிரையில் கையில் ஒரு பத்திரிகையுடன் சாய்ந்து கொண்டார் சண்முகம்.

என்ன இவ்வளவு நேரம் ஆச்சு இன்னும் காணலையே. இந்த நேரத்துக்கெல்லாம் வந்துடுவாரு இன்டைக்கு ஏன் லேட் ஆகுது. ஒருவேள இன்டைக்கு வரேலையோ. இல்லைய காலைல வந்தத நான் பார்த்தனே அப்புறம் என்னவா இருக்கும். ஒரு வேளை எக்ஸ்ட்ரா கிளாஸ் என்னவும் நடக்குதோ. மம் இருக்கும் இருக்கும். இந்த வாத்திமார் இப்பிடித் தானே இந்த பாடத்தை இப்ப முடிக்கோனும் அப்ப முடிக்கோனும் என்டு அழகா டைம் டேபிள் எல்லாம் போட தெரியும். ஆனா கரெக்ட் டைமுக்கு தான் முடிக்க தெரிறதில்ல. அதை விட அவருக்கும் இது தானே கடைசி வருஷம் இப்ப எல்லா வாத்தியும் தீயா வேல செய்து கொண்டு இருப்பினம். அது சரி வாத்தியளையும் பேச ஏலாது. இடையில் இந்த கொரோனாவும் வந்து ஒரு வருஷ படிப்ப ஒன்னும் இல்லாம ஆக்கி போட்டுது. இப்ப தானே படிக்கலாம் படிக்கட்டும். எனக்கும் வருங்காலத்தில் நல்லது தானே. வரும் வரைக்கும் கொஞ்சம் பொறுமையா இருப்பம். என கயலினியின் மனம் கரையை தொடும் அலை போல விதவிதமாக ஒவ்வொரு முடிவையும் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. எண்ண அலையும் கடலலை போல தானே ஒரு அலையும் அடங்குவதற்குள் அடுத்த அலை. “எப்ப பார்த்தாலும் எப்ப வருவார் எப்ப வருவார் என்டு எதிர் பார்க்க தோணுதே தவிர நெருப்பில் பட்ட புஷ்வானம் மாதிரி அவர பார்த்த உடனேயே பொங்கி எழும்பி சட்டென்று அனைஞ்சு போயிடுறன். இனி சரிவராது இது தான் கடைசி இன்டைக்கு ரெண்டுல ஒரு முடிவு தெரியோணும். இன்டைக்கு எப்பிடியும் சொல்லிட்டு தான் போகணும்.

இப்பிடித் தானே முதலும் ரெண்டு தடவை சொல்லிட்டுத் தான் போவன் என்டு போய் சொல்லாமலே வந்துட்ட. ம்... இருக்கட்டும் இந்த தடவை ஹென்போமா சொல்லிடுவன். ஆனா எப்பிடி சொல்லுறது என்டு தான் தெரியேல்லை.” என்று யோசித்துக் கொண்டே முதல் இரண்டு தடவைகளும் சொல்ல சென்று தோற்றுப் போன சம்பவத்தில் சொல்லப் போன விதத்தை ஒன்றிற்கு ஒன்பது தடவைகள் ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டாள் கயல். சரி நான் எப்பிடியோ சொல்லி முடிச்சிடுவன் ஆனா அவர் என்னை ஏற்றுக் கொள்வாரா? நான் யார் என்டே அவருக்குத் தெரியாது. முன்னப்பின்ன பார்த்ததும் இல்ல போகிறதாம் இல்ல. ஒரு வார்த்தை கூட கதைச்சதும் இல்ல. அதுக்கு முதல்ல என்னைய பார்த்திருப்பாரோ என்டு

கூடத் தெரியேல்ல. தெரியாத ஆள எப்பிடி ஏற்றுக் கொள்ளுவார். ஐயோ முருகா! என்று ஏங்கும் போதே “சீச்சீ அம்மா வயித்துல பிறக்கும் போது முகம் பார்த்து தான் அம்மா பாசம் வைக்கிறாள். இல்ல எங்கேயோ ஒரு மூலையில் இருக்கிற ஒருத்தனுக்கு எங்கேயோ இருக்கிற ஒருத்திய விவாகம் செய்து வைக்கேக்க முன்ன பின்ன பார்த்து பழகி ஒருத்தர பாத்து ஒருத்தர் தெரிஞ்சு கொண்டா எல்லாம் நடக்குது இல்ல தானே. அது மாதிரித் தானே என்ன முடிவு வந்தாலும் பரவாயில்ல சொல்லுரத சொல்லுவம் பிறகு பார்ப்பம் ”

முதல் தடவை சொல்ல போகேக்க பக்கத்தில போய்ட்டன். கொய்யாலே அவன் வேலன் குறுக்கால போனவன் இடையில் வந்து கதையைக் கேட்டு குழப்பீட்டான். எவ்வளவு தைரியமா போன என்னைய உண்ணாவிரதம் இருந்து உருகிப் போனா ஆள் மாதிரி சக்தி எல்லாம் திக்குத் திசை தெரியாமல் பறந்து பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளவே பத்து பதினைஞ்சு நாள் ஆச்சு. பிறகும் சொல்லுறதுக்கு சரியான சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க தைரியம் வந்த ரெண்டு நாள்லயே அந்தச் சந்தர்ப்பமும் கிடைச்சது. ம... ம... இதே வஸ் ஸ்டான்டல தான் அப்பவும் நாலு அஞ்சு பிரண்ட்ஸ் சுத்தின நின்டவங்கள். இருந்தாலும் பயம் இல்லாம அவங்க இருந்தா எனக்கென்ன நான் போய் அவரிட்ட தானே சொல்ல போறன் சரி போய் சொல்லுவம் என்று பக்கத்தில போக அந்த நேரம் பார்த்து அவன் குமரன் எண்டவன் எனக்கு முன்னால போன பிள்ளைய பாத்து அங்க பாருடா காட்டில இருந்து தப்பி வந்த யானை குட்டி மாதிரி கலரும் சரியா இருக்கு உருவமும் சரியா இருக்கு. இதுகளோட எல்லாம் யார் தான் போய் பழகுவாங்களோ” என்று சொல்ல சுத்தி நின்ட பட்டாளமும் சேந்து சிரிச்சது. போன போக்கில கண்ணில குத்த வந்த கள்ளி முள்ளு தள்ளி வந்து நெஞ்சில குத்தின மாதிரி இருந்தது. அப்பிடயே கண்ண மூடிக் கொண்டு சொல்லாமலேயே கடந்து போக அப்ப தான் அவர்னர் குரல் கேட்டது. டேய்! ஏன்டா இப்பிடி கதைக்கிறீங்க. அடுத்தவேனர் உருவத்தையும் கலரையும் பாத்து இப்பிடயா கதைக்கிறது. உங்கட அக்கா தங்கச்சியா இருந்தா இந்த மாதிரி கதைப்பிங்களாடா. இப்பிடயெல்லாம் கதைக்கிற உங்களோட கதைக்கிறத நினைச்சா எனக்கு வெக்கமா இருக்கு” என்று சொல்ல உடனே மறுபடியும் ஏதோ ஒரு உற்சாகம் வந்து ஓட்டிக் கொள்ள இப்பவே சொல்லி விடுவோம் என்று கண்ணை முழிச்சு பார்த்தா அவர் நின்ட இடத்தில் இருந்து றொம்ப தூரம் தள்ளி என் கால் தன்பாட்டில நடந்து வந்து தேர்ந்திட்டுது. ஐயோ முருகா! உனக்கே நல்லா இருக்கா வேலன், குமரன் என்று அவதாரம் எடுத்து சொல்ல வாறத சொல்ல விட மாட்டன்றியே. சரி அப்பிடயே அந்த சம்பவமும் முடிஞ்சு போச்சு.

பக்கத்து கடையில் இருந்து றேடியோ “நேரம் தற்பொழுது பிற்பகல் நான்கு மணி இருபத்தைந்து நிமிடம்” என அலறிக் கொண்டே சுயநினைவுக்கு கொண்டு வந்தது.

நேரம் போகுது என்று சொல்லிக் கொண்டே அவன் வரும் வழி பார்க்கிறாள். ஆ... அதோ வருகிறார். பாத்துட்டேன். “சொதப்பிடாத கைப்புள்ள சொல்லிவிடு சொல்ல வேண்டியத.” கயலின் மனசு மறுபடியும் ஒரு தடவை ஊக்கம் கொடுத்தது.

டேய் அஸ்வின் அங்க பாருடா அந்த புள்ள ரொம்ப நாளா உன்ன பாலோவ் பண்ணுது. நானும் ஒரு மாசமா பார்த்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறேன். என்னடா ஏதாவது சம்திங் சம்திங் ஆ... ஆ... என்று அவரின் நண்பன் கலாய்ப்பதும். டேய் சுமமா இருங்கடா அப்பிடி எல்லாம் ஒன்னுமில்ல ஏதேதோ எல்லாம் நினைக்காதீங்கடா என்று அவர் சொல்லுவதும் என் காதில் பளிச்சென்று கேட்டது. இதுக்கு மேல சொல்லாம இருக்கிறது நல்லா இருக்காது இப்பவே போறன் சொல்றன் என்று கொண்டே கயல் நெருங்கி விட்டாள் அஸ்வினை.

“ஹலோ எக்ஸ்கியூஸ் மீ” என்று சொல்லும் போது அவரின் நண்பர்கள் “சரிடா நீ பேச நாங்க அப்புறம் பார்க்கிறோம் டா” என்றவுடன் “இல்ல பரவாயில்ல நீங்களும் இருங்க எனக்கு ஒன்னும் பிரச்சினை இல்ல” என்று பேச்சை தொடர்ந்தாள். நான் கயல். உங்க பெயர் அஸ்வின். உங்களுக்கு அப்பா இல்ல. அம்மா மட்டும் தான். அக்கா தங்கச்சி எந்த சகோதரமும் இல்ல அதுவும் தெரியும். ஒரு ரெண்டு மாசத்துக்கு முன்னாடி ஒரு பட்டிமன்றத்தில் தான் உங்கள பார்த்தன். அப்பவே உங்கள புடிச்ச போச்சு. அப்ப நான் பார்வையாளர் ஒருத்தரா தான் இருந்தன். அந்த பட்டிமன்றத்தில் நீங்க பேசின பேச்சை கேட்டதுமே நானும் உங்க குடும்பத்துல ஒருத்தியாக வேணும் என்று ஆசைப்பட்டன். ஆமாங்க எனக்கு தங்கச்சி இருந்தா எப்பிடி இருக்கணும் இப்பிடி இருந்தா நல்லா இருக்கும் எண்டு நீங்கள் சொன்னீங்க. அதே மாதிரி தான் எனக்கும் இப்படி ஒரு அண்ணா இருந்தா நல்லா இருக்கும்னு நினைச்சன். அதே மாதிரியே நீங்களும் இருக்கீங்க. என்னையும் உங்கட குடும்பத்தில் ஒருத்தியா உங்க அம்மாக்கு மகளாக உங்களுக்கு நல்ல தங்கச்சியா ஏத்துக் கொள்ளீங்களா? என்ற உடனே அதுக்கு என்னமா, இவ்வளவு காலமா தங்கச்சி என்று கூப்பிட செல்லமா சண்டை போட எனக்கு ஒரு தங்கச்சி இல்லையே என்று நினைச்சிட்டு இருந்தன். அந்த எதிர்பார்ப்புக்கு அர்த்தமா நீ கிடைச்சிருக்க. எனக்கு எந்த ப்ராப்ளமும் இல்ல. உன்ன என் தங்கச்சியா ஏற்றுக் கொள்ளன்.” என்றான் அஸ்வின்.

“சரி அண்ணா ரொம்ப நன்றி அண்ணா இப்ப தான் ரொம்ப சந்தோசமா இருக்கு.” என்று சொல்லி விட்டு திரும்பும் பொழுது அண்ணனின் நண்பர்களின் முகத்தில் அசடு வழிவதை பார்த்தேன்.

“என்னங்க இண்டைக்கு மத்தியானத்துக்கு கறி வாங்கணும். சுமமா தானே இருக்கீங்க சந்தையில் கறி வாங்கிட்டு வாங்க” என்று சமையலறையிலிருந்து சண்முகத்தின் மனைவி சுகந்தா கூவினாள். ம... அடச்சீ நாம எதிர்பார்க்கிறது ஒன்டு நடக்கிறது ஒன்டு கதைலையும் தான் நாம்ம வாழ்க்கைலையும் தான். என்று சலித்துக் கொண்டே அன்றைய தினம் பத்திரிகையிலிருந்த கதையை படித்து முடித்து விட்டு பத்திரிகையை மேசையில் வைத்து விட்டு “ஞாயிற்றுக் கிழமயாச்சும் நிம்மதியா இருக்க விடுறாங்களா சய்க்...” என்று நச்சரித்துக் கொண்டே சாய்மனையை விட்டு எழுந்தார் சண்முகம்.

“எதற்கும் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஒரு நாள் தமக்கான ஷாய்ப்பு வரும்”

-ஆபிரகாம்லிங்கன்-

நவராத்திரி விரதம்

சி.சாயிஷா

பல்மருத்துவ பீடம்

சக்தியை நோக்கி அனுட்டிக்கும் விரதங்களில் ஒன்று தான் நவராத்திரி விரதம். மனிதனுக்கு அவசியமான ஆற்றலின் அதிதேவதையாக விளங்குகின்ற சக்தியைப் போற்றும் விரதமாக நவராத்திரி விரதம் அனுட்டிக்கப்படுகிறது.

நவராத்திரி விரதம் புரட்டாதி மாதத்தில் சூரியன் கன்னி இராசியில் சஞ்சரிக்கும் காலத்தில் சக்தியை (தேவியை) குறித்து நோற்கப்படும் விரதமாகும். இது தட்சணாய காலமாகும். இக் காலம் தேவர்களுக்கு இராக் காலமாகும். உத்தராயணத்தில் வசந்த நவராத்திரியும் தட்சணாயண காலத்தில் சாரதா நவராத்திரியும் தேவியைப் பூசிக்கச் சிறந்த காலமாகும். இவை இரண்டிலும் புரட்டாதி மாதத்தில் நோற்கப்படும் சாரதா நவராத்திரியே நவராத்திரி விரதமாக அனுசரிக்கப்படுகிறது. நவராத்திரி பூசை புரட்டாதி மாதத்தில் அமாவாசை கழிந்த பூர்வ பட்ச பிரதமை திதியில் ஆரம்பித்து நவமி முடியச் செய்யப்பட வேண்டும் என்று காரணாகமம் கூறுகின்றது. ஆகவே புரட்டாதி மாதத்தில் வளர்பிறைப் பிரதமை முதல் நவமி வரை ஒன்பது நாடும் அனுட்டிக்கப்படும் விரதம் சாரதா நவராத்திரி விரதமாகும்.

மகா சங்கார (பேரழிவு) காலத்தின் முடிவில், இறைவன் உலகத்தை உண்டாக்க விரும்பின போது இச்சை என்ற சக்தியும், அது எவ்வாறு தோன்றியது என்று அறிந்த போது ஞான சக்தியும் தோன்றின. பின் கிரியா சக்தியினால் இறைவன் உலகைப் படைத்தான் என்ற கருத்தே நவராத்திரி விழாவால் விளக்கப்படுகின்றது. (இச்சை=விருப்பம், ஞானம்=அறிவு, கிரியா=செய்தல், ஆக்கல்)

நவராத்திரியில் முதல் மூன்று நாடும் இச்சா சக்தியின் தோற்றமான துர்க்கையின் ஆட்சிக் காலம். இதில் இறைவன் உலகத்தை வாழ்விக்க விரும்புகின்றான்.

நடுவில் உள்ள மூன்று நாட்களும் ஞான சக்தியின் தோற்றமான இலக்குமியின் ஆட்சிக் காலம். இதில் இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு தனு, கரண, புவன போகங்களைக் கொடுக்கும் முறையை அறிகின்றான்.

இறுதி மூன்று நாட்களும் கிரியா சக்தியின் தோற்றமான சரஸ்வதியின் ஆட்சிக் காலம். இதில் இறைவன் முன் அறிந்தவாறு அருள் வழங்குகின்றான் என்பது சிவாகமத்தின் உள்ளுறையாகும்.

ஆலயங்களிலும் இல்லங்களிலும் பிம்பம்(உருவம்) கும்பம் இவைகளால் ஒன்பது நாட்களிலும் வழிபடுபவர்கள் நவராத்திரிக்கு வேண்டிய பூசைக்குத் தேவையான பொருட்களை அமாவாசையன்றே சேகரித்துக் கொண்டு அன்று ஒரு வேளை உணவு உண்டு பிரதமையில் பூசை தொடங்க வேண்டும்.

கும்பம் வைத்தல் தொகு

நறுமணமுள்ள சந்தனம், பூ(மலர்), இவைகளுடன் மாதுளை, வாழை, பலா, மா முதலியவற்றின் கனிகளை மிகுதியாக வைத்து நெய் சேர்த்த அன்னம், வடை, பாயாசம் முதலியவைகளை நிவேதித்தல் வேண்டும். பனுகு, கோரோசனை, குங்குமப்பூ, பச்சைக் கற்பூரம், கஸ்தூரி, சந்தனம், அகிற்பட்டை பன்னீர் இவைகளுடன் கூடிய அஷ்ட கந்தகம் சாத்தித் துதித்துப் பலவித ஆடல் பாடல்களால் தேவியை மகிழ்ச் செய்ய வேண்டும்.

குமாரி பூசைதொகு

குமாரி பூசை நவராத்திரி காலத்தில் இன்றியமையாத தாகும். இரண்டு வயதிற்கு மேல் பத்து வயதிற்கு உட்பட்ட குமாரிகளே பூசைக்கு உரியவர்கள். முதல் நாள் தொடங்கி ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு குமாரியாக முறையே குமாரி, திருமுர்த்தி, கல்யாணி, ரோகிணி, காளி, சாண்டிகா, சாம்பவி, துர்க்கா, சுபத்திரா என்ற பெயர்களால் பூசிக்கப்பட வேண்டும். பூசிக்கப்படும் குமாரிகள் நோயற்றவர்களாகவும் அழகுள்ளவர் களாகவும் இருக்க வேண்டும். குமாரிகளுக்கு ஆடை, அணி, பழம், தாம்பூலம், மலர், சீப்பு, கண்ணாடி முதலிய மங்களப் பொருட்கள் மஞ்சள் குங்கும தட்சணை கொடுத்து உபசரித்து அறுவகை சுவைகளுடன் அமுது செய்வித்தல் வேண்டும்.

விஜய தசமி தொகு

நவராத்திரியில் துர்க்காதேவி மகிஷாசுரனுடன் எட்டு நாட்கள் போர் செய்து ஒன்பதாம் நாள் போரின் போது மகிஷாசுரனை வதம் செய்தாள் என்றும் இது நவமியில் நிகழ்ந்ததாகவும் மறுநாள் தசமியில் தேவர்கள் வெற்றியை ஆயுத பூசை செய்து கொண்டாடிய படியால், விஜயதசமி என்றும் வழங்கலாயிற்று என்று சொல்வது உண்டு. இவ்விழா மிகவும் விமரிசையாக கொண்டாடப்படும்.

கன்னி வாழை வெட்டல் தொகு

ஆலயங்களில் விஜயதசமி அன்று வன்னி மரத்துடன் கூடிய வாழை வெட்டுவது வழமை. பண்டாசுரனுடன் தேவி போர் செய்து அவனை அழிக்க முடியாமல் சிவிரானை வழிபட்டு விஜயதசமியில் போர் செய்யும் போது அவன் வன்னி மரத்தில் ஒளிந்தான். தேவி வன்னி மரத்தை சங்கரித்து அசுரனைச் சங்காரம் செய்தாள் என்பர். இதுவே நாளடைவில் கன்னிவாழை வெட்டு என்று மருவி வழங்கலாயிற்று. அசுரனைச் சங்கரித்த நேரம் மாலை வேளை, செங்கட் பொழுதில் இதனை ஞாபகப்படுத்தும் முகமாக வாழை வெட்டுவது வழக்கம்.

“வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற பதற்றம் இல்லாமல் இருப்பது தான் வெற்றி பெறுவதற்கான சிறந்த வழி”

-அப்துல்கலாம்-

பிறைசூடன் மேல் பித்தானேன்

த. நிதுஷிகள்
பொறியியல் பீடம்

நீலகண்டா உன்னை நான்
நித்திலம் மறக்கவில்லை
கால ஓட்டமதில் சைவம்
சஞ்சலமும் அடையக் கண்டேன்
ஞால மாக்கள் எல்லாம்
மாற்றம் அடைதல் கண்டேன்
தூல வடிவினன் உன்னை
பித்தாகி பற்றி விட்டேன் !

சிவனவன் சிந்தனையுள் நான்
தேனூறி நின்ற போதும்
தவமதை புரியாமல் யாவரும்
விஞ்ஞான விந்தை புரிவதேனோ
சவமது போன்ற வாழ்க்கை
யகமதில் வந்தபோதும்
சிவசிவ சொல்ல மறவேன்
அவன் மேல் ஓர் பித்தனாய்!

திரிபுரத்தை எரித்து வந்த
என் அருமை இறைவா
உன் கடைக் கண் அதன்
சிறு பார்வை போதும்
போதும் போதும் எனும் வரையில்
அருள் பொழியும் ஈசா
ஒரு பார்வை பார்க்காயோ இந்த
மதி கெட்ட மாந்தர் தனை!

பித்தா பிறை சூடி பெரும்
வாழ்வை அருள்வோனே
பித்துக்குழி மக்களுக்கும்
சித்தமதை அருள்வானே
பித்தலாட்டம் இல்லாத புத்தம் புது
பூமி அதை படைப்பாயே
பித்தனாகி உன்மேல் நான்
சித்தம் எல்லாம் கொண்டேன்

உருகினேன் உன்னை
உன் அருள் வேண்டி வணங்கினேன்
சிறுவர் எம் சிறுமையை நீக்கி
பெருமையாய் எம்மை வாழச் செய்
புவியிலுள்ள மனிதரெல்லாம் புனிதராக
வழி செய்வாய்
என் இறைவா பொறுத்தருள்
எம் குற்றமதை பொறுத்தருள்

“உயிரைக் கொடுக்கத் தெரிந்த சிவனுக்கு நிம்மதியையும் சந்தோசத்தையும்
கொடுக்க தெரியாமல் போய்விடாது”

-விவேகானந்தர்-

இன்றைய உலகம் விஞ்ஞான யுகம். உலகையே சுருக்கி உள்ளங்கைக்குள் அடக்கி வைத்திருக்கும் நிலையில் இயந்திரவியல், கணினியியல் ஆகிய துறைகள் வேகமாக முன்னேறி விட்டன. எவ்வாறாயினும் அறிவியல் ஆராய்ச்சி துறைகளில் துரித வளர்ச்சியை எட்டியிருந்த போதிலும், உலகில் அண்மைக் காலங்களில் எந்த தேசத்து மக்களும் அமைதியான, மனசாந்தி தரும்படியான வாழ்க்கையை வாழும் நிலை குறைந்து விட்டது. மக்களின் இவ்வாறான அமைதிக்காக அரசு சார்ந்த அமைப்புகளும், சமூக நிலையங்களும் பல வழிகளில் தமது பணிகளை நடைமுறைப்படுத்திய வண்ணம் உள்ளன. இவ்வகையான சூழல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொழுதும், உலகெங்கும் அநீதியும், அதர்மச் செயல்களும், கொடுமைகளும் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டே போகின்றது. அதனால் மனித சமுதாயம் அச்சமுடனும் பீதியுடனும் வாழும் நிலை தான் உருவாகியுள்ளது. இந்நிலை ஏற்படுவதற்கான அடிப்படைக் காரணம் யாது? இச் சூழலிலிருந்து விடுபட்டு மனிதன் மனிதநேயத்துடன் மானிடப் பண்புடன் வாழ வழி தான் யாது? இது தான் இன்றைய உலக மக்களின் முன்னுள்ள பிரச்சினையாகும்.

எத்தகைய விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப ரீதியான சுகபோகங்கள் கிடைக்கப் பெற்றாலும் எவரும் மனசாந்தி, சமாதானம், அன்பு, அமைதி ஆகியவற்றுடனான வாழ்க்கையைத் தான் வாழ விரும்புவார். அந்த வாழ்க்கையை வாழ வேண்டுமேயானால் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது மதத்திற் கூறப் பெற்ற நீதிகளையும், அறதர்மங்களையும் வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடிப்பதுடன் தமது வருங்கால சந்ததியினருக்கு முன்மாதிரியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் திகழ வேண்டும். பழமை பொருந்திய இந்து மதம் வாழ்வியலுக்கு உயர்ந்த கோட்பாடுகளையும் விரிவான சமரசப் போக்கினையும், ஆழ்ந்த உட்கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இன்றைய சுயநலம் மிகுந்த உலகில் அமைதியுடன் பொறுப்பு மிக்கவர்களாக வாழ்வதற்கு ஆன்ம ஈடேற்ற வழிமுறைகள் இன்றியமையாததாகும். இந்து சமயம் ஆன்மாக்களை பற்றி குறிப்பிடும் போது ஆன்மாக்கள் எண்ணற்றவை. ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற்ற உயிர்களின் தொகையும், ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறவுள்ள உயிர்களின் தொகையையும் கணக்கிடுவதாயின், அது உலகம் தொடங்கிய காலம் தொட்டு இதுவரை உயிர்கள் பிறந்த நாட்களின் தொகையும், இனி பிறக்கும் நாட்களின் தொகையினையும் எண்ணிக் கணக்கிடுவது போலாகும். இதன் உட்கருத்து எண்ணில்லாதவை என்பதாகும்.

இவ் ஆன்மாக்கள் மும்மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியவற்றின் பிடியில் கட்டுண்டு இருக்கின்றன. இதில் மும்மலங்களின் பிடியிலுள்ளோரை சகலர் என்றும், மாயையை விட்டு ஆணவம், கன்மம் ஆகியவற்றால் பிடியுண்டு இருப்பவர்களை பிரலயாகலரென்றும், ஆணவத்தினால் மட்டும் பிடியுண்டவரை விஞ்ஞான கலரெனவும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். மாயை

என்ற போர்வையினால் கவரப்பட்டு செயல்களை புரிபவர்களிடத்து கர்வம் எனும் தீயகுணம் மேலோங்கும். மாயையின் பிடியிலுள்ள சகலர் தான் பாசவலையினுள் அகப்பட்டுள்ளேன் என உணர மாட்டார்கள். ஆணவ மலம் இருளை விடக் கொடியது. இதனை திருவருட்பயன் இருண்மநிலையில் விளக்குவதாவது “ஒரு பொருளுங்காட்டா திருளுருவங் காட்டு மிருபொருளுங் காட்டா திது”. அதாவது இருள் தன்னை வெளிப்படுத்தி தன்னுள் மறைக்கப்பட்ட பொருளையே காட்டாது. ஆனால் ஆணவம் தன்னையும் காட்டாது தான் அகப்படுத்தி நிற்கும் பொருளையும் காட்டாது. அது நான், எனது எனும் அகங்காரத்தை ஏற்படுத்தி செயல்களை செய்யத் தூண்டுகின்றது.

உயிர்கள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு வகையான இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்கு காரணம் அவைகள் ஆற்றிய நல்வினைகளும் தீவினைகளும். இந்து சமயம் முற்பிறவி, இப்பிறவி, மறுபிறவி என கர்ம மறுபிறப்பு கோட்பாட்டில் அதீத நம்பிக்கை வைத்துள்ளது. இதனை அறிவு பூர்வமாகவும் விளக்குகிறது. மனித உயிர்களில் சிலர் ஏன் குருடர்களாக, செவிடர்களாக, ஊனமுற்றவர்களாக உள்ளனர்? பணக்காரர், ஏழை எனவும் இருக்கின்றனர். சிலர் தமது வாழ்க்கையில் உரிய தர்மநெறிகள் கடமைகள் ஒவ்வொன்றையும் தவறாது கடைப்பிடித்த போதும் அவர்கள் இன்பம் அனுபவிக்க விடாமல் அவர்களை துன்பம் நிழலைப் போல அவர்கள் பின்னே விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் காட்டில் திசை தெரியாதவர் போல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதன் காரணம் யாது? இவை யாவும் ஏன் நடைபெறுகின்றன என எம்மிடையே சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றது.

இந்து சமயம் இதற்குரிய காரணத்தை தன் மொழிநடையில் கூறுவதாவது, ஒருவர் தான் ஆற்றும் நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ப அவர் பலனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதே ஆகும். இந்த கன்ம கோட்பாட்டில் இந்து சமயமே மிக அழுத்தம் கொடுக்கின்றது. எவனும் தனக்குத் தானே நண்பனும் தனக்குத் தானே பகைவனும் ஆவான் எனும் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டது இந்து மதம். கர்மத்தின் பளுவில் அழுத்தத்தைக் குறைக்கவே ஆன்மீகச் செயல்கள் துணை புரிகின்றன. எனினும் விளையத் தொடங்கிய வினையிலிருந்து எவரும் தப்பவே முடியாது. மனிதனின் நிழலைப் போன்று அதுவும் தொடரும். அதனை அனுபவித்தே ஆக வேண்டுமென இந்து சமயம் எடுத்தியம்புகின்றது. எமக்கு இன்பநிலை கிடைக்கும் போது நாம் ஞானம் தொடர்பான தேடலை செய்வது குறைவு. ஆனால் துன்பநிலை ஏற்படும் போது ஞானம் தொடர்பான தேடல் ஏற்படுகின்றது.

கடலில் ஒருவர் தத்தளிக்கும் போது மிதப்புக்கடலை தேவைப்படுவது போல் வாழ்வில் துன்பத்தை அனுபவிக்கும் போதே கடவுள் துணையாக தேடப்படுகின்றார். எல்லாவிதமான செல்வங்கள் உடையவனும் துன்பமடைகிறான். சகல விதமான திறமைகள், ஆளுமைகள் கொண்டவன் கூட சில சமயங்களில் தோல்வியை அடைகின்றான். இவற்றிற்கான மூல காரணம் தம்மிடம் இருக்கும் புகழும், செல்வமும், வசதிகளும் போதவில்லை எனும் எண்ணமேயாகும். ஆதனால் தான் மனம் அமைதியடையாது ஏன் பிறந்தோமோ என அலுத்துக் கொள்கிறோம். கோவலன் உண்மையாக கள்வன் இல்லை. எனினும் கள்வன் என கொலை செய்யப்பட்டான். இறைவனை சிரத்தையுடன் வணங்கினால் வினையினின்றும்

தப்பி விடலாமென மார்க்கண்டேயரின் வரலாறு எடுத்தியம்புகிறது. மார்க்கண்டேயரின் ஆயுள் பதினாறு வயது வரை தான். உரிய காலம் வந்ததும் யமன் அவனது உயிரைக் கவர வந்த போது, மார்க்கண்டேயர் சிவனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தார். சிவலிங்கத்தைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டார். உயிர் தப்பி என்றும் பதினாறு வயதுடையவராக வாழ்ந்தார்.

இறைசிந்தனை உடையவன் மரணத்தினைக் கண்டு பயப்பட தேவையில்லை என்பதையே மார்க்கண்டேயர் கதை உணர்த்துகிறது. “கர்மவினைகளின் பயனாகவே மனிதன் பிறக்கிறான்”, “வித்து அன்றி யாதும் விளைவது உண்டோ” என்பது தாயுமானவர் கூற்றாகும். அவனவன் செய்த வினைகளே அவனவன் வாழ்க்கையில் எத்தகைய பிறப்பு எடுக்க போகிறான் என்பதைத் தீர்மானிக்கும். ஒவ்வொருவரும் தமது மனதை தூய்மையாக்கிக் கொள்வதனால் தேவனாகலாம். மனம், மொழி, செயல் மூன்றையும் ஒன்றாக இணைந்து பக்தி வழிபாட்டில் ஈடுபடுமிடத்து அவனிடம் தெய்வீகம் பிரவாகமாகும். அதனைச் சுற்றி ஓர் கதிர் ஒளியும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்.

“தெய்வம் நின்று கொல்லும் அரசன் அன்றே கொல்வான்” என்பது பழமொழி. அரசன் சாட்சிகளை வைத்துக் கொண்டு தீர்ப்பினை உடனேயே அளித்து விடுவான். ஆனால் அரிதிலும் அரிதாகிய மானிடப் பிறவியெடுத்த உயிர்கள் தவறுகள் செய்தாலும் அவர்கள் பக்குவமடைவதற்கு இறைவன் அவகாசமளிப்பார் என்பதே இதன் பொருளாகும். உயிர்களிடத்தில் ஆசை அளவு கடந்தால் அல்லல் உண்டாகும். இதனையே பெரியோர் “ஆசை அறுமின், ஆசை அறுமின், ஈசனோபாயினும் ஆசை அறுமின்” என குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். ஆசையை அடக்குவதோ, அறுப்பதோ எல்லோராலும் இயலாத ஒன்றாகும். அதனால் கேடுகள் பல உண்டாகின்றன. ஆசையை குறைத்தோ நீக்கியோ கேடுகள் குற்றங்கள் உண்டாகாமற் செய்வதற்கு இந்துமதம் வலியுறுத்துகிறது.

பற்றற்ற வாழ்க்கையாவது ‘உள்ளது போதும், வருவது வரட்டும், போவது போகட்டும், மிஞ்சுவது மிஞ்சட்டும்’ என்பதில் அமைதி காண்பதாகும். ‘உள்ளது போகாது, இல்லாதது வராது’ எனவும் எப்பொழுதும் எதிர்பார்க்க முடியாது. கர்மச் செயல்கள் உயிர்களின் அறிவினை மூடியிருக்கின்ற நிலையில் அறிவு குறைவடைந்து பிறக்கும் உயிர்கள் தத்தமது இயல்புகளுக்கமைய வினைகளின் பலன்களை அனுபவிக்கும். இதனால் ஞானம் அதாவது அறிவு தெளிவு பெற்று வரும். அறிவு தெளிய பண்பு உயர்கிறது. அந்தப் பண்புக்கமைய பல்வேறு நிலைகளில் பிறவியெடுத்து வரும் உயிர்கள் புல், பூண்டு, விலங்குகளாகி, மனிதனாக பரிணாமம் பெறுகிறது. எனவே தான் உயிர்களில் மனிதப் பிறவி என்பது பாரியதொரு வரப்பிரசாதமாகும். ஓயாது தினம் தினம் காய் முதிர்வதைப் போன்று கர்மத்தின் செயற்பாட்டால் மனிதன் அறிவு முதிர்வை அடைகிறான். எனவே ஒவ்வொருவரும் தத்தமது கர்மங்களை நியமப்படி செய்வதே நிறை நிலையடைய ஏதுவாகும். கர்மங்களை நெறிப்படி ஆற்றுவனே கர்மயோகி. அவன் யாவற்றையும் சாதிக்கும் வல்லமை கொண்டவன்.

உயிர்களின் பிறப்பின் நுணுக்கங்கள் எத்தகையன என்பதை ஆராயுமிடத்து அதன் தன்மைகள் வியக்க வைக்கின்றன. ஜனகர், அசுவபதி இருவரும்

வாழ்க்கையில் கர்ம நியதிகளை கடைப்பிடித்தே ஆன்ம ஈடேற்றம் அடைந்தனர். ஓர் அடையாளது எவ்வாறு ஒரு புல்லின் நுனியிலிருந்து மறு புல்லின் நுனியை அடைகிறதோ, பழைய சட்டைகளைக் களைந்து புதிய சட்டைகளை தெரிவு செய்து அணிவது போலவும் உயிர்கள் அவற்றின் அறிவு பண்புக்கமைய பிறப்புக்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது இந்து தர்ம கர்ம நியதியாகும். மறுபிறவி, முற்பிறவி இவ்விரண்டையும் எங்ஙனம் தடுத்துக் கொள்வது என்பதை விளக்குவதே ஆன்மீகத் தத்துவம். ஏற்கனவே நியதிப்படி தீர்மானிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது என தெரியாததால் நாம் முயற்சி என்ற பெயரில் அலாதிப்பட்டு நிரந்தரமற்ற இன்பத்தைத் தேடி அலைகிறோம்.

முடிவினை தடுப்பதற்காக பலர் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்கிறோம். மாறாக நாம் ஏன் பிறக்கின்றோம்? எவ்வாறு பிறவாமலிருக்க வழி செய்வது என்பதை சிந்தித்து நன்னெறிகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மனிதராகப் பிறந்தோர் எவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின் இறக்கத் தான் வேண்டும். உடல் அழியக் கூடியது. எத்தனையோ ஞானிகள் வகைதொகையாக யாகக் கிரியைகள் செய்தோர், உலகத்தையே கட்டியாண்டவர்கள். யாராவது இன்று வரை உயிருடன் இருக்கின்றனரா? இல்லை யாவரும் இறந்து பிறவிப் பெருங் கடலில் தத்தளிக்க வேண்டியவர்களே. மனிதப் பிறவி ஒன்றிலே தான் உயிர்கள் தம்மையும் இறைவனையும் அறிந்து ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. நல்வினைப் பயனால் தேவாராய்ப் பிறந்து இன்பம் அனுபவிப்போரும் முக்திப்பேறு வேண்டுமாயின் மண்ணுலகில் மானிடராய்ப் பிறப்பெடுக்க வேண்டுமென நூல்கள் கூறுகின்றன. “வானிடத்தவரு மண்மேல் வந்தரன்றனை அர்ச்சிப்பர்” என்பது சிவஞான சித்தியாரில் வரும் கூற்று.

மானிடப் பிறவி எடுத்த உயிருக்குக் கீழே உயரறிவு குறைந்தும் சடப்பண்பு கூடிச் செல்லும் பிறவிகள் உள்ளன. உயர் அறிவு கூடியும் சடப்பண்பு குறைந்தும் செல்லும் தன்மை முனிவர், தேவர் முதலான உயர்ந்த பிறவிகளிடத்தே காணப்படும். மனிதப் பிறவி எடுத்த உயிரிடம் மட்டும் தான் விலங்குப் பண்பு பாதியும் தெய்வப் பண்பு பாதியும் கலந்துள்ளன. எமக்குள்ள பகுத்தறிவுக் கண்ணுடன் ஆற்றும் எமது செயல்களினால் கீழ்நிலைக்குப் போகலாம், மேல்நிலைக்கும் போகலாம். எனவே இப் பிறவியில் இறைமுக்தி கைகூடாமல் போயினும் இனிவரும் பிறவியிலேனும் கை கூடும் என்பது தெளிவு. மனிதன், மனம் எனும் கருவி உடையவன் ஆதலால் மனிதன் எனும் பெயரைப் பெற்றவனாகின்றான். மனிதனின் மனச் செயற்பாடுகளை நியதிப்படி உயர்த்த உதவுவதே மதத் தத்துவமாகும். அவன் விலங்குப் பண்பாளனாக மாறிவிடாமல் இருப்பதற்கு மதநெறிகள் உதவுகின்றன.

மனிதன் இன்பம் எனும் சூழலில் இருக்க வேண்டுமேயானால் அவனுக்கு உதவுவது மதம். எனவே மதத்தின் தத்துவம் எதுவோ அதுவே மனிதின் தத்துவம் எனலாம். தூய்மையடைந்த மனமே இறைவனின் இருப்பிடமாகும். ஏந்தளவு மனம் தூய்மையாக அமைகிறதோ அவ்வளவு எண்ணம் வலிமை பெறும். ‘எண்ணத்தில் வலிமை படைத்தவனே வாழ்வுக்குரியவன்’ என பகவத்கீதை கூறுகின்றது. ஒருவனது மௌனமான நிலையிலிருக்கும் எண்ணம் பல தொலைவிலிருக்கும் மக்களையே

கதி கலங்க வைக்கக் கூடியது. நல்ல எண்ணங்களுடன் தத்தமக்குரிய கடமைகளையும் இறைவழிபாட்டினையும் ஆற்றும்படித்து யாவும் நிறைவாகவே இடம்பெறும். அகப்புற ஒழுக்கத்துடனும், சத்தியத்துடனும் வாழ்க்கையை வாழும்படித்து எண்ணமானது வலிமை பெறும். எண்ணத்திற்கு வளமும், வலிமையும் தருகின்ற நிலை ஒழுக்கமாகும். மனிதனுக்கு மனிதன் ஒழுக்கம் வேறுபடுவதற்கான காரணம் ஒவ்வொருவரும் புலன்களின் இச்சை செயற்பாடுகளிற்கு கட்டுப்பட்டு ஆசை, கோபம், துன்பம் ஆகியவற்றுக்கு அடிமையாதல் ஆகும்.

ஈடேற்றம் பெற உகந்த வழி நிலையில்லாத உலகப் பொருட்களில் பற்று ஒழிவதற்கு இறைவனை பற்றி நின்றல் ஆகும். மனிதன் மனஅடக்கம், உண்மைத் தத்துவத்தை அறிதல், வழிபாடு, தொண்டு என்பவற்றில் நாட்டம் கொள்ள வேண்டும். இந்து சமய வழிபாட்டில் திருக்கோயில், திருவுருவ வழிபாடு, கிரியைகள், அனுட்டானங்கள் இவை யாவும் காட்டப்பட்டுள்ளன. அதனாலே தான் பிற நாட்டவர் இந்து சமயத்தை அனுபவ சம்பந்தமுள்ளது என்கிறார்கள். அசையும் உலகிலுள்ள ஒவ்வோர் அசையும் பொருளிலும் இறைவன் நிலைத்து நிற்கிறான். இவற்றின் மீதுள்ள பற்றினை விடுவதன் மூலம் பேரின்பத்தை பெற இயலும். உடல் உயிர் என இரு கூறுகளைக் கொண்ட உடலானது தாம் ஆற்றிய தகாத செயல்களை எங்கு சென்று நீர்நிலைகளில் நீராடினாலும் தூய்மையாக்க முடியாது.

மானிடராகிய எம்மிடத்தே பகுத்தறியும் தன்மை இயல்பாகக் காணப்படுகிறது. எனவே குணங்களின் இயல்பினைக் கொண்டு நல்ல பண்பான மனப்பாங்கினை வளர்த்து நல்நடத்தை கொண்டு வாழும்படித்து மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வளம் பெற்று வாழலாம் என்பதை எமது சமய நெறிகள் வகுத்துத் தந்துள்ளன. அவற்றினை நியதிப்படி கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து குறிக்கோளான ஆன்ம ஈடேற்றமடைவோமாக.

“மண் அதனில் பிறந்து எய்த்து
மாண்டு விழக் கடவேனே”

- திருவாசகம்

“எண்ணிய அனைத்திலும் ஈடேறும்
எண்ணங்கள் தூய்மையாக இருக்கும் பட்சத்தில்”

-மகாபாரதம் -

இந்து சமய சடங்குகள்

சா.ஜெகதீசன்

பொறியியல் பீடம்

சடங்குகள் மனித வரலாற்றுடன் இணைந்தவையாகும். ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டுப் பிரதிபலிப்பு சடங்குகளாகும். முன்னோர்கள் இதனை “உண்மையான உணர்வுடன் மனம் ஒன்றி செயற்பட்டால் விரைவில் பயன் தருவது என்னும் கருத்திலே தான் சடங்குகள் செய்யப்பட்டன.” எனக் கூறுவர். வழிவழியாக வரும் மரபுகளைக் காத்தல் மனித இனத்தின் வேருன்றிய செயலாகும். நம் முன்னோர் செய்த செயல்களைக் காரண காரிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடாமல் தாம் கண்டவாறே பின்பற்றுவதும் நிகழ்த்துவதும் சடங்கின் முறையாகும். சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படா விட்டால் எடுத்த காரியம் நன்று நிறைவேறாது என்பது எமது மக்களின் நம்பிக்கையாகும். எமது வாழ்க்கையில் பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்பு வரை சடங்குகள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. எமது வாழ்க்கையில் இன்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், துன்பங்களைப் பகிரவும், கடமைகளை உணர்ந்து செயலாற்றி வாழ்வைப் பயனுள்ளதாக்க ஒருவருக்கொருவர் உதவவும், உறவுகளை வலுப்படுத்தவும் சடங்குகள் நடாத்தப்படுகின்றன. அன்று முதல் இன்று வரை பலதரப்பட்ட சடங்குகள் நடாத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறான சடங்குகள் சமயச் சடங்குகள், வாழ்வியற் சடங்குகள் என இரு வகைப்படும். இவ்வுலக வாழ்முறையை நெறிப்படுத்துவனவாக பிறப்பு சடங்குகள், திருமணச் சடங்குகள், ஈமச் சடங்குகள், வேளாண்மைச் சடங்குகள் எனப்படும் வாழ்வியல் சடங்குகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் திருமணச் சடங்கு, ஈமச் சடங்கு, பிறப்பு சடங்கு என்பவற்றைப் பற்றி பின்வருமாறு நோக்குவோம்.

சைவ சமய மரபில் திருமணச் சடங்கு மிக முக்கியமான சடங்கு ஆகும். இத் திருமணச் சடங்கைப் பற்றிய பல விடயங்களை சைவக் கிரியை விளக்கம் போன்ற சைவ இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான திருமணச் சடங்கில் திருமண நிச்சயம், திருமணப் பதிவு, பொன்னுருக்கல், மணப்பந்தல், மாப்பிள்ளை அழைத்தல், மணமேடை, ஆரம்ப கிரியை, அங்குரார்ப்பணம், இரட்சாபந்தனம், மணமகன் வருகை, பிதிர் ஆசீர்வாதம், கன்னிகாதானம், மங்கல நாண் பூட்டல், மாலை மாற்றுதல், பால் பழம் புசித்தல், பசு தரிசனம், பாணிக்கிரகணம், ஏழடி வைத்து நடத்தல், அம்மி மிதித்தல், கணையாழி எடுத்தல், அருந்ததி காட்டல், பூர்ணாகுதி, ஆசீர்வாதம், பூதாக்கலம் உண்ணல், மணமக்களை மணமகன் வீட்டில் வரவேற்றல் போன்ற சடங்குகள் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றுள் இரட்சாபந்தனம் அதாவது காப்பு கட்டலானது எடுத்த கருமம் இடையீடின்றி இனிது நிறைவேறவும், இடையே தடை ஏற்படாதிருக்கவும் செய்யப்படுகின்றது. மணவறை கிழக்கு முகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மேடையில் மணமகனை அழைத்து வந்து பின்னர் மணமகனை தோழி, பெற்றோர், உறவினர் என்போர் அழைத்து வந்து மணமகனின் வலது பக்கத்தில் அமரச் செய்து பின்னர் இல் வாழ்க்கையில் தவறின்றி நடத்தலுக்கும் பிதிர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் பொருட்டும் அவர்களின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டும் பிதிர் ஆசீர்வாதம் செய்யப்படும். மணமக்களின் பெற்றோர் ஒருவருக்கொருவர் சந்தன திலகமிட்டு பெண்ணின் கையை மணமகனின் கையிற் கொடுத்து பெண்ணின் தாயார் மூன்று முறை தண்ணீர் விட பெண்ணின் தந்தையார் பெண்ணை மணமகனிடம் ஒப்படைப்பர். பின்னர் மங்கல வாத்தியம் முழங்க மலர் தூவி மணமகன் மணமகளுக்கு

மங்கல நாண் பூட்டுவார். உடலாலும் உள்ளத்தாலும் இருவரும் ஒருவர் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துவது மாலை மாற்றல் ஆகும். வாழ்க்கை இனிமையானதாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக பால் பழம் புசித்தல் இடம்பெறும். பின்னர் பசுவின் உடலில் சகல தேவர்களும் புண்ணிய நதிகளும் பிறவும் அமைந்திருப்பதாலும், நல்ல சகுனத்திற்காகவும் புதுமண தம்பதியினர் பசுவைத் தரிசனம் செய்வர். அக்கினி சாட்சியாகவும், பெரியோர் சபையோர் சாட்சியாகவும் மணமகன் மணமகளைக் கைப்பற்றுவர். பின்பு மணமகன் மணமகளின் கையைப் பிடித்து அக்கினிக்கு பக்கத்தில் ஏழடி நடப்பர். இது இல்வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஏழு பொருட்களான உணவுப் பொருள், உடற்பலம், இறைவழிபாடு, மன அமைதி, அறிவு போன்றவற்றை பெறச் செய்யப்படும். பெண்ணானவள் கல்லைப் போல் மனம் தளராதது உறுதித் தன்மையுடன் கணவனின் பற்று நீங்காமலும் இருப்பதற்கு அம்மி மிதித்தல் இடம்பெறும். வாழ்க்கையில் புரிந்துணர்வு, விட்டுக் கொடுத்தல் முதலியவற்றை அறிவுறுத்த கணையாழி அதாவது மோதிரம் எடுத்தல் இடம்பெறும். கணவன் மனைவி அன்புடையராகவும் தனவந்தராகவும் இருக்க விரும்பும் தம்பதியினர் அருந்ததியைத் தரிசிப்பர். இறுதியாக தலைவாழை இலையில் சாதத்தினை இட்டு, மணமகள் மணமகனுக்கு ஊட்டிய பின், மணமகன் மணமகளுக்கு ஊட்டுவார். இதனால் இருவருக்கு இடையே அன்பினையும் அன்போன்யத்தையும் அதிகரிக்க உதவுகின்றது. இவ்வாறு திருமணச் சடங்கில் பல தரப்பட்ட சடங்குகள் ஒழுங்குமுறையாக நிகழ்த்தப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது.

இவ்வாறே மரணச் சடங்கிலும் பல தரப்பட்ட சடங்குகள் காணப்படுகின்றன ஒருவர் இறந்த பின் அவரது ஆன்ம ஈடேற்றம் கருதி அவரது பிள்ளைகள் முதலியோரால் செய்யப்படும் கிரியைகளே அபரக் கிரியைகள் எனப்படும். அபரம் என்பது பிந்தியது எனவும் கிரியை என்பது செயல் எனவும் பொருள்படும். எனவே இறப்புக்குப் பின் நிகழ்த்தப்படும் கிரியை அபரக்கிரியை ஆகும். அபரக் கிரியைகள் இறந்தவரின் ஆன்மா பாவங்களினின்று நீங்கி உயர்ந்த நிலை அடையும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் பண்டு தொட்டு இற்றை வரை வழிவழியாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சமய தீட்சை பெற்றவர்களுக்கே மரணக் கிரியை செய்யத்தக்கதாகும். தீட்சை பெறாதோர் சைவ சமயத்தவர் அல்லதோர் ஆவர். மரண கிரியையிலே முன்று பகுதிகள் உண்டு. இவை பேரிகை அடித்தல், சரீரத்தை சுத்தி செய்தல், அபிஷேகமும் சிவாக்கினியாற் சுடுதலுமாகும் ஆன்ம சுத்திகரிப்பு அந்தியேட்டி செய்யப்படும். இதனால் சமய அனுட்டானத்திலே நேர்ந்த குறைகள் தீரும். அபரக் கிரியைகள் சூர்ணோற்சவம் (சுண்ணமிடித்தல்), தகனம் (பிரேரத்தை எரித்தல்), அஸ்தி சஞ்சயனம் (சாம்பல் அள்ளுதல்), அந்தியேட்டி, ஏகோதிட்டம் (இறந்தவருக்கு ஒருவரை வகுத்துக் கொடுத்தல்), சபிண்டகரணம் (பிதிர்களுடன் இணைதல்), மாசிகம் (மாதந்தோறும் செய்யப்படுவது), சிரார்த்தம், ஆண்டுத்திதி, மகாளயம் எனப் பல கிரியைகளைக் கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறான அபரச் சடங்கில்; வீட்டுச் சடங்கு, சுடலைச் சடங்கு, அந்தியேட்டி, சிரார்த்தம், மகாளயம் என்பன முக்கியமான சடங்குகள் ஆகும். வீட்டுச் சடங்கில் ஒருவர் இறந்தவுடன் அவரின் பூதவுடலுக்கு புதல்வர்களே கிரியைகளைச் செய்வார். தந்தைக்கு மூத்த மகனும் தாய்க்கு இளைய மகனும் கிரியைகள் செய்வார். புதல்வர்கள் இல்லாதவிடத்து உறவினர்கள் இக் கிரியை செய்யலாம். ஒருவர் இறந்ததும் பூதவுடலை வீட்டின் முன்னுள்ள பிரதான மண்டபத்தில் கிடத்துவர். பின்னர் பூதவுடலைக் குளிப்பாட்டி மண்டபத்தில் தலை தெற்கேயும் கால் வடக்கேயும்

உள்ளவாறு கிடத்துவார். பின் பொற்சண்ணம் இடித்தல், கற்பூரம் காட்டுதல், பேரப்பிள்ளைகள், உறவினர் தீப்பந்தம் பிடித்தல், திருமுறை ஓதுதல், பெண்கள் வாய்க்கரிசி இடுதல் என்ற ஒழுங்கு முறையில் கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பூதவுடல் மயானத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படும். அங்கு சுடலை சடங்கான பூதவுடலை தகனித்தல் இடம்பெறும். அதற்கு முன் தெற்கு பக்கமாக தலை உள்ளவாறு பூதவுடலை வைத்து பின் சடங்கு கடமை செய்ய வந்தவர், சுடலைக்கு வந்தவர்கள் வாய்க்கரிசி இட்டு, கும்பத்துடன் மூன்று முறை இடப்புறமாக சுற்றி வந்து குடத்தை உடைத்து பின் தலைப் பக்கமாகக் கொள்ளி வைப்பார். இந்த நிகழ்ச்சிகளின் பின் மூன்றாம் நாள் அல்லது ஐந்தாம் நாள் தகனம் செய்யப்பட்டவரின் எலும்பையும் சாம்பலையும் உரிய விதிப்படி எடுத்து புண்ணிய தீர்த்தத்தில் கரைப்பார். இதையே அஸ்தி சஞ்சயனம் அல்லது காடாற்றுதல் என அழைப்பார்.

இறுதியாக செய்யப்படும் யாகமே அந்தியேட்டி ஆகும். இறந்தவரின் சமயாசாரங்களில் உண்டான குறை, குற்றங்கள் நீங்கும் பொருட்டும், உடலை விட்டு நீங்கும் உயிரின் மேன்மையின் பொருட்டும் அந்தியேட்டி கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்படும். இக் கிரியை நிர்வாண அந்தியேட்டி, விசேட அந்தியேட்டி, சமய அந்தியேட்டி என மூவகைப்படும். இறந்தவரை பிதிர் தேவர்களோடு சேர்ப்பதற்காக பிண்டமிட்டுச் செய்யப்படுவது சபிண்டீகரணக் கிரியையாகும். சிரத்தையுடன் செய்ய வேண்டியது சிரார்த்தம் எனப்படும். சிரார்த்தம் பிதிர் கருமம் என்னும் பொருள் உடையதாய் எல்லாப் பிதிர் கருமங்களையும் குறிப்பதாயினும் இது ஆட்டை திவசம் என்பதையே குறிக்கின்றது. சிரார்த்த கிரியையில் எள்ளும், தண்ணீரும் இறைத்தல் முக்கிய கருமமாகும்.

பிதிர் வழிபாடு மனித வாழ்க்கையில் முக்கியமானது. இதனை முன்னோர் வழிபாடு என்றும் கூறுவர். புராணங்கள், இதிகாசம், ஆகமங்கள், பத்ததிகள், தோத்திரப் பாடல்கள் என்பவற்றில் இவ் வழிபாட்டின் சிறப்பு கூறப்பட்டுள்ளது. மகாளயம் என்ற சொல்லுக்கு பெரிய ஒடுக்கம் என்பது பொருளாகும். மகான்களாகிய பிதிர்கள் பூவுலகில் தங்கும் பதினைந்து நாட்களே மகாளய பட்சம் என அழைக்கப்படும். இக் காலத்தில் இறந்த பிதிர்களைக் குறித்து தர்ப்பணமும் மகாளய சிரார்த்தமும் செய்யப்படும். இவ்வாறு பல சடங்குகள் எமது முன்னோர் ஆத்ம சாந்திக்காக செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வாறே பிறப்பு சடங்கின் போது பல சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன. ஒருவர் பிறந்தவுடன் குழந்தைக்கு பெயரிடல், குழந்தையைத் தொட்டிலிடல், ஏடு தொடக்கல் எனப் பல சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு எமது பிறப்பு தொடக்கம் இறப்பு வரை பல்வேறுபட்ட சடங்குகள் பாரம்பரியம் பாரம்பரியமாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. சடங்குகளை நாம் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் சமூகத்தோடு சேர்ந்து வாழலாம். மேலும் எமது கலாச்சாரத்தை அழியாத வண்ணம் இருப்பதற்கும் உதவுகின்றது.

“சாதியால் பிறரை அடக்கி பிழைப்பதை விட, சமத்துவமாய் அன்போடு சேர்ந்து உழைப்பதே மேல்”

-உ.சாய்மணி-

இவ் உலகில் பல்வேறு வகைப்பட்ட மனிதர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆதி காலத்தில் மனிதர்கள் தாம் வாழும் பிரதேசம், சூழ்நிலைகள், தாம் வாழ்வில் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு சக்திகளை தெய்வம் எனக் கருதி வழிபட்டு வந்தனர். அதுவே பிற்காலத்தில் மதம் என வளர்ச்சி அடைந்தது. அந்த வகையில் இந்தியாவில் தோற்றம் பெற்று தற்போது கோடிக்கணக்கான மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வரும் சமயமே சைவ சமயமாகும்.

உலகில் உள்ள மிகத் தொன்மையான சமயங்களுள் சைவ சமயமும் ஒன்றாகும். பௌத்த சமயம் ஏறத்தாள 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கௌதம புத்தரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இஸ்லாம் சமயம் ஏறத்தாள 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் முகமது நபி அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவ சமயம் ஆனது ஏறத்தாள 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயேசு பிரானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவற்றைப் போல ஒரு தனிநபரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமயங்களுக்கே தொடக்க காலம் கூற முடியும். சைவ சமயத்தை எடுத்து நோக்கினால் அது யாரோ ஒருவரால் ஏதோ ஒரு காலப் பகுதியில் தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று மட்டுமே கூற முடியும். எனினும் சில சமய ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக கி.மு 1700^{ம்} ஆண்டுகளில் வேத கால பண்பாட்டில் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது.

இன்றைய காலப்பகுதியில் ஏறத்தாள 452.2 மில்லியன் மக்கள் சைவசமயம் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு இத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகள் இத்தனை மில்லியன் மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருவதற்குக் காரணம் சைவசமயக் கோட்பாடுகளின் மெய்த் தன்மையும் இம் மார்க்கத்தின் எதார்த்தமும் என்றால் மிகையாகாது.

சைவசமயம் என்பது சிவபெருமானை பரம் பொருளாகவும், முழுமுதற் கடவுளாகவும் கொண்ட நெறியாகும். சைவ சமயத்தின் படி இந்த பிரபஞ்சம் ஆனது பதி, பசு, பாசம் ஆகிய மூன்று மலங்களின் சேர்க்கையால் உருவானது. பசு ஆனது பதியின் இடையறாத உபகாரத்தால், தன்வினைப் பயனாகப் பிறந்து இறந்து நீண்ட காலத்தின் பின் தன் பாச வினைகளில் இருந்து நீங்கிப் பதியை அடையும். இது முத்தி நிலை எனப்படும். சைவசமயத்தின் ஆதார நூல்களான சிவாகமங்கள் இம் முத்தி நிலையை அடைவதை இலக்காகக் கொண்டே வழிபாட்டு முறைகளை வகுத்துள்ளன.

சைவசமயம் ஆனது பசு தான் செய்யும் வினைகளுக்கான பலன்களை அனுபவிக்கும் என்று கூறுகின்றது. இந் நெறியில் கொலை, கொள்ளை, பொய் சொல்லுதல், மது உட்கொள்ளல், ஊண் உண்ணல் போன்றன பஞ்சமா பாதகங்களாகும். இவ்வாறு பாவம் செய்யும் ஆன்மாக்கள் அதற்கான தண்டனையாக பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவிக்கும். இவ்வாறே புண்ணியங்களுக்கும் பலன் உண்டு. பசியோடு இருப்பவனுக்கு உணவளித்தல், ஜீவகாருண்யம், வித்யாதானம், சிவதொண்டு போன்ற பல்வேறு பட்ட நற்காரியங்கள் புண்ணிய செயல்களாகும்.

இவ்வாறு சைவசமயமானது தனி மனித ஒழுக்கத்தையும், பிற நற்காரியங்களையும் மதக் கோட்பாடுகளாக மக்களுக்குப் போதிக்கின்றது. இம் மார்க்கம் மனிதர்கள் அற வாழ்க்கை வாழப் பெரிதும் உதவுகின்றன.

சைவ சமயத்தின் கோட்பாடுகளையும் மெய்த் தன்மையையும் உலகறியச் செய்த மகான்கள் பலர் உள்ளனர். அந்த வகையில் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசகர் போன்றோர் முதன்மையானவர்கள். இவர்களை சைவசமய குரவர்கள் எனவும் அழைப்பர். இவர்கள் பல்வேறு அற்புதங்களை நிகழ்த்தி சைவசமய மேன்மையை உலகிற்கு பறை சாற்றியுள்ளனர். அது மட்டுமன்றி பிற சமய மத குருமாருடன் போட்டியிட்டு சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளனர். அந்த வகையில் திருஞானசம்பந்தர் சமண சமயத்தவர்களை அனல்வாதம், புனல்வாதம் போன்றவற்றில் வென்றமை, திருநாவுக்கரசர் சமணர்களை தன் பக்தியால் அற்புதம் நிகழ்த்தி வென்றமை, மாணிக்க வாசகர் பௌத்த சமயத்தினருடன் வாதிட்டு ஊமைப் பெண்ணைப் பேச வைத்தமை போன்றன குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

சைவசமயத்தவர்கள் மட்டுமன்றி பிற நாடுகளைச் சேர்ந்த, பிற மதத்தைப் பின்பற்றிய பலரும் சைவ சமயத்தின் மெய்த் தன்மையை உணர்ந்து, அதன் கோட்பாடுகளால் கவரப்பட்டு மதம் மாறியுள்ளனர். இதற்கு இலங்கை குடியரிமையாப்பை இயற்றிய கோல்பெரிப் பிரபுவின் மகன் போன்றோரை உதாரமணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இறைவன் அன்பே வடிவானவர். இதையே அன்பே சிவம் என்று கூறுகிறது திருமந்திரம். சைவசமய வாழ்க்கை முறையானது அன்பு, ஆற்றல், ஒழுக்கம், ஒற்றுமை, தியாகம், நம்பிக்கை உள்ளிட்ட பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியது. இவ் அனைத்து அம்சங்களும் ஒன்றிணையும் போது அது ஒரு சிறந்த ஆளுமைப் பண்பை வளர்த்து வாழ்வில் சலனம் இல்லாத மேம்பாட்டை அடைய உதவும். அது மட்டுமன்றி எந்தவொரு நல்ல கருத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் சைவ சமயத்தின் தனிச் சிறப்பாகும்.

சைவ சமயமானது மனிதனுக்கும் அவனது கொள்கை, வாழ்க்கை முறை, வழிபாட்டு முறை போன்றவற்றிற்கும் பூரண சுதந்திரத்தை வழங்குகிறது. சைவ சமயத்தவர்கள் தமது வழிபாட்டு முறைகளை மக்களின் வாழ்வியலோடு இணைந்த எளிமையான ஒன்றாக வைத்துள்ளனர். சைவ சமயத்தில் முற்றும் கற்றுணர்ந்த ஞானிகள் மட்டுமன்றி உண்மையான பக்தியையும், உள்ளம் நிறைந்த அன்பையும் மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வழிபடும் சாமன்யர்களாலும் இறை அருளைப் பெற முடியும். அறுபத்திமூன்று நாயன்மார்களில் அடங்கும் கண்ணப்ப நாயனார், குங்கிலியக்கலய நாயனார் போன்றோரும் இவ் வழி வந்தவர்களே. நாமும் சைவ சமயத்தின் மெய்த் தன்மையை உணர்ந்து, அதைப் பின்பற்றி பிறவிப் பிணியில் இருந்து நீங்கி இறையருள் பெறுவோமாக.

“புன்னகையே அன்பின் சின்னம் அதுவே நாம் பிறருக்குக் கொடுக்கும் அழகிய பரிசு”

-அன்னை தெரேசா-

பஞ்சாங்கம்

சு. அனுஷாலினி
இணைந்த சுகாதார பீடம்

சமயம் என்பது புனிதமான ஒன்றைப் பற்றிய நம்பிக்கையும் செய்முறையும் அடங்கிய ஓர் ஒழுங்கமைந்த முறையாகும். சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறு அல்ல என்ற நிலையில் சைவ மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சைவ மக்கள் காலங்காலமாக சைவ ஒழுக்கலாறுகளையும் வழக்காறுகளையும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். அதனால் அவர்கள் வாழ்க்கை வளமுடையதாக இருக்கின்றது. வாழ்க்கையால் இறைவனை அறியும் உயர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றனர். பிறப்பு தொடக்கம் இறப்பு வரை சமய ஒழுக்கலாறுகளையும் வழக்காறுகளையும் சைவ மக்கள் பேணி வருகின்றனர். சகுனம் பார்த்தறிதல், காசம் கரைதல் பார்த்தறிதல், நாள்கோள் பார்த்தறிதல், பல்லி சொல்லும் பலனறிதல், பல்லி விழும் பலனறிதல், பஞ்சாங்கம் பார்த்தறிதல் என்பன சைவர்களின் வாழ்க்கையுடன் இணைந்திருப்பதை மாணவர்களாகிய நீங்களும் அறிந்திருப்பீர்கள். ஆதலால் இங்கு கூறப்பட்ட பஞ்சாங்கம் பார்த்தறிதல் பற்றி விரிவாகக் கற்போம்.

பஞ்சாங்கம் என்பது வாரம், திதி, நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் என்னும் ஐந்து முக்கிய உறுப்புக்களை உடையதாகும். வாரம் (கிழமை) ஏழு ஆகும். இவ்வாரம் சோமவாரம், மங்கல வாரம், புதன் வாரம், பிரகஸ்பதி வாரம், சுக்கிர வாரம், சனி வாரம் என்பனவாகும். சூரியன் நிற்கும் இடத்திலிருந்து சந்திரன் நிற்கும் தூரத்தைக் குறித்து நிற்பது திதியாகும். பிரதமை முதல் பூரணை வரை சுக்கில பட்சம் என்றும், பிரதமை முதல் அமாவாசை வரை கிருஸ்ணப் பட்சம் என்றும் இரண்டாக வகைப்படுத்தப்படும். அச்சுவினி முதல் ரேவதி வரை உள்ளவை நட்சத்திரங்களாகும். அவை இருபத்தேழாகும். இந்த இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களைக் கொண்டு கணிக்கப்படுவது யோகமாகும். முப்பது திதிகளுக்கும் அறுபது கரணங்களை குறிப்பிடுவர். இதில் முக்கிய ஐந்து உறுப்புக்களுடன் அயனங்களையும் இணைத்துக் கொள்வர். அயனங்கள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று உத்திராயணம் இது தை முதல் ஆனி வரை உள்ள காலம். இரண்டாவது தட்சிணாயணம், இது ஆடி முதல் மார்சு உள் காலமாகும்.

முதல் பஞ்சாங்கம் குப்தப் பேரரசு காலத்தில் ஆரியப்பட்டர் என்பவரால் வான சாஸ்திர ஆய்வின்படி கோள்களின் நிலையை கண்டறிந்து கணிக்கப் பட்டதாக சான்றோர் கூறுவர். இவருக்குப் பின் இதே காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த வராகமிரர் என்பவர் பஞ்சாங்க விடயங்களைத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறிச் சோதிடக்கலைக்குப் பெருமை சேர்த்ததாகவும் கருதப்படுகின்றார்.

இதனடிப்படையில் தான் பஞ்சாங்கம் பார்த்தறிதல் வழக்கம் சைவசமய மக்களுடன் இணைந்து விட்டது. இந்தியாவில் வாக்கிய பஞ்சாங்கம், சித்தாந்த பஞ்சாங்கம், திருக்கணித பஞ்சாங்கம் ஆகிய மூன்று பஞ்சாங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஈழத்தில் வாக்கிய பஞ்சாங்கம், திருக்கணித பஞ்சாங்கம் என்பன பயன்பாட்டில் காணப்படுகின்றன.

இப் பஞ்சாங்கங்களில் திதிகள் சூரியனுக்குரிய உள்ள நாட்களை அன்றி திதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே கணிக்கப்பட்டன. முப்பது திதிகள் ஒரு சந்திர மாதமாகும். இது இருபத்தி ஒன்பது அரை சூரியாட்சிகளாகும். (29 1/2) ஒவ்வொரு மாதமும் 15 திதிகளைக் கொண்ட இருபட்சங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அமாவாசையுடன் தொடங்கும் பட்சம் சுக்கில பட்சம் என்றும், பெளர்ணமியுடன் தொடங்கும் பட்சம் கிருஸ்ணப்பட்சம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

ஆரம்பத்தில் வட இந்தியாவிலும் தக்கண பிரதேசத்திலும் மாதங்கள் பெளர்ணமியிலேயே தொடங்கின. ஆனால் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் பொதுவாக அமாவாசையிலே மாதம் தொடங்கியது. இம்முறையிலான பஞ்சாங்கமே இந்து சமய நோக்கங்களுக்காக பாரதம், ஈழம், எங்கும் இன்று வரையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சூரிய நாளின் எந்நேரத்திலும் திதி தொடங்கலாம். ஆனால் சூரியன் உதயமாகும் போது எத்திதி உள்ளதோ அத்திதியே அன்று முழுவதும் இருக்கும் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. சந்திர மாதங்கள் சித்திரையில் தொடங்கின. சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி, புரட்டாதி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்சு, தை, மாசி, பங்குனி என்பனவையாகும். பன்னிரண்டு சைவ மாதங்களிலும் 354 நாட்களே உண்டு. இது சூரிய ஆண்டுகளுக்கும் சந்திர ஆண்டுகளுக்கும் உள்ள முரண்பாடாகும். அறுபத்திரண்டு சந்திர மாதங்கள் அறுபது சூரிய மாதங்களுக்கும் சமனாகும்.

பாரத ஆண்டுகள் ஆறு பருவங்களையும் (இளவேனில் மார்ச் - மே, முதுவேனில் மே - ஜூலை, மழை காலம் ஜூலை - செப்டெம்பர், இலையுதிர் காலம் செப்டெம்பர் - நவம்பர், மாரி காலம், நவம்பர் - ஜனவரி, உதிர் காலம் ஜனவரி - மார்ச் என்பன அடிப்படையிலும் பிரபவ முதல் அட்சய வரை உள்ள அறுபது வருடங்களின் அடிப்படையிலும் இப்பருவங்கள் அமைந்துள்ளன.

திருமணப் பொருத்தம், திருமண நிச்சயதார்த்தம், திருமணநாள், பொன்னுருக்கல், என்பவை தொடங்கி புதுமனை கட்டுதல், நிலை வைத்தல், புதுமனை புகுதல், வளைகாப்பு செய்தல், வித்தியாரம்பம், காது குத்துதல், சோறு தீற்றுதல், ஏர் மங்கலம் பூட்டுதல், முளைப்புச்சடங்கு, களப்பொங்கல் முதலான செயற்பாடுகள் யாவும் பஞ்சாங்கம் பார்த்தே நிறைவு பெறும். அத்துடன் சமயச் சடங்குகள் என்ற வகையில் ஆண்டு பொங்கலுக்கு நாள் பார்த்தல், பெரும்பாலும் பஞ்சாங்கத்தின் அடிப்படையிலே ஆகும். பஞ்சாங்கம் பார்க்காமல் எக்கருமங்களையும் சைவ மக்கள் மேற்கொள்ள மாட்டார்கள்.

பஞ்சாங்கம் பார்க்காமல் செய்யும் காரியங்கள் திருப்திகரமாக இருக்க மாட்டாது என்ற அதீத நம்பிக்கை சைவ மக்கள் மத்தியில் வேருன்றி உள்ளது.

“உன் கைரேகையை பார்த்து எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்காதே ஏனென்றால், கையே இல்லாதவனுக்கு கூட எதிர்காலம் உண்டு”

-அப்துல்கலாம்-

மனித வாழ்வில் இந்து சமயத்தின் பங்களிப்பு

தே.ஹயாணன்
பொறியியல் பீடம்

சமயம் என்பது வாழும் முறை அல்லது வாழ்க்கை நெறி என பொருள்படும். மனிதனை மனிதனாக வாழ வழி செய்து அவனை சிறந்தவனாக ஆக்குவதில் சமயம் துணை புரிகின்றது. மனிதப் பிறப்பானது உயர்ந்ததும் மற்றைய படைப்புக்களை விட சிறந்ததும் ஆகும். அதனால் தான் ஆதிகாலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் பெரும் புலவரான ஓளவை பாட்டியார்

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது அதனிலும் செவிடு குருடு நீங்கப் பிறத்தல் அரிது” என பாடியுள்ளார்.

மனிதன் ஆதியில் இருந்தே சமய நம்பிக்கைகளிலும் சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களிலும் சமயத்துடன் இணைந்தே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். இன்றைய கால வரலாற்று சான்றுகளின் அடிப்படையில் நோக்குகையில் ஆதிகால மனிதன் இயற்கை சக்திகளான சூரியன், காற்று, நீர், மரம் முதலியவற்றையே வணங்கியுள்ளான். அது மட்டுமன்றி அவை காட்டும் இசைவாக்கங்களுக்கு பயந்தவனாகவும் அவற்றுக்கு இசைந்து கொடுக்கக் கூடியனவாகவும் வாழ்ந்துள்ளான்.

இவ்வாறு காலங்கள் செல்லச் செல்ல முதலில் உருவான சமயம் அதி உன்னதமான சமயமாக இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. சிந்துவெளி நாகரீகத்தில் மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா பகுதிகளில் சுமார் ஐந்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திராவிட இன மக்களால் இந்து சமயம் உருவானது என இன்றைய வரலாறு கூறினாலும் அதற்கு முன்பிருந்தே அங்கு இந்து சமயத்தின் ஆதிக்கம் தழைத்தோங்கி இருந்தது என்ற நம்பிக்கை இன்றும் நிலவி வருகின்றது. இந்துவாக வாழும் வாழ்க்கை வேறு; சமயம் வேறு எனக் கருத முடியாத அளவிற்கு எமது சமயத்தினால் மெருகூட்டப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக சைவ சமயிகளான நமது அன்றாடக் கருமங்கள் யாவும் இறைசிந்தனையுடன் நிறைவெய்துகின்றன. சைவ சமயிகளான எமது வாழ்வில் தொடங்கும் எல்லாக் கருமங்களையும் இறை வழிபாட்டின் அடிப்படையில் தொடங்குவோமானால் அது இனிதே நிறைவேறும் என்பது எமது ஐதீகம். அந்த வகையில் நாம் தினந்தோறும் எமது சமய ரீதியாக கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விடயங்கள் பல உள்ளன. அதிகாலையில் நித்திரை விட்டு எழுவதும் “சிவ சிவ” என்று சொல்லிக் கொண்டே எழ வேண்டும். அந்த நேரத்தில் எம்மை அறியாமலே எமக்குள் இறைவழிபாடு தொடங்குகிறது.

சூரியனை பார்த்து சூரிய நமஸ்காரம் செய்தல், வீட்டைக் கூட்டி பெருக்கி சுத்தம் செய்த பின்னர் மஞ்சள் நீர், சாணம் என்பவற்றால் எமது வீட்டையும் வளவையும் தூய்மையாக்க வேண்டும். தூய்மையான நீரினால் நீராடிய பின்னர் வீட்டில் சுவாமி அறையிலுள்ள தெய்வப் படங்களுக்கு மணம் பரப்பும் பூக்களும்

நீரும் வைத்து தூப தீபம் காட்டி தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடி இறையருள் வேண்டி நிற்போமானால் அது கைகூடும் என்பது நம்பிக்கையாக உள்ளது. இறைவனை வணங்கி விட்டு விபூதியை ஐந்தாம் குரவர் என சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் கூறிய படி கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி அண்ணாந்து பார்த்து வலது கையின் இடை மூன்று விரல்களும் ஒருங்க பிடித்து விபூதியை எடுத்து நெற்றியில் தரிசிக்க வேண்டும். விபூதியை தரிசிக்கும் போது அதனை நிலத்தில் சிந்தாதவாறு தரிசித்தல் அவசியமாகும்.

கொல்லாமையை வலியுறுத்தும் சைவசமயிகள் அனைவரும் உயிர்களிடத்து ஜீவகாருண்யம் மிக்கவர்களாகத் திகழ வேண்டும். வீட்டில் வளர்க்கப்படும் பசு முதலான பிராணிகளுக்கு உணவளித்தல், அவற்றை தெய்வமாக கருதல், பிறருக்கு இன்பம் பயக்கக் கூடிய இனிய வார்த்தை பேசுதல், இறைவனுக்கு பூசைக்குரிய இனிய மலர்களை பெறும் பொருட்டு நந்தவனம் அமைத்து அங்கு வளரும் பூங்கன்றுகளுக்கு இறை சிந்தனையுடன் நீர் பாய்ச்சல், துளசி மாடம் அமைத்து துளசிச் செடியை வலம் வந்து வணங்குதல் என்பன சிறந்த செயல்களாகும்.

“யாவர்க்குமாம் இறை
வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசவிற்கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்
போதொரு கைபிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு
இன்னுரை தானே”

என்ற திருமுலரின் திருப்பதிகத்தை நோக்கும் போது எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கும் இறைவனுக்கு ஒரு பச்சிலை இட்டு வணங்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் பால் கொடுக்கும் பசுவுக்கும் பசும் புல்லினை கொடுக்க வேண்டும். சாதி, பேதம் பார்க்காது பசி என்று நம்மிடம் தஞ்சம் புகுவோர்க்கு நாம் உண்ண முன்னர் ஒரு கைபிடி உணவாவது கொடுக்க வேண்டும். அத்தோடு பிறரிடம் இனிமையாக பேச வேண்டும். இவை நாம் அனைவரும் இயலக் கூடிய சிறந்த செயல்களாகும். நாம் உணவை உண்பதற்கு முன்னர் அவ்வுணவை தந்தமைக்காக இறைவனை துதித்த பின்னரே உண்பதை நாம் வழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

மாலை வேளைகளில் விளக்கினை ஏற்றி தூபதீபம் இட்டு திருமுறைப் பாடல்கள் பாடுதல், நித்திரைக்குச் செல்லும் முன்னர் இறைவனை துதித்தல், அன்றைய நாள் முழுவதும் செய்த செயல்களை திருத்தியமைப்பது சைவசமயி ஒருவரித்திடம் இருக்க வேண்டிய சிறந்த பண்புகளாகும்.

நாம் நாளாந்தம் செய்யும் செயற்பாடுகளில் இறைசிந்தனை கூடி இருப்பது போலவே விசேட தினங்களில் ஆற்றப்படும் செயல்களும், இறை சிந்தனையுடன் நமது கலாச்சாரத்தை தழுவிவதாக அமைய வேண்டும். சிவராத்திரி, பிரதோஷம், விநாயகர் சதுர்த்தி, நவராத்திரி, திருவாதிரை, கந்தசஷ்டி, திருவெம்பாவை முதலான

விரத காலங்களிலும் தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி முதலான பண்டிகை காலங்களிலும் சடங்குகள் ஆற்றப்படும் விஷேட காலங்களிலும் சைவசமயி ஒருவராக நாம் ஒழுக வேண்டும்.

இன்றைய அறிவியல் காலகட்டத்திலும் கூட ஆதிகாலத்தில் இருந்து சைவசமயி ஒருவர் கடைப்பிடித்த செயற்பாடுகளை உலக நாடுகள் பல ஏற்று அதன்படி ஒழுகுகிறது. இவ்வாறு அன்றாடம் சைவ சிந்தனையில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வாழ வேண்டிய இந்துக்களின் வாழ்க்கையில் இன்று இந்நிலை மாறி மாற்று கலாச்சாரத்தின் பக்கம் அவனது பார்வை திரும்புகின்றது. இதற்கு காரணம் நமது சமயத்தின் சிறப்பும் உன்னதமும் நமக்கு தெரியாததே ஆகும். அதுமட்டுமல்ல மனிதனிடம் காணப்படும் வேட்கை, மோகம், அவா என்பனவும் அவனின் சுயநலமும் கூட இதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது. எனவே இந்நிலை மாற வேண்டும் ஆதிமனிதனைப் போன்று அனைத்து செயற்பாடுகளிலும் இறை சிந்தனையுடன் ஈடுபட்டால் அவனது வாழ்வு சீரும் சிறப்பும் பெறும் என்பது எமது இந்து சமயத்தின் வாயிலான நோக்குகையில் ஆணித்தரமான உண்மை ஆகும்.

“உன்னால் செய்ய முடியாத, கடைப்பிடிக்க முடியாததை மற்றவனிடம் எதிர்பார்க்காதே”

-சேசுவேரா-

நவராத்திரியில் கொலுவின் சிறப்பு

சு.சதுஸ்ரிகா

இணைந்த சுகாதார பீடம்

மலைமகள், அலைமகள், கலைமகள் ஒரு ரூபமாக இணைந்து, மக்களுக்கு துன்பத்தை கொடுத்து வந்த மகிஷாசுரனை வதைத்ததை தான் நவராத்திரி விழாவாக கொண்டாடுகின்றோம். அதே போல் நம்முள் இருக்கும் நல்ல எண்ணங்களை, திறமைகளை ஒன்றிணைத்து, நம் கெட்ட எண்ணங்களை அழிப்பது தான் நவராத்திரி விழாவின் முக்கியத்துவமாக பார்க்கப்படுகின்றது. இந்த நவராத்திரி விழாவின் முக்கிய நிகழ்வாக கொலு வைப்பது வழக்கம்.

கொலு என்றால் அழகு என்று பொருள். இது பல படிகளை கொண்ட மேடையில் பலவித பொம்மைகளை நேர்த்தியாக அலங்கரித்து வைப்பதேயாகும். ஐம்பூதங்களில் ஒன்றான மண்ணினால் செய்யப்பட்ட பொம்மைகளை சக்தியின் அம்சங்களாக எண்ணி நவராத்திரியில் பூசிப்பவர்களிற்கு சுகல நலன்களும் கிடைக்கும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை.

கொலு வைப்பதற்கு முன்பு வீட்டை சுத்தம் செய்து, ஒற்றைப்படியில் அதாவது மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது ஒன்பது படிகள் வைத்து கொலு வைக்கப்படும். கொலுவில் கடவுள் சிலைகளும், மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையில் நடக்கும் சம்பவங்களை சித்தரிக்கும் பொம்மைகளும் இடம்பெறுகின்றன. கொலு அமைப்பதற்கு முன் கொலு வைக்கும் மரபை நாம் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

முதலாம் படியில் ஓரறிவு உயிர்களான புல், செடி, கொடி போன்ற தாவர வகை பொம்மைகளை வைக்கலாம். இரண்டாம் படியில் ஈரறிவு கொண்ட நத்தை, சங்கு போன்ற பொம்மைகளையும், மூன்றாம் படியில் மூன்றறிவு உயிர்களான கறையான், எறும்பு போன்ற பொம்மைகளையும், நான்காம் படியில் நான்கறிவு உயிர்களை விளங்கும் நண்டு, வண்டு போன்றவற்றின் பொம்மைகளையும், ஐந்தாம் படியில் ஐந்தறிவு உள்ள மிருகங்கள், பறவைகளின் பொம்மைகளையும், ஆறாம் படியில் ஆறறிவு படைத்த மனித பொம்மைகளையும், ஏழாம் படியில் மனித நிலையில் இருந்து உயர் நிலையை அடைந்த சித்தர்கள், ரிஷிகள், மகரிஷிகள் ஆகியவர்களின் பொம்மைகளும், எட்டாம் படியில் தேவர்கள், அஷ்டதிக்க்பாலர்கள், நவக்கிரக அதிபதிகள் போன்ற தெய்வ அவதாரங்களின் பொம்மைகளையும், ஒன்பதாம் படியில் பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய முப்பெரும் தேவர்கள், சரஸ்வதி, லட்சுமி, பார்வதி தேவி போன்ற முப்பெரும் தேவிகள் ஆகியோருடன் அவர்களின் நடுவில் ஆதிபராசக்தியின் உருவ பொம்மைகளையும் வைத்து படியை நிறைவு செய்ய வேண்டும்.

மனிதன் படிப்படியாக தன் ஆன்மீக சிந்தனைகளை வளர்த்து, இறுதியாக இறைவனுடன் கலக்க வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துவதற்காகவே, கொலுவில் படிகள் அமைக்கப்பட்டு, அதில் பொம்மைகள் அடுக்கி வைக்கப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்லாது படிப்படியாக மனிதர்களின் வாழ்க்கை எப்படி உயர்ந்தது என்பதையும், படிப்படியாக உயிரினங்கள் எப்படி தோன்றியது என்பதன் வெளிப்பாட்டையும், மனிதன் உயர்நிலைக்கு அடைய படிப்படியாகத்தான் செல்ல வேண்டும் என்பதை காட்டுகின்ற வாழ்வியல் நெறியையும் இது நமக்கு எடுத்து காட்டுகின்றது.

“மனித வாழ்வின் பிரச்சினை பயம்”

-ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி-

சைவமும் தமிழ்மொழியும் சைவத்தின் தொன்மையும்

து.அச்சுதன்
பொறியியல் பீடம்

சமயம் என்பது மானிட சமுதாயத்தை நல்வழியில் வாழ வழிகாட்டும் தன்மை உடையதாகும். ஒரு சமயம் பற்றிய அறிவை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அதன் வரலாறு பற்றிய பூரண அறிவு ஒருவருக்கு இன்றியமையாததாகும். எனவே பழம் பெருமையும், புதுமையும் நிறைந்த சைவ சமயத்தின் பூரண வரலாறு பற்றி நாம் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். “சனாதன தர்மம்” எனப் போற்றப்படும் சைவசமயம் ஏனைய சமயங்களிலும் தொன்மையானது.

தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் பரந்து வாழ்ந்தார்களோ அங்கெல்லாம் சைவ சமயத்தை பரப்ப தவறவில்லை. எனவே தமிழ் இலக்கியங்களின் ஊடாக சைவ சமயத்தின் வரலாற்றை அறியலாம். சங்க கால இலக்கியங்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு போன்ற நூல்களில் சிவனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதன் மூலம் சைவ சமயத்தின் தொன்மையை பற்றி ஆராயலாம்.

புறநானூற்றில்

“பால்புரை பிறைநுதல் பொலிந்த சென்னி
நீலமணி மிடற்று ஒருவன்”

என சிவபெருமானைப் பற்றி ஓளவையார்

கூறியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் சிறந்த காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில்

“பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்”

என சிவபெருமானை பிறவையாக்கைப் பெரியோனாக இளங்கோவடிகள் கூறியுள்ளார்.

சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானைப் பற்றி திருமூலர் திருமந்திரத்திலே

“சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை

அவனோடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை

புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்

தவளச் சடைமுடித் தாமரையானே”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிந்துவெளி நாகரீக காலத்தின் போதே சிவலிங்க வழிபாடு இருந்தமையை நிரூபிக்க சிந்துவெளி அகழ்வாராய்ச்சியின் போது கிடைத்த பொருட்களில் சிவலிங்கமும் ஒன்றாகும். மொஹஞ்சதாரோ அகழ்வாராய்ச்சியின் போது பண்டைய

காலத் தமிழ் எழுத்துக்கள் பல கிடைத்துள்ளன. தமிழ்க் கடவுளான முருகன் தமிழர் தம் தெய்வம் என்பதற்கு சான்றாக கீழ்க்கண்ட சங்ககால இலக்கியங்களில் “மணிமயில் உயரின மாறா வென்றிப்

பிணிமுக வுர்தி ஒண் செய் யோனும்..” (புறநானூறு)

“முருகு ஒத்தியே முன்னியது முடிந்தலின்” (புறநானூறு)

“முருகன் அன்ன சீற்றத்து...” (அகநானூறு)

“முருகற் சீற்றத்து உருகெழு குரிசில்...” (பெருநாராற்றுப்படை)

போன்ற நூல்களில் குறிப்பிட்டிருப்பதன் மூலம் முருகப் பெருமானும் தமிழும் வேறில்லை. முருகனே தமிழ் தமிழே முருகன் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சங்க காலத்திலேயே தமிழகத்தில் சமண சமயம், பௌத்த சமயம் ஆகிய சமயங்கள் தோன்றின. இவற்றின் தோற்றத்தால் சைவ சமயத்திற்கு ஓர் இருண்ட காலம் என்றே கூறலாம். காரணம், களப் பிரர்கள் சமண சமயத்தை ஆதரித்து வந்தனர். அதன் பின்னர், சமய குரவர்களின் வருகையினால் சைவ சமயம் மறுமலர்ச்சி அடைந்தது எனலாம்.

ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே சைவ சமயத்திற்கு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது எனலாம். காரணம், இக் காலகட்டத்திலேயே சமய குரவர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்றவர்கள் தோன்றி காலத்தினால் அழியாத தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடி சமய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினர்.

சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தது தமிழ் மொழியும் சமஸ்கிருதமும் ஆகும்.

தமிழ் மொழியைப் பற்றி மாணிக்கவாசகர்,

“மன்னுமா மலை மகேந்திர மதனிற்

சொன்ன வாகமந் தோற்று வித்தருளியும்”

எனும் திருவாசக வரிகள் மூலம் தமிழ்மொழியின் இலக்கணத்தை சிவபெருமான் முதன்முதலில் அகத்திய மாமுனிவருக்கு உபதேசித்தார் என்பதை அறியலாம்.

சைவசமயம் தழைக்க அரும்பாடு பட்டவர்களான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், திருமூலர், சேக்கிழார், அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர், இராமலிங்க அடிகளார் மற்றும் பல பல சிவனடியார்களின் வழிவழியாக வந்து இறைவன் மீது தெய்வத் தமிழால் பாடியருளினார்கள். சுந்தரர், “இறைவன் தமிழை ஒத்தவன்” என்றும், நாவுக்கரசர் “பண்ணின் இன்னின் கேட்கும் பரமன்” என்றும், “தமிழோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்” என்றும், சேக்கிழார் “ஞாலமளர்ந்த மேன்மைத் தெய்வத்தமிழ்” என்றும் இறைவனை தமிழனாகவே போற்றியுள்ளனர்.

திருமுலர் தம் திருமந்திரத்தை தமிழ் என்னும் பெயராலேயே அழைக்கிறார். “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாக தமிழ்ச் செய்யுமானே” என்பது திருமந்திர நூலின் முன்னுரைப் பகுதியிலேயே உள்ளது. திருத்தொண்டர் புராணமாகிய பெரிய புராண ஆசிரியர் சேக்கிழார் “வேதம் தமிழ் செய்த பிரான்” என்று திருஞானசம்பந்தரை அழைக்கிறார். எனவே, திருமுறைகள், தேவாரப் பாடல்கள் தமிழ் வேதம் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே திருமுறை வேறு தமிழ் வேறு எனக் கருத முடியாதவாறு உள்ளது.

தமிழை இயல், இசை, நாடகம் என மூன்று பிரிவாக்கி முத்தமிழ் எனப் பகுத்து கண்டனர் பழந்தமிழர். இந்த முத்தமிழின் வடிவமே சிவபெருமான் என்று சொல்கிறார் நாவுக்கரசர். “மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வன் கண்டாய் முத்தமிழும் நான்மறையும் ஆனான் கண்டாய்” என்பது அவர் வாக்கு. தமிழ் வளர்க்கும் சங்கப் புலவராய்ச் சிவன் இருந்ததையும் அவன் தருமி என்ற புலவனுக்கு உதவியதையும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் சுட்டிக் காட்டுகிறது. “நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறித் தருமிக்கு அருளினோன் காண்” என்பது அவர் சொற்றொடர்.

மொழியாக கலையாக மட்டுமன்றி நம் வாழ்விற்கு வேண்டிய வாழ்வியல் நெறியாகவும் சிவபெருமானைத் தமிழர்கள் கண்டனர். உண்மை (சத்தியம்), அறிவு (சித்), இன்பம் (ஆனந்தம்) என்னும் மூன்று பண்புகளின் மொத்த வடிவமே சிவபெருமான் எனக் கூறுகின்றது. நம் தமிழர் கண்ட சைவ சித்தாந்தம் எனும் தனிப்பெரும் தத்துவம் என்றும் உள்ள பொருள் (நிலையான பொருள்) கடவுள் ஒருவர் தான். அது தான் உண்மைப் பொருள். தூய அறிவாகவும் இருக்கும் இயல்பு கடவுளுக்கு உண்டு என்பதை “வாலறிவன்” என்னும் தொடரால் திருவள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்து என்னும் அதிகாரத்தில் கூறுகிறார். பேரின்பத்தை நிலைத்த இன்பத்தை அளிக்கும் தன்மை ஆண்டவனுக்கே உரியது. எனவே உண்மை, அறிவு, இன்பம் மூன்றின் உருவே கடவுள் சிவன் என்பதை நம் தமிழ்ச் சான்றோர் உணர்த்தி உள்ளனர்.

இவ்வாறு உயர் தனிச் செம்மொழியாகிய தமிழ் மொழியானது சைவத்தையும் சைவ சமயமானது தமிழ் மொழியையும் சிறப்படையச் செய்துள்ளன. தமிழர்கள் சைவத்தையும் தமிழ்மொழியையும் இரு விழிகளாய்ப் போற்றிக் காத்து வருகிறார்கள். சதாதன தர்மம் எனும் இந்து மதத்தின் உயிர் நாடியாக விளங்குகிறது. கிறிஸ்தவர்களுக்கு பைபிள் புனித நூல் போல இஸ்லாமியர்களுக்கு திருக்குர்-ஆன் புனித நூல் போல, சைவ சமயக் குரவர்கள் அருளிய புனித நூல் தேவாரம் என்றே கூறலாம்.

“தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா”

-பாரதியார்-

கயிலை மலையின் அற்புதம்

ர.திக்ஷிகா
பொறியியற் பீடம்

கயிலாய மலை, கைலை மலை, கைலாச மலை, திருக்கயிலாச மலை, மேரு மலை என பலவாறாக அறியப்படுகின்ற இம் மலை இமய மலைத் தொடரிலுள்ள 6,638m உயரம் கொண்ட புகழ் பெற்ற மலை முடியாகும். இது இந்துக்களினாலும் ஏனைய சில சமயங்களாலும் வழிபடப்படுகின்ற தெய்வீகத் தன்மை கொண்ட மலையாகும். இம் மலை பற்றி பல கதைகளுடன் கூடிய மெய்ப்பொருள் கருத்துக்கள் நம்மவர்களிடம் தொன்றுதொட்டு நிலவி வருகின்றன. இன்று அவற்றின் உண்மைத் தன்மை பற்றி பல அறிவியல் வல்லுனர்களின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளும் அனுபவப் பகிர்வுகளும் சான்றுபகற்றி நிற்கின்றன.

நான்குவித தோற்றம்

உலகத்தின் மையப் பகுதியில் இருப்பதாகக் கூறப்படும் இம் மலையை நான்கு புறங்களிலிருந்து நோக்கும் போது நான்கு விதமாகத் தோற்றமளிக்கின்றது. கிழக்கு நோக்கிய “தத்புருஷம்” எனும் முகம் மின்னல் போல் ஒளிவீசும் ஸ்படிகத்தைப் போன்று தோற்றமளிக்கிறது. தெற்கு நோக்கிய “அகோரம்” என்னும் முகம், நீலக்கடல் போன்ற நீலநிற ஒளி வீசும் நீலக்கல் போன்று தோற்றமளிக்கும். மேற்கு நோக்கிய “சத்யோஜாதகம்” எனும் முகம், செந்நிற மாணிக்கக் கல் போன்றதாகவும் மேல்நோக்கிய “ஈசானம்” எனும் முகம், கண்களை உறுத்தும் வெள்ளியைப் போன்று தோற்றமளிப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

அதிசயம்

உலகைக் காக்கும் கடவுளான சிவபெருமான் மற்றும் எண்ணற்ற சித்த புருஷர்கள் வாழும் இடமாக கருதப்படுகின்ற இம் மலை அற்புத சக்தி வாய்ந்ததாக அறிவியல் ரீதியில் நிரூபணமாகின்றது. பல அமானுஷ்ய ஆற்றலைக் கொண்ட இம் மலையின் இரகசியங்களை அறிய இம் மலையில் ஏறிய பல மலையேற்ற வீரர்கள் மீண்டும் உயிருடன் திரும்பவில்லை என இம் மலையின் ஆற்றலைப் பற்றி உணர்ந்தவர்கள் கூறுகின்றார்கள். வேறு சில மலையேற்ற வீரர்கள் இம் மலையின் மர்மமான ஒரு பகுதியை அடைந்த போது, பல ஆண்டுகள் முதுமையடைந்தவர்களாக மாறியதாகவும், அதற்குப் பின் ஓராண்டு காலத்திலேயே அவர்கள் ஒவ்வொருவராக இறந்து விட்டதாக அச் சம்பவம் பற்றி நன்கறிந்த ஒருவர் கூறியுள்ளார். மேலும் பலர் மலையேறும் போது அவர்களது நகம் மற்றும் முடி என்பன துரித வளர்ச்சியை அடைவதனை உணர்ந்துள்ளனர். அதாவது 25 நாட்களுக்குரிய வளர்ச்சியை ஒரே நாளில் உணர்ந்துள்ளனர். 1999^{ம்} ஆண்டு ரஷ்ய நாட்டு வைத்தியரான ஏர்ன்ஸ்ட் முல்ட்ஷெவ் என்பவர் இம்மலை அடிவாரத்தில் தாம் தங்கியிருந்த போது ஒரு இரவு நேரத்தில் இம் மலைக்குள் இருந்து மனித

நடமாட்டத்தினை காட்டும் வகையிலான சத்தங்களை கேட்டதாக தெரிவித்துள்ளார். இந்து சமய புராணங்களில் கயிலை மலையின் உள்ளே “ஷம்பலா” என்னும் நகரம் இருப்பதாக கூறப்பட்டுள்ளது. அங்கு தான் கலியுக முடிவில் மகாவிஷ்ணு கல்கியாக பிறப்பெடுப்பார் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. முட்டேஷ்வ மற்றும் அவரது குழுவினரின் வாக்கு மூலத்தின் படி மேற்கூறிய தகவல் உண்மை என நம்பப்படுகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் இம் மலையைச் சுற்றி கதிரியக்க தொழிற்பாடு காணப்படுவதாக விஞ்ஞானிகள் கூறியுள்ளனர். புராணங்களில் பாரிய தெய்வீக சக்தியானது கைலாய மலையில் குவிவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை நிரூபிக்கும் விதமாக ஆராய்ச்சிகளின் முடிவு உள்ளது.

பல அறிவியல் நிரூபணங்களின் மூலம் கயிலை மலையின் தெய்வீகத் தன்மை நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் அதனை ஆராய முற்பட்டவர்களால் ‘City Of Gods’ எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இன்று இம்மலை தெய்வங்களின் இருப்பை பறை சாற்றி நிற்கின்ற சான்றாகக் காணப்படுகின்றது.

“விதியை நம்பி மதியை இழக்காதே”

-தந்தை பெரியார்-

கண்கள் பேச துடித்த கதை இது
வாய் திறக்க மறந்த கதையும் இதுவே
உதிரம் தந்து உவந்தெடுத்து மண்ணில்
உதாசினம் ஆகும் பூங்கோதையே

உடலில் உயிரெனை கலந்து
உடல் விருந்தில் விருந்துபசாரம் அளித்து
கர்வமதை மாங்கல்யம் எனும் திரையில் மூடியும்
உதிரந்த பூவென நிற்கும் பூங்கோதையே

தலைவனை மனதிலும் காதலை மூச்சிலும்
கருவை வயிற்றிலும் சுமந்து
தலைவனுக்காக வலிகளை பொறுத்து
அவனின் ஆண்மையை நிரூபணம் செய்யும்
அவள் என்றும் பரிசிக்கா பூம்பாவையே

அர்ப்பணத்தின் சின்ம சொப்பனம் நீ
அடுப்பங்கரை அரசியும் நீயே
அதிகாரமில்லா இராச்சியமாயினும் அதன்
அமைதிக்காய் தன்னை அர்ப்பணம் செய்யும்
சாந்த சொரூப பாவையே

ஈரமில்லா மானுடத்தின் இச்சைகளை
இன்னும் ஏன் தீர்க்க எண்ணுகிறாய்?
ஓஓ உனக்கு சொல்லி தந்த
அர்ப்பணம் எனும் மந்திரமும்
வேலியாய் நிற்கும் மாங்கல்யமும்
வாய் பேசா பாவையாக்கியதோ??

திகற்பியம் அறியா மனிதம் இல்லா
வையமிதில் ஊமை வாழ்வுதனை நீத்து
உன் ஆட்சியை நிரூபணம் செய்
ஆயிர சகாப்தம் முடியினும் நீ பேசா வரையில்
சடப்பொருளாகவே ஈற்று வரை போசிக்கப்படுவாய்

காலத்தின் சூழ்ச்சியால் வெம்பாவையான நீ
தீ பாவையாய் அவதரிப்பாயாயின்
பல போலிகளை தகர்த்து வையத்தில்
புகழாரம் சூடும் இப் பெண்ணியமுமே!!

**“சுமைகளைக் கண்டு நீ துவண்டு விடாதே! இந்த உலகத்தை சுமக்கும்
பூமியே உன் காலடியில் தான்!”**

-விவேகானந்தர்-

நவதுர்க்கை

ஸ்ரீ. ஹாஸ்வினி

இணைந்த சுகாதார பீடம்

வேதங்களில் கூறப்படும் துர்க்கையின் ஒன்பது வடிவங்களும் நவதுர்க்கை என அழைக்கப்படும். அவையாவன, ஷைலபுத்திரி, பிரம்மசாரிணி, சந்திரகாண்டா, கூஷ்மாண்டா, ஸ்கந்தமாதா, காத்யாயினி, காளராத்திரி, மகாகௌரி, சித்திதாத்திரி.

நவராத்திரியின் ஒன்பது நாட்களிலும் நவதுர்க்கையின் ஒன்பது வடிவங்களும் பூஜிக்கப்படுகின்றன.

ஷைலபுத்திரி

துர்க்கையின் முதல் வடிவம் ஷைலபுத்திரி ஆகும். இவர் நவராத்திரியின் முதல் நாளில் வணங்கப்படுகிறார். ஒன்பது சக்கரங்களில் முதல் சக்கரமாகவும், மூலாதாரமாகவும் விளங்குகிறார். ஷைலபுத்திரி என்பது மலைமகள் எனப் பொருள்படும். முன்னவதாரத்தில் தட்சனின் மகளாகப் பிறந்தமையால் தட்சாயினி எனவும் அழைக்கப்படுவர். பார்வதி, பவானிதேவி என்று வேறு நாமங்களும் உண்டு. இவரின் வாகனம் நந்தி ஆகும். இவர் ஆயுதமாக சூலத்தை ஏந்தியிருப்பார்.

பிரம்மசாரிணி

நவராத்திரியின் இரண்டாம் நாளில் வணங்கப்படும் துர்க்கையின் வடிவமாகும். பிரம்மை என்றால் தவமாகும். இவர் தவக்கோலத்தில் மிக எளிமையாகக் காட்சி தருவார். வலக்கரத்தில் கமண்டலம் ஏந்தியிருப்பார். இவரிற்கு வாகனம் இல்லை. சிவனை திருமணம் செய்ய பல ஆயிரம் வருடங்களாக கடும் தவம் புரிந்ததாகவும், தவவலிமை மூவுலகையும் ஆக்கிரமித்ததாகவும் இறுதியில் சிவனை திருமணம் செய்ததாகவும் புராணக்கதைகள் கூறுகின்றன. அறிவு, ஞானம், நன்றி நிறைந்த இவரை வழிபட்டால் பொறுமை கிடைப்பதோடு சோம்பல் நீங்கி உற்சாகமும் கிடைக்கும்.

சந்திரகாண்டா

நவராத்திரியின் மூன்றாம் நாள் வழிபடும் துர்க்கையன்னையின் மூன்றாவது வடிவமாகும். நீதியை நிலைநாட்டி சந்திரப்பிறையை அணிந்தவள். (சந்திர- நிலவு, காண்டா- மணி) சந்திரமணி அணிந்த இவள் பத்து கரங்களை உடையவள். போரிற்கு தயாரான கோலத்தில் வாகனமான சிங்கத்தின் மீது காட்சியளிப்பாள்.

கூஷ்மாண்டா

நவராத்திரியின் நான்காம் நாளில் வணங்கப்படுகிறாள். ஆதிசக்தி துர்க்காதேவியின் படைத்தல் உருவமாகும். இவர் சூரியமண்டலத்தை இயக்குவதாக கூறப்படுகிறது. இவளை வழிபடுவதால் உடல் வலிமை, மனவலிமை கிடைக்கப் பெறும்.

ஸ்கந்தமாதா

நவராத்திரியின் ஐந்தாம் நாளில் வணங்கப்படும் தூர்க்காதேவியின் வடிவமாகும். இவர் முருகனின் தாய் ஆவார். திரிகாசுரனை வதம் செய்தவள். நான்கு கரங்களை கொண்ட இவள் தாமரை மலர் மீது அமர்ந்து தவம் செய்தவள். இருகரங்களில் தாமரையை ஏந்தியவாறும் மறுகரத்தினால் பக்தர்களுக்கு ஆசி வழங்கியவாறும், மறுகரத்தினால் ஆறுமுகனை அரவணைத்த கோலத்திலும் காட்சியளிப்பார். இவரை வழிபட்டால் மோட்சத்திற்கு இட்டு செல்வார் என்பது நம்பிக்கை.

காத்யாயினி

நவராத்திரியின் ஆறாம் நாளில் வழிபடும் வடிவமாகும். காதா என்ற முனிவர் கடும் தவம் புரிந்து தூர்க்காதேவியை மகளாக பெற்றமையால் காத்யாயினி என அழைக்கப்படுகிறார். மகிசாசுரத்தினி என்ற நாமமும் இவருக்கு உண்டு.

காளராத்திரி

நவராத்திரியின் ஏழாம் நாளில் வணங்கப்படுகின்ற தூர்க்காதேவியின் ஒன்பது வடிவங்களிலும் மிக பயங்கரமானது இக்காளி வடிவமாகும். காளராத்திரி காலத்தின் முடிவு என பொருள்படும். நான்கு கரங்களையுடைய இவ்வடிவத்தில் ஒரு கரம் வஜ்ராயுதத்தையும் மற்றைய கரம் வாளையும் ஏந்தியிருக்கும். மற்றைய இரு கரங்கள் பக்தர்களுக்கு அபயமளிப்பதாயிருக்கும். கழுதையை வாகனமாக உடையவள். இவளின் பார்வை பட்டால் பாவ, துன்பங்கள் தொலைவதோடு பேய், பிசாசுகள் பயந்து ஓடும் என கூறப்படுகிறது.

மகாகௌரி

நவராத்திரியின் எட்டாம் நாளில் வழிபடப்படுகின்றாள். நான்கு கரங்களை கொண்டு வெண்மையான கோலத்தில் காட்சியளிக்கின்றாள். ஒரு கையில் சூலத்தையும் மற்றையில் மணிகளையும் எந்தி மற்றைய இருகரங்களினாலும் பக்தர்களுக்கு அபயம் அளிக்கின்றாள். இவளின் வாகனம் வெள்ளை நிற காளையாகும்.

சித்திதாத்திரி

நவராத்திரியின் இறுதி நாளில் வழிபடப்படுகிறாள். சக்தியை தருபவள் ஆவாள். தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பாள், நான்கு கரங்களை கொண்டிருப்பாள். வலது கரத்தில் தாமரை, சங்கையும் இடது கரத்தில் கதை, சக்கரத்தையும் கொண்டிருப்பாள். இவளின் வாகனம் சிங்கமாகும். தேவிபுராணத்தில் சிவன் இவளை வழிபட்டு அர்த்தநாதீஸ்வரர் வடிவம் பெற்றதாக கூறப்படுகிறது. இவள் மோட்சத்தை அருள்பவளாக சொல்லப்படுகிறது.

“எதிரிகள் தாக்கித் தாக்கி தங்கள் வலுவை இழக்கட்டும். நீங்கள் தாங்கித் தாங்கி வலுவைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்”

-அண்ணா-

விஞ்ஞானத்தை விஞ்சும் இந்து மதம்

ஸ்ரீ.யானுகா

பல் மருத்துவ பீடம்

மனித இனம் தோன்றியதிலிருந்து மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தி அவனது சிந்தனைகளை தீர்மானிப்பதில் மதங்களுக்கு தவிர்க்க முடியாத இடம் உண்டு. ஆத்திகமாக இருந்தாலும் சரி நாத்திகமாக இருந்தாலும் சரி கடவுளை மையப்படுத்தியே தமது கொள்கைகளை நிலைநிறுத்தி வந்துள்ளன. அந்த வகையில் இன்றைய காலகட்டத்தில் விஞ்ஞானமும் மனிதனது சிந்தனையைக் கட்டுப்படுத்தும் மதமாகவே உருவாகியுள்ளது. மதங்களை மட்டும் நம்பி தமது வாழ்க்கையை நகர்த்திய மனித இனம் இன்று விஞ்ஞானத்தை மதமாக பயன்படுத்த தொடங்கியுள்ளது.

ஆனால் ஓரிரு மதங்கள் மட்டுமே விஞ்ஞானத்தை தமக்குள் உள்வாங்கி தோன்றிய காலம் தொடக்கம் இன்று வரை உலகத்தில் தமது கால்களை ஆழமாக பதித்து நிற்கின்றது. அந்த வகையில் இந்து மதம், பௌத்த மதம் போன்ற மதங்கள் இன்றும் மனித பகுத்தறிவுக்கு அப்பால் அணுக முடியாத அளவுக்கு தம்மை நிலைநிறுத்தி நிற்கின்றது. இந்து மதத்தில் தோன்றிய உள் உலகம் அறிந்த முனிவர்கள் தமது அறிவின் மூலம் ஏராளமான கண்டுபிடிப்புக்களையும் உத்திகளையும் செயல்முறைகளையும் கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல அவற்றின் பயன்பாடுகள் மறைந்த போது அவற்றின் அர்த்தங்களும் மறைந்தன. கிட்டத்தட்ட பூட்டுகள் மறைந்த பின் சாஸ்திரங்களை வழிபடுவது போன்றது. பின்னர் விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்பட்ட பின்பு ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக அவற்றின் அர்த்தங்கள் புரிய தொடங்கியுள்ளது.

உதாரணமாக இன்றைய காலகட்டத்தில் சோதிடமானது மூட நம்பிக்கையாகவே பார்க்கப் படுகின்றது. சோதிடத்தின் ஆரம்பம் இந்து மதம் தான். சொல்லப்போனால் கணிதத்தின் ஆரம்பமே சோதிடம் தான். ஆரம்பத்தில் சோதிடத்தைக் கணிக்கவே கணிதம் பயன்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் “நயன்” என்ற சொல் சமஸ்கிருதத்தின் “நவ” என்ற சொல்லில் இருந்தும், “எயிட்” என்ற சொல் அட் என்ற வடா சொல்லிலிருந்தும் பிறந்தது. அடுத்ததாக ஒரு குழந்தையானது, பிறக்கும் போது அந்த கணத்தில் காணப்படும் விண்மீன், கோள்களின் நிலைக்கு ஏற்ப அந்த குழந்தையின் குணம் உருவாகும். காரணம், அவற்றினால் வெளிவிடப்படும் கதிர்வீச்சாகும். கதிர்வீச்சுக்கள் மனித எண்ணங்களை தீர்மானிக்கக் கூடியவை என்பது நாம் அறிந்ததே. உதாரணமாக சந்திரனின் பெளர்ணமி அல்லது வற்றுப்பெருக்கு நாட்களில் மனித மனதில் குழப்பம் உணர்ச்சி வசப்படல் அதிகமாக வெளிப்படும். பெரும்பாலான குழந்தைகள் இரவில் மட்டுமே பிறக்கும். காரணம், சந்திரனின் கதிர்வீச்சு காணப்படும் நேரங்களில் தாயின் மனது தளர்வு நிலையில் காணப்படும். இதனால் பிறப்பது இலகுவானது. அத்துடன் இரவில் பிறக்கும் குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் சோம்பேறிகளாகவும் சாதாரண அறிவு உள்ளவர்களாகவும், பகலில் பிறக்கும் குழந்தைகள் உற்சாகமாகவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள். சுருங்கக் கூறின் சூரிய கதிர்வீச்சானது

உற்சாகத்தையும், சந்திர கதிர்வீச்சானது சோம்பலையும் உண்டாக்கக் கூடியது. அணுகுண்டின் கதிர்வீச்சினால் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் உடல் அளவிலும் உள்ளத்தின் அளவிலும் பெரும் துன்பங்களை அனுபவித்தது நாம் அறிந்த விடயம். அதே போன்று தான் சோதிடமும். ஒரு கோளின் கதிர்வீச்சினாலேயே மனித மனங்களில் இவ்வளவு மாற்றம் ஏற்படும் எனின் அனைத்து கோள்களின் கதிர்வீச்சினால் எவ்வளவு மாற்றம் மனித மனங்களில் ஏற்படும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதன் அடிப்படையிலேயே சோதிடம் கணிக்கப்படுகின்றது. ஒரு குழந்தையானது பிறக்கும் நேரங்களில் கோள்களின் நிலை எவ்வாறு காணப்படுகின்றதோ, அதன் அடிப்படையில் எதிர்காலத்தில் குறிப்பிட்ட கணத்தில் அக் குழந்தையின் மனநிலை எவ்வாறு காணப்படும்? எவ்வாறான முடிவெடுத்து செயற்படும்? அதனால் எவ்வாறான விளைவுகள் ஏற்படும் என்று கணிக்கப்படுகிறது. ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல இந்த அர்த்தங்களை நாம் மறந்ததன் விளைவு சோதிடமானது மூட நம்பிக்கையாக பார்க்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு அருகி வருகின்றது.

அனைத்து மதங்களுக்கும் கோவில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்துக்களின் கோவில் மற்ற மதங்களை விட சிறப்பு வாய்ந்தது. விஞ்ஞானத்தின் பார்வையில் மின்சக்தியே அனைத்திற்கும் மூலாதாரம். ஆனால் இந்து சமய தத்துவத்தின் படி ஒலி சக்தியே அனைத்திற்கும் ஆதாரம். “ஓம்” என்னும் மந்திரமானது இதன் அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்பட்டது. இந்த மந்திரத்தை சொல்லும் போது மனித மனதில் ஒருவித நேர்மறை சிந்தனை ஏற்படுவதை அவதானிக்கலாம். இதே போல் அனைத்து மந்திரங்களும் மனித மனதில் ஒருவித அதிர்வு அலையை உருவாக்கி சிந்தனையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த உருவாக்கப்பட்டவையே ஆகும். காற்றில் இவ்வாறு ஒலிகளை சொல்லும் போது கரைந்து விடும். ஆகவே அவற்றின் சக்தியை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கே கோவில்கள் கோள வடிவில் அமைக்கப்பட்டன. கோவில்களில் கற்பக் கிரகமானது காற்று புகா வண்ணம் ஒரு குகை போல அமைக்கப்பட்டது, கோவில் பூசகரால் சொல்லப்படும் மந்திர உச்சாடனமானது கோவிலின் கோள வடிவ மேற்பரப்பில் பட்டுத் தெறித்து கோவில் உள்ளே வைத்திருக்கும் விக்கிரகத்தில் எதிரொலிக்கும். சுருக்கமாகக் கூறின் மந்திரங்களினால் உருவாகும் நேர்மறை சக்தியானது கோவிலின் விக்கிரகங்களில் சேமித்து வைக்கப்படும். கோவில் விக்கிரகங்கள் குறிப்பிட்ட மூலப் பொருட்களால் செய்யப்படுவதற்கான காரணம் இது தான். அம் மூலப்பொருளானது நேர்மறை சக்தியை உறிஞ்சக் கூடிய திறன் வாய்ந்ததாகக் காணப்பட வேண்டும். கருங்கல் நேர்மறை அதிர்வினை உறிஞ்சும் சக்தி கொண்டு இருப்பதால் தான் கோவில் விக்கிரகங்கள் இவற்றினால் செய்யப்படுகிறது.

இதனால் தான் கோவில்களுக்கு சென்ற பின் ஒருவித மன அமைதியும், சிந்தனைத் தெளிவும் ஏற்படுகின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் கோவில்களுக்கு அருகில் சென்றாலே இவ்வித மாற்றம் ஏற்படுவதுண்டு. ஆனால் தற்காலத்தில் கோவில்களுக்கு உள்ளே சென்றால் கூட இவ்வித மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. காரணம் கோவில்களில் சரியான விதத்தில் மந்திரம் ஓதப்படுவதில்லை. ஆரம்ப காலத்தில் எழுத்து வடிவில் மந்திரம் எழுதி வைக்கப்படுவதில்லை. வாய் வழியாகவே

மந்திரங்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றது. காரணம் எழுத்து வடிவில் மந்திரம் காணப்படும் போது ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான ஒலி அமைப்புக்களில் உச்சரிக்கக் கூடும். அதாவது அனைவரின் உச்சரிப்பும் ஒரே போல் காணப்படாது. இதனால் மந்திரங்களின் அதிர்வுகளில் மாற்றம் ஏற்படலாம். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே வாய் வழியாகவே மந்திரங்கள் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தப்பட்டு வந்தது. மந்திரங்களை “சுருதி” என்று அழைப்பதற்குக் காரணமும் அதுவே. அதுமட்டுமல்லாமல் பில்லி சூனியம் போன்றன இந்த அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக எதிர்மறை அதிர்வுகளை உருவாக்கும் மந்திரங்கள் இதற்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த மந்திரங்களினால் ஏற்படும் அதிர்வுகள் மனித மனதில் தீய சிந்தனைகளை ஏற்படுத்தி மனிதனை தீய வழியில் கொண்டு செல்லக் கூடியன. நேர்மறை சக்தியை உருவாக்கும் மந்திரங்களும் தவறாக உச்சரிக்கப்படும் போது எதிர்மறை சக்தியை உருவாக்கக் கூடியவை. இதனால் தான் மந்திரம் ஒதுவதற்கு, குறிப்பிட்ட ஒரு வகையினருக்கு மட்டும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. மற்றும்படி மந்திரங்கள் இரகசியமாக பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன.

நம்மில் பலர் உருத்திராக்க மாலை அணிவதன் அர்த்தம் அறியாமல் அணிந்து வருகின்றோம். உருத்திராக்க கொட்டைக்கு காந்த சக்தியை ஈர்க்கும் பண்பு உள்ளது. எமது சிறுவயதில் விஞ்ஞான பாடத்தில் சீப்பை உரோஞ்சும் போது நேர்மறை ஏற்றங்கள் உருவாகி சிறுதுணிக்கைகள் கவரப்படுவதை பற்றி கற்று இருக்கின்றோம். அதே போல தான் தியானம் செய்பவர்கள் அந்த உருத்திராக்க மாலையை தமது விரல்களினால் உருட்டும் போது அக் கொட்டையில் நேர்மறை ஏற்றங்கள் உருவாகி அணிபவருக்கு நேர்மறை சிந்தனையை உருவாக்கும் பண்பு உள்ளது. அத்துடன் சொல்லப்படும் மந்திரங்களில் இருந்து வரும் நேர்மறை சக்தியும் சேர்ந்து உருத்திராக்க மாலையை மேலும் சக்தி உள்ளதாக ஆக்கும். அசல் உருத்திராக்க மாலையை இரண்டு செப்பு காசுக்கு நடுவில் வைக்கும் போது அதன் காந்த இயல்பினால் தானாகவே சுற்றும் இயல்புடையது. இவ்வாறு இந்துமதம் தனக்குள் பல அர்த்தங்களை புதைத்து வைத்துள்ளது. இந்து மதமானது ஒரு மதமாக மட்டும் இல்லாமல் வாழ்க்கை முறையாகவே பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. அதில் காணப்படும் ஒவ்வொரு சடங்கும் ஒவ்வொரு அர்த்தமும் பயனும் கொண்டது. காலம் செல்லச் செல்ல அர்த்தம் மறைந்து போனாலும் பயன்களை இன்று வரை அனுபவித்துக் கொண்டு தான் இருக்கின்றோம். ‘எம் மதமும் சம்மதமே’ என்ற கொள்கையினைக் கொண்ட ஒரே மதம் நம் இந்து மதம் என்று அனைவரும் பெருமை கொண்டு பின்பற்றுவோமாக...

“யார் சொல்லி இருந்தாலும் எங்கு படித்திருந்தாலும் நானே சொன்னாலும் உனது புத்திக்கும் பொது அறிவுக்கும் பொருந்தாத எதையும் நம்பாதே”

-பெரியார்-

தமிழ் புலவர்கள்

ஜெ. துவாரகா
பொறியியற் பீடம்

“கல் தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே
வாளோடு முன் தோன்றி மூத்த குடி”

என பெருமை பட சிறப்பிக்கப்படும் தமிழ்க் குடியின் மூத்த மொழியாக தொன்மையான தமிழ்மொழி அமைந்துள்ளது. காலம் பல மாறினாலும் கண்டம் பல அழிந்தாலும் அழியாத சிறப்புடைய மொழியாக தமிழ்மொழி திகழ்கின்றது. இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழாய் வளர்ந்து, கன்னி தமிழாய், செந்தமிழாய், வண்டமிழாய், பைந்தமிழாய் வலம் வரும் ஒரே மொழி தமிழ் மொழியாகும்.

செம் மொழியாய் தமிழ் சிறப்புற்று விளங்குவது தமிழர்கள் செய்த பெரும்பேறாகும். தமிழின் தொன்மை, பிறமொழி தாக்கமின்மை, தாய்மை, இலக்கிய வளமை, இலக்கண செழுமை, நடுவுநிலை, உயர்ந்த விழுமிய சிந்தனைகள், கலை இலக்கிய தன்மைகள் என்பன செம்மொழிக்குரிய பண்புகளாகக் கூறப்படுகிறது. இத்தகைய தமிழ் மொழியானது எண்ணற்ற புலவர்களாலும் அரசர்களாலும் சங்கம் வைத்து நடத்தப்பட்ட ஒரு மொழியாகும். இவ்வாறான புலவர்களே தமிழ் புலவர்கள் என சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர்.

சங்க காலம் தொட்டே தமிழ் வளர்த்த புலவர்கள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இவர்களது பல தரப்பட்ட இலக்கண இலக்கியங்கள், தொகுப்புக்கள், நூல்கள் என அனைத்தும் இன்றும் அழியாத அணிகலன்களாக காணப்படுகின்றன.

அந்த வகையில் நாம் தமிழ் புலவர்களாக பின்வருவோரை குறிப்பிடலாம். அதாவது திருவள்ளுவர், கம்பர், ஔவையார், காளமேக புலவர், கபிலர், நக்கீரர், புகழேந்தி புலவர், தாயுமானவர், உமறுப் புலவர், ஒட்டக் கூத்தர், வில்லிபுத்தூரர், சங்க காலப் புலவர்கள், சீத்தலைச் சாத்தனார் என வரிசைப் படுத்திய வண்ணமே செல்லலாம். இவ்வாறு பல தமிழ் புலவர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர்.

இப் புலவர்கள் தமிழ் மீதான பற்று, காதல் கொண்டவர்களாக திகழ்ந்தார்கள். அதாவது தமிழ்மொழி; இலக்கியம், பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றோடு இருக்கும் ஓர் பிரிக்க முடியாத ஒன்றுதல் ஆகும்.

“உடல் மண்ணுக்கு, உயிர் தமிழுக்கு” என்ற கூற்றினூடு இவர்களது தமிழ் பற்றை நாம் அறிய முடிகிறது. மேலும் “தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்; அது எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்ற கூற்றுக்களினூடாகவும் தமிழ் மீதான புலவர்களின் பற்றை அறிய முடிகிறது.

அந்த வகையில் இத்தகைய தமிழ் புலவர்கள் சிலரை எடுத்து நோக்குவோமாயின், முதலில் நாம் திருவள்ளுவரை எடுத்துக் கொண்டால் இவர் வள்ளுவர் என சுருக்கமாக அழைக்கப்படுகிறார். பழந்தமிழ் இலக்கியமான திருக்குறளை இயற்றிய தமிழ் புலவர் ஆவார். இவர் தேவர், தெய்வப்புலவர், பெருநாவலர், பொய்யா மொழிப்புலவர், மாதானுபங்கி, முதற்பாவலர் என பல நாமங்கள் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றார். இது தவிர மருத்துவம் பற்றிய இரு நூல்களும் இயற்றப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது.

இவ் வள்ளுவப் பெருந்தகையை

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என பாரதியாரும்

“வள்ளுவனைப் பெற்றதால்

பெற்றதே புகழ் வையகமே” என பாரதிதாசனும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

மேலும் இத் திருக்குறளின் சிறப்பு யாதெனில் ஈரடிகளில் எக்கால கட்டத்திற்கு பொருந்தக் கூடியதாக அமைவதோடு மனிதனின் எல்லா பருவ நிலைகளுக்குமான கருத்துக்களை மிகச் சிறப்பான முறையில் எடுத்தியம்புகிறது.

இதனை விட அக் கால கட்டத்திலேயே ஆண்களுக்கு பெண்கள் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்ற ரீதியில் பெண் தமிழ் புலவர்களும் வாழ்ந்துள்ளனர். அந்த வகையில் ஔவையார் நம் எல்லோருக்கும் நன்கு அறிமுகமான ஒரு பெண் தமிழ் புலவர் ஆவார். ஔவையார் என்னும் பெயர் பூண்ட புலவர்கள் பலர் இருந்தனர். நூலமைதி, தமிழ்நடை தொடர்புடையோர் என்பவற்றை கருத்தில் கொண்டு வரலாற்று நோக்கில் பார்க்கும் போது அவர்கள் வெவ்வேறு காலகட்டத்திற்குரியவர்கள் என்பது புலனாகும். சங்க கால புலவர்களிலே சிறந்த ஒருவராவார் இந்த ஔவை பிராட்டி. இவரது நீதி நூல்களான ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை போன்றவை உலகுக்கு நற்கருத்துக்களை கூறி மக்களை நலமுடன் வாழ வழிவகுக்கின்றன.

அடுத்து தமிழ் புலவர் கம்பரை எடுத்து நோக்கின், கம்பராமாயணம் இவர் இயற்றிய புகழ் பெற்ற நூலாகும். இந் நூல் கம்பரின் கவித் திறனை வெகுவாகப் பறைசாற்றி நிற்கிறது. “கவிச்சக்கரவர்த்தி”, “கல்வியிற் பெரியோன் கம்பன்” போன்ற பட்டங்களையும் கம்பருக்கு சூட்டியுள்ளனர்.

மேலும் கம்பரின் கவித்திறனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் “கம்பன் வீட்டு கட்டுத் தறியும் கவி பாடும்” என்ற முதுமொழியும் தமிழில் உள்ளது. தமிழ் இலக்கியத்தில் இவருடைய கம்ப இராமாயணமே மிகப் பெரிய இதிகாசமாக கருதப்படுகிறது.

இவ்வாறு பல தமிழ் புலவர்கள் பல நூல்கள், இலக்கியங்கள், தொகுப்புக்களை இயற்றி தமிழை வளப்படுத்தியுள்ளனர். மேலும் மக்களின் அன்றாட நிகழ்வுகளை வெளிப்படுத்தும் காலக் கண்ணாடிகளாவும் சில இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”, “பிறபோகும் எல்ல உயிருக்கும்”, “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா”, “உண்டாவம்ப இவ்வுலகம் சுழன்று ஏர்பின்னது உலகம்” போன்ற அடிகள் இலக்கிய உலகில் இன்றும் வாழ்ந்து, மக்களுக்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்காய் திகழ்கின்றன.

இவ்வாறாக ஒவ்வொரு இலக்கியமும் ஒவ்வொரு இலக்கை, குறிக்கோளை மக்களிடையே விதைத்து பண்பட்ட மனிதர்களாய் வாழ வழிவகுத்த தமிழ்ப் புலவர்களை என்றும் போற்றுவோமாக.

“யோசிக்காமல் நீ செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும்

உன்னை யோசிக்க வைக்கும்”

-சுவாமி விவேகானந்தர்-

வேதமும் ஆகமமும்

இ.நேருஜன்
பொறியியல் பீடம்

வேதம்

வேதம் என்னும் சொல்லுக்கு 'அறிவு' என்பது பொருளாகும். கி.மு வாழ்ந்த முனிவர்கள் தமது வழிபாட்டிலே பயன்படுத்திய துதிப்பாடல்களின் தொகுதிகளுக்குப் பொதுவான பெயராய் வேதம் என்னும் சொல் வழங்கி வருகின்றது. இத் தொகுதிகள் இருக்கு வேதம், யசுர் வேதம், சாம வேதம், அதர்வ வேதம் என நான்காக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் இவை 'நால்வேதம்' எனவும், 'நான்மறை' எனவும், 'சதுர்வேதம்' எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. வேதங்களை இவ்வாறு வகுத்தவர் வியாச முனிவர் என்பவர் ஆதலால் அவருக்கு 'வேதவியாசர்' எனும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. மொழிநடை, சிந்தனை வளர்ச்சி, புவியியற் குறிப்புக்கள் முதலிய அகச் சான்றுகளை வைத்து நோக்கும் போது இவ்விலக்கியம் நீண்ட காலப்பகுதியிலேயே வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பது தெளிவாகும். இத் தொகுதிகளுள் இருக்கு வேதம் காலத்தால் முற்பட்டது, அதர்வ வேதமே காலத்தால் பிற்பட்டது. இவை இருடிகள் எனப்படும் முனிவர்களின் குடும்பங்களிலே தலைமுறை தலைமுறையாக செவிவழி மரபிலே ஓதப்பட்டு வந்தமையால் 'எழுதாக்கிழவி' என்றும் 'எழுதாமறை' என்றும் 'சுருதி' என்றும் அழைக்கப்பட்டன. இந்துக்கள் இவற்றை தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த நூல்கள் திருநூல்கள் என்று போற்றுகின்றனர். அன்றியும் இவை இறைவனால் வசிட்டர், வாமதேவர், விசுவாமித்திரர், அத்திரி, பரத்துவாசர் முதலிய முனிவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டவை என்பதும் மக்களால் ஆக்கப்படாதவை என்பதும் மரபு வழிப்பட்ட நம்பிக்கையாகும்.

இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களிலும் சங்கிதைகள், ஆரணியங்கள், பிராமணங்கள், உபநிடதங்கள் என்னும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றுள் சங்கிதைகள் செய்யுள் வடிவிலே அமைந்து, வேதத்தின் முன்னைய பகுதியாகவும் முக்கிய பகுதியாகவும் விளங்குகின்றன.

இருக்கு வேதம்

வேத நூல்களுள் இருக்கு வேதமே மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. இதிலே 1028 பாசுரங்கள் அடங்கியுள்ளன. இப் பாசுரங்கள் இயற்கைச் சக்திகளைத் தெய்வங்களாக உருவகித்து அவற்றை அழைக்கும் மந்திரங்களாக அமைந்துள்ளன. இவை பத்து மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மண்டலமும் ஒவ்வொரு இருடியின் பெயரிலேயே உள்ளது. அவ்வவ் மண்டலங்களில் அடங்கியுள்ள பாசுரங்கள் அவ்வவ் இருடிகளுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டவை என்பர்.

பாசுரங்களின் எண்ணிக்கையை ஓர் அளவுகோலாகக் கொண்டு பார்க்கையில் இந்திரன் பற்றிய பாடல்களே கூடுதலாக காணப்படுகின்றன. அவனை அடுத்து அக்கினியும், சோமனும் முதன்மை பெறுகின்றனர். வருணன் 12 பாசுரங்களிலே பாடப்பட்டுள்ள போதும், இந்திரனுக்கு அடுத்தபடி ஏற்றம் பெற்று விளங்குகின்றான். பெருமையும் வல்லமையும் உடையோராயும், தம்மை வழிபடுவோருக்கு நன்மை செய்ய வல்லவராயும், தீய சக்தியோடு ஓயாது போராடி வருபவராயும், பாசுரங்களிலே இவர்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

யசுர் வேதம்

இவ் வேதம் செய்யுள் நடையிலும் உரை நடையிலும் அமைந்த வேள்வி மந்திரங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவை வேள்விக் கிரியைகளைச் செய்யும் அதர்வாயு என்னும் புரோகிதனால் ஓதற்குரியவை. யசுர்வேதம் பல்வேறு சங்கிதைகளாகப் பயின்று வந்துள்ளது. இச் சங்கிதைகள் கிருஷ்ண யசுர் வேதம் என்றும் சுக்கில யசுர் வேதம் என்றும் இருவகைப்படும். இவற்றுள் கிருஷ்ண யசுர் வேதம் வேள்வி மந்திரங்களையும் அவற்றுக்குரிய கிரியை நெறியை அறிவுறுத்தும் விதிகளையும் தருகின்றது. சுக்கில யசுர் வேதம் அம் மந்திரங்களோடு கிரியை முறைகள் பற்றிய விரிவான விளக்கத்தைத் தருகின்றது.

தெய்வங்களுக்கு பல பெயர்களைக் கூறும் புதிய முறை யசுர் வேதத்திலேயே முதன்மை பெறுகிறது. சுக்கில யசுர் வேதத்தில் பதினாறாம் அத்தியாயத்தில் வரும் சத்ருத்திரியம் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். இங்கே உருத்திரனுக்கு நூறு பெயர்களைக் கூறி உருக்கமாக வேண்டுகல் செய்யப்படுகின்றது.

கோபம் கொள்ளாதிருக்குமாறும், கோபம் மிகுந்து தீங்கு விளைத்து உயிர்களை அழிக்காதிருக்குமாறும் உருத்திரன் வேண்டப்படுகின்றான்.

இன்றும் ஆலயங்களிலே இறைவனுக்கு 108 பெயர்கள் சொல்லியும் 1008 பெயர்கள் சொல்லியும் அர்ச்சனை செய்யும் வழக்கமுள்ளது. வேதத்திலே முதன்மை நிலை குறைந்து காணப்பட்ட உருத்திரனே பிற்காலத்தில் சிவனாக மாறி விடுகின்றான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சாம வேதம்

தெய்வங்களை வணங்குவதற்காக பெரும்பாலும் இருக்கு வேதத்தில் இருந்து எடுத்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பாடல்களின் தொகுதியே சாம வேதம். சாமம் என்பதற்கு இசை என்பதே பொருள். கேள்விகளிலே இசையோடு பாடப்படுவதற்காகத் தொகுக்கப்பட்டவை யாதலின், இப் பாடல்களுக்கு தனிச்சிறப்பு இல்லை. தெய்வ வழிபாட்டாலே இசை சிறப்புற்று விளங்குவதை இவ் வேதம் குறிக்கின்றது. பிற்காலத்திலே திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் போன்றோர் பண் அமைந்த தமிழ் பாடல்களாற் சிவனை வழிபட்டதற்குச் சாம வேதம் முன்னோடியாய் அமைந்தது எனலாம்.

அதர்வண வேதம்

முதல் மூன்று வேதங்களைப் போல வேள்விகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிராத இவ் வேதம், மந்திரம் மாயம், மருந்து போன்றவற்றுக்கு முதன்மை அளிக்கின்றது. இது செய்யுள் நடையில் அமைந்த வசிய மந்திரங்களையும் செபங்களையும் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டுள்ளது. இதில் மந்திரம், கட்டளை, துதி ஆகிய மூன்றும் கலந்துள்ளன. ஆரியர் அல்லாதாரும் ஆரியருமான ஆதிகாலத்து பொது மக்களிடம் காணப்பட்ட சமய ஆசாரங்கள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றை பேணி வைத்திருப்பதால், அதர்வவேதம் மானிடவியல் ஆராய்ச்சியாளருக்கு முக்கியமானது. இந்தியாவின் விஞ்ஞான வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு இது சிறப்பாகப் பயன்படத்தக்கது. நோய்களை தீர்ப்பதற்கு மூலிகைகளுக்குள் வியத்தகு ஆற்றல்களை விரித்துக் கூறுவதால், பிற்கால மருத்துவக் கலையின் முறைகளை இவ்வேதம் தன்னுள்ளே கொண்டுள்ளது எனலாம்.

ஆகமம்

வேதமும் ஆகமமும் இறை உண்மையை எடுத்துக் கூறும் நூல்களாகும். அவை இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை என்பர் ஆன்றோர். வேதங்களில் பொதுவான சமயக் கொள்கைகள் கூறப்பட்டாலும் ஆகமங்களில் வழிபாடுகளும் கிரியைகளும் சிறப்பாகவும் விரிவாகவும் கூறப்படுகின்றன. இதனால் வேதம் பொது நூல் எனவும், ஆகமம் சிறப்பு நூல் எனவும் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகமம் என்பதன் பொருள் 'தொன்று தொட்டு வரும் அறிவு' எனவும் இறைவனை அடைவதற்கான வழியைக் கூறும் ஞான நூல் என்றும் அறிஞர் பொருள் கொள்வர். ஆகமங்கள் சைவம், வைணவம், சாக்தம் ஆகிய சமயங்களுக்குத் தனித்தனியாக உள்ளன.

சைவாகமங்கள் காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக இருபத்தெட்டாகும். இவற்றைச் சிவபெருமானே அருளிச் செய்தமையால் சிவாகமங்கள் என்பர். சைவ மரபிலே, ஆகமங்களைச் சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குச் சொல்லி அருளினார் என்றும் பின்னர் அவை சதாசிவ மூர்த்தியின் ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் தோன்றிச் சுத்தவித்தியா தத்துவத்திலிருந்து சதாசிவனால் அநந்தருக்கும், அவரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், அவரால் தேவர்களுக்கும், அவர்களால் முனிவர்களுக்கும், முனிவர்களால் மானிடருக்கும், மானிடரால் மானிடருக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டதெனக் கூறுவர்.

சிவாகமங்களே சைவ சித்தாந்த கருத்துக்களின் வளர்ச்சிக்கும் பெரும்பங்காற்றி உள்ளன எனக் கூறலாம்.

“வார்த்தைகளின் மதிப்பு தெரிந்தவர்களோடு வாதம் செய், வார்த்தைகளால் வதம் செய்பவரோடு மௌனம் செய்!”

-நாவலர்-

கேதாரகௌரி விரத கதை

ச.கனிமொழி

இணைந்த சுகாதார பீடம்

கேதாரகௌரி விரதம் என்பது சிவபெருமானுக்குரிய விரதங்களுள் ஒன்றாகும். ஆண்டுதோறும் புரட்டாதி மாதம் சுக்ல பட்ச தசமியில் இவ் விரதம் அனுட்டிக்கப்படுகிறது. இவ் விரதத்தினைப் பொதுவாக பெண்களே அனுட்டிப்பர். கன்னியர்கள் நல்ல கணவன் வேண்டியும் சுமங்கலிகள் தம் கணவருடன் இணை பிரியாது இருக்கவும் இவ் விரதத்தினை அனுட்டிப்பதுண்டு.

முன்னொரு சமயம் பிருங்கி முனிவர் என்ற ஒரு சிவபக்தன் இருந்தார். அவர் ஒரு சமயம் திருக்கயிலை சென்றார். அங்கு சிவபெருமான் உமாதேவியுடன் தேவ சபையில் வீற்றிருந்தார். அம்மையப்பரைக் காண மகாவிஷ்ணு, பிரம்மா ஆகியோர் தத்தம் தேவியருடனும், தேவேந்திரன், தேவர்கள், கந்தவர்கள், சிவனடியார்கள் என எல்லோரும் வந்திருந்தனர்.

எல்லோரும் அம்மையப்பரை வலம் வந்து வணங்கினர். பிருங்கி முனிவர் மட்டும் வண்டு உருவம் எடுத்து சிவனை மட்டும் வலம் வந்தார். அதனைக் கண்ட உமாதேவி சிவபெருமானிடம் “ஐயனே ஏன் பிருங்கி தங்களை மட்டும் வண்டு உருவம் கொண்டு வலம் வந்தார்? ” என்று வினவினார். அதற்கு சிவபெருமான் “தேவி பிருங்கி பரமபதத்தை வேண்டுவன். உலக சுகத்தை வேண்டுவன் அல்ல. அதனால் பரமபதத்தை அருளும் என்னை மட்டும் வலம் வந்தான். இதில் தவறேதும் இல்லை.” என்று கூறினார்.

அதனால் கோபம் கொண்ட பார்வதி தேவி தனது அம்சமான சக்தியை பிருங்கியிடமிருந்து எடுத்து விட்டார். இதனால் பிருங்கி முனிவர் நிற்க முடியாமல் தடுமாறினார். அதனைக் கண்ட சிவபெருமான் பிருங்கிக்கு கோல் ஒன்றைக் கொடுத்தார். அதனைப் பிடித்துக் கொண்ட பிருங்கி முனிவர் மீண்டும் சிவபெருமானை மட்டும் வணங்கி விட்டுச் சென்றார். இச் செயலால் கோபம் கொண்ட பார்வதி தேவி கயிலையை விட்டு அகன்றார். கௌதம முனிவரின் ஆச்சிரமத்திற்கு சென்றார்.

பார்வதி தேவியின் வரவால் 12 ஆண்டுகள் வறட்சியிலிருந்த முனிவரின் ஆச்சிரமம் செழிப்படைந்தது. செழிப்பினைக் கண்ட முனிவர் செழிப்பிற்கு காரணம் பார்வதி தேவியின் வரவு தான் என்பதனை உணர்ந்து பார்வதி தேவியை வரவேற்றார். அங்கு சில காலம் தங்கிய பார்வதி தேவி சிவபெருமானை விட்டு நீங்கியதற்காக வருந்தினார். மீண்டும் சிவனை அடையவும் எப்பொழுதும் சிவத்துடன் இணைந்து இருப்பதற்கான வழியைக் கூறுமாறும் கௌதம முனிவரை வினவினார்.

அப்பொழுது கௌதமர் புரட்டாசி வளர்பிறை தசமியிலிருந்து (விஜயதசமி) ஐப்பசி அமாவாசை (தீபாவளி அமாவாசை) வரை மொத்தம் 21 நாட்கள் சிவனை நினைத்து நோன்பிருக்க வேண்டும். வழிபாட்டில் இறைவனுக்கு அதிரசம், அப்பம், வடை, சர்க்கரைப் பொங்கல், புளியோதரை ஆகியவற்றைப் படைத்து தீபதூபம்

காட்டி மனதால் சிவனை நினைத்து வழிபாடு மேற்கொள்ள வேண்டும். விரத நாட்களில் பிரசாதமாகப் படைத்த அதிசயத்தை மட்டும் உண்டு விரதம் மேற்கொள்ள வேண்டும். விரதத்தின் முடிவில் இறைவன் தோன்றி விரும்பியதைத் தருவார் என்று கூறினார்.

அம்மையும் சிரத்தையுடன் பயபக்தியாக இவ் விரதத்தைக் கடைப்பிடித்தார். விரதத்தின் முடிவில் சிவபெருமான் தோன்றி அம்மையின் விருப்பத்தைக் கேட்டார். அதற்கு அம்மை “தங்களை ஒருபோதும் பிரியாது இருக்க வேண்டும்” என்று கேட்டார். அதற்கு இறைவனார் “தேவி யாம் உமக்கு எமது உடலின் இடப்பாகத்தை அருளினோம். இன்று முதல்சக்தியானது சிவத்துடன் கலந்து சிவசக்தியாகும். இனி உன்னை யாராலும் என்னிடமிருந்து பிரித்துப் பார்க்க இயலாது.” என்று கூறி தேவியின் மன வருத்தத்தைப் போக்கினார். பின் தனது உடலின் இடப்பாகத்தை அம்மைக்கு அளித்து அர்த்தநாரீஸ்வரர் ஆனார்.

அப்போது அம்மை “ஐயனே இவ் விரதத்தை கடைப்பிடிக்கும் எல்லோருக்கும் சகல நன்மைகளுடன் ஐஸ்வர்யத்தையும் தர வேண்டும். கணவன் மனைவி ஒற்றுமைக்கு இந்நிகழ்வு எடுத்துக் காட்டாகவும், உலகில் ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்பதை எல்லோரும் உணரவும் இந் நிகழ்வு உதாரணமாகவும் திகழ வேண்டும்.” என்று வேண்டினார். சிவபெருமானும் அவ்வாறே அருளினார்.

நாளை நாமும் இவ் விரதத்தினை கடைப்பிடித்தால் எல்லா வித செல்வங்களையும் பெற முடியும்.

“எது நடந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள். இன்பம், துன்பம் எது வந்தாலும், மன அமைதியை மட்டும் இழந்து விடாதே”

-விவேகானந்தர்-

நவராத்திரி நாயகியின் உறைவிடம்

ச.கிதுர்ஷன்

இணைந்த சுகாதார பீடம்

சென்னை பெசன்ட் நகரில் அஷ்டலட்சுமி ஆலயம் உள்ளது. அக்கோவிலில் அஷ்டலட்சுமிகளின் வடிவங்கள் எட்டும் சிற்ப நூல் விதிப்படி நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. இக்கோவிலின் தரைத்தளத்தில் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு, ஸ்ரீ மகாலட்சுமியின் பிரதான சன்னதிகள் அமைந்துள்ளன. கிழக்கே திருமுக மண்டலம். அப்படியே பிரகாரத்தில் சுற்றினால் தென்பகுதியில் ஸ்ரீ ஆதிலட்சுமி, மேற்கில் ஸ்ரீ தானிய லட்சுமி, வடக்கில் ஸ்ரீ தைரியலட்சுமி, மீண்டும் ஸ்ரீ மகா லட்சுமியின் பிரதான சன்னதி உள்ளது. பின்பு இரண்டாவது தளத்திற்கு ஏறினால் முதலில் கிழக்கு முகமாக அருள்பாலிக்கும் ஸ்ரீ கஜலட்சுமியை தரிசனம் செய்யலாம். அதன் பிறகு பிரகாரத்தில் சுற்றினால் தென்பகுதியில் ஸ்ரீ சந்தானலட்சுமி, மேற்கில் ஸ்ரீ விஜயலட்சுமி, வடக்கில் ஸ்ரீ வித்யா லட்சுமிகளையும் வழிபாடு செய்யலாம். அதன் பிறகு 'ஸ்ரீ கஜலட்சுமி' சன்னதியிலிருந்து மூன்றாவது தளத்திற்கு மேலேறி சென்றால், பிரதான நிலையில் ஸ்ரீ தனலட்சுமி அருள் காட்சி தருவாள்.

மூன்றாவது நிலையில் ஒரு புறம் ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவின் தசாவதாரக் கோலங்களும் ஒரு புறம் சைவ சம்பிரதாயத்தின் படி ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் கனகதாரா ஸ்தவம் ஓதும் பிம்பத்தையும், ஒரு புறம் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயப்படி தூப்புல் ஸ்ரீ நிகமாந்த மகா தேசிகரின் திருவுருவத்தையும் தரிசிக்கலாம். பிரதான கோவிலின் முன்புறமாக இருபுறமும் சங்கநிதி, பதுமநிதி என இரண்டு பொக்கிஷங்களுக்கும் இரண்டு கோவில்கள் உள்ளன. நான்காம் தளத்தில் தனியாக உள்ள தனலட்சுமியைக் காணலாம்.

காஞ்சி சங்கர மடத்து பெரியவர் சந்திரசேகர சரசுவதி அவர்களின் விருப்பப்படி அஷ்டலட்சுமி கோயில் இக்கடற்கரையில் கட்ட 1974 ஆம் ஆண்டில் அடிக்கல் நடப்பட்டது. 5 ஏப்ரல் 1976 இல் அஹோபில மடத்தின் 44 வது ஜீயர் வேதாந்த தேசியகந்திர மகாதேசிகன் தலைமையில் அஷ்டலட்சுமி கோயில் குடமுழுக்குடன் நிறுவப்பட்டது.

சுவாமி : அஷ்டலட்சுமி, மகாலட்சுமி, மகாவிஷ்ணு

அம்பாள் : ஆதிலட்சுமி, தான்யலட்சுமி, தைரியலட்சுமி, கஜலட்சுமி, சந்தான லட்சுமி, விஜயலட்சுமி, வித்யாலட்சுமி, தனலட்சுமி

தீர்த்தம்: சமுத்திர புஷ்கரணி (வங்கக்கடல்)

புரட்டாதி நவராத்திரி திருவிழா 10 நாட்கள் இத்தலத்தில் பத்து விதமான அலங்காரங்களில் திருவிழா நடைபெறும். தீபாவளி, லட்சுமி பூஜை, தை வெள்ளி, ஆடி வெள்ளி ஆகிய நாட்களில் கோயிலில் சிறப்பு பூஜைகள் நடைபெறும். அந்த தினங்களில் லட்சுமிக்கணக்கான பக்தர்கள் கோயிலுக்கு சென்று வழிபடுவார்கள். வடமொழி அஷ்டம் + லக்ஷ்சுமி = அஷ்டலக்ஷ்சுமி = அஷ்டலட்சுமி. வடமொழிச் சொல் 'அஷ்டம்' எனில் எட்டு எனப் பொருள். மகாவிஷ்ணுவின் பத்தினி மகாலட்சுமி

செல்வங்களை வாரி வழங்கும் தெய்வம். அத்தகைய செல்வங்கள் எட்டு ஆகும். ஒவ்வொரு செல்வத்திற்கும் உரியவராய் தனித்தனியாக எட்டுத் தோற்றங்களில் அருள் பாலிக்கும் மகாலட்சுமியே அஷ்டலட்சுமி எனக் கொண்டாடப்படுகிறார்.

எட்டு லட்சுமிகள்

- ஆதிலட்சுமி :- நோய்நொடி அற்ற உடல் நலம் பெறுதல்.
தான்யலட்சுமி :- உணவுத் தானியங்கள் தாராளமாகக் கிடைத்து பசிப்பிணி நீங்கல்
தேரியலட்சுமி :- வாழ்வில் ஏற்படும் எத்தகைய இடர்பாடுகளையும் எதிர் கொண்டு சமாளிக்க தேரியம் பெறுதல்.
கஜலட்சுமி :- வாழ்வில் அனைத்து நற்பாக்கியங்களையும் பெறுதல்.
சந்தானலட்சுமி :- குழந்தைப்பேறு சித்தித்தல்.
விஜயலட்சுமி :- கைக் கொண்ட நற்காரியங்களில் வெற்றி ஈட்டல்.
வித்யாலட்சுமி :- கல்வியும் ஞானமும் பெறுதல்.
தனலட்சுமி :- செல்வம் பெருகிச் சேர்தல்

காணும் போது கண்ணுக்கும் மனதுக்கும் குளிர்ச்சி அளிக்கும் மகாலட்சுமி, தனம், தானியம், வெற்றி, நீர், நிலம், காற்று, தீ, உணவு, உடை. உறையுள் ஆகியவற்றில் வாசம் செய்கிறாள். சந்திர சகோதரி என்ற படியால் சந்திரனுக்கும் உடன் பிறந்தவள் மகாலட்சுமி. இவளை வணங்குவதற்கு ஒவ்வொரு பெளர்ணமி திதியும் உகந்ததுதான். குபேரன் மகாலட்சுமியிடம் ஜஸ்வரயத்தைப் பெற்ற நாள் சித்திரை மாதப் பெளர்ணமி என்கிறது புராணம்.

சென்னை பெசன்ட் நகரில் உள்ள அஷ்டலட்சுமி திருக்கோயிலில் உலக மக்கள் அனைவரின் நன்மை வேண்டி சித்திரை மாத பெளர்ணமியன்று ஒரு நாள் முழுவதும் லட்சார்ச்சனை சிறப்பாக நடைபெற்றது. கடலில் தோன்றியவள் மகாலட்சுமி என்பதால் கடலுக்கு அருகில் தாயாருக்கு கோயில் எழுப்பக் காஞ்சி மகா பெரியவர் விரும்பினார். அதன் விளைவாகவே சென்னை பெசன்ட் நகர் அஷ்டலட்சுமி கோயில் உருவானது.

வங்கக்கடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை என்று திருப்பாவையில் குறிப்பிடுகிறாள் ஆண்டாள் கடலில் பள்ளி கொள்ளும் பெருமானைக் காண்பது போல மகாலட்சுமி கோயில் கடலை நோக்கிய வண்ணம் அமைந்துள்ளது. தாயார்கள் மட்டும் தனித்திருத்தல் கூடாது என்பதால் இக்கோயிலின் தரைத் தளத்தில் மகாலட்சுமி உடனுறை லட்சுமி நாராயணர் திருமணக் கோலத்தில் காட்சி அளிக்கின்றார். இரண்டு அடுக்கு மாடியாக உள்ள இத்திருக்கோயில் ஓங்கார வடிவமாக உள்ளது.

சென்னை பெசன்ட் நகர் அஷ்டலட்சுமி கோயிலில் உள்ள சன்னதிகளும் அதன் சிறப்புகளும் இன்றும் ஆயிரமாயிரம் பக்தர்களை ஈர்க்கின்றன.

“யார் கடவுள்? பக்திக்கு பலி கேட்பவனா? பசிக்கு உணவளிப்பவனா? சிந்தித்து பார்.”

-தந்தை பெரியார்-

ஆறுமுகநாவலரும் இந்து சமயமும்

மு.கர்ணன்
பொறியியல் பீடம்

நாவலர் பெருமான், யாழ்ப்பாணத்தில் சைவநெறி வளர்ச்சி அடைவதற்காக அரும்பாடுபட்டவர். அவர் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை, சிவகாமி அம்மையார் ஆகிய இருவருக்கும் புதல்வனாக 1822ம் ஆண்டு அவதரித்தார். இலங்கையும், இந்தியாவும் அந்நியர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த போது சைவமும் தமிழும் பெரும் ஆபத்துக்களை எதிர்நோக்கிய காலப்பகுதியிலே பிறந்தவர் தான் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர். பெற்றோர் அவருக்கு இட்ட பெயர் ஆறுமுகம் என்பதாகும். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சமயமாகவும் ஈழத்து மக்களின் மதமுமாகிய சைவசமயம், அந்நியரது செல்வாக்கு வலுவற்றிருந்த காலத்தில் சிறிதளவு நலிவுற்றிருந்தது. இலங்கைக்கு வர்த்தக நோக்கத்தோடு வந்த அந்நிய ஆட்சியாளர் அரசியலாதிக்கத்தை கைப்பற்றவும், தமது மதத்தை பரப்பும் எண்ணம் கொண்டு கல்வி வழிப் பிரசாரம் செய்யத் தலைப்பட்டனர். அக்காலகட்டத்தில் ஈழ மக்களும் சுய கலாசார, மத வழிகளை மறந்து வாழத் தலைப்பட்டனர்.

இவ்வாறு சைவசமயம் நலிவுற்றிருந்த வேளையில் நாவலர் பெருமான் தனது சொல்லாலும் எழுத்தாலும் மக்களின் அகக் கண்களை திறந்து அவல நிலையை அவர்களுக்கு உணர்த்தியதோடு சைவமும் தமிழும் மீண்டும் புத்துயிர் பெறுவதற்காக தம்மாலியன்ற அத்தனை பணிகளையும் செய்தார். அவரின் கல்விப் புலமையையும் நாவன்மையையும் சைவத்தமிழ் பணிகளையும் பாராட்டி திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கு நாவலர் எனும் பட்டத்தை வழங்கியது. சைவம் காத்த நாவலர் பெருமானை சைவமக்கள் ஐந்தாம் சமயகுரவர் எனப் போற்றுகின்றனர்.

தமது இளமைப் பருவத்திலே நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயர், இருபாலை சேனாதிராஜ முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகியோரிடம் குருகுல முறைப்படி இலக்கிய இலக்கணங்களையும், சைவசமயம், சாத்திரங்களையும் பயின்று வட மொழியையும் பயின்றார். யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த மிஷன் மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கில மொழியைக் கற்றதுடன் அக் கல்லூரியில் சில காலம் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

இந்து சமயத்தை அழிய விடாது பாதுகாக்க நாவலர் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். சைவசமயத்தவர் ஒரு சிலரிடம் காணப்பட்ட தவறான பழக்கவழக்கங்கள், செயல்கள் என்பவற்றை நீக்க முயன்றார். சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். அவர் நிறுவிய முதலாவது பாடசாலை வண்ணார் பண்ணை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையாகும். அது 1848ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. தமிழ்நாடு சிதம்பரத்திலும் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை எனும் பெயரில் பாடசாலையொன்றை நிறுவி அங்கு போதிப்பதற்காக சைவசமய நூல்களைப் பிரசுரித்தார். இதனால் சென்னையிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் அச்சுக் கூடங்களை நிறுவினார். சைவ வினாவிடை, பாலபாடம், பெரிய புராண வசனம், கந்தபுராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம் முதலான பல நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

சைவத்தமிழ் பணிகளை இடையூறின்றி செய்வதற்காக தமக்குக் கிடைத்த உத்தியோகத்தையும் தியாகம் செய்தவர் நாவலர் பெருமான். தமது வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்ந்தார். சிவாலயங்களிலும், மடாலயங்களிலும்

சைவ சமய உண்மைகளை எடுத்துக் கூறி பிரசங்கம் செய்தல், புராணப் படலம் செய்தல் என்பவற்றினால் சைவப் பிரசாரம் செய்தவர். அத்துடன் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டு சைவத்தின் உண்மையை விளக்கி சைவ மக்களிடையே புகுந்துள்ள மாயையை நீக்கி புற மதத்தவரின் தீவிர பிரசாரத்தை தடுக்க முற்பட்டார்.

திருக்கேதீஸ்வரம், கீரிமலை சிவன் கோயில் என்பவற்றின் தொன்மைச் சிறப்புக்களை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி அவற்றை புனரமைத்து நித்திய, நைமித்திய பூசைகளுக்கு வழிவகுக்குமாறு சைவ மக்களுக்கு விஞ்ஞாபனம் விடுத்தார். இதன் காரணமாக ஆலயங்கள் மீண்டும் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கின. நெற்றியிலே நீறு பூசவும், வாழை இலையிலே அமுது உண்ணவும் கூட நம்மவர்கள் அஞ்சி வாழ்ந்த அலவங்கள் மாறவும் நாவலர் அரும்பாடுபட்டார். சைவ சமயத்தை மக்களிடையே கொண்டு சேர்ப்பதற்காக அவர் கையில் எடுத்த இன்னுமொரு ஆயுதம் பிரசங்கம். இவரது முதல் பிரசங்கம் வண்ணார் பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் 1847ம் ஆண்டு மார்ச்சி 31 அன்று நடைபெற்றது. பின்னர் ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமைகளிலும் பிரசங்கம் செய்தார். இப் பிரசங்கங்களின் விளைவாக பெரும் சமய விழிப்புணர்வு மக்களிடையே ஏற்பட்டது. 1870ம் ஆண்டு நாவலர் கோப்பாயில் ஒரு வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்து தமது செலவில் நடாத்தினார். 1871ல் வண்ணார் பண்ணையில் ஜோன் கில்னர் என்பவர் நடாத்திய வெஸ்லியன் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் மாணவர்கள் விபூதி அணிந்து சென்றமைக்காக பாடசாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். அப் பிள்ளைகளின் நன்மை கருதிய நாவலர் சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒன்றை வண்ணார் பண்ணையில் 1872 தை மாதத்தில் நிறுவி நடாத்தினார். நிதி வசதியின்மையால் இப் பாடசாலை நான்கு ஆண்டுகளே நடைபெற்றது.

1875க்கும் 1878க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நன்னூல் விருத்தியுரை, நடைதலுரை, திருவிளையாடல் புராணம், நன்னூற் காணிக்கையுரை, சிவபூசா விதி, மூன்றாம் அனுட்டான விதி, குரு சிஷ்யக் கிரமம், பூசைக்கு இடம் பண்ணும் விதி, சிரார்த்த விதி, தருப்பண விதி, போசன விதி ஆகிய நூல்களை எழுதுவதிலும் சைவப் பிரசங்கங்களை நடத்துவதிலும் நாவலர் ஈடுபட்டார். போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள நகுலேச்சரம் எனும் பழமையான சிவபெருமான் திருக்கோயிலை மீண்டும் உருவாக்க முயற்சி செய்தார்.

நாவலரது கடைசிப் பிரசங்கம் 1879ம் ஆண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளது குருபூசை நாளான ஆடிச்சுவாதி அன்று வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் நடைபெற்றது. 1879ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 18ம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை நாவலரது உடல்நலம் குன்றியது. அடுத்து மூன்று தினங்களும் குளிக்க முடியாதிருந்ததால் நாவலரது நித்திய சிவபூசை வேதாரணியத்து சைவாச்சாரியாரால் செய்யப்பட்டது. 21ம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை அதாவது 05.12.1879 இரவு தேவார தோத்திர அருட்பாக்களை ஒதும்படி கட்டளையிட்டு அவைகள் ஒதப்படும் போது சிதம்பரம், காசி, மதுரை, திருச்செந்தூர் முதலிய புண்ணியத் தலங்களின் விபூதி அணிந்து உருத்திராட்சம் பூண்டு கங்கா தீர்த்தம் உட்கொண்டு இரவு 9 மணியளவில் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தார்.

இவ்வாறாக ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் இந்து சமயத்தை வளர்ப்பதற்காக தன்னையே அர்ப்பணித்தார். இந்து சமயமும் ஆறுமுகநாவலரும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன. நாமும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரின் வழியைப் பின்பற்றி இந்து சமயத்தை வளர்த்து எடுப்போம்.

இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கு

ந.பாலகுமாரன்
பொறியியல் பீடம்

இந்து சமயம் எனப் பரவலாக உலகெங்கும் பேணப்படும் சனாதன தர்மத்தின் இருபெரும் சிறப்பம்சங்கள் தன் பழமை பேணலும் புதுமை வரவேற்பும் ஆகும். நேரெதிரான இவ்விரு சிறப்பம்சங்களும் தான் இன்று வரை இந்து சமயத்தைப் பழம்பெரும் சமயம் எனப் புகழ வைப்பதோடு புத்திளமைப் போக்கோடு உலகமெங்கும் பவனி வரச் செய்வதாகவும் அமைகின்றன.

இந்து சமயத்தின் பெரும் சிறப்பாகப் போற்றப்படும் இந்த விடயத்துடன் இந்து சமயத்தின் குறைபாடு எனப் பலராலும் கூறப்படுகின்ற இன்னோர் அம்சத்தையும் ஒப்பிட்டு நோக்க வேண்டும்.

கடந்த சில தசாப்தங்களாக மதமாற்றம் எனும் மாய வலையில் சிக்கி இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இந்துக்கள் பலர் இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ சமயங்களிற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பலர் இந்து மதத்திலிருந்து விலகிச் செல்வது ஏன்? இந்து மதத்தின் பலவீனம் தான் இதற்குக் காரணமா?

இன்று இந்து மதம் இல்லாத இடமே இல்லை என்று கூறுமளவிற்கு உலகெங்கும் இந்துமதம் பரவியுள்ளது. இடம்பெயர்ந்து வாழும் இந்துக்கள் தமது கலாசார பண்பாட்டுத் தேவைகளுக்காக அங்கெல்லாம் இந்து மதத்தை வளர்க்கிறார்கள் என்பதனால் மட்டும் இவ்வாறு கூறவில்லை. உலகின் பல நாடுகளில் வாழும் பல்வேறு சமயங்கள் சார்ந்த அறிஞர்கள் இந்து சமய தத்துவங்கள் வாழ்க்கை முறைகள் என்பவற்றைப் பற்றி நிறையவே ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். அமைதி தேடும் அநேகர் பாரத மண்ணுக்கு வந்து இந்து மதத்தைத் தழுவி இந்து மத நெறிகளைக் கைக்கொள்கிறார்கள். எனவே இந்துமதம் பலவீனமான மதமன்று. இந்துக்கள் தான் பலவீனமானவர்கள். இந்துக்கள் பவீனமாக இருப்பதனாலே தான் மதமாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன.

மதம் மாறிச் செல்லும் இந்துக்கள் பலவீனமானவர்கள். அதனைப் பார்த்துக் கொண்டு வாளாவிருக்கின்ற - அது பற்றி ஆராயும் அக்கறை இல்லாதிருக்கின்ற ஏனைய இந்துக்களும் பலவீனமானவர்கள் தான். நமது மதம் என்ற பற்று முதல் இருக்க வேண்டும். இது இளவயதிலேயே உள்ளத்தில் ஊன்றப்பட வேண்டும். நமது மதம் எத்தகையது எனப் புரிந்து கொள்ளும் சமய அறிவு இருக்க வேண்டும்.

நமது சமயத்தின் சிறப்புக்கள் எவை? தனித்தன்மைகள் எவை? எனத் தெரிந்து கொண்டு அவற்றால் பெருமைப்படும் மனநிலை இருக்க வேண்டும். இவற்றைத் தெரிந்து கொள்வதற்கேற்ற வகையில் சமயக்கல்வி இருத்தல் வேண்டும்.

நமது மதத்திலுள்ள சிறப்புக்களைப் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு நம்மில் பலர் சமய அறிவும் ஆர்வமும் இல்லாதவர்களாக வளர்ந்ததனால் புறக்கவற்ச்சியில் மயங்கி மதம் மாறுகிறார்கள். நமது மதத்திலுள்ள சிறப்புக்களைத் தாமே தேடி ஆராய்ந்து கற்றறிந்து புரிந்து கொண்டதனால் தான் மாற்றுச் சமயத்தவர்கள் பலர் நமது சமயத்தைத் தேடி வருகிறார்கள்.

“எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் நல்ல கருத்துக்கள் நம்மிடம் வருவதாக” என்று இருக்கு வேத காலத்திலிருந்தே நல்ல புதிய கருத்துக்களைக் காலத்துக்குக் காலம் பெற்றுத் தன்னைப் புதுப்பித்து வந்திருக்கின்றது இந்து மதம். அதனால் “முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளாயும் பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியை” உடையதாக இன்று நமது சனாதன தர்மம் வளர்ந்து நிலைபெற்றிருக்கிறது.

இந்து மதத்தில் உள்ள இன்னொரு பெருஞ்சிறப்பு இறுக்கமான சட்டதிட்டங்கள் இல்லாமல் ஓரளவு வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையைக் கொண்டிருப்பது. இதை ஒரு குறைபாடாகப் பலர் கருதுகின்ற போதிலும் இறுக்கமாக இருந்து வளைந்தால் உடைந்து விடும் உருக்கிரும்பை விட வளைந்து கொடுத்து மீண்டும் நிமிர்ந்து விடும் மெல்லிரும்பு மேலானதல்லவா?

யானையொன்றைப் பார்த்த ஐந்து குருடர்களின் கதை பலருக்கும் தெரியும். யானையின் கால்களைத் தடவிப் பார்த்த ஒருவன் யானை ஓர் உரலைப் போன்றது என்றான். காதைத் தடவிப் பார்த்த இன்னொருவன் முறம் போன்றது என்றான். துதிக்கையைத் தடவிப் பார்த்த மற்றொருவன் யானை உலக்கை போன்றது என்றான். யானையின் வயிறுப் பகுதியைத் தடவிப் பார்த்த ஒருவன் அது சுவர் போன்றது என்றான். வாலைத் தடவிப் பார்த்த ஒருவன் யானை துடைப்பம் போன்றது என்றான்.

யானையின் ஒவ்வொரு பகுதியைத் தொட்டுப் பார்த்த ஒவ்வொருவரும் அதுவே யானை என மயங்கினார். ஒருவரும் முழுமையாக யானையைப் பார்த்தவர்கள் அல்லர். இது போலவே மிகவும் பரந்து விரிந்து தத்துவ அடிப்படைகளும், சமய வழிமுறைகளும், சம்பிரதாய நடைமுறைகளும், சடங்காசாரங்களும் கலந்து நிறைந்து பிரபஞ்சம் முழுதும் வியாபித்திருக்கும் நமது சனாதன தர்மத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வது இலகுவானதல்ல. சில பகுதிகளை மட்டும் தெரிந்து கொண்டு இது தான் இந்துமதம் என்று அதன் சிறப்பை மட்டிடுவதோ குறைநிறைகளைக் கூறுவதோ பொருந்தாது.

இந்து சமயக் கிரியைகள், விரதங்கள், வழிபாடுகள் என எதை எடுத்தாலும் உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என வகைப்படுத்தப்பட்ட பல முறைகள் உள்ளன. அவரவர் தத்தமது தகுதிக்கும் இயல்புக்கும் ஏற்ற வகையில் அவற்றைக் கைக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கின்றது. “இது தான் வழி விரும்பினால் வா! அல்லது போ!” என்று யாரையும் புறக்கணிக்கும் போக்கு இந்துமதத்தில் இல்லை. “இறைவனிடம் செல்ல எத்தனையோ வழிகள் உண்டு. நீ விரும்பிய ஒரு வழியில் செல்” என வழிப்படுத்துகிற சிறப்பு இந்து மதத்தில் தான் உண்டு.

நடந்து செல்கின்ற மனிதன் வாகனங்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றில் பயணம் செய்வதனால் துரித முன்னேற்றம் கிடைத்தது போல சமயவழி நடக்கும் ஆன்மீகவாதிகளுக்கும் காலத்தோடொட்டிய நவீன வளர்ச்சிகளைச் சமய வளர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்தும் பரந்த மனப்பான்மை இந்து மதத்திலுண்டு.

ஆனால் இத்தகைய சுதந்திர இயல்பைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் நம்மவர்கள் சிலரின் நடைமுறை தான் இந்துசமயம் பற்றி உயர்வான எண்ணத்தை இந்துச் சிறார்களிடையே வளர்க்கத் தவறும் காரணியாக அமைந்து விட்டது.

முன்னரே குறிப்பிட்டது போல இந்துசமயம் பற்றிய தெளிவான கருத்து விளக்கங்கள் இள வயதிலேயே கற்பிக்கப்பட்டு அதனால் நமது சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்றும் ஈடுபாடும் ஏற்படுமானால் மதமாற்றம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. ஆசிரியர், மாணவர் என்ற இருசாராரிடமும் மட்டுமன்றி பெற்றோரிடமும் இந்துசமய பாடம் பற்றிய எண்ணக்கருவில் ஓர் உயர்மட்ட மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

எத்துறை மாணவனாக இருப்பினும் ஆரம்பம் முதல் உயர்கல்வி வரை சமயக்கல்வி கட்டாய பாடமாக இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் வலிந்து திணிக்கப்படும் பாடமாக வெறுப்பூட்டும் வகையில் அமையாது விரும்பிக் கற்கும் வகையில் அதன் பாடத்திட்டம் அமைய வேண்டும்.

சமய பாட ஆசிரியர்கள் பிறரால் நன்கு மதிப்பிட வேண்டும். அவ்வாறு மதிப்பைப் பெறும் வகையில் அவ்வாசிரியர்கள் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சமய நடைமுறைகள், தத்துவங்களில் மாணவர்களிடமிருந்து எழுகின்ற புதிய புதிய ஐயங்கள் தொடர்பான கேள்விகளுக்குப் பொறுமையாக விடை கண்டு விளக்கும் ஆற்றல் அந்த ஆசிரியர்களிடம் இருக்க வேண்டும்.

சமயப் பிரசுரங்கள், சமய நூல் வெளியீடுகள் மிகவும் சிரமப்பட்டுச் செய்யும் நற்பணியை விடப் பல மடங்கான பணியைச் சிறந்த சமயக்கல்வி மிக இலகுவாகச் செய்து விட முடியும் என்பது தெளிவு. நமது பிதாமகர் ஆறுமுகநாவலர் அதையே சாதித்தார். இவற்றின் மூலம் சமய மரபைப் பேணுவதுடன் சமய மறுமலர்ச்சிக்கும் உழைப்போமாக.

“நீ நடந்து போக பாதை இல்லையே என்று கவலைப்படாதே. நீ நடந்தால் அதுவே ஒரு பாதை”

-ஹிட்லர்-

சைவ வழிபாட்டு முறைகள்

சி. நர்த்தனா
பொறியியற் பீடம்

சைவ சமயத்தில் வழிபாடு என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. கடவுள் நம்பிக்கை தோன்றிய காலம் முதல் இவ் வழிபாடும் உடன் தோன்றியது. கடவுள் நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ள சாதனமாக வழிபாடு கையாளத்தக்கது.

வேத ஆகமங்கள் இவ் வழிபாடு நடத்தும் முறைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. காலத்துக்குக் காலம் வழிபாட்டு முறைகளாகிய சடங்குகள் மாறினாலும் வழிபாடு மாறவில்லை. தொன்று தொட்டு நடந்து வருகின்றது. கடவுள் நம்பிக்கை தோன்றிய காலத்தில் அச்சம் அடிப்படையாக இருந்ததால் வழிபாடும் அச்சத்தின் அடிப்படையிலே இருந்தது. அச்சத்துக்குரிய பொருட்களைக் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபட்டதால் அவ் வழிபாடு முதன்முதலில் இயற்கை வழிபாடாக அமைந்தது. சூரியன், சந்திரன், வருணன், சிங்கம், புலி, மரங்கள் இவற்றை மக்கள் வழிபட ஆரம்பித்தனர்.

எனவே தான் இன்றைய சைவக் கோயில்களில் சூரியன், சந்திரனின் உருவங்களும், சிங்கம், நந்தி ஆகிய விலங்குகளின் உருவங்களும், தலவிருட்சம் என்ற அடிப்படையில் மரங்களும் அமைந்தன. இவைகள் தொடக்க கால இயற்கை வழிபாட்டை சுட்டிக் காட்டுவனவாக அமைகின்றன. இத்தகைய இயற்கை வழிபாட்டுத் தெய்வங்களை வணங்கும் போது உணவுப் பொருட்களைப் படைத்தல், ஆரவாரம் செய்து கூத்தாடுதல் ஆகிய சம்பிரதாயங்களும் நடந்துள்ளன. இந்த இயற்கை வழிபாடு சிறுக சிறுக வளர்ந்து முழுமுதற் கடவுளை உருவ வழிபாட்டில் வழிபடத் தொடங்கிய பின்னர் வழிபாட்டு முறைகளும் விழாக்களும் சிறப்புப் போசணைகளும் தோன்றின.

வழிபாட்டில் போசணை என்ற சடங்கு அன்றாட போசணை என்றும் சிறப்புப் போசணை என்றும் வகுத்துச் செய்யப்பட்டது. இதனை திருக்குறள் “மடையில்லை என்றால் வழிபாட்டில் சிறப்பு போசணை நடக்காது” என்று குறிப்பிடுகின்றது. “சிறப்போடு போசணை செய்வது வானம் மறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு” இத்தகைய போசணைகள் வளர்ந்து போசணை செய்வதற்குரிய முறைகள், அதற்குரிய கருவிகள், நேரங்கள் என்று எல்லாம் சைவசமய வழிபாட்டில் வகுத்துக் காணப்படுகின்றது.

அன்றாட வழிபாடு என்பது பின்பற்றுதல் அல்லது வணங்குதல் என்று பொருள்படும். சைவசமயம் உருவ வழிபாட்டைக் கொண்ட சமயமாகும். காண முடியாத கடவுளுக்கு பல விதமான உருவங்களை உண்டாக்கி அவற்றை நாள்தோறும் வழிபட்டு வருதல் சைவசமயத்தின் வழக்கமாயிற்று. இந்த உருவங்களை எல்லாம் ஓரிடத்தில் வைத்து வழிபட்டதால் திருக்கோயில் வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெற்றது.

திருக்கோயில் அமைத்தல் என்பது உயர்ந்த பணியாகக் கருதப்பட்டது. வீடு கட்டி மனிதர்கள் எப்படி வாழுகின்றார்களோ அது போலவே திருக்கோயிலிலும் வாழ்வியல் முறைகளை வழிபாடு அமைக்கப் பெற்றன. திருக்கோயில்களில் குப்பைகளை கூட்டி சுத்தம் செய்தல், திருக்கோயில்களில் மெழுகுதல் ஆகிய பணிகள் வழிபாட்டு முறைகளாக மாறின. கோயில்களில் விளக்கேற்றல் நறுமணம் வீச நறும் புகைகளை உண்டாக்குதல் என்பன நாள்தோறும் செய்யும் பணிகளாகின.

எப்படி வீடுகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் நீராடி அழகுபடுத்திக் கொண்டு உணவுகளை உண்டு வாழ்கிறார்களோ அது போல திருக்கோயில் உள்ள கடவுளர்க்கு நீராட்டுதலை அபிஷேகம் ஆகவும் அழகுபடுத்தலை அலங்காரம் ஆகவும் உணவு படைத்தலை நைவேத்தியமாகவும் செய்வதே அன்றாட வழிபாடாகவும் கொண்டார்.

இதனை நாள்தோறும் நடக்கிற பொழுது ஒரு நாளினை முதலாம் இரண்டாம் மூன்றாம் நான்காம் ஐந்தாம் ஆறாம் காலம் என்று பிரித்துக் கொண்டு பூஜைகள் செய்யப்படுகின்றன. அதாவது உஷைக் காலப் பூஜை, காலச்சந்திப் பூஜை, உச்சிக் காலப் பூஜை, சாயங்காலப் பூஜை, இரண்டாம் சாமப் பூஜை, அர்த்த சாமப் பூஜை என்றெல்லாம் ஆறுகாலப் பூஜைகள் ஆலயங்களில் நடைபெறுவது சிறப்புக்குரியதே. இங்கு உஷைக்காலப் பூஜை என்பது அதிகாலை நடைபெறுவது. உச்சிக்காலப் பூஜை என்பது நண்பகலிலும் அதாவது மதிய நேரத்திலும், சாயங்காலப் பூஜை என்பது மாலையிலும் நடத்தப்படுகின்றது. சில சமயங்களில் வார நாட்களில் குறிப்பிட்ட நாளில் தான் வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் சைவசமயத்திலோ வார நாட்கள் முழுமையும் வழிபாடுகள் நடாத்தப்படுகின்றன. இவ் வழிபாடுகளில் வழிபாடு செய்பவர்கள் குருக்கள் என்று அழைக்கப்படுவர். அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பணிகளும் மேற்கொள்ளும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய செயன்முறைகளும் வகுக்கப் பெற்று நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது உடல் தூய்மையோடு வழிபாடு செய்ய வேண்டும். திருநீறு, உருத்திராட்சம் அணிய வேண்டும் என்ற மரபுகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

தெய்வ உருவங்களுக்கு நீர், பால் கொண்டு அபிடேகம் செய்தல், மலர்களால் அலங்கரித்தல், அழகு செய்தல், உணவுப் பொருட்களைப் படைத்தல் ஆகியவை இன்றியமையாத வழிபாடுகளாக கருதப்பட்டன. இதனை திருமுறையில் “பூலோக தூபம் மறந்தறியேன்” என்றும் “யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை” என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சடங்குமுறை வழிபாடுகள் நாள்தோறும் நடப்பதால் அவற்றை புற வழிபாடு என்று சாஸ்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சைவசமய வழிபாட்டு முறைகளில் ஆலய வழிபாடு இன்றியமையாததாகும். ஆலயத்தை முறையாக வழிபடுவதன் மூலம் உரிய பயன்களைப் பெறலாம். ஆலயம் என்பது இறைவன் வீற்றிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரியும் இடம் ஆகும். மக்கள் மன ஒருமைப்பாடோடு கடவுளை வழிபடுவதற்கு உரிய இடம் ஆலயமாகும். ஆ என்பது பசுவையும் லயம் என்பது ஒடுக்கத்தையும் குறிக்கின்றது. பசு என்பது ஆன்மா. இந்த ஆன்மாவானது இறைவனிடத்தில் ஒடுங்குவதற்கு உரிய இடமாக அமைவதே ஆலயமாகும்.

எல்லா இடத்திலும் எல்லா செயலையும் செய்வது இயலாத காரியமாகும். இறைவழிபாட்டைக் கிரியைகளின் அடிப்படையில் மேற்கொள்வதற்கு ஆலயங்கள் அவசியமானவையாக அமைகின்றன. பசுவின் குருதியே பாலாகின்றது. குருதி பசுவின் உடலில் பரந்துள்ளது. ஆயினும் அதன் மடியில் இருந்து மட்டுமே பால் பெறப்படுகின்றது. அது போன்று உலகெங்கும் பரந்திருக்கும் இறைவனின் அருள் கிடைக்கப்பெறும் இடமாக ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன. இதனாலேயே “கோயில் இல்லா ஊழிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்று ஆன்றோர் கூறினார்.

ஆலயமானது மனித உடலின் அமைப்பிலேயே அமைக்கப்படுகின்றது. ஒரு மனிதன் படுத்திருக்கும் தோற்றத்தில் ஆலயம் அமைகின்றது. மூலஸ்தானம்

(கருவறை) சிரசையும், அர்த்த மண்டபம் கழுத்தையும், மகா மண்டபம் மார்பையும், தரிசன மண்டபம் வயிற்றையும், அடுத்து அமையும் மண்டபங்கள் கால்களையும், இராஜகோபுரம் பாதங்களையும் குறிக்கின்றன. கோபுரம் பிரபஞ்ச இயக்கத்தை விளக்குகின்றது. அதில் அமைந்துள்ள தளங்கள் உலக வாழ்வின் பலவித அநுபவ நிலைகளைக் குறிக்கின்றன. கோபுரத்தில் அமையும் சிற்பங்கள் இறைவனின் திருவிளையாடல்களைச் சுட்டுகின்றன. இவ்வாறு ஆலயமானது மனிதனுடன் அவனுடைய வாழ்க்கையைப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

ஆலயத்துக்கு செல்லும் போது நீராடி தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அணிந்து செல்ல வேண்டும். தேங்காய், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, பால், தயிர், நெய், தேன் முதலான பூஜைத் திரவியங்களை எடுத்துச் செல்வது நன்று. ஆலயத்துக்கு சென்றதும் கால்களைக் கழுவி, கோபுரத்தை முதலில் வணங்க வேண்டும். கோபுரமானது இறைவனின் தெய்வ சொருபமாகக் காட்சியளிப்பதை அவதானிக்கலாம். கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றதும் முதலில் கொடிமரத்துக்கு அருகே வீழ்ந்து வணங்க வேண்டும். அவ்வாறு வணங்கும் போது கிழக்குப் பார்த்த கோயிலாகவோ அல்லது மேற்குப் பார்த்த கோயிலாகவோ இருந்தால் வடக்குப் பார்த்து வணங்க வேண்டும். ஒரு வேளை கோயில் வடக்கு அல்லது தெற்குப் பார்த்தோ அமைந்திருந்தால் நாம் கிழக்குப் பார்த்த வண்ணம் விழுந்து கும்பிட வேண்டும்.

ஆலயத்திற்குள் முதலில் பலிபீடத்தையே வணங்க வேண்டும். இங்கு பலிபீடம் ஆனது ஆன்மாவினுடைய ஆணவ குணங்களை பலியிடக் கூடியது. அதாவது நான் உயர்ந்தவன், நான் பணக்காரன் என்ற எல்லா எண்ணங்களையும் நீக்கி ஒரு சாதாரண ஆத்மா என்ற தார்ப்பரியத்தை கொடுப்பதே பலிபீடமாகும்.

பலிபீடத்தை வணங்கியதன் பின்னர் கொடி மரத்துக்கு அருகே உள்ள விநாயகரை வணங்க வேண்டும். விநாயகரை வழிபடும் போது தோப்புக்கரணம் போட்டு நெற்றியில் குட்டி வழிபட வேண்டும். அதனை அடுத்து மூலவரை நோக்கிய வண்ணம் அமைந்திருக்கும் திருநந்திதேவரை வணங்கி உத்தரவு பெற வேண்டும். அதாவது சிவன் சந்நிதியில் இருக்கும் நந்தி பெருமானிடம் மானசீகமாக “சுவாமியை வழிபட உள்ளே போகின்றேன். உங்களது அனுமதி வேண்டும்” என்று உத்தரவு கேட்க வேண்டும்.

“அப்பனை நந்தியே ஆர அமுதனில் ஒப்பிலா வள்ளலை ஊழி முதல்வனே எப்பரி ஆயினும் இயத்துமின் இயத்தினால் அப்பரிசு ஈசன் அருள்பெறலாமே” என்கின்றது திருமந்திரம். அதாவது நந்தி பெருமானின் அனுமதியுடன் சிவன் சந்நிதிக்கு சென்றால் தான் நாம் சிவனின் அனுக்கிரகம் பெற முடியும் என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

பெருமாள் சந்நிதி எனின் அங்கு கருடாழ்வாரின் அனுமதி பெற்று உள்நுழைதல் வேண்டும். அதன் பின் பெருமானின் அனுக்கிரகம் கிட்டும் என்பது ஐதீகம் ஆகும். எப்போதும் முதலில் சுவாமி சந்நிதிக்குச் சென்றால் முதலில் அங்குள்ள சிவபெருமானையும் அதாவது மூலவரையும் பின்னர் தான் அம்பாளை வணங்க வேண்டும். ஆனால் பெருமாள் கோவில்களில் முதலில் இலட்சுமி தாயார் சந்நிதியில் தான் வணங்க வேண்டும்.

சிவன் சந்நிதியில் வணங்கும் போது திருமந்திரத்தை ஜெபித்த வண்ணமோ அல்லது திருமுறைகளை ஓதிய வண்ணம் வணங்குதல் சிறப்புக்குரியது. பின்னர்

விநாயகரை வணங்கும் போது முஷ்டியாகப் பிடித்த கைகளால் சிரசில் மூன்று முறை குட்டிக் கும்பிடல் வேண்டும். பின்னர் இடக் கையால் வலக்காதையும், வலக் கையால் இடக்காதையும் மாற்றிப் பிடித்து மூன்று முறை தாழ்ந்தெழுந்து வணங்குதல் வேண்டும்.

பலிபீடத்துக்கு இப்பால் ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தல் வேண்டும். தலை, கைகள், செவிகள், புயங்கள், மேவாய் என்னும் எட்டு அங்கங்கள் நிலத்தில் பொருந்தும் படி வணங்குவது அட்டாங்க நமஸ்காரம் ஆகும். தலை, கைகள், முழங்கால்கள் என்னும் ஐந்து அங்கங்கள் நிலத்தில் பொருந்தும் படி வணங்குவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாகும். நமஸ்காரம் பண்ணும் போது மேற்கு, தெற்கு ஆகிய திசைகளிலேயே கால்களை நீட்டுதல் வேண்டும். நமஸ்காரங்களை மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது என்ற எண்ணிக்கையில் செய்தல் வேண்டும். ஒன்று மற்றும் இரண்டு முறைகள் செய்வது குற்றமாகும். நமஸ்காரம் செய்து எழுந்ததும் இரு கரங்களையும் இதயத்திலே குவித்து இறைவனை மனதிலே நினைத்து மெதுவாக ஆலயத்தை வலப் பக்கமாக சுற்றி வந்து வணங்குதல் வேண்டும்.

தட்சணாமூர்த்தியை வழிபடும் போது நாம் ஜெபம் சொல்லி வழிபட வேண்டும். தட்சணாமூர்த்தி குருவானவர். ஜெபமாலை வைத்த வண்ணம் அமர்ந்திருப்பார். எனவே அவர் குரு ரூபமாக வணங்கக் கூடியவர். எனவே நாம் அவரை குருவாக நினைத்து வணங்க வேண்டும். இவ்வாறு வழிபடுவதன் பொருள் அவரே எமது குருவாக வந்து போதிப்பார் என்பதாகும். பின்னர் நாயன்மார் சந்நிதியை வணங்க வேண்டும். இறுதியாக சண்டேசுவரரை வணங்க வேண்டும். இவரை வணங்கும் போது இரண்டு கைகளையும் மெதுவாக தட்டி வணங்க வேண்டும். இதன் மரபு யாதெனின் நான் கோயிலில் இருந்து எந்தப் பொருளையும் கொண்டு செல்லவில்லை என்பதனை வெளிப்படுத்துதல் ஆகும்.

சண்டேசுவரரை வணங்கிய பின்னர் மீண்டும் வந்து மூலவரை நமஸ்கரித்து வடக்கு நோக்கி இருந்து கடவுளை தியானித்துக் கொண்டு திருமுறைகளைப் பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். தினந்தோறும் ஆலயத்துக்கு செல்ல முடியாதவர்கள் விசேட தினங்களிலாவது செல்லுதல் நன்று. ஆலய வழிபாட்டின் மூலம் உடல், உள, சமூக ஆராக்கியத்தை எம்மால் பெற முடிகின்றது.

இன்றைய சமூகம் பல்வேறு விதமான அச்சுறுத்தல்களை சந்தித்து வருகின்றது. இவற்றிலிருந்து மக்களை விடுவிக்கும் பொருட்டு ஆலயங்கள் இன்னும் பல வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுத்து ஆன்மீக ரீதியாக மக்களை ஒன்றுபடுத்தும் பணிகளை செய்கின்றன. அதாவது ஆலயங்கள் கலை வளர்க்கும் இடமாகவும், அன்ன சத்திரங்களாகவும், கல்விக்கூடங்களாகவும் விளங்கியுள்ளன. எனவே சைவர்களாகிய நாம் எமது மரபுகளைக் கடைப்பிடித்து இறைவனைப் போற்றி இறையருள் பெற்று இன்புற்று வாழ்வோமாக.

“சிந்தனை தான் உன்னைத் தூண்டி வேலை செய்ய வைக்கின்ற உந்துசக்தி. எனவே உன் மனதை மிக உயர்ந்த சிந்தனைகளால் நிரப்பி விடு”

-சுவாமி விவேகானந்தர்-

சித்தமெல்லாம் சிவமயம்

க.சஜீபன்
பொறியியல் பீடம்

முழுமுதல் கடவுளாய் நான் அறிந்த நாள்
முதலாய்
என் சிந்தை முழுவதும் - உன்
நினைவில் தான் நிறைய

மலை உச்சி தனில் ஊற்றெடுக்கும் ஆறு
கல்லோடு மண்ணோடு கரையோடு மோதி
கடலை அடைவது போல்,

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்று
மும்மலங்களுக்குள் மோதி அகப்பட்டு - அகந்தையில்
மூழ்கித் திழைத்திருந்த என்னை
சிவாயநம என்று சிந்தித்து வருவோர்க்கு
அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை என்று
உணர வைத்தாய் நீயே!

சிவன் என்னும் நாமம் தனக்கே உடையான்
அவனே பெரும் கடவுள்
அவனின்றி ஏதும் இல்லை
முழுமுதல் கடவுளும் அவனாம்
முக்கண் உடையோனும் அவனாம்
அனைத்திலும் அவனாம்
சிற்றணுவிலும் அவனாம்!

அனைத்திற்கும் ஆதியும் அவனாம்
அனைத்திற்கும் அந்தமும் அவனாம்
ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெருட்
சோதியும் அவனாம்!

ஆய மா மணி ஆயிரம் அணிந்த
தூய வெந்நீறு மேனி எங்கும் தரித்த
சூலமும் உடுக்கையும் பிறையுரு மதியும்
கழுத்தில் அரவமும்
சிரத்தில் கங்கையும்
தன்பால் கொண்ட பிரமாண்டம் அவன்
அவனே சிவன்

**“பற்றிருப்பது! ஈசன் கரம் என்றால் !
வெற்றி மட்டுமே உந்தன் நிலையாகும்”**

-விவேகானந்தர்-

தமிழ் கலாச்சாரம், தமிழ் மக்களின் பண்பாடு ஆகும். தமிழ் கலாச்சாரம் இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் உலகம் முழுவதும் தமிழர்கள் வாழ்க்கை வழிகளில் வேரூன்றி உள்ளது. தமிழர் பண்பாடு தமிழ் மொழியின் ஊடாகவும், தமிழர் தாயகப் பிணைப்பின் ஊடாகவும், சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தளங்கள் ஊடாகவும் பேணப்படும் தனித்துவ பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் குறிக்கும்.

“தமிழர் பண்பாட்டின் அமைப்பொழுங்கானது அடிப்படையில் இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டதாகும். ஒன்று அதனளவில் சார்புடையது, மற்றொன்று உலகளாவிய அமைப்பியல்புகளோடு பொருந்தக் கூடியது. அதாவது, தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உருவாக்கத்தைத் தரக்கூடிய “புறக்கூறுகள்” பண்பாடு சார்ந்ததும், அவற்றின் “அகக்கூறுகள்” உலகளாவிய அமைப்புக்களோடு ஒத்திசைவு பெறுவதும் இதன் உட்பொருளாகும்.”

பண்பாடு என்பது திருந்திய ஒழுக்கம். பல சந்தர்ப்பங்களில் தமிழர் பண்பாடு இது. தமிழர் பண்பாடு இதுவல்ல என்று தெளிவாக வரையறுப்பது கடினமாகினும் ஒரு அறிவுள்ள மதிப்பீடு செய்ய முடியும். எடுத்துக் காட்டாக யூத சமயமோ, சீக்கிய சமயமோ தமிழர் பண்பாட்டு வட்டத்துக்குள் வர மாட்டா. மாறாகச் சைவ சமயத்துக்கு தமிழர் பண்பாட்டுடன் ஒரு இறுகிய தொடர்பு உண்டு. பண்பாடு என்பது பொதுவாக மனித செயற்பாட்டுக் கோலங்களையும், அத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கு சிறப்புத் தன்மைகளையும், முக்கியத்துவத்தையும் கொடுக்கும் குறியீட்டு அமைப்புக்களையும் குறிக்கின்றது. பண்பாட்டிற்கும் பல நிலைகளில் வரையறை உண்டு. ஒரு நிலையில் பண்பாடு என்பது ஒரு குழுவின் வரலாறு, போக்குகள், பண்புகள், புரிந்துணர்வுகள், அறிவு, பரம்பல்கள், வாழ்வியல் வழிமுறைகள், சமூக கட்டமைப்பு என்பவற்றைச் சுட்டி நிற்கிறது. மொழி, உணவு, இசை, சமய நம்பிக்கைகள், தொழில்சார் தெரிவுகள், கருவிகள் போன்றவையும் பண்பாட்டுக்குள் அடங்கும்.

18^{ம்}, 19^{ம்} நூற்றாண்டுகளின் மேலைத்தேச அறிஞர்களும், இன்றைய அறிஞர்கள் சிலரும் பண்பாடு என்பதை நாகரிகம் என்பதோடு அடையாளம் கண்டு அதை இயற்கைக்கு எதிரான ஒன்றாகக் கருதினார்கள். “உயர் பண்பாட்டை” குறைவாகக் கொண்டுள்ளவர்கள் கூடுதல் இயல்பானவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். அத்துடன் உயர் பண்பாட்டின் சில அம்சங்கள் மனித இயல்புகளை அழுத்தி வைப்பதாகவும் சிலரால் விமர்சிக்கப்பட்டது.

படி மலர்ச்சிக் கோட்பாட்டைக் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொண்ட பிரான்ஸ் போவாஸ் முதலிய மானிடவியலாளர்கள், மனிதர் எல்லோரும் சமமாகவே படிமலர்ச்சி அடைந்துள்ளனர் என்றும், எல்லா மனிதரும் பண்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதனால் அது மனிதனின் படி மலர்ச்சியின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்றும் கருதினர். பண்பாடு என்பது மனித இயல்பு எனவும், அது அனுபவங்களைப்

பகுத்துக் குறியீடாக்கிக் குறியீட்டு முறையில் வெளிப்படுத்துவதற்கான மனிதனுடைய தகுதியை மூலவேராகக் கொண்டது எனவும் அவர்கள் வாதித்தார்கள். இதன் விளைவாக, ஒன்றிலிருந்து ஒன்று விலகி வாழுகின்ற மக்கள் குழுக்கள், தங்களுக்கெனத் தனித்துவமான பண்பாடுகளை உருவாக்கிக் கொள்கின்றன. எனினும் வெவ்வேறு பண்பாடுகளின் அம்சங்கள் ஒரு குழுவினிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு இலகுவாகப் பரவ முடியும். எனவே மனிதவியலாளர்கள் பொருள்சார் பண்பாடு என்பதற்கும், குறியீட்டு சார் பண்பாடு என்பதற்குமிடையே வேறுபாடு கண்டார்கள். இவையிரண்டும் வெவ்வேறு வகையான மனிதச் செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமன்றி, இரண்டும் வெவ்வேறு வகையான வழிமுறைகள் தேவைப்படும் வெவ்வேறு வகைத் தரவுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ள காரணத்தால் இந்தப் பகுப்புத் தேவையாக இருந்தது.

பண்பாடு என்பதை விளங்கிக் கொள்ளும் இன்னொரு பொதுவான முறை மூன்று மூலகங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அவை பெறுமானம், நெறிமுறைகள் மற்றும் பொருட்கள் என்பவை ஆகும். வாழ்வில் முக்கியமானது எது என்பது பற்றிய எண்ணங்களே 'பெறுமானம்' ஆகும். அவை பண்பாட்டின் ஏனைய அம்சங்களை வழிநடத்துகின்றன. 'நெறிமுறைகள்' என்பன, வெவ்வேறு நேரங்களில் மக்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு ஆகும். ஒவ்வொரு பண்பாட்டுக் குழுவும் இந்தப் பொது வழக்கங்களை நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது. சமூகம் நடைமுறைப்படுத்தும் இந்து நெறிமுறைகள் "சட்டங்கள்" எனப் பொதுவாக வழங்கப்படுகின்றன. மூன்றாவது அம்சமான 'பொருட்கள்' பண்பாட்டின் பெறுமானங்கள் மற்றும் நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்படுகின்றது.

சில அறிஞர்கள் பண்பாட்டை நுகர்வு, நுகர் பொருட்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் அடையாளம் காண்கின்றனர். ஆனால் மானிடவியலாளர், பண்பாடு என்பது நுகர் பொருட்களை மட்டுமல்லாது அவற்றை உருவாக்குவனவும், அவற்றுக்குப் பொருள் கொடுப்பனவுமான வழிமுறைகளையும், அப் பொருள்களும், வழிமுறைகளும் பொதிந்துள்ள சமூகத் தொடர்புகள், செயன்முறைகள் என்பவற்றையும் குறிப்பதாக கூறுகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை பண்பாடு என்பது கலை, அறிவியல் நெறிமுறைகள் போன்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது. புனைவியல் காலத்தில் செருமனியைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள், சிறப்பாகத் தேசியவாத இயக்கங்களோடு தொடர்புடையவர்கள், பண்பாடு என்பது உலகப் பார்வை என்னும் எண்ணக்கருத்து ஒன்றை உருவாக்கினர். இவர்களுள் பல்வேறு சிற்றரசுகளைச் சேர்த்து "செருமனி" ஒன்றை உருவாக்கினர். இவர்களுள் பல்வேறு சிற்றரசுகளைச் சேர்த்து "செருமனி" ஒன்றை உருவாக்குவதற்காகப் போராடியோரும், ஆஸ்திரிய ஹங்கேயரியப் பேரரசுக்கு எதிராகப் போராடிய தேசியவாத சிறுபான்மை இனக்குழுவைச் சார்ந்தோரும் அடங்குவர். இத்தகைய சிந்தனைப்போக்கு, ஒவ்வொரு இனக் குழுவையும் தனித்துவமான உலகப்பார்வை வேறுபடுத்துகின்றது என்னும் கருத்தை முன்வைத்தது. எனினும் பண்பாடு குறித்த இந்த நோக்கும் "நாகரிகமடைந்தோர்", "நாகரிகமற்றோர்" அல்லது "பழங்குடியினர்" முதலிய வேறுபாடுகளுக்கு இடமளித்தது.

பெரிய சமுதாயங்கள் பெரும்பாலும் துணைப் பண்பாடுகளை அல்லது அவர்கள் சார்ந்த பெரிய பண்பாடுகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டக் கூடிய தனித்துவமான நடத்தைகளையும், நம்பிக்கைகளையும் உடைய குழுக்களைக் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. இத் துணைப் பண்பாடுகள், அவற்றின் உறுப்பினரின் வயது, இனம், வகுப்பு, பாலினம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபடலாம். அழகியல், சமயம், தொழில், அரசியல் போன்ற பண்புகளும் துணைப் பண்பாடுகளில் தனித்துவத்துக்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடும். இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாகவோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவை இணைந்தோ துணைப் பண்பாடுகளை உருவாக்கலாம்.

ஒரு குடியேற்றக் குழுக்களையும், அவர்கள் பண்பாடுகளையும் கையாள்வதில் பல அணுகுமுறைகள் காணப்படுகின்றன.

1. அடிப்படை பண்பாடு

இது செருமனியில் பஸ்ஸாம் நிமி என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மாதிரி ஆகும். இதன்படி சிறுபான்மையினர் தமக்கான அடையாளங்களை வைத்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் முழுச் சமுதாயத்தினதும் அடிப்படையான பண்பாட்டின் கருத்துக்களை ஆதரிப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

2. கலப்பு பண்பாடு

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மரபு வழியாக இத்தகைய நோக்கு இருந்து வருகிறது. இதன்படி எல்லா வரு குடியேற்றப் பண்பாடுகளும் அரசின் தலையீடு இல்லாமலேயே கலந்து ஒன்றாகின்றன எனக் கருதப்படுகிறது.

3. ஒற்றைப் பண்பாட்டியம்

சில ஐரோப்பிய நாடுகளில், பண்பாடு என்பது தேசிய வாதத்துடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்துள்ளது. இதனால், வருகுடியேற்றப் பண்பாடுகளைப் பெரும்பான்மைப் பண்பாட்டுடன் தன்வயமாக்குவது அவ்வரசுகளின் கொள்கையாக இருக்கின்றது.

4. பல்பாண்டியம்

வருகுடியேற்றப் பண்பாட்டினர் தமது பண்பாடுகளைப் பேணிக்கொள்வது வேண்டும் என்றும், பல்வேறு பண்பாடுகள் ஒரு நாட்டுக்குள் அமைதி வழியில் தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதும் இதன் கருத்து ஆகும்.

சமுதாயத்தில் அடங்கியுள்ள துணைப் பண்பாடுகள், பெரும்பான்மை மக்களின் மனப்பாங்கு, பல்வேறு பட்ட பண்பாட்டுக் குழுக்களிடையேயான தொடர்புகள் என்பன விளைவுகளைத் தீர்மானிப்பதில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. ஒரு சமுதாயத்துள் அடங்கியுள்ள பண்பாடுகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்வது சிக்கலானது. ஆய்வுகளின் போது பல வகையான மாறிகளைக் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உலகின் நிலப்பகுதிக்குரிய பண்பாடுகள் நாட்டினங்களாலும், இனக் குழுக்களாலும் உருவாகின்றன. பண்பாடுகளுக்கு இடையேயான ஒத்ததன்மை பெரும்பாலும் புவியியல் அடிப்படையில் அருகருகே வாழும் மக்கள் நடுவே காணப்படுகிறது. பண்பாடு இயக்கத் தன்மை கொண்டதாக இருப்பதுடன், காலப்போக்கில் மாறுபாடும் அடைகின்றது. இவ்வாறு மாறும்போது பண்பாடுகள் வெளிச் செல்வாக்குகளுக்கு உட்பட்டு, மாறுகின்ற சூழலுக்கும், தொழில்நுட்பங்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் தன்னை இசைவாக்கிக் கொள்கின்றது. இதனால் பண்பாடு தொடர்புகளில் தங்கியுள்ளது எனலாம். பண்பாடுகளிடையே மக்களினதும், எண்ணக் கருக்களினதும் கூடிய நகர்வுகளுக்கு இடமளிக்கும் புதிய தொடர்புத் தொழில்நுட்பங்களும், போக்குவரத்து தொழில்நுட்பங்களும் உள்ளூர்ப் பண்பாடுகளில் விரைவான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

சமயமும், பிற நம்பிக்கை முறைமைகளும் பண்பாட்டுடன் ஒன்றிணைந்தவையாக உள்ளன. மனித வரலாறு முழுவதுமே சமயம் பண்பாட்டின் தீர் அம்சமாக விளங்கி வருகிறது.

“கனவு காணுங்கள்; கனவிலிருந்து சிந்தனைகள் பிறக்கும்; சிந்தனைகள் செயலாகும்.”

-அப்துல்கலாம்-

பரந்து விரிந்த இந்த உலகத்திலே உள்ள பொருட்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன, அறிவிக்காமலே அறியும் பொருள், அறிவித்தால் அறியும் பொருள், அறிவித்தாலும் அறியாத பொருள் என்பனவாகும்.

இவற்றுள் முதலாவது வகையைச் சார்ந்த பொருளே பரம்பொருள், கடவுள், பதி எனப் பலவாறாக அழைக்கப்படும். கடவுள் ஒருவரே. அவர் எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிராக விளங்குகின்றார். எல்லா உலகங்களிலும் இருக்கிறார். இறைவன் தூய்மையே வடிவானவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; எல்லாம் அறிபவர்; பேரானந்த வடிவானவர்; எல்லா உலகங்களையும் எல்லா உயிர்களையும் கடந்து இருப்பதால் தான் அவரைக் கடவுள் (கட+உள்) என்கிறோம். எந்தப் பேரில், எந்த வடிவத்தில் வழிபட்டாலும் கடவுள் ஒருவரே. “உள்ள பொருள் ஒன்றே; அறிந்தவர்கள் அதனைப் பலவாறு கூறுவர்” என்று வேதம் கூறுகிறது.

இரண்டாவது வகையைச் சார்ந்தவை உயிர்கள். அவை பசுக்கள், ஆன்மாக்கள், ஜீவன்கள் என்றும் சுட்டப் பெறுபவை. அவை எண்ணற்றவை. ஆன்மாக்கள் அறிவித்தால் மட்டுமே அறியக் கூடியவை. ஆன்மாக்கள் தாமாகவே அறியக் கூடியன அல்ல என்பதனால் அசித்தாகவும் அறிவித்தால் அறிய வல்லன என்பதால் சித்தாகவும் விளங்குபவை. அதனால் அவற்றை சிதசித்து (சித்+அசித்து) என்பர். கடவுள் சுத்தசித்து ஆவார்.

ஆன்மாக்கள் பாசங்களாலே கட்டுப்பட்டிருப்பதால் அவை பேரின்பத்தை அனுபவிக்காமல் இருக்கின்றன. உலகிலே இன்பம் என்று ஆன்மாக்கள் அனுபவிக்கும் விடயங்கள் உண்மையில் துன்பங்களுக்கு காரணமானவையே. உதாரணமாக, சுவையான உணவை நாம் இன்பம் என்று கருதுகின்றோம். ஆனால் அது உண்மையான இன்பம் அன்று. ஏனெனில் அந்தச் சுவையான உணவு நோய்க்குக் காரணமாகும். அந்தச் சுவையான உணவு கிடைக்காது போகலாம். அப்போதெல்லாம் அது துன்பத்துக்குக் காரணமாகி விடுகிறது. ஆகையால் உலக இன்பங்களெல்லாம் துன்பத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவை. பாசங்களைச் சார்ந்து நிற்கும் வரையில், ஆன்மாவுக்கு உண்மையான இன்பம் இல்லை. உண்மையான இன்பம் கடவுளைச் சார்ந்து நிற்கும் போதே கிட்டும் கடவுள் இன்பமே வடிவானவராவார்.

மூன்றாவது வகையைச் சார்ந்தவை பாசங்கள். ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் மூன்றும் பாசங்கள் எனப்படும். பாசம் என்றால் கட்டு என்பது பொருள். அவை ஆன்மாவை அறியாமையிலே கட்டி வைப்பன. ஆன்மாக்களைப் பற்றியிருக்கும் அழுக்குகள் என்ற பொருளிலே அவற்றை மலம் என்றும் குறிப்பிடுவர். அவை அறிவற்றவை. அறிவித்தாலும் அறிய மாட்டாதவை. ஆதலால் அவற்றை அசித்து என்பர்.

சைவசித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் எனும் மூன்றையும் உள்ள பொருள்கள் என்று கொள்கிறது. அதாவது அவை என்றும் உள்ள பொருட்கள்- நித்தியமானவை. அவற்றுக்கு அழிவில்லை. பதியின் (கடவுளின்) பெருமையோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது ஆன்மாவானது இல்லாத பொருள் என்று நினைக்கத் தக்கதாய் இருக்கிறது. எவ்வாறு என்றால், நட்சத்திரங்கள் இரவிலே ஒளி தருவது போல பகலிலும் ஒளி தருகின்றன. ஆயினும் சூரியனுடைய ஒளி அவற்றின் ஒளியை விட பல மடங்கு பிரகாசமாய் இருப்பதால் நட்சத்திரங்களின் ஒளியை எம்மால் உணர முடிவதில்லை. முழுவதும் சூரியனுடைய ஒளி என்றே எண்ணும் படியாக உள்ளது. இத்தகைய ஒப்பீட்டின் அடிப்படையிலேயே கடவுளை சத்து என்றும் அசத்து என்றும் சொல்கிறோம்.

மனம், வாக்கு, காயம் என்பனவற்றிற்கு எட்டாத நிலையில் சொரூப நிலையிலுள்ள இறைவன், ஆன்மாக்களை அவற்றைப் பீடித்துள்ள மலங்களினின்றும் விடுவித்து அவற்றிற்கு முத்திப் பேற்றை வழங்க வேண்டும் என்ற பெருங்கருணையினாலேயே தன்னுடைய நிலையினின்றும் இறங்கி அருவம், உருவம், அருவுருவம் எனும் மூவகைத் திருமேனிகளைக் கொண்டருளுகின்றார்.

பாசங்களாற் பந்திக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களே பசுக்கள் ஆகும். ஆன்மாக்கள் அநாதியானவை; அநாதி காலந் தொட்டு பாசத்தாற் கட்டுண்டு கிடப்பவை; ஆன்மாக்கள் எண்ணற்றவை; அறிவித்தால் அறியக் கூடியவை; பாசத்தையோ பசுவையோ சார்ந்து நிற்பவை; சூக்குமமானவை; தனித்தனிச் சரீரங்களில் நின்று வினைகளைச் செய்து வினைப் பயன்களை அனுபவிப்பவை.

பல பிறவிகளுக்குட்பட்ட ஆன்மாக்கள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நால்வகை மார்க்கங்களைப் பின்பற்றி பக்குவ நிலையை அடையும் போது இருவினை ஒப்பு நிலையை அடைகின்றன. ஆன்மாக்கள் ஆணவ மலத்தால் விளையும் குற்றங்களினின்றும் விடுபட்டு சுத்தம் அடையும் போது, உலக இன்பத்தைத் தரும் புண்ணியத்திலாவது துன்பத்தைத் தரும் பாவத்திலாவது மனம் செல்லாது, சிவஞானத்தைப் பெறும் காரியத்திலே மனம் செல்லும்.

பிறவி எப்போது உண்டோ அப்போது செய்யப்படும் வினையும் உண்டு. அந்த வினைகளே கன்மம் எனப்படுகின்றன. கன்மமானது மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றால் செய்யப்படும் செயல்கள் ஆகும். “நான் செய்கின்றேன்” என்ற எண்ணத்தோடு - பற்றோடு செய்யும் வினைகளே பிறவிக்கு காரணமாய் அமைவன. அவ்வாறன்றி “கடவுளுடைய திருவருள் செய்விக்கின்றது” என்று செயலைக் கடவுளிடம் ஒப்படைத்து விட்டால் அது நிலையற்ற உலக இன்பங்களைத் தராமல், நிலையான இன்பமாகிய முத்திக்குத் தகுதியுடையவராக்கும்.

இறைவனது அருள் மூலம் இறைவனை அடைதலே ஆன்மாக்களின் உயர் குறிக்கோளாகும். இதனை அடைய ஆன்மாக்களும் முயல வேண்டும் இறைவனும் அருள வேண்டும்.

“அறிவுள்ளவர்க்கு அறிவின் செயல்! அறிவில்லாதவர்க்கு ஆண்டவன் செயல்!”
-தந்தை பெரியார்-

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட நெறியே சைவசமயம் ஆகும். தற்காலத்தில் பல மில்லியன் மக்களால் பின்பற்றப்படும் இச் சமயமானது மிகத் தொன்மையான மதங்களுள் ஒன்றாகும். பல்வேறுபட்ட பழங்குடி இனத்தவர்களின் பாரம்பரியங்களின் கலப்பால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மாபெரும் நெறி சைவம் எனலாம். இது ஆரம்பத்தில் இந்தியாவில் தோற்றம் பெற்றிருப்பினும் தற்காலத்தில் உலகில் பல நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகிறது.

சைவ சமயத்தின் தொன்மையைப் பற்றி நோக்கும் போது இந்தியா, எகிப்து, மால்ட்டா முதலிய இடங்களில் தொல்பொருள் அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிறியனவும் பெரியனவுமான சிவலிங்கங்கள் சைவ சமயத்தின் நிலவுகைக்கான குறிப்பிடத்தக்க சான்றுகளாகும். இந்தியாவின் மிகப் பழமையான நாகரீகமான சிந்து நாகரீகத்தில் உள்ள மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய பிரதேசங்களில் பல லிங்கங்கள் கிடைத்துள்ளன. ஹரப்பாவில் மட்டும் 600ற்கும் மேற்பட்ட சிறிய லிங்கங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும் சிந்து சமவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மூன்று முகங்களைக் கொண்ட மனித உருவம் சிவனைக் குறிக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது.

அதன் பின்னரான சங்க காலத்தில் சிவபெருமானுக்கு ஆலமர் செல்வன், முக்கண்ணன், பெருந்தேவன் போன்ற பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன. சங்க கால கடவுள்கள் மத்தியில் சிவனுக்கு இருந்த முக்கியத்துவத்தை சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, மதுரைக்காஞ்சி போன்ற காவியங்களின் மூலம் அறியலாம். இக் காலத்தில் முருக வழிபாடு, கொற்றவை வழிபாடு போன்றவையும் காணப்பட்டன.

சங்க காலத்திற்குப் பின்னர் கி.பி 300இலிருந்து கி.பி 900 வரையான காலத்தில் ஏறத்தாள 600 ஆண்டுகள் பல்லவ மரபைச் சேர்ந்தவர்கள் பேரரசு நிறுவி ஆட்சி செய்து வந்தனர். பல்லவ காலத்தில் பல்வேறு சிவனடியார்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். கி.பி 4^{ம்}, 5^{ம்}, 6^{ம்} நூற்றாண்டுகளில் திருமூலர், காரைக்கால் அம்மையார் போன்ற சிறந்த சிவபக்தர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். திருமூலர் அருளிய மூவாயிரம் செய்யுட்களைக் கொண்ட திருமந்திரத்தில் அக் காலப்பகுதியில் காணப்பட்ட சைவ சமய உட்பிரிவுகள், கொள்கைகள் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

கி.பி 7^{ம்} நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் காஞ்சியை ஆண்ட மகேந்திரவர்மனின் காலம் பல்லவ சாம்ராஜ்ஜியத்தின் பொற்காலமாகும். அவன் ஆரம்பத்தில் சமண சமயத்தவனாக இருந்து திருநாவுக்கரசரை கொடுமைப்படுத்தினான். பின் அவரின் பக்தியையும் சைவ சமயத்தின் சிறப்பையும் உணர்ந்து மதம் மாறினான். இவன் திருவதிகை குணராசுவரம் உள்ளிட்ட பல கோவில்களைக் கட்டினான். இவனது மகனான நரசிம்மவர்மன் ரதக் கோவில்கள் என அழைக்கப்படும் ஒற்றைக்கல் சிவன் கோவில்களைக் கட்டினான். இதன் பின் வந்த ஆட்சியாளர்களும் சிறந்த சிவபக்தர்களாக விளங்கியதுடன் பல சிவ காரியங்களையும் செய்தனர். இக் காலத்தில் மன்னர்கள், சிற்றரசர்கள், படைத் தலைவர்கள் உள்ளிட்ட பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்களால் சைவசமயம் பின்பற்றப்பட்டது.

சோழர்கள் பேரரசை நிறுவி ஆண்ட நாடாறு வருடத்தில் (கி.பி900-கி.பி1300) சைவ சமயம் இந்தியா முழுவதும் பரவி பெரு வளர்ச்சி அடைந்திருந்தது. இது

சைவ சமயத்தின் பொற் காலமாகும். மூவேந்தர்களில் சைவ சமயத்தில் அதிக பற்றுள் ளவர்களும், அதிகளவான கோவில்களை அமைத்தவர்களும் சோழர்களேயாவார். ஆதித்தன் காலத்தில் தமிழகத்தில் பாடல்பெற்ற கோவில்கள் மட்டுமே ஏறத்தாள 500 இருந்தன.

முதலாம் இராஜராஜசோழன் அதுவரை இல்லாத சிறந்த வேலைப்பாடுகளை ஆறு வருடங்கள் அரும்பாடுபட்டு தஞ்சைப் பெரிய கோவிலை அமைத்தான். அவனது மகனான இராஜேந்திர சோழன் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் எனும் நகரை ஸ்தாபித்து அதில் தஞ்சைப் பெரிய கோவிலை ஒத்த கங்கை கொண்ட சோழேச்சரம் எனும் கோவிலைக் கட்டினான். மேலும் சோழ மன்னர்கள் எல்லோரும் தீவிர சிவபக்தர்களாக விளங்கினர். இக் காலப் பகுதியில் பல புதிய சிவன் கோவில்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. ஏற்கனவே சிறிதாக இருந்த கோவில்கள் மீள கட்டியெழுப்பப்பட்டன. கோவில்களுக்கு சொத்துக்கள் வழங்கப்பட்டு அவற்றை நிர்வாகிக்கவும், பராமரிக்கவும் ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டன. மடங்கள் பல அமைக்கப்பட்டு சமயக்கல்வி போதிக்கப்பட்டது. இக் காலத்திலேயே சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களான சிவஞானபோதம் முதலிய நூல்கள் தோன்றின.

இவ்வாறு சைவசமயம் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தது. இதன் பின் வந்த பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சியில் கி.பி 14^{ம்} நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மாலிக்கபூரின் படையெடுப்பு தென்னிந்தியாவில் இடம்பெற்றது. இத் தாக்குதலால் பல சைவ கோவில்கள் அழிக்கப்பட்டன. பிரசித்தி பெற்ற மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் கருவறை மட்டுமே காப்பாற்றப்பட்டது. கோவில் நகைகளும், பிற உடமைகளும் களவாடப்பட்டன. ஆட்சி செய்த பாண்டிய மன்னன் நாட்டை விட்டுத் தப்பி ஓடினான். இது சைவ சமயத்தின் இருண்ட காலமாகும்.

பின்னர் நிலவிய ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தில் மக்கள் மதம் மாறும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். மற்றும் மதம் மாறுபவர்களுக்கு சலுகைகள் பல செய்வதாக மக்களுக்கு முளைச் சலவைகள் செய்தனர். இவ்வாறான காரணங்களால் சிலர் மதம் மாறினாலும் பல மகான்கள் சைவ சமயத்தை மீண்டும் புத்தெழுச்சி அடையச் செய்தனர். அந்த வகையில் ஆறுமுகநாவலர், விவேகானந்தர் போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர். பொது மக்களுக்கு எளிய முறையில் சைவ சமயப் பிரசங்கங்கள் பல நிகழ்த்தப்பட்டன. பல சைவ பாடசாலைகள் அமைத்து சமய ரீதியான விளக்கங்கள் வழங்கப்பட்டன. பல சிவனடியார்களின் அளப்பரிய தொண்டுகளால் சைவ சமயம் அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டது.

இக் காலப்பகுதியில் பல இடங்களில் வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிரான சுதந்திரப் போராட்டங்களும், கிளர்ச்சிகளும் தோன்றின. இக் கிளர்ச்சிகள் மற்றும் 2ம் உலகப்போரின் தாக்கத்தால் நாடுகளுக்கு ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுதலை கிடைத்தது. இதன் பின் மக்களுக்கு விரும்பிய மதத்தை பின்பற்றும் சுதந்திரம் கிடைத்தது. ஜனநாயக கொள்கைகள் ஆசியாவின் பல பிரதேசங்களில் பரவியது. மக்கள் சைவ சமயத்தை ஆட்சியாளர்கள் பற்றிய பயமின்றி சுதந்திரமாக பின்பற்றினர். பல மகான்கள் மற்றும் சிவனடியார்களின் சேவைகளாலும், தொண்டுகளாலும் இன்றும் சைவசமயம் உலகெங்கிலும் உள்ள பலரால் பின்பற்றப்பட்டு வருவதுடன் உலகின் முக்கிய மதங்களுள் ஒன்றாகவும் திகழ்கிறது.

“நம் பிறப்பு ஒரு சம்பவமாக இருக்கலாம். ஆனால், இறப்பு சரித்திரமாக இருக்க வேண்டும்”

-அப்துல்கலாம்-

ஆதிகாலம் தொடங்கி நவீன காலம் வரை மனித பரம்பரையானது பல்வேறு வளர்ச்சிகளையே கடந்து வருகின்றது. அத்தகைய வளர்ச்சி நல்லதாகவோ, தீயதாகவோ காணப்படலாம். ஆனால் தெரிந்தோ தெரியாமலோ நம்மை கட்டுப்படுத்தவும், வழிப்படுத்தவும் ஏதோவொரு சக்தி எங்கேயோ இருப்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதே. ஆதியில் கல், இப்போது சிலை. ஆனால் நோக்கமோ ஒன்று. அந்த நம்பிக்கையின் வழிமுறையே வழிபாடாகும்.

வேடுவர் கால மனிதன் இடி, மின்னல், இயற்கை என்று அவனுக்கு தெரிந்த அனைத்தையுமே வழிபட்டு வந்தான். சிறிது காலத்தின் பின் வளர்ச்சியின் அடுத்த கட்டமாக அவனுக்கு விவசாயத்திற்கு உதவிய ஆடு, மாடு போன்ற கால்நடைகளை வழிபட்டான். இது இடையர் காலம் எனப்பட்டது. இந்த சான்றுகளை நோக்குமிடத்து மனிதன் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை ஏதோவொரு கண்ணுக்கு தெரிந்த ஒரு விடயத்தை கடவுள் என நம்பி வழிபட்டுக் கொண்டு தான் வந்திருக்கிறான் என்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது. அடுத்து சற்று தெளிவடைந்த நிலையில் சிற்பங்கள், சுவாமி படங்கள் என தன் வழிபாட்டை அடுத்த நிலைக்கு கொண்டு சென்ற மனிதனின் வாழ்வில் உயிர் போல வழிபாடும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்து விட்டது.

எவ்வளவு தான் மன ரீதியாக கடவுள் என்பது நம்பப்பட்டாலும், கடவுள் இல்லை என நம்பும் இன்னுமொரு கூட்டமும் வாழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களைக் கூட நம்ப வைக்கும் முகமாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் பழங் காலத்தில் ஆலய வழிபாடு தொடர்பான சான்றுகளை முன் வைத்திருக்கின்றார்கள். தொழிநுட்ப வசதி எதுவுமற்ற காலத்திலேயே தஞ்சை பெருங்கோவில் போன்ற மிகவும் பிரமாண்டமான கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உண்மையில்லாத ஒரு விடயத்திற்கு அத்தனை வரவேற்புகள் கிடைத்திருக்காது. அங்கே கடவுள் என நம்பப்பட்டு வழிபட்டு வந்த நிலையிலேயே அவ்வாறான பிரமாண்ட படைப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவை இன்றும் எல்லோரது கவனத்தையும் ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்து மனிதனும் வழிபாடும் பிணைக்கப்பட்டது போலவே, மனிதனும் பாடல்களும், வழிபாடும் பாடல்களும் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேவார முதலிகள், நாற்குரவர், நாயன்மார்கள் என எத்தனையோ சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இயலாமையின் நிமித்தம் திருநீறே மருந்தான கதை நாவுக்கரசர் காலத்தில் இருந்திருக்கின்றது. பிட்டுக்கு மண் சுமந்த சிவனின் வரலாறும் யாவரும் அறிந்ததே. இவ்வாறு எத்தனையோ விடயங்களை அடுக்கடுக்காக முன் வைத்துக் கொண்டே போகலாம். அத்தகைய காலத்தில் பாடப்பட்ட பஞ்சபுராணங்களும், தெய்வீக பாடல்களும் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

கடவுளும் வழிபாடும் இல்லையென நம்புவனும் கூட தனக்கு இன்னல் வரும் நிலையில் “கடவுளே காப்பாற்று” என அலறி ஓடுவான். இந்த நம்பிக்கை மனித பிறப்பிலிருந்து அவனது உதிரத்தில் கலந்த ஒரு விடயம். இது இனியும் மாறாது. இது மாறும் நிலை வந்தால் அன்று மனிதகுலம் அழிந்து விட்டது என்றே அர்த்தம்.

“ஒளியற்ற பொருள் எகத்திலே இல்லை. இருளென்பது குறைந்த ஒளி”

-பாரதியார்-

நவராத்திரி

ஜனிதா
இணைந்த சுகாதார பீடம்

நவதினங்களாக
மூன்று தேவிகளின்
பெருமையினை
துதி பாடிடவே!
வீர மங்கை துர்கா
செல்வச் செழிப்பாய் லக்ஷ்மி
ஞானத்தின் உருவாய் சரஸ்வதி
வாழ்வின் வினாக்களுக்கு
பதிலாக...
மூவரும் ஒருவராய்
இணைந்திட்டால் மட்டுமே
வெற்றி நம் கையில்
உணர்த்திடும் திருநாள்

“கடமை ஒவ்வொன்றும் புனிதமானது அதை பக்தியுடன் செய்வது மிக
உயர்ந்த தெய்வ வழிபாடு”

-விவேகானந்தர்-

திடீர் விழிப்பும்... தியானமும்...

பா.சங்கீர்த்தன்

இணைந்த சுகாதார பீடம்

இரவில் படுக்கையில் படுத்ததும் சில நிமிடங்களில் சட்டென்று தூங்கி விடுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். தூக்கம் வராமல் மணிக்கணக்கில் புரண்டு கொண்டு உள்ளவர்களும் உள்ளனர். ஆழ்ந்து தூங்கி கொண்டிருக்கும் போது திடீரென்று கண் விழித்து எழுபவர்களும் இருக்கின்றனர். அப்படி எப்போதாவது எழுந்தால் பிரச்சினை இல்லை. இரவில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தினமுமோ, அடிக்கடியோ கண் விழிக்கும் வழக்கம் இருந்தால் அதனை கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். அலாரம் வைக்காமல் ஒரே இரவில் பல முறை கண் விழிப்பது “இன்சொமியா” எனப்படும் ஒரு வகை தூக்கமின்னை பிரச்சினையாக இருக்கக் கூடும். இரவில் திடீரென்று கண் விழிக்கும் நேரத்தைப் பொறுத்து தூக்கமின்மை பிரச்சினை மாறுபடக் கூடும்.

இரவு 9 மணி முதல் 11 மணி :

9 மணிக்குச் சென்றாலும் இரவு 11 மணியைக் கடந்த பிறகும் தூக்கம் வராமல் தவிப்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள். தூங்குவதற்கு எவ்வளவு முயற்சித்தாலும் கண்கள் விழித்து கொண்டிருக்கும். அப்படி தூக்கம் வராமல் இருந்தால் நீங்கள் எதையோ நினைத்து கவலைப்படுகிறீர்கள் அல்லது நடந்து முடிந்த நிகழ்வை மீளமீள நினைத்து பார்த்து மனதை குழப்பி கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம். இந்த வகையான சிக்கலை எதிர்கொள்ள ஆன்மீக சிந்தனைகள் மனதினுள் வளர செய்தல் சிறந்தது. அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் நேர்மறை சிந்தனை கொண்ட மந்திரங்களை உச்சரிப்பது மனதை இலகுவாக்கும். மன அழுத்தத்தில் இருந்தும் விடுவிக்கும். நல்ல தூக்கமும் வரும்.

இரவு 11 மணி முதல் 1 மணி வரை:

இந்த இடைப்பட்ட நேரத்திற்குள் திடீரென்று கண் விழித்து எழுந்தால், எதையோ நினைத்து உணர்ச்சி வசப்படுகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். இரவில் கண் விழித்ததும் அந்த சிந்தனை மீண்டும் தலை தூக்கும். இதை தவிர உங்கள் ஆழ்மனது ஒருவித அலைச்சலுக்கு உட்படும். இதனால் பித்தப்பை அதிகம் பாதிப்படையும். இந்த வகையான பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வாக அவ்வாறான நேரங்களில் மனத்திற்கு அமைதி தரும் புத்தகங்களை வாசித்தல் அல்லது மெல்லிசை பாடல்களை கேட்டல் என்பவற்றை செய்து அக் கொடிய சிந்தனைகளை மாற்றிடு செய்யலாம்.

நள்ளிரவு 1 மணி முதல் 3 மணி வரை

இந்த சமயத்தில் தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் கண் விழிப்பது மனதுக்குள் புதைந்திருக்கும் ஏதோ ஒரு கோபத்தின் வெளிப்பாடாகும். ஏதோ

ஒரு சம்பவம் உங்களால் ஜீரணிக்க முடியாத கோபத்துக்கு உங்களை உள்ளாக்கி இருக்கும். அதன் தாக்கம் தூக்கத்தில் வெளிப்படும். இது ஒரு குறுகிய கால உணர்வு சிறிது நேரத்தில் இயல்பு நிலைக்கு திரும்பி விடலாம். எனினும் இதே சூழ்நிலை இரவில் தொடர்ந்து எதிர் கொண்டால் கல்லீரல் பாதிப்படையலாம். தூங்க செல்வதற்கு முன்னாக கை, கால்களை நன்றாக கழுவி விட்டு சிறிது நேரம் தியானம் செய்து விட்டு உறங்க செல்லுதல் தூக்கம் தடைப்படுவதை சீராக்கும்.

அதிகாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை

பெரும்பாலானோர் அதிகாலையில் 5 மணிக்குள் கண் விழிக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் கண் விழிப்பது ஆன்மீக ரீதியான தொடர்பைக் குறிக்கும். ஆன்மா, தெய்வீக ஆற்றலை உணரும் காலப்பகுதி. இந்த நேரத்தில் எழும் பழக்கத்தைக் பின்பற்றினால் வாழ்க்கையில் அசாதாரணமான மாற்றத்தையும் காணலாம்.

அதிகாலை 5 மணி முதல் காலை 7 மணி வரை:

பெரும்பாலானோர் இந்த சமயத்தில் தான் காலையில் கண் விழித்து எழுகிறார்கள். ஏழு மணியைக் கடந்த பிறகும் எழும்புவதற்கு மனமில்லாமல் தூங்கினால் இரவில் சரியாக தூங்கவில்லை என்று அர்த்தம். ஒரு வேளை தூங்கி இருந்தாலும் ஆழ்ந்த தூக்கத்தை அனுபவித்திருக்க மாட்டார்கள். காலையில் தூங்குவது உடலை வெப்பப்படுத்தும். இதனால் உஷ்ணம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி ஏற்படும்.

“ஆடம்பர வழிபாட்டை ஆண்டவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. அன்பும், பணிவும் நிறைந்த ஒரு வணக்கமே போதுமானது”

-ஷீரடி சாய்பாபா-

நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களால் ஆனது தான் உலகம். இதில் நிலத்துக்கு காரணமாக நீரும், நீருக்கு காரணமாக நெருப்பும், நெருப்புக்கு காரணமாக காற்றும், காற்றுக்கு காரணமாக ஆகாயமும் உள்ளது. ஆகாயத்தின் காரணம் என்ன?

அது தான் சிதம்பர இரகசியம்! சுவிஸ்லாந்தில் உள்ள ஐரோப்பிய ஆராய்ச்சி நிலையமான S.E.R.N தான் மிகப் பெரிய பௌதிக ஆய்வுகூடமாகும். இதன் முனைவாசலில் சிதம்பர நடராஜர் சிலையைக் கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர் வாழும் சுவிஸ்லாந்தில் ஏன் ஒரு இந்து கடவுளின் சிலை உள்ளது. அது தான் சிதம்பர இரகசியம்!

பொதுவாக கோயில்களில் கடவுளின் உருவம் வழிபடப்படும் அல்லது மெக்கா மெதீனா போன்றவற்றில் உருவமல்லாது அருவத்தை வழிபடுவார்கள். ஆனால் உருவமாக நடராஜரையும் உருவ அருவமாக லிங்கத்தையும் அருவமாக ஆகாயத்தையும் சிதம்பரத்தில் மட்டும் வழிபடுகின்றனர். சிதம்பரம் நடராஜர் கோயிலுக்கு மேல் இயங்குகின்ற எந்தவொரு செயற்கைகோளும் செயலிழந்து போகின்றது. அது ஏன்? அது தான் சிதம்பர இரகசியம்! சிதம்பர இரகசியம் என்றால் என்ன? சோழர்களால் கட்டப்பட்ட சிதம்பர நடராஜர் சிலை, அங்கு நடைபெறும் வழிபாட்டு முறை, கோயில் அமைந்த விதம் ஆகிய மூன்றுமே சிதம்பர இரகசியமாக காலங்காலமாகப் போற்றப்படுகின்றது. உலக காந்த ஈர்ப்பு விசையின் மையத்தில் தான் இந்த சிதம்பர கோயில் அமைந்துள்ளது. அதனால் தான் இதன் மேல் பறக்கின்ற எந்த செயற்கை கோளும் செயலிழந்து போகின்றது. அது மட்டுமன்றி சைவசமய அன்பர்களால் பஞ்சபூத சிவதலம் என போற்றப்படுகின்ற காளகஸ்தி, காஞ்சிபுரம், திருவானைக்கா, சிதம்பரம், திருவண்ணாமலை புவியியல் நிலையில் ஒரே நேர்கோட்டில் கட்டப்பட்டுள்ளது.

மனித உடலமைப்பில் சிதம்பர நடராஜர் சிலை அமைந்துள்ளது. நம் உடலமைப்பில் 9 ஓட்டைகள் உள்ளது போல இக் கோயிலிலும் 9 நுழைவாசல்கள் உள்ளன. நடராஜா சந்நிதி மனித இதயத்தைப் போன்று அமைந்துள்ளது. உடலில் இடப் பாகத்தில் இதயம் இருப்பது போன்றே இக் கோயிலின் கருவறையின் இடப் பாகத்திலே நடராஜர் சிலை அமைந்துள்ளது. அது மட்டுமன்றி நடராஜர் இருக்கும் கருவறைக்கு மேலே கிட்டத்தட்ட 21600 தங்க ஓடுகள் உள்ளன. 72000 தங்க ஆணிகளால் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 21600 தங்க ஓடுகள் சராசரியாக மனிதன் ஒரு நாளைக்கு விடும் மூச்சோட அளவைக் குறிக்கின்றது. அதாவது 1 நிமிடத்திற்கு (15x60x24) கணிக்கப்பட்டு 21600 தங்க ஓடுகள் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. 72000 ஆணிகள் என்பது மனித உடலில் உள்ள நாடிகளின் எண்ணிக்கை ஆகும். இக் கோயில் ஏன் மனித உருவில் கட்டப்பட்டது?

எல்லாவற்றினதும் ஆதி காரணம் ஆகாயம். மனித உடலிலும் ஆகாயம் உண்டு. இதைத் தான் அம்பரம் என சமஸ்கிருதத்தில் கூறுவார்கள். இதை இதய ஆகாயம் எனவும் கூறுவார்கள். அங்கு தான் மூச்சாக நடராஜர் நடனமாடுகிறார். இதையே ஆணந்தத் தாண்டவம் என்பார்கள். அதுவே கோபம் வரும் போது மூச்சைக் கவனித்தால் வேகமாக வெளிச் செல்லும். அதுவே நுத்ர தாண்டவம் என்கிறார்கள். அது மட்டுமன்றி பிரபஞ்சத்தின் வடிவமாக நடராஜர் சிலை உள்ளது. அவருடைய வலது கையில் இருந்து இடது கால் வரை இருக்கின்ற அமைப்பு பால்வெளி மண்டலத்தை ஒத்துள்ளது. நடராஜரின் இதயம் அமைந்துள்ள இடத்தில் நாம் வாழும் சூரிய குடும்பம் அமைந்துள்ளது. அவரின் இடுப்பைச் சுற்றி எப்போதும் ஓடுகின்ற பாம்பு நிற்காமல் ஓடும் காலத்தைக் குறிக்கின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரைச் சுற்றியுள்ள வட்டம் பிரபஞ்சம் போல அமைந்துள்ளது. அதனால் தான் சவிஸ்லாந்தின் ஐரோப்பிய அணு ஆராய்ச்சி மையத்தில் பிரபஞ்சத்தின் குறியீடாக நடராஜர் சிலை வைக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாம் ஒடுங்குகின்ற ஆகாயத்தை இந்த கோயிலில் வழிபடுகின்றார்கள்.

இதுவே திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் “மனித வடிவில் சிவலிங்கம் அதுவே சதாசிவம் அதுவே அவரின் நடனம்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

சிதம்பரமானது சிவதலம் மட்டுமன்றி பழங்கால விண்வெளி ஆராய்ச்சிக் கூடமாக உலக தோற்றத்தைச் சொல்லி உலகத்துக்கும் தனிப்பட்ட மனித உடலுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையை விளக்கி அறிவியலின் எல்லை ஆன்மீகம் என்று பலகோடி வருடங்களுக்கு பல பேருடைய புருவத்தை உயர்த்தும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

“ஆண்டவன் சோதிப்பது எல்லோரையும் அல்ல, உன்னைப் போல சாதிக்க துடிக்கும் புத்திசாலிகளை மட்டுமே...”

-அப்துல்கலாம்-

இந்து ஆலய வழிபாடு

சு.காருணியன்

பொறியியல் பீடம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் ஜோதி வடிவான இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருளுக்காக உருவம் கொண்டு இருக்கும் இடம் திருக்கோயிலாகும். ஆலயம் என்பது ஆன்மா லயப்படும் இடமாகும். கோயில் என்றால் சிறப்பாக சிதம்பரத்தையே குறிக்கும் கோயிலைக் குறிக்க விமானம், பிரசாதம், சைத்யம், தேவகிருகம், அர்ச்சா கிருகம், தேவாலயம், தேவஸ்தானம், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேவபவனம் என்பன வேறு பெயர்களாகும்.

ஆகமங்கள் “ஷேத்திரம் சரீரப் பிரஸ்தரம்” என கோயில்களை கூறுகின்றன.

கர்ப்பக்கிரகம்-தலை	பலிபீடம்-கொப்பூழ்
அர்த்த மண்டபம்-முகம்	கோபுரம்-பாதம்
மகாமண்டபம்-மார்பு	ஸ்நபன மண்டபம்-வயிறு
அலங்கார மண்டபம்-தொடை	கொடிமரம்-முதுகுத்தண்டி
வாகனநந்தி-கழுத்து	

இறைவனுக்குரிய சந்நிதானம் மட்டும் நிர்மாணிப்பது தேவாலயம் எனவும், இறைவன் இறைவி சேர்ந்த சந்நிதானம் மிஸ்ராலயம் எனவும், இறைவன் இறைவி பரிவாரங்களுடன் இருக்கும் ஆலயம் சங்கீர்ணாலயம் எனவும் அழைக்கப்படும். “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு கோபுரம் மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்டும் உள்ளது. அது ஜாக்ரம், சொப்னம், சுசுப்தி என்று அழைக்கப்படும். அதே போல் ஐந்து அடுக்கு ஐம்பொறிகளையும், ஏழு அடுக்கு ஐம்பொறிகளுடன் மனம், புத்தி என்பவற்றையும், ஒன்பது அடுக்கு ஐம்பொறிகளுடன் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பவற்றை குறிக்கும். கொடி மரம், சூக்கும லிங்கம் எனப்படும். கொடிமரமானது மும்முர்த்திகளின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தலை குறிக்கின்றது. பலிபீடம் ஆன்மாக்களின் ஆணவ மலங்களை அழித்து பக்குவப்படுத்தி புனிதப்படுத்துகிறது. அகங்காரம், மமகாரம் பலியிடப்பட்ட பின்னரே தெய்வத் தரிசனத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை பலிபீடம் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. பலிபீடத்திற்கு முன்பாக மூலஸ்தானத்தை நோக்கியவாறு, எந்தெந்த மூலவர் உண்டோ அந்த மூலவரின் வாகனங்கள் இங்கு காணப்படும். சிவனுக்கு இடபமும், விநாயகருக்கு மூஷிகமும், உமைக்கு சிங்கமும், முருகனுக்கு மயிலும், வைரவருக்கு நாயும் காணப்படும். நந்தி என்றால் எப்போதும் ஆனந்த நிலையில் இருப்பவர் என்று பொருள். நந்தியின் திருவுருவம் சமம், விசாரம், ஸந்தோசம், ஸாது ஸங்கம் ஆகிய நான்கு ஆத்ம குணங்களை உணர்த்தும்.

கோயில்களுக்கு நாள்தோறும் சென்று முறைப்படி வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். நாள்தோறும் செல்ல முடியாதவர்கள் திங்கட்கிழமை, செவ்வாய்க் கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை, பிரதோஷம், பூரணை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாதப்பிறப்பு, சூரிய கிரகணம், சந்திர கிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி போன்ற நாட்களில் கோயில்களுக்கு செல்லலாம். கோயிலுக்குச் செல்வோர் நீராடி, தோய்த்துலர்ந்த ஆடை அணிந்து, விபூதி உருத்திராக்கமும் அணிந்து சந்தியாவந்தனம் முதலிய முடித்து சிவநாமங்கள் உச்சரித்துச் செல்ல வேண்டும்.

திருக்கோயிலைச் சமீபித்ததும் கை, கால் கழுவி தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை தரிசிக்க வேண்டும். உள்ளே சென்று கொடித்தம்பத்தையும், பலிபீடத்தையும், நந்திதேவரையும் வணங்கிக் கொடித் தம்பத்திற்கு அப்பால் ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும் பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்ய வேண்டும்.

கடவுளை வணங்குதல் ஐந்து வகைப்படும் ஏகாங்கம், துவியாங்கம், திரியாங்கம், பஞ்சாங்கம், அஷ்டாங்கம் என்பனவாகும். ஏகாங்கம் என்பது தலையை மட்டும் தாழ்ந்து பணிந்து வணங்குதல், துவியாங்கம் என்பது சிரசில் வலக்கையை மட்டும் வைத்து வணங்குதல், திரியாங்கம் என்பது சிரசில் இரு கைகளையும் குவித்து வணங்குதல், பஞ்சாங்கம் என்பது தலை, இருகை, இருமுழந்தாள் எனும் ஐந்து உறுப்புகள் நிலத்தில் பொருந்த வணங்குதல், அட்டாங்கம் என்பது தலை, இருகை, இரு செவி, இருபுயம், மோவாய் எனும் எட்டு அங்கங்கள் பொருந்த வணங்குதல் ஆகும். ஆலய வழிபாட்டில் அடுத்ததாக பிரதட்சணம் செய்ய வேண்டும். பிரதட்சணம் என்பது இறைவனை வலம்வருதல் ஆகும். விநாயகருக்கு ஒரு முறையும் சிவனுக்கு மூன்று முறையும், அம்பாளுக்கு நான்கு முறையும், ஏனைய தெய்வங்களுக்கு மூன்று முறையும் பிரதட்சணம் செய்தல் வேண்டும். ஆண்கள் அங்கப் பிரதட்சணமும், பெண் அடிமேல் அடி வைத்து அடிப்பிரதட்சணமும் செய்ய வேண்டும்.

ஆலயங்களில் தினமும் ஆறுகாலப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. அதிகாலைப் பூசையைத் தரிசிப்பதால் ஆண், பெண் பிள்ளைகளுக்கு நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. காலைப் பூசையைத் தரிசிப்பதால் சுப வேறாமாதி விருத்தி ஏற்படும். உச்சிக்கால பூசையைத் தரிசிப்பதால் நாடு வளர்ச்சியடையும். சாயங்காலப் பூசையைத் தரிசிப்பதால் பயிர்த் தொழிலில் அபிவிருத்தி ஏற்படும், பிற்பகல் பூசையைத் தரிசிப்பதால் அரக்கர்கள் அழிவர், இரவுப் பூசையைத் தரிசிப்பதால் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடையும். வழிபாட்டின் போது கடவுளுக்கு தீபாராதனை காட்டப்படும். தீபாராதனை இறைவனின் திருவடி முதல் நெற்றி வரை, திருக்கண் வரை, நாடி வரை என வலமாக மூன்று முறை காட்டப்பட வேண்டும். முதலாவது சுற்று உலக நன்மைக்காகவும், இரண்டாவது சுற்று கிராம நன்மைக்காகவும், மூன்றாவது சுற்று வீட்டு நன்மைக்காகவும் காட்டப்படும். ஆலயத்தில் பூஜையின் போது பெரிய மணி ஒலிக்கும். அத்தோடு சிவாச்சாரியாரின் இடது கையில் உள்ள மணி ஒலிக்கும். இவை அசுரர்களை நீக்கி தேவர்களை அழைப்பதற்காகவே அடிக்கப்படுகின்றன.

ஆலய வழிபாட்டின் இறுதியில் சிவதரிசனப் பலன் சண்டேசுவரரை தரிசித்தால் தான் பூர்த்தியாகும். அப்போது தியானத்தில் இருக்கும் அவரை வழிபடும் போது மூன்று முறை கையால் மெதுவாக தட்டி வழிபடுதல் வேண்டும். தன்னால் வரும் துன்பம் எனும் முத்துன்பம் விலகும் பொருட்டு கை தட்டப்படும். திருக்கோயிலில் விக்கிரகம் தொடுதல், கம்பளி ஆடை அணிதல், ஒரே முறை பிரகாரம் வலம் வருதல், ஆசாரமில்லாது நடமாடுதல் என்பவற்றை செய்யக் கூடாது. ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் ஜோதி வடிவான இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரியும் திருக்கோயிலில் ஆசாரமாக, உலகத்தில் உள்ள கோடிக்கணக்கான உயிர்களுக்காகவும், இயற்கைக்காகவும் பிரார்த்திப்போம்.

“நீ பட்ட துன்பத்தை விட அதில் நீ பெற்ற அனுபவமே சிறந்தது”

-விவேகானந்தர்-

கி.பி ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த அக்கால சமண, பௌத்த மதங்களின் ஆதிக்கம் காரணமாக நலிவுற்றிருந்த சைவ நெறியானது மீண்டும் தழைப்பதற்கும் அது பிற்காலத்தில் தொடர்வதற்கும் தமது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் நல்கிய சைவ மெய்யடியார்களுள் முதன்மையான- வர்களாக சமயகுரவர்கள் நால்வரும் விளங்குகின்றனர்.

1. திருஞானசம்பந்தர்

கி.பி 640-656 வரையான காலப் பகுதியில் 16 வயது வரை வாழ்ந்தவராக கருதப்படுகிறார். வட நாட்டில் இருந்து வருகை தந்த பௌத்த துறவிகளாலும் சமண சந்நியாசிகளாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தத்தம் சமய பிரச்சாரங்களால் மன்னன் முதல் சாதாரண குடிமக்கள் வரை இச் சமயத்தை தழுவிக்கொண்டனர். இந் நிலையில் சைவநெறியின் தனித்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் சமண, பௌத்த சமயங்களின் போலித் தன்மைகளை நிரூபிக்கும் முகமாகவும் ஞானசம்பந்தர் செயற்பட்டார்.

பாண்டிய நாட்டில் சமணர்கள் ஞானசம்பந்தர் தங்கி மடத்திற்கு தீ மூட்டினர். அத் தீயில் நின்று தப்பிய இவர், அத்தகைய கொடியவர்கள் வாழும் நாட்டின் வேந்தனின் குற்றம் தான் கொடியது எனக் கூறி “செய்யனே திரு ஆலவாய் மேவிய ஐயனே.....” என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். பாண்டிய மன்னனுக்கு வெப்புநோய் ஏற்பட்டது. பாண்டியன் தனது தவறை உணர்ந்தான். மீண்டும் சைவமயத்தை தழுவினான். இவரது 3 வயதில் தொடங்கிய தல யாத்திரை பதினாறு வயது வரை தொடர்ந்தது. இவர் 220 தலங்களை பற்றி பதிகம் பாடியுள்ளார். ஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரங்கள் 14000 என நம்பியாண்டார் நம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஞானசம்பந்தர் சைவபணி போன்று சமூகப் பணிகளும் ஏராளம் செய்துள்ளார். திருவிழிமிழலை திருத்தலத்துக்குச் சென்று “வாசி தீரவே காச நல்குவீர்...” என்ற பதிகம் பாடி பொற்காசு பெற்று மக்களின் பஞ்சம் போக்கினார். கொல்லிமழவன் மகன் முயலகன் நோய் தீர்க்க “துணிவளர் திங்கள்...” எனும் பதிகம் பாடினார். பாம்பு தீண்டி இறந்த பூம்பாவையை உயிர்ப்பிக்க “மட்டிட்ட புன்னையங்கானல் மடமயிலை...” என்ற பதிகம் பாடினார். சம்பந்தரது சமூக சமரச நோக்கமும், பேதங்கள் எவையும் கொள்ளாத உள்பாங்கும், பக்திலயிப்பினால் அனைவரும் சிவனடியார்கள் என்னும் தெளிவும் அவரது சமூக நோக்கமாக அமையப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2. திருநாவுக்கரசர்

கி.பி 564-645 வரையான ஆண்டுப் பகுதியில் வாழ்ந்து 81 வயது வரை இருந்து தனது செயலாலும் திருவாக்கினாலும், மெஞ்ஞான அறிவினாலும் சைவநெறியின் வளர்ச்சிக்காகப் பலதரப்பட்ட பணிகளை ஆற்றினார்.

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
ஏமாப்போம் பிணியறிவோம் பணி வோ மல்லோம்”

என்று உறுதிப்பாட்டுடன் விளங்கித் தனக்கு வந்த துன்பங்கள் அனைத்தையும் இறைதிருவருளுடன் நீக்கிப் பலதரப்பட்ட சைவ பணிகளை ஆற்றியவராக இவர் காணப்படுகின்றார்.

திருமறைக்காடு என்ற தலத்திற்கு வந்த நாவுக்கரசர் வேதங்களால் மந்திரித்துப் பூட்டப்பட்ட கதவை “பண்ணினேர் மொழியாள்...” என்ற பதிகத்தைப் பாடி ஆலயக் கதவை திறந்து வைத்தார். கையில் உழவாரப் படையை வைத்து கொண்டு, செல்கின்ற ஆலயங்களின் திருவீதிகளில் காணப்படும் புற்களை உழவாரத்தின் மூலம் செதுக்கி வீதிகளைத் தூய்மைப்படுத்தினார். நாவுக்கரசர் அருளிய தேவாரங்களின் தொகை 49000 என சேக்கிழார் குறிப்பிட்டுள்ளார். சங்க இலக்கியங்களில் அக மரபில் காணப்படும் காதல் பாடல் மரபு, இறை காதலைப் பாடுவதற்கான குறியீட்டு மரபாக மாற்றம் பெற்றதை அவரது பாடல்களில் அவதானிக்கலாம்.

அப்பூதியடிகளது மூத்த திருநாவுக்கரசு என்ற மகன் பாம்பு கடித்து இறக்கையில் “ஒன்று கொலாமவர் சிந்தை...” என்ற பதிகத்தைப் பாடி அச்சிறுவனை உயிர்ப்பித்தார். வாகீசர் அழுது செய்யாதிருந்ததைக் கண்டு அப்பூதியடிகள் தளர்வெய்தியதனால் அவரது மனத்தளர்ச்சியை நீக்கும் பொருட்டு “பொன்மாலை” எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி அதில் “அழுவோம்பு மப்பூதி குஞ்சிப் பூவாய் நின்ற சேவடியாய்” என்று புகழ்ந்தார்.

3. சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

கி.பி 694-712 வரையான காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த தனது 18வது வயதில் இறையடியெய்தியவராக இவர் காணப்படுகிறார்.

திருவாரூர் தியாகேஸ்வரர் ஆலயத்துக்குச் சென்ற சுந்தரர், அங்கு கூடியிருந்த சிவனடியார்களை மதிக்காது சென்ற போது அவ்வடியார்களுள் விறன்மிண்ட நாயனார், சுந்தரரது செயல் கண்டு விசனம் கொள்ள சுந்தரர் தம் தவறை உணர்ந்து சிவனை வேண்டினார். சிவன் அந்தணர் வடிவில் வந்து “தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்...” என அடியெடுத்துக் கொடுக்க அவர் சிவனடியார்களைப் போற்றும் முகமாக “திருத்தொண்டர் தொகையை” பாடினார். இவர் பாடிய தேவாரங்களில் நமக்கு கிடைத்துள்ள

தேவாரங்களின் தொகை 1026 ஆகும். ஆயினும் சேக்கிழாரது கருத்துப்படி இவர் 114 தலங்களுக்குச் சென்று பதிகங்கள் பாடியுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருத்தொண்டர் தொகை, நாட்டுத்தொகை, வளர்த்தொகை என்பன பொதுவான பதிகங்கள் இவரால் பாடப்பட்டது. திருப்புக்கொளியூர் அவநாசிப் பெருமானை நினைத்து வணங்கி “மீளா அடிமை” என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். இறைவன் திருவருளால் முதலை உண்ட பாலகன் மீட்கப்பட்டார். திருப்பெருமங்கலம் என்னும் பதியில் சிறந்த சிவபக்தராகிய கவிக்காமருக்காக உயிர் கொடுக்க துணிந்தார்.

4. மாணிக்கவாசகர்

மாணிக்கவாசகர் தேவார முதலிகளுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தவர். கி.பி 9ம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் வரகுண பாண்டியனது (கி.பி 863- கி.பி 911) ஆட்சிக் காலப் பகுதியில் வாழ்ந்தவராக காணப்படுகிறார். அவர் அரிமர்த்தன பாண்டியனின் முதலமைச்சராக விளங்கினார்.

மாணிக்கவாசகர் திருவாரூரில் இருந்து தில்லை வரை பலதரப்பட்ட சிவாலயங்களுக்கு தலயாத்திரை சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை வழிபட்டார். திருவம்மாளை, திருவுந்தியார், திருவெம்பாவை, திருச்சாழல், திருத்தெள்ளேணம், திருத்தோணைக்கம், திருப்புவல்லி, திருப்பொற்சண்ணம், திருப்பொன்னூஞ்சல் என்பவற்றை பாடியுள்ளார்.

ஊமைப் பெண்ணைப் பேச வைத்தல், அடியவர்களின் பசியை நீக்கியமை போன்ற சமூக பணிகளைச் செய்துள்ளார். தனித்துவம் மிக்க தனது பணிகளால் சைவத்தில் இன்றைய நன்நிலைக்கு காரணமான இவருக்கு, இவர் அவதரித்த திருவாரூரில் “மாணிக்கவாசகர் அவதார திருத்தலம்” என்னும் தனி ஆலயம் அமைத்துள்ளனர்.

“சுத்த சன்மார்க்கத்துக்கு முக்கிய சாதனம் எதுவெனில், எல்லா ஜீவன்களிடத்தும் தயவும் ஆண்டவரிடத்து அன்புமே ஆகும்.”

-வள்ளலார்-

விபூதி

சி. சிந்துஜா

இணைந்த சுகாதார பீடம்

விபூதி பூதிரைசுவர்யம் என்று “அமர கோச”த்தில் உள்ளது. அதாவது விபூதி என்பதும் ஐசுவர்யம் என்பதும் ஒரே பொருள் தரும். பஸ்பமாகிய விபூதி, இவ்விதம் கர்மங்களை எரிந்த பின் நிற்கும் ஞானத்துக்கே அடையாளமாகும்.

எந்தப் பொருளையும் தீயிலிட்டால் முதலில் அது கருப்பாக ஆகும். பிறகு இன்னும் அக்னியும் போட்டால் நீற்றுப் போகும். சுத்த வெளுப்பாக ஆகிவிடும். அப்புறம் தீயில் போட்டால் அது மாறாது. அதுவே முடிவான நிலை. இப்படி நீற்றுப் போனதே திருநீறு. நீறு பஸ்மம் எனப்படும். ஈசுவரன் மகா பஸ்மம்.

எல்லாம் அழிந்த பின்னும் இவற்றை அழித்து விட்டு எஞ்சி நிற்கிற, அழியாத சத்யமான மகா பஸ்மம். அவன் பஸ்மமாக நீற்று வெளுத்துப் போனதற்கு முந்திய மாறுதல் கருப்பு அது தான் கரி. நிலக்கரி தான் இவ்வுலக ஐஸ்வரியத்தில் இக்காலத்தில் முதலிடம் பெற்றுள்ளது.

ரொம்பவும் விலைமதிப்பான வைரமும் அதுதான். இந்தக் கரியாக மாறிய பொருளை விட, மிகவும் உயர்ந்தது நீற்றுப் போன திருநீறு. திருநீற்றுக்கு மேலான பொருளே கிடையாது.

பல வர்ணங்களைக் கொண்ட பொருட்களைக் காண்கிறோம் ஆனால் இந்த வர்ணங்களெல்லாம் வஸ்துவை எரித்த பின் மாறி விடுகின்றன. எல்லாம் கடைசியில் வெளுத்துப் போய் விடும். நாம் ‘சாயம் வெளுத்துப் போய்விட்டது’ என்கிறோம். சாயம் என்பது வேஷம். வேஷம் போன பின் இருப்பதே மெய். மெய்யான ஆத்மாவின் தூய்மைக்குப் பெரிய அடையாளமாக இருப்பது விபூதி தான். இதை இந்தப் பொய்யான மெய் (தேகம்) முழுவதிலும் பூசிக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாம் எரிந்த பின் எஞ்சி நிற்பது விபூதியின் வெண்மை ஒன்று தான். மற்ற சாயமெல்லாம் பொய். வெண்மையே உண்மை.

நெற்றியில் பிரம்மன் எழுதிய தலையெழுத்தை அழித்து, இறையருளை பதிக்கும் தன்மையும் திருநீற்றுக்கு இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. நெற்றியில் அணியும் திருநீறு விளக்கும், உயர்ந்த தத்துவம் என்னவென்றால், நாடாண்ட மன்னனும், நூல் பல கற்ற பண்டிதரும் கடைசியில் பிடி சாம்பல் ஆவார்கள் என்பதாகும். மனித உடலில் நெற்றி என்பது மிக முக்கிய பாகமாக இருப்பதால், அதன் வழியாக அதிக சக்தி வெளிப்படுவதோ, இயற்கையின் மற்ற சக்தி அம்சங்களையும் தமக்குள் ஈர்த்துக் கொள்ளும் வரம் பகுதியாகவும் அது உள்ளது.

சூரிய கதிர்களின் சக்தி அலைகளை ஈர்த்து, நெற்றி வழியாக கடத்தும் வேலையை திருநீறு நன்றாக செய்யும் அதனால் நெற்றியில் திருநீறு பூசுவது என்பது பல உள்ளர்த்தங்களைக் கொண்டதாக அறியப்படுகிறது. இரட்சை, சாரம், திருநீறு, பஸ்மம், பசிதம் என்று விபூதிக்கு பல பெயர்கள் உள்ளன. நெற்றியில்

பிரம்மன் எழுதிய தலையெழுத்தை அழித்து, இறையருளை பதிக்கும் தன்மையும் திருநீற்றுக்கு இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது.

திருநீறு மருத்துவ குணமுடையது. ஆதலால் திருநீறை நீரில் குழைத்து நெற்றியில் பூசினால் கபாலத்தில் உள்ள நீர் வற்றி பல வியாதிகள் தீரும் என்பது இன்று வரையில் கடைப்பிடிக்கப்படும் வழிமுறையாக உள்ளது. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கு ஏற்பட்ட வயிற்று நோய்க்கு, அவரது தமக்கையார் வயிற்றில் திருநீறு பூசி, குணம் பெறச் செய்த வரலாற்றை பெரிய புராணத்தில் காணலாம். திருநீற்றின் பெருமையானது புராண காலம் முதலாக, இன்று வரையிலும் சிறப்பு பெற்றதாக இருக்கிறது.

திருநீறு அணிய இருமுறைகள்

திருநீறு தரிப்பதற்கு பொதுவாக இரண்டு முறைகள் உள்ளன. முதலாவது “உத்தூளனம்” எனப்படும் இடைவெளி இல்லாது நெற்றி மற்றும் பிற இடங்களில் பூசும் முறையாகும். இரண்டாவதாக “திரிபுண்டரம்” எனும் முறையில், ஆள்காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிர விரல் ஆகியவற்றால் மூன்று கோடுகளாக பூசும் முறையாகும். ‘விபூதியை ஒருவர் மற்றவருக்கு கொடுக்கும் போது, கொடுப்பவரது குணநலன்கள் வாங்குபவரை பாதிக்கும். எனவே நல்ல குண நலன்கள் உள்ளவர்களிடம் மட்டும் திருநீறை பெற வேண்டும்’ என்று தமது “அகத்தியர் பரிபூரணம்” என்ற நூலில் அகத்திய மகரிஷி குறிப்பிடுகிறார்.

எந்தப் பொருளையும் தீயிலிட்டால் வெப்பத்தின் காரணமாக முதலில் அது கறுப்பாக மாறும். பிறகு படிப்படியாக நெருப்பால் எரிக்கப்பட்டு சுத்த வெளுப்பாக மாறிவிடும். அது அப்பொருளின் முடிவான நிலையாகும். பஸ்பமாக நீற்று வெளுத்துப் போவதற்கு முன்னர் அது கரியாக மாறும். “கார்பன்” எனப்படும் கரியாகிய வைரம் தான் இவ்வுலகத்தில் மதிப்பு மிக்க பொருளாக இருக்கிறது. கரியாக உள்ள பொருளை விட, மிகவும் உயர்ந்தது நீற்றுப் போன திருநீறு என்று போற்றப்படுகிறது.

அணியும் முறைகள்

உள்ளங்கையானது பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணு பாகமாக கருதப்படுவதால் திருநீறை உள்ளங்கையில் தான் பெற வேண்டும். ஆண்கள், ‘திரிபுண்டரம்’ எனப்படும் நீரால் கலக்கி மூன்று கிடைக்கோடுகளாகவும், ‘உத்தூளனம்’ எனப்படும் வெறும் விபூதியாகவும் அணிய வேண்டும் என்பதும், பெண்கள் தண்ணீர் விடாமல் அணிய வேண்டும் என்பதும் சாஸ்திரம்.

மூன்று விரல்களும் ஓம் எனும் பிரணவ மந்திரத்தின் வடிவமாகும். இதில் ஆள்காட்டி விரலால் இடப்படும் கோடு ரிக் வேதம், நடுவிரல் யசுர் வேதம், மோதிரவிரல் சாம வேதம் ஆகிய மூன்று வேதங்களையும் குறிக்கிறது. மூன்று கோடுகள் இடுவது வேதங்களை குறிப்பது மட்டுமல்லாமல், மேலும் பற்பல அர்த்தங்களையும் குறிப்பதாக உள்ளது.

திருநீறு அணியும் ஆண்கள் தண்ணீரில் அதைக் குழைத்து ஆள்காட்டி விரல், நடுவிரல் மற்றும் மோதிர விரல் ஆகியவற்றால் எடுத்து, மூன்று கோடுகளாக நெற்றி, கழுத்து, மார்பு, தோள்கள், தொப்புளுக்கு மேல்புறம், முழங்கைகள் , மணிக்கட்டுகள், விலா, முழங்கால்கள் ஆகிய பகுதிகளில் அணிய வேண்டும். காலை, மதியம், மாலை மூன்று நேரங்களிலும், பூஜை காலங்களிலும் விபூதி பூசுவது அவசியம்.

நன்றி

“எல்லா விதத்திலும் ஒத்துப் போவது நட்பல்ல. இருவருக்கிடையே கருத்து மோதல் ஏற்படும் போதிலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்வது தான் உண்மையான நட்பு”

-மகாத்மா காந்தி-

புண்ணியம் தரும் சிவதலங்கள்

இ. ஹரிகரன்
பொறியியற் பீடம

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் சமயம் சைவசமயம் ஆகும். சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானை மூலவராகக் கொண்டு அமைந்துள்ள கோயில்கள் சிவதலங்கள் எனப்படுகின்றன. இலங்கையில் அதிக சிவாலயங்கள் காணப்படுகின்றன. அதிலும் பஞ்ச ஈஸ்வரங்கள் எனப்படும் நகுலேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், தொண்டீஸ்வரம் என்பன முக்கியமான சிவதலங்கள் ஆகும். மக்கள் புண்ணியம் வேண்டி இச் சிவதலங்களை வழிபடுகின்றனர். இந்தியாவில் தான் அதிகமான சிவாலயங்கள் உள்ளன.

நகுலேஸ்வரம் இலங்கையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் கீரிமலையில் அமைந்துள்ள ஆலயம் ஆகும். முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகியன ஒருங்கே அமையப் பெற்ற சிவாலயமாக இது விளங்குகின்றது. இவ் ஆலயம் பற்றிய வரலாற்றினை ஆறுமுகநாவலர் எழுதிய கீரிமலைச் சிவன்கோயில் வரலாறு மூலம் அறியலாம். இத்தலம் புண்ணியம் மற்றும் பரிகாரத்திற்காக காசி, ராமேஸ்வரத்திற்கு இணையான தலமாக போற்றப்படுகிறது. இங்கே வந்து தலத் தீர்த்தத்தில் நீராடி இறைவனை வழிபட்டுச் சென்றால் அனைத்து வித தோஷங்களும் நீங்கி பலன் பெறலாம். இலங்கையில் தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது சிங்களவர்களும் இங்கு வந்து வழிபடுவது இதனை உறுதி செய்வதாக உள்ளது. இதே போல சனிக்கிழமைகளில் நீராடி வணங்கிச் செல்வது வழக்கமாக உள்ளது. சனிதோஷம் நீங்க, காலசர்ப தோஷம் நீங்க, பித்ருக்கள் சாபம் நீங்க தீர்த்தமாடி வழிபடுவது நல்லது. குழந்தை பெற்றவர்கள் தங்கள் குழந்தையை தத்துக் கொடுத்துப் பின் காணிக்கை செலுத்தி குழந்தையை திரும்பிப் பெறுவதும் இங்கு நடைமுறையில் உள்ளது. இவ் ஆலயத்தின் சிறப்பு என்னவென்றால் இலங்கை மக்கள் தங்கள் பித்ருக் கடமைகளை கீரிமலைத் தீர்த்தத்தில் செலுத்தி வருவதாகும். அதன் பின் ஆலயம் சென்று மோட்ச தீபமேற்றி, ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனை செய்து வேண்டுகலை நிறைவு செய்கின்றனர். இவ்வாறாக இலங்கையில் காணப்படும் சிவதலங்களுள் புண்ணியம் தரும் சிவதலமாக முக்கியமான தலமாக நகுலேஸ்வரம் விளங்குகின்றது.

திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயமானது இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலையில் அமைந்துள்ள சிவன் கோயிலாகும். இலங்கையில் தேவராப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். இவ்வாலயம் கி.மு 13ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என கருதப்படுகிறது. சிவபெருமானின் பூர்வீகத் தன்மையை கயிலாச மலையின் தென் பகுதியில் சற்றும் பிசகாத நேர்கோட்டில் திருக்கோணேஸ்வரம் அமைந்திருப்பதால் தட்சணகையம் (தென்கையம்) எனப் பெயர் பெற்று விளங்குகின்றது. முன்புறம் இந்து மகா சமுத்திரம் சூழ்ந்திருக்க உயரமான மலை உச்சியில் இவ் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இறைவன்

திருக்கோணேஸ்வரர் கிழக்கு முகமாய் மலையின் உச்சியில் அமைந்த கோவில் கருவறையில் எழிலான காட்சி தருகிறார். துன்பங்களுக்கே துன்பம் தந்து அடியார்களின் துயர் தீர்ப்பவர் இவர். மாதுமை அம்மாள் தென்முகமாக எளிய வடிவில் அருள் புரிகின்றாள். திருக்கோணேஸ்வரத்தை, 18 மகா சக்தி பீடங்களில் ஒன்று என்பதால் மாதத்தோறும் இந்தியாவில் இருந்து அடியார்கள் வந்து தரிசித்து செல்கிறார்கள்.

ஆலயத்தின் தலவிருட்சம் கல்லாலமரம் தலதீர்த்தம் பாபநாசம் தீர்த்தம். இவ்வாலயத்தில் இன்னுமொரு சிறப்பான விடயம் இராவணன் வெட்டு எனப்படும் வெட்டு ஆகும். இது இராவணன் திருக்கோண மலையை வெட்டிய போது உண்டானது என புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாலயத்தில் விழாக்களும் பூசைகளும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. இவ்வாலயம் திருஞானசம்பந்தரால் பதிகம் பாடப்பட்ட சிறப்புக்களையுடைய ஆலயம் ஆகும். இது திருகோணமலைப் பதிகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இங்குள்ள தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி கோணேசுவரரை வழிபட்டால் பாவங்கள் நீங்கி புண்ணியங்கள் நாடி வரும்.

கேது பகவான் வழிபட்டு பேறு பெற்ற தலம், ஈழ நாட்டின் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலம், திருமால், இந்திரன், இராமன், இராவணன் என பலரும் வழிபட்டு வணங்கிய கோயில் என பல்வேறு சிறப்புக்களைக் கொண்டதாக திகழ்கிறது, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள திருக்கேதீஸ்வரம் என்னும் சிவதலம். இத்தல இறைவன் திருப்பெயர் கேதீச்சரநாதர், கிழக்கு நோக்கிய ராஜகோபுரம் ஐந்து நிலைகளைக் கொண்டு எழிலாக நிற்கின்றது. அங்கே காண்டாமணியும், மண்டபமும் அமைந்தும் உள்ளன. எதிரில் நந்திதேவர் மணிமண்டபத்தினுள் சுவாமி தரிசனம் செய்தபடி அமைந்துள்ளார். உள்ளே மகா மண்டபம், அர்த்த மண்டபம், கருவறை என அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்திருக்கும். கருவறையில் திருக்கேதீஸ்வரநாதர் வீற்றிருக்கிறார். ஆலயத்தின் வெளியே பிரமாண்ட திருஞானசம்பந்தர் - சுந்தரர் மடம் கலைநயத்துடன் புதிதாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் தங்குமிடம், அன்னதானக் கூடம் என அனைத்தும் உள்ளடக்கி இருக்கிறது. இத் தலத்தின் தீர்த்தமாக மிகப் பெரிய பாலாவித் தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. சுந்தரரின் தேவாரத்திலும் இப் பாலாவித் தீர்த்தம் குறித்து பாடப்பட்டுள்ளது. சுந்தரர் தமது பதினொரு பாடல்களில் பத்து பாடல்களில் “பாலாவியின் கரை மேல்” என இத் தீர்த்தத்தை புகழ்கின்றார். இத் தலம் திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய இருவராலும் தேவாரப் பதிகம் பாடப் பெற்றது எனும் சிறப்பு உடையது.

இலங்கை நாட்டின் பழம்பெரும் பஞ்ச ஈஸ்வர ஆலயங்களில் முதன்மையானது. இராமபிரான், வியாசர் வழிபட்ட திருக்கோவில். இராமாயணம், மகாபாரதம் கதைகளுடன் தொடர்புடைய புண்ணிய பூமி, தீமிதி விழா நடைபெறும் சிவாலயம், 64 சக்தி பீடங்களில் ஒன்றாகத் திகழும் திருத்தலம் என பல்வேறு பெருமைகள் கொண்ட ஆலயமாகத் திகழ்கின்றது. இலங்கையின் புத்தளம் மாவட்டத்தில் சிலாபத்தில் அமைந்துள்ள முன்னேசுவரம் எனும் சிவத்திருத்தலம். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பன முறையாய் அமைந்த இத் திருத்தலம்

“அழகேசுவரம்” எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இவ் ஆலயமானது 5 நிலை இராஜகோபுரத்துடன் விண்ணை நோக்கி கம்பீரமாய் நிற்கின்றது. ஆலயத்தின் எதிரே தல விருட்சத்தின் அடியில் நாக சிலைகள் காணப்படுகின்றன. ராஜகோபுரத்தை கடந்து ஆலயத்திற்குள் நுழைந்தால் மகா மண்டபம், அர்த்த மண்டபம், கருவறை என ஒருங்கே அமைந்துள்ளன. கருவறை விமானம் 46 அடி உயரம் கொண்டது. மூன்று தளங்களைக் கொண்டு கண்டி மன்னரால் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தின் நடுவில் முன்னேஸ்வரர் சதுர வடிவ ஆலயயாரில் பெரிய வடிவில் கிழக்குத் திசை நோக்கி காட்சியளிக்கின்றார். இவரின் இடதுபுறம் அன்னை வடிவாம்பிகையின் எழில் கொஞ்சம் கோலத் திருமேனி அமைந்துள்ளது. இதன் எதிரே ஸ்ரீ சக்கர எந்திரம் அமைந்துள்ளது. இது சிவலிங்கத்திற்கு இடதுபுறம் அமைந்துள்ளது. இவ் ஆலயத்தை வழிபடுவோரின் முற்பிறவி வினை தீர்க்கப்பட்டு புண்ணியம் வந்து சேரும் எனும் ஐதீகம் காணப்படுகின்றது.

இலங்கையின் மாத்தறை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது தொண்டிஸ்வரம் எனும் ஆலயம். இவ்வாலயம் தற்போது முழுமையான தன் அடையாளத்தையே இழந்துள்ளது. இவ்வாலயம் தற்போது சிங்களவர்களின் விஷ்ணு கோவிலாக மாறியுள்ளது. இக் கோயில் அமைந்துள்ள வளாகத்தில் புத்த மத விகாரை அமைந்திருப்பதுடன் அவற்றின் ஒரு புறத்தில் சிங்கள பௌத்த மயமாக்கப்பட்ட விஷ்ணு கோயில் ஒன்றுள்ளது.

இவ்வாறாக இலங்கையில் பல புண்ணியம் தரும் சிவாலயங்கள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது சிங்களவர்களும் இச் சிவாலயங்களை வழிபட்டு புண்ணியம் தேடிக் கொள்கின்றனர்.*

“துணிவு இல்லையேல் வாய்மை இல்லை; பொய்கை இல்லையேல் பிற அறங்களும் இல்லை”

-காந்தி-

“புல்லாகிப்பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப் பல் விருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய் வல் அசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்.....” இவ்வாறு சிவபுராணத்தில் பாடப் பெற்றுள்ளது. விஞ்ஞானமும் அதைத் தான் கூறுகிறது. இறந்த உடல் மண்ணில் சங்கமம் ஆகி ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் இன்னொரு உடலில் நீடித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. பிறப்பதும் இறப்பதும் துன்பம் என்றறிவோம். பிறப்பின்மை என்ற பெருவரம் அடைய காலங்கள் காத்திருப்பது கடமை. இவ் ஆன்மா, அந்த மாபெரும் சக்தியைச் சென்றடையும் வரை பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறியது போல எவ்வாறு மனிதன் ஒரு உடையை கழற்றி விட்டு இன்னொரு ஆடையை மாற்றிக் கொள்கிறானோ, அவ்வாறு ஒரு உடலை நீங்கி இன்னொரு உடலை அடைகிறது. வாழும் காலத்தில் நாம் வினைகள் செய்கிறோம். தீவினை பாவத்தையும் நல்வினை புண்ணியத்தையும் சம்பளமாகச் சேர்க்கிறது. என்றொருவன் உலகியலை விட்டு வினை ஏதும் செய்யாமல் வாழத் தலைப்படுகிறானோ, அந்த ஆன்மாவின் முக்திக்கான பயணம் ஆரம்பிக்கிறது.

இந்த வாழ்க்கை நதியின் ஓட்டத்தில், நாம் எல்லோரும் சிந்தித்திருப்போம். இவ் வாழ்வின் நோக்கம் என்ன? என்று சொல்லப் போனால் மரணம் என்னும் ஒரு புள்ளியை நோக்கித் தான் இந்த வாழ்க்கை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அது முடிவோ, தொடக்கமோ அல்ல. இந்த ஆன்மாவின் கதையின் ஒரு பகுதி. இறக்கத் தானே போகிறோம் என்று நாம் எதுவுமே செய்யாமல் இருந்து விடுவது கிடையாது. தெரிந்தும் தெரியாமலும் நல்வினைகளும் செய்கிறோம். தீவினைகளும் செய்கிறோம். அதற்கான பலன்களையும் அனுபவிக்கிறோம். அது தான் வாழ்வின் நியதி. நாம் யாரும் நமக்கு துன்பம் தரக் கூடிய விடயங்களை செய்வதில்லை. கடினமான விடயங்களில் ஈடுபடுவது கூட நம் எதிர்கால நலன் கருதித் தான் செய்கிறோம். ஆன்மா இன்பத்தையே நாடுகிறது. இன்பம் திருப்தியை அளிக்கிறது. இன்னும் இலகுவாக சொல்லப் போனால் நாம் செய்யும் செயல் நமக்கு ஆன்ம திருப்தியை அளிக்க வேண்டும். செய்யும் கருமத்தில் ஈடுபாடு ஏற்படும் போது மட்டுமே அதில் ஆன்ம திருப்தி கிடைக்கிறது.

எல்லோருக்கும் கனவுகள் இருக்கும். கனவுகளை அடைந்த பிறகு தான் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்றல்ல. செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும் ஆன்மா என்று ஐக்கியம் கொள்கிறதோ அன்று கனவுக்கான பயணத்திலும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம். அது மட்டுமல்ல, எந்த ஒரு உயிர் தனக்காக மட்டுமல்லாமல் பிறர் நலனுக்காகச் செய்யும் வினைகளிலும் திருப்தி காணுகிறதோ அவ்வுயிர் உன்னத நிலையை அடைகிறது. இந்த திருப்தி நம் வாழ்வுக்கு ஒரு அர்த்தத்தை கொடுக்கிறது. மனதளவில் மட்டுமல்ல, உலகில் நடக்கும் எந்த

ஒரு செயலின் முடிவும் உயிர்களின் நலன் கருதி முன்னெடுக்கப்படும் போது மட்டுமே அது அர்த்தமுடையதாகிறது. அது திருப்தியை அளிக்கிறது. அல்லாவிடில் காயங்களையும் படிப்பினைகளையும் மட்டுமே விட்டுச் செல்கிறது.

உதிரும் பூக்களின் மத்தியில் மாலைகளைச் சென்றடையும் மலர்களாய் இருப்போம்.

“அறிவு, மனம் இரண்டிலும் எதைப் பின்பற்றுவது என்கிற போராட்டம்எழும் போது உள்ளம் சொல்வதையே கேளுங்கள்”

-சுவாமி விவேகானந்தர்-

இலட்சியம்,
எனக்குண்டு, உனக்குண்டு,
ஏன் அனைவரிற்குமுண்டு.
இலட்சியம் இல்லா மனிதர்
யார் தான் உள்ளார் இப் பூமிதனில்.

ஆறெழுத்துச் சொல்லிற்குள்
அறுபதுனாயிரம் அர்த்தங்கள்
ஆண்டவனின் கொடைகளுள்
அண்டத்தை ஆண்டுவிட
பரிசளிக்கப்பட்ட இலட்சியங்கள்

போராடு

உனக்கான இலட்சியத்திற்காகப் போராடு
வாழ்க்கைப் பயணத்தில் பல இலட்சியங்களைக் கடந்து விட்டாய்
கைப்பற்ற வேண்டும் உன் இறுதி இலட்சியத்தை

வாழும் காலத்தில் நாகரிகப் பிள்ளைகளாய் நடமாடு
நற்பெயர் உனைத் தானாகத் தேடி வரும்
உனைப் பற்றி நீயே பெருமை கொள்ளாதே
யாருடனும் உனை ஒப்பிட்டு தாழ்வாக எண்ணாதே

பெருமை புகழ்ச்சியில் திசைமாறிச் சென்று விடுவாய்
பணிவு, பொறுமையுடன் இரு
இலட்சியத்தின் ஒவ்வொரு படியும்
வெற்றியாய் அமையும்

யாரிற்காகவும் உன் இலட்சியத்தை மாற்றாதே
யாரிற்காகவும் நீ மாறாதே
நீ நீயாக இரு
உன் இலட்சியம் உன் கையில் கிடைக்கும்

ஈன்றெடுத்த பெற்றவரை என்றும் மறவாதே
காலமுள்ள காலம் வரை அவர்களை
காக்க வேண்டியது - உன்
கடமையும் இலட்சியமுமே

பட்டம் பெற்று பெற்றவர் கற்பித்தவருக்கு பரிசளி
பார் போற்றும் உத்தமராய் நிமிர்ந்து நில்
வாழ்க்கை - கல்வியில்
இலட்சியங்களைத் - தடைகளைத் தாண்டி
வென்று
கர்ச்சிக்கும் சிங்கங்களாய்
இலட்சிய வெற்றிக் கொடியுடன்
நிமிர்ந்து நில்

போராடு உன் இலட்சியத்திற்காகப் போராடு

**“உண்மைக்காக எதையும் துறக்கலாம். ஆனால், எதற்காகவும் உண்மையைத்
துறக்காதே”**

-அப்துல்கலாம்-

சோழர் காலத்தில் தமிழ்மொழியின் நிலை

ஜி.அகிலன்
பொறியியற் பீடம்

பல்லவர் காலத்தை அடுத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெற்ற காலப்பகுதி சோழர் காலமாகும். கி.பி 10^{ம்} நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி 13^{ம்} நூற்றாண்டு முடிவு வரையுள்ள ஏறத்தாள 400 ஆண்டுகளை உள்ளடக்கியதே இச் சோழர் காலமாகும். சோழர் காலத்தில் தமிழ் இலக்கியமானது மிகப் பெரும் வளர்ச்சி கண்டது. இது பல காரணங்களால் நிகழ்ந்துள்ளது.

தமிழக வரலாற்றில் முதன்முதலில் பேரரசைத் தாபித்தவர்கள் சோழப் பெரு மன்னர்களாவர். “கங்காநதியும் கடாரமும் கைவரப் பெற்று சிங்காதனத்தே வீற்றிருந்த செம்பியர் கோன்” எனப் புகழப் பெறும் சோழப் பெருமன்னர்கள் கங்கை தொட்டுக் கடாரம் ஈறாக சிங்களம் தொட்டு சீயம் ஈறாக உள்ள அத்தனை நாடுகளையும் கைப்பற்றி ஆண்டார்கள். தஞ்சையில் காணப்பட்ட இராஜராஜ சோழன் காலத்து

“திருமகள் போலப் பெருநிலச் செவ்வியும்
தனக்கே யுரிமை பூண்டமை மனங்கொளக்
காந்தளூர்ச் சாலை கல மறுத்தருளி
வேங்கை நாமே கங்கபாடியும்

தணிடிகைப் பாடியும் நுளம்ப பாடியும்” எனும் கல்வெட்டு சோழ இராச்சியத்தின் எல்லைகளை சிறப்பாகக் கூறுகிறது. சோழப் பேரரசர்கள் தமது அரண்மனைகளில் கம்பர், ஓட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, ஜெயங்கொண்டார் போன்ற பெரும் புலவர்களை ஆதரித்தார்கள். சோழர்களின் கடல் வலிமை பற்றி வரலாற்று அறிஞர் க.அ.நீலகண்டசாஸ்திரியார் “இந்து மாவாரி சோழர்கள் நீந்தி விளையாடிய குளம்” எனக் குறிப்பிடுவது சோழர்களின் படை பலத்தையும் சாம்ராட்சிய விஸ்தரிப்பையுமே காட்டுகிறது. இந்திய வரலாற்றில் எந்தப் பேரரசும் காணாத கனவினை சோழப்பெரு வேந்தர்கள் கண்டார்கள். “மௌரியப் பேரரசர் காலம் தொடக்கம் விஜயநகரப் பேரரசர் காலம் வரை சோழப் பேரரசைத் தவிர வேறு யாரும் கடற்பேரரசை நிறுவுவதற்கு முயலவில்லை” என்பது கவனிக்கத்தக்கது. அலைகடல் நடுவேயுள்ள தீவுகளைக் கைப்பற்றுவதற்கு நன்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்டதும் ஆற்றல் மிக்கதுமான சிறந்த கடற்படையை இராஜராஜசோழன் அமைத்து இருந்தான். “இராஜராஜசோழனால் நிறுவப்பட்ட திறன்மிகு கடற்படையைக் கொண்டே இராஜேந்திரன் வங்காள விரிகுடாவை சோழனின் ஏரியாக மாற்றிப் பெருமை பெற்றான்.” இவ் வாக்கியம் மூலம் சோழரின் படை பலத்தையும் சாம்ராட்சிய விஸ்தரிப்பையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இவர்கள் தமது சாம்ராட்சிய விஸ்தரிப்பின் மூலம் தாம் கைப்பற்றிய நாடுகளில் தமது மொழியான தமிழ்மொழியையும் கலை கலாசாரப் பண்பாடுகளையும் பரப்பி வளர்த்துள்ளனர்.

கடல் கடந்த நாடுகளையும் கட்டியாண்ட சோழப் பெருமன்னர்கள் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாடுகளில் இருந்து குறையாடப்பட்ட செல்வம், கடல்

வாணிபத்தினால் ஈட்டிய பொருள், ஏனைய கீழ்ப்பட்ட அரசுகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட திறை எனப் பல வழிகளிலும் தமது பொருள் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். தள்ளா விளையுஞ்ஞரும் தாழ்விலாச் செல்வமும் மிக்க சோழப் பேரரசின் பொருள்வளம் மிகுந்த தன்மை புத்துணர்ச்சியையும் புத்தூக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது. கடல் கடந்த நாடுகளையும் கட்டி ஆளுகின்ற சோழப் பேரரசில் நாம் இருக்கிறோம் என்ற பெருமித உணர்வால் உந்தப்பட்ட மக்கள் தம்மை சமய வளர்ச்சிப் பணியிலும் இலக்கியப் பணியிலும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். “கொள்வாரும் இல்லை கொடுப்பாரும் இல்லை” எனப் புகழப்படுகின்ற சோழர் காலத்தின் பொருள்வளம் மிக்க சூழ்நிலை இலக்கியப் பணிக்கு உந்துதலாக அமைந்தது எனலாம்.

தமிழ் மொழியின் பேரிலக்கியமாகிய காவியங்களை ஆக்கியளித்த கவிச்சக்கரவர்த்திகள் இக் காலத்திலேயே தோற்றம் பெற்றனர். கம்பராமாயணத்தை ஆக்கிய கம்பரும் சீவகசிந்தாமணி மொழிந்த திருத்தக்கதேவரும், சூளாமணி ஆக்கியளித்த தோலாமொழித்தேவரும், குண்டலகேசி ஆசிரியர் நாததபத்னாரும், சிறுகாப்பியங்களை ஆக்கியளித்த கவி வல்லுனர்களும் சங்க காலத்திலே வாழ்ந்து தமிழ் அன்னைக்கு பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலிங்கத்துப்பரணி பாடியளித்த ஜெயங்கொண்டாரும், மூவருலா மொழிந்த ஒட்டக்கூத்தரும், நளவெண்பா நல்கிய புகழேந்தியாரும் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தைப் பிரசவித்த ஆசிரியர்களும் இக் காலத்தே வாழ்ந்து தமிழ் மொழியில் சிற்றிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழின் தலைசிறந்த இலக்கண நூலாகிய நன்னூல் ஆசிரியர் பவனந்தியாரும், வடமொழி இலக்கண மரபைத் தமிழில் புகுத்தி புரட்சியை ஏற்படுத்திய வீரசோழிய ஆசிரியர் புத்தமித்திரனாரும், நேமிநாதம், வெண்பா பட்டியல் ஆசிரியர் குணவீர பண்டிதரும், அணி இலக்கணம் அளித்த தண்டியாசிரியரும், யாப்பெருங்கலம், யாப்பெருங்கலக் கரரிகை முதலிய யாப்பிலக்கணம் மொழிந்த அமிர்தசாகரரும் பிங்கல நிகண்டு ஆசிரியர் பிங்கல முனிவரும், இந்திரகாளியப்பட்டியலைப் படைத்த இந்திரகாளியரும் இக் காலத்தே வாழ்ந்து தமிழ் மொழியின் இயல்புகள் அமைப்புகளை விளக்கும் இலக்கண நூல்கள் இயற்றி தமிழ் மொழியை மேன்மையுறச் செய்துள்ளனர்.

சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் பல புராண விற்பன்னர்கள் தோற்றம் பெற்றனர். பெரியபுராண ஆசிரியராகிய சேக்கிழார், கந்தபுராணம் அளித்த கச்சியப்பர், மேருமந்திர புராணம் கொடுத்த வாமனச்சாரியார் போன்றவர்கள் இக் காலத்தே வாழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இறைவன் மீது நாயன்மார்களால் பாடப்பட்ட தேவாரப் பதிகங்களையும், கண்ணன் மீது ஆழ்வார்களால் பாடப்பட்ட திருப்பாசுரங்களையும் காலத்திற்கும் கறையானுக்கும், செல்லுக்கும் இரையாகாது பேணிப் பாதுகாப்பதற்காக அவற்றைத் தேடி எடுத்து வகுத்துத் திருமுறைகளாகவும் திவ்வியப் பிரபந்தங்களாகவும் தொகுத்துக் கொடுத்த நம்பியாண்டார் நம்பியும் நாதமுனிகளும் இக் காலத்திலேயே வாழ்ந்துள்ளனர். சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் திருவிசைப்பா பாடிய திருமாளிகைத்தேவர், கருவூர்த்தேவர், கண்டராதித்தர், திருப்பல்லாண்டு பாடிய சேந்தனாரும் பட்டினத்து சித்தர் முதலியோரும் இக்காலத்தில் வாழ்ந்து இலக்கியங்களை உருவாக்கி உள்ளனர்.

வட மொழியில் தோன்றிய காவிய இலக்கண மரபைப் பின்பற்றி தமிழ் மொழியில் காவியம் செய்யும் மரபு பெருவளர்ச்சி பெற்றது. தண்டியாசிரியரின் தண்டியலங்கார விதிகள் அனைத்தும் சரியாகப் பொருந்தப் பெற்றதாக சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி, கம்பராமாயணம் என்பன அமைகின்றன. இவை தவிர நீலகேசி, சூளாமணி, யசோதரகுமாரகாவியம், நாககுமார காவியம், உதயண குமார காவியம் எனும் ஐந்து ஐஞ்சிறு காப்பியங்களும் இக் காலத்தில் வளர்ச்சி கண்டன. ஒரு மொழியில் காப்பியம் தோன்றுவதற்கு இருக்க வேண்டிய தகைமைகளையும் பண்புகளையும் பற்றி ஆங்கிலக் கவிஞர் டி.எஸ். எலியட் கூறும் போது “காவியம் ஒரு மொழியில் தோன்ற வேண்டுமானால் அம் மொழியை பேசும் மக்கள் தனி நாகரீகம் பெற்று சிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அந்த நாகரீக மக்கள் பேசும் மொழி எத்தகைய நுட்பக்கருத்தையும் எளிதில் வெளியிடும் வல்லமை பெற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். முன்னரே அவர் மொழியில் தோன்றிய இலக்கியம் பண்பட்டதாகவும் வளமையுற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். அறிவும், ஆற்றலும், அனுபவமும் பெற்றுக் காவியம் படைக்கும் கற்பனையும் கவித்தத்துவமும் பெற்ற தனிப்பெருங் கவிஞன் தோன்ற வேண்டும். இச் சூழலில் தனிப்பெருங்கவிஞன் முயற்சியில் தான் காவியம் உருவாக வேண்டும்.” என்றார்.

இத்தகையை தன்மையைத் தமிழ்மொழி பெற்றிருந்தாலும் கற்பனையும் கவித்தத்துவமும் பெற்ற கவிஞர்கள் பலர் சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்து தமிழ் அன்னைக்கு கண்ணைக் கவரும் வண்ண மலர்களாக மிளிரும் காப்பியங்களை ஈந்தனர். காப்பிய இலக்கியத்திலே பெருங்காப்பியம், சிறு காப்பியம் எனப் பாகுபடுத்தக் கூடிய அளவிற்கு காவிய இலக்கியமானது வளர்ச்சி இடம் பெற்றதனால் பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை சோழர் காலத்தை “காவிய காலம்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கலைக் காவலர்களாக விளங்கிய சோழப் பெருவேந்தர் காலத்தில் தமிழ்மொழியானது காவியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், இலக்கண நூல்கள், தத்துவநூல்கள், உரைநடை வளர்ச்சி, தொகுப்பு முயற்சி, நாடக இலக்கியம், நிகண்டு முதலிய பல்துறைகளிலும் புதுப் பொலிவுடன் புகழ் பூத்து விளங்கியது. சோழர் காலமானது தமிழுக்கு பொற்காலமாக விளங்கியது.

“நீ எதை செய்தாலும் அதன் பொருட்டு உனது மனம், ஆன்மா முழுவதையும் அர்ப்பணித்து விடு ”

-விவேகானந்தர்-

இறைவன் ஒளியே உருவாகத் திகழ்பவர். ஜோதி எங்கும் நிறைந்தாலும் கல்லிலே அதிகம் உள்ளது. ஒரு கல்லை மற்றொரு கல் மீது தட்டினால் நெருப்பு வருவதை காண்கிறோம். ஆதலால், தெய்வ வடிவங்களைக் கல்லினால் செதுக்கி அமைக்கிறார்கள்.

இறைவன் தனது அகண்டா காரமான சக்தியை ஒரு விக்கிரகத்திற்குள் நிலைபெறச் செய்து கொண்டு அடியவர்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றான். எல்லா இடங்களிலும் பரந்து விரிந்து இருக்கின்ற இறைவனுடைய சக்தியை ஈர்த்துச் சேர்த்து அனுப்புகிறது மூலஸ்தானத்தில் உள்ள மூர்த்தி.

ஏனைய இடங்களில் இறைவனை வழிபட்டால் வினைகள் வெதும்பும். ஆலயத்தில் உள்ள மூர்த்திக்கு முன் வழிபட்டால் வினைகள் வெந்து போகும். எனவே தான் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும், ஞானிகளும் இந்த உலகம் உய்ய அமைந்தவை ஆலயங்கள் ஆகும். அந்த ஆலயத்தில் கருவறையில் சுவாமி மந்திர மல் மாயா கன்மங்களை நீராக்கி அருள் புரிகின்றான்.

இதனாலேயே ஒளவையார் “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனக் கூறியுள்ளார். அதாவது ஒரு ஊரில் தெய்வ அருள் எப்போதும் இருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். ஏழையோ, பணக்காரனோ இருவருக்கும் ஏதேதோ கோரிக்கைகள் உள்ளன. அதில் மற்றவர்களிடம் வெளிப்படுத்தக் கூடியவை சில இருக்கலாம். ஆனால் அந்தரங்க கோரிக்கைகளை ஆண்டவனிடம் மட்டுமே சொல்ல இயலும். அவ்வகையில் கோயில் வழிபாடு மனித வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

சிலந்தி, யானை போன்ற பூச்சி, மிருக இனங்கள் கூட இறைவனை வழிபட்டு முத்தி பெற்றதாக அறிகின்றோம். இப்படிப்பட்ட சிறப்பு மிக்க கோயில்களில் கருவறையில் உள்ள தெய்வத் திருவுருவங்கள் இறைவனுடைய உண்மையான திருமேனிகளாகவே (உடல்) கருதப்படுகின்றன. இறைவன் தனக்கென ஒரு நாமமும் (பெயர்) வடிவமும் இல்லாதவன், தூணிலும் இருப்பவன், துரும்பிலும் இருப்பவன் எனப்படுவான். எனினும் உருவமில்லாத ஒரு பொருளை நம் உள்ளத்தில் நிலைநிறுத்தி வழிபாடு செய்வது என்பது இலகுவில் முடியாத காரியமாகும். அதனால் தான் உருவ (விக்கிரக) வழிபாடு மிகவும் முக்கியமாகிறது.

கல்லாலும் மண்ணாலும், கதையாலும் செய்யப்பட்ட இறைவனின் வடிவம் கொண்ட விக்கிரகங்கள் ஆலயங்களில் வைத்து பல்வேறு கிரியைகள் செய்து வழிபடப்படுகின்றன. அந்த வகையில் இக் கிரியைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. எனவே நாம் இப்பொழுது இக் கிரியைகள் பற்றி நோக்குவோமாயின், சமூக சமயத்துறைக் கலைச் சொல் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே மக்கள் அனுட்டிக்கும் நியதிச் செயல்கள் என்னும் கருத்தில் சமயப்பிரமாண நூல்களில் இதற்கான

விளக்கம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. கரணம், சடங்கு என்பனவும் அதே பொருளை தரும் சொற்களாகும்.

இந் நியதிச் செயல்கள் இருபெரும் பிரிவுகளை கொண்டது. ஆலயக் கிரியைகள், வீட்டுக் கிரியைகள் ஆகும். நாம் ஆலயக் கிரியை பற்றியே இங்கு நோக்கவுள்ளோம். பூசைகள், அபிடேகங்கள், சாந்திகள் என்பன இதற்கு உதாரணமாகும். இக் கிரியைகள் பற்றிச் சிவாகமங்களும் அவற்றை சார்ந்த உபாகமங்களும், இவற்றின் அடிப்படையில் எழுந்த பத்ததிகளும் எடுத்து கூறியுள்ளன.

சிவாகமங்கள் கூறும் கோயில் கிரியைகள் மூன்று வகையாக நோக்கத்தக்கன. அவையாவன நித்திய கிரியைகள், நைமித்திய கிரியைகள், காமிய கிரியைகள் என்பன ஆகும். கோயில்களில் நித்தம் நிகழ்த்தப்படும் வழக்கமான பூசை வழிபாடுகளே நித்திய கிரியைகள் எனப்படும். தினமும் கிரியை வழிபாடுகள் ஒரு வேளை முதல் ஆறு வேளை வரை கோயில்களின் வசதிக்கேற்ப இடம்பெறுகின்றன. உஷக்காலப் பூசை, காலைச்சந்திப் பூசை, உச்சிக்காலப் பூசை, சாயரட்டைப் பூசை, இரண்டாங்காலப் பூசை, அர்த்தசாமப் பூசை என்பனவே அவையாகும். திருச்செந்தூரில் தினமும் பன்னிரண்டு காலப் பூசை இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குறித்த ஒரு காரணத்தால் நிகழ்த்தப்படும் கிரியைகள் நைமித்திய கிரியைகள் எனப்படும். அதாவது விசேட கிரியைகள் நைமித்திய கிரியைகள் எனப்படும். விசேட நட்சத்திரம், திதி என்ற அடிப்படையில் நிகழ்த்தப்படும் கார்த்திகை, சஷ்டி முதலானவையும் மகோற்சவம், கும்பாபிஷேகம் முதலான விசேட கிரியைகளும் நைமித்தியத்தின் பாற் படுவனவே ஆகும்.

நித்தியம், நைமித்தியம் இரண்டும் ஏதாவது பயனைக் கருதி செய்யப்படுமிடத்து அவை காமிய கிரியை எனப்படும். இறைவழிபாடு நிஷ்காமியமாக அமைவதே சிறப்பானது. அதாவது இறைவனை எந்தப் பயனும் கருதாது வழிபடுவதே உயர்வானது ஆகும்.

நாம் இங்கு நைமித்திய கிரியைகளுள் ஒன்றாகிய கும்பாபிஷேகம் தொடர்பாகவே நோக்க உள்ளோம். கும்பாபிஷேகத்திற்கான விதிகளை வாமதேவர் என்கிற வடமொழி நூலாசிரியர் சிவபெருமான், முருகனுக்கு கூறும் விதமாக விவரித்து எழுதி இருக்கிறார். குரு ஒவ்வொரு ராசியிலும் சுமார் ஒரு வருடம் வீதம் 12 ராசிகளை சுற்றி வர 12 வருடங்கள் ஆகும். இது வானியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதை சைவர்கள் “மகா கும்பாபிஷேகம்” எனவும் வைணவர்கள் “மகா சம்ரோஷணம்” எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கும்பாபிஷேகம் தூய தமிழில் திருக்குடமுழுக்கு என்று குறிப்பிடப்படும் திருக்குடத்து நீரை மூர்த்திகளுக்கும் விமான, கோபுர கலசங்களுக்கும் அபிஷேகம் செய்யும் கிரியையின் முக்கியத்துவம் கருதி, அதனோடு தொடர்புடைய கிரியைகளுக்கும் பொதுவாக அப் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. மேலும் ஒருவர் தன் நலத்தை மாத்திரமே கருதிச் செய்து கொள்ளும் சாந்திக் கிரியைகளைப் போலல்லாது, எல்லா உயிர்களும் குறைவின்றி வாழ்தற் பொருட்டு நிகழ்த்தப்படும் கிரியையாதலாற் குடமுழுக்கானது பெருஞ்சாந்தி என்றும் போற்றப்படுகிறது.

புதிதாக உருவாக்கப்படும் கோயில்களுக்குச் செய்யப்படும் கும்பாபிஷேகம் நூதன கும்பாபிஷேகம் எனவும், பழமையான கோயில்களை புதுப்பித்து மீண்டும் கும்பாபிஷேகம் செய்வது ஜீர்ணோத்தாரண கும்பாபிஷேகம் எனவும் இரு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது.

திருக்கோயில்களில் கர்ப்பக் கிரகத்துள் மூர்த்தத்தை எழுந்தருளச் செய்யும் முன் பீடத்தில் அஷ்டபந்தன மருந்துகளை முறையாகச் சாத்தி உயிர்ப்பு சக்தி நிலை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தங்கம் முதலான உலோகங்களை இட்டு ஆயத்தப்படுத்தப்படும். அதன் பின்பே, ஆகம விதிப்படி அப் பீடத்தின் மேல், மூர்த்தம் எழுந்தருளச் செய்யப்படும். அஷ்டம் என்றால் எட்டு எனப் பொருள்படும். எண்வகைப் பொருள்களை ஒன்று சேர்த்து பந்தனம் செய்விப்பது, அதாவது பீடத்தில் நிலைக்கச் செய்வது என்பதே அஷ்ட பந்தனமாகும். அஷ்ட பசுக்களை இதன் வழி நிலைக்கச் செய்து அவர்களின் அருளைப் பெறுவதே இதன் தத்துவமாகும். கர்ப்பக் கிரகத்தின் உச்சி மீது செப்புக் கலசங்கள் பொருத்தி அந்தக் கலசங்கள் மீது தான் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறும்.

குடத்து நீரால் அபிஷேகம் செய்வது போலவே விக் கிரகங்களை உரிய இடத்தில் தாபிக்கின்ற கிரியையும் முக்கியமானதாகும். (இதன் பின்னரே அபிஷேகம் நடைபெறும்). திருவுருவத்திலும் திருக்கோயிலிலும் வெளிப்பட நின்று அருள் புரிவதற்காக மூர்த்தியை நிலைநிறுத்தல், தாபித்தல் அல்லது பிரதிஷ்டை பண்ணும் கிரியையின் முக்கியத்துவத்தால் கும்பாபிஷேகத்தை பிரதிஷ்டை என்றும் கூறுவர். “பிர” என்றால் “நன்கு புலனாகும் படி” என்றும், “திஷ்ட” என்றால் “நிற்றல்” என்றும் பொருள்படும்.

இப் பிரதிஷ்டையானது நான்கு வகைப்படும். அவையாவன

ஆவர்த்தனம்:

ஆலயங்கள் இல்லாத இடத்தில் ஆலயத்தை புதிதாக அமைத்து அங்கு இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்தல்.

அனாவர்த்தனம்:

நெடுங்காலமாக வழிபாடு நிகழ்ந்து வந்த ஆலயம், எதிர்பாராத காரணங்களால் (போர், இயற்கை அனர்த்தம் போன்றன) அழிய நேர்ந்து மறைந்து போனவிடத்து, அதனை வெளிப்படுத்தியோ முன்போல் புதிதாக ஒரு ஆலயத்தை நிர்மாணித்தோ இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்தல் ஆகும்.

புனராவர்த்தனம்:

நித்திய நைமித்திகங்கள் நிகழ்ந்து வரும் வேளை ஆலயத்தின் உறுப்புக்களிலோ, விக் கிரகங்களிலோ சேதம் ஏற்படுமிடத்து பாலஸ்தாபம் செய்து ஆலயத்தை புனரமைத்து இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்தல் ஆகும்.

அந்தரிதம்:

வழிபாடு நிகழ்ந்து வரும் ஆலயத்தில் இறப்பு முதலான அனர்த்தங்களோ, தீட்டுக்குரிய வேறு சம்பவங்களோ இடம்பெறின் செய்யப்படும் பிராயச்சித்த வழிபாடு அந்தரித பிரதிஷ்டை எனப்படும்.

இவ் அந்தரித பிரதிஷ்டைக்கு சுபமுகூர்த்த நிர்ணயம் இல்லை. அவசியம் ஏற்படுகின்ற எந்த வேளையிலும் அதனைச் செய்யலாம். ஆனால் ஏனைய மூன்று வகைப் பிரதிஷ்டைகளும் சுபமுகூர்த்தத்திலேயே நிகழ்தல் வேண்டும்.

மனிதன் பஞ்சபூதச் சேர்க்கையினால் உருவானவன். இவ்வுலகம் பஞ்சபூதங்களால் அமையப் பெற்றது. இந்தப் பஞ்ச பூதங்களின் சக்திகளையும் ஒருசேர ஈர்த்து ஒன்றாக்கி கோபுரக் கலசத்தில் நிலைநிறுத்தச் செய்வதே கும்பாபிஷேகத்தின் நோக்கமாகும். ஆகாயத்தின் பேரருளை காற்றில் ஒன்றச் செய்து, காற்றின் பேரருளை யாகத்தில் எரியும் தீயில் நிலைக்கச் செய்து, அந்த தீயின் பேரருளை கும்பத்திலுள்ள நீரிலும், புனித நீரின் பேரருளைக் கோபுரக் கலசத்திலும் நிலைக்கச் செய்து, இந்த ஒட்டுமொத்தப் பேரருளையும் கலசவழி உள்ளறிக்கிக் கர்ப்பக்கிரக மூர்த்தத்தில் நிலைக்கச் செய்வதே கும்பாபிஷேகத்தின் நிறைவு நிகழ்வாகும்.

சாதாரண குடத்தினுள் புனித நீரை நிரப்பி வாய்ப்புறத்தில் மாவிலைகளை செருகி தேங்காய் வைத்து, குடத்தின் மேல் நூல் சுற்றப்பட்டு பூசைக்கு வைக்கப்படுகிறது. மஞ்சள், குங்குமம் வைத்து அலங்கரிக்கப்பட்ட பின்பே அது கும்பமாகின்றது. குடம் உடல், தேங்காய் முகம், கண்கள், மேலே சுற்றப்பட்டுள்ள நூல் உடலில் ஓடும் இரத்த நாளங்கள், உள்ளே உள்ள புனிதநீர் குருதி எனவும் கருதப்படுகின்றது.

இந்தக் கும்பநீரை யாகசாலைப் பூசையை முடித்து, தலையில் தாங்கி எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, திருக்கோயிலை வலம் வந்து, பின் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. இந்த யாகசாலையிலே வைக்கப்படும் யாக குண்டங்கள் பிரதானமாக 4 வகைப்படும். அதாவது ஏககுண்டம்- ஒரு குண்டம், பஞ்சாக்கனி- ஐந்து குண்டம், நவாக்கனி- ஒன்பது குண்டம், உத்தம பக்ஷம்- 33 குண்டம் அமைப்பது என வகைப்படும். மேலும் யாக குண்டங்கள் தெய்வங்களைப் பொறுத்தும் மாறுபடுகின்றன. அதாவது விநாயகர்- பஞ்சகோணம், முருகன்- ஷட்கோணம், சிவன்- விருத்தம், அம்மன்- யோணி, பரிவாரம்- சதுரம் என்பன ஆகும். இதன் பிறகே கர்ப்பக் கிரக மூர்த்தத்திற்குப் புதிய சக்தி பிறக்கிறது. இதன் பின்பே அம்மூர்த்தம் பக்தர்களுக்கு அருளை வழங்குகின்றது.

கும்பாபிஷேகம் நடைபெறும் போது கோபுர கலசத்திற்கு மேலே கருட பகவான் வட்டமடிப்பது வழக்கம். அதை தரிசித்த பின்னர் தான் கோபுர கலசத்திற்கு அபிஷேகம் செய்வார்கள். அதனை நல்ல சகுனம் என்றே பக்தர்கள் கருதுகின்றனர்.

கும்பாபிஷேக கிரியைகளைச் செய்யும் போது பின்வரும் ஒழுங்கு முறை முக்கியமானது ஆகும். அவையாவன முறையே அனுக்கை (அனுமதி வாங்குதல்), சங்கல்பம், பாத்திர பூஜை, கணபதி பூஜை, வருண பூஜை, பஞ்சகவ்யம், வாஸ்து சாந்தி, பிரவேச பவி, மிருத்சங்கிரஹணம் (மண் எடுத்தல்), அங்குரார்ப்பணம்

(முளையிடுதல்), ரக்ஷாபந்தனம் (காப்புக் கட்டுதல்), கும்பலங்காரம், கலா கர்ஷணம் (சக்தி அழைத்தல்), யாகசாலா பிரவேசம், சூர்ய, சோம பூஜை, மண்டபப் பூஜை, பிம்ப சுத்தி, நாடி சந்தானம், விஷேச சாந்தி, பூத சுத்தி, ஸ்பர்ஷாஹீதி, அஷ்டபந்தனம், பூர்ணாஹீதி, கும்பாபிஷேகம், மஹாபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகம் என்பன ஆகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட சக்தி ஊட்டப் பெற்ற மூர்த்தத்தோடு இந்த அருளைப் போற்றலானது 12 ஆண்டுகள் பொதிந்து இருக்கும். பின் மீண்டும் அதற்கு உயிரூட்ட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதனாலேயே கருவறை மூர்த்தம் தொடர்ந்து அருளை வழங்கிட இயலும். அவ்வாறு 12 ஆண்டுகள் கடந்த பின் மீண்டும் செய்யாவிட்டால், மூர்த்தத்தில் உள்ள சக்தி தலவிருட்சத்தில் சென்று 12 ஆண்டுகள் தங்கி இருக்கும். அடுத்த 12 வருடத்திற்குள் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறாவிட்டால் அந்த இறைசக்தி வானில் சென்று கலந்து விடும்.

கும்பாபிஷேகம் நடந்த பின் 48 நாட்களுக்கு மண்டலாபிஷேகம் நடைபெறும். 48 நாட்களைக் கொண்டது ஒரு மண்டலம் என்பதனாலேயே அது இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது.

ஓர் ஆலயத்தில் கும்பாபிஷேகம் செய்வதால் பலவிதமான நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. கும்பாபிஷேகம் செய்வதால் விக்கிரகத்திற்கு அபரிமிதமான சக்தி உண்டாகிறது. ஆலயம் புதுப் பொலிவுடன் விளங்கும், ஓம்புகை எம் மீது படுவதால் உடலில் உண்டாகும் நோய் நீங்கும், தெய்வ சந்நிதானத்தில் அனைவரும் கூடுவதால் சமய இணக்கம், நட்பு ஆகியன ஏற்படும், கும்பநீர் நம் மீது படுவதால் உடல்நலம் அதிகரிக்கும், நாட்டில் மழை பெய்யும், பயிர் சிறக்கும், மக்கள் நலமுடன் வாழ்வர் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தின, வார, மாத வழிபாடு என எவ் வழிபாட்டையுமே செய்ய இயலாதவர்கள் 12 ஆண்டுக்கொருமுறை செய்யப்படும் கும்பாபிஷேகத்தில் கலந்து கொண்டு கண் குளிரக் கண்டு இறைவனை மனத்தினுள் கொண்டு, கண்ணீர் மல்கிக் கை தொழுவோமானால் நாள், வாரம், பருவம், மாதம், ஆண்டு பேரருள் வந்து வாய்க்குமோ அத்தகைய பேரருளும் பெருமையும் புகழும் ஒன்று சேர்ந்து கிடைக்கும். எனவே ஆலய கும்பாபிஷேகங்களில் தவறாது கலந்து கொண்டு இறையருள் பெறுவோமாக.

**“நினைவால் அழைப்பது நெஞ்சு அழைப்பது
ஜீவனால் அழைப்பது பிரபஞ்சம் அழைப்பது”**

-கர்மயோகி-

அப்பனே நேசனே அழகனே நேசித்த உறவே
அகிலத்தின் அனைத்து லோகத்தில் இறைவனே
எம் பெருமான் யாவும் நீயே அனைத்தும் நீயே
தேவைகள் எல்லாம் நீயே மெய்யும் நீயே
எல்லாம் இறைவனே நீயே துணை
உலகில் இன்று நினைத்தால் நாளை நடக்கும் என்பது
மாய உலகில் எதுவும் இல்லை
இருப்பது காணாமல் போவது இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் நீ
நிறுத்திய சட்டம் ஆகும்
நினைத்தது மட்டும் நிரந்தரமாகுமோ பாவத்தின் வலிகள்
எது என்பது புரிந்து விட்டது
அந்த வலியைப் போக்க உன் பாதத்தைப் பிடித்தேன்
நினைத்து நினைத்து பிறப்பின் உண்மை தன்மை அறியவில்லை
பாவத்தின் அல்லது சாபத்தால் ஏற்பட்ட தண்டனையால் இந்த
பூமிக்கு வந்தனோ
அனைத்தும் தீர்த்து இந்த உலகம் அறிய என்னை
கூட்டிச் செல் என் அன்பு தந்தையே

என் இனியவன் அழகின் ஜோதியாக கருணை கொண்டவரை
உலகின் யாதும் அறியாதவன் இப் பிறவியில் நிற்கிறேன்
யாம் செய்த பிழைகள் அனைத்தும் எதுவென்று தெரிந்து
உன் திருவடியில் யாசனம் வாங்க காத்திருக்கிறேன்
பிறவியின் பயன் யாது என்று தெரியாமல் உலவி கொண்டிருக்கிறேன்
உள் அன்பு மட்டுமே காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்
பாவங்கள் பல இருக்கும் புண்ணியங்கள் பல இருக்கும்
இது எதுவும் வேண்டாம்
புதிதாய் பிறப்பு வேண்டாம் பிறப்பின் ரகசியம் வேண்டாம்
இனி உன் திருவடியே போதும்
யாம் அறிந்தது உன் அன்பு மட்டும்
போதும் போதும் போதும் இப் பிறவியில் நாம் பூமியில் வாழ்ந்தது
என்னை படைத்த சிவனே என் நேசனே என்னைக் கூட்டிச் செல்
உனக்கு மட்டும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

“பத்து வகை புண்ணியத்தை செய்வதை விட...

ஒரு தவறை உணர்ந்து மனம் வருந்தி

உண்மையிலேயே திருந்துவது உயர்ந்தது...!”

- தந்தை பெரியார்

இந்து மதமும் அறிவியலும்

தி.லக்சுனா பிரசாதினி

விஞ்ஞான பீடம்

மாதுட வாழ்வினை நெறிப்படுத்தி மேன்மையடையச் செய்வதே மதமாகும். எப்படி வேண்டுமென்றாலும் வாழலாம் என்ற நிலையில் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என எமக்கு வழிகாட்டுகின்றன மதங்கள். உலகிலுள்ள தொன்மை வாய்ந்த மதங்களில் இந்து மதமும்ஒன்று இறைவனுக்கு உருக்கொடுத்து, வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிற்கும் அர்த்தம் கொடுக்கும் இந்து மதத்தின் அணுகுமுறை மிகவும் உன்னதமானது. இன்றைய நவீன யுக மனிதன் அறிவினால் வானளாவி உயர்ந்து விட்டான். ஆதாரமின்றி எதனையும் நம்பிட அவன் தயாராகவில்லை. அதில் குற்றமும் இல்லை.

அறிவியல் தான் அனைத்துமே என்று ஓங்கி குரலெழுப்பிக் கொண்டு இருக்கும் எமக்கு அறிவியலுக்கும் இந்து மதத்திற்கும் நீண்ட தூரமில்லை என்ற உண்மை நிலையை உணர்த்திடுதல் இன்றைய நிலையில் கட்டாயத் தேவை எனலாம். ஆம், இந்து மதம் அறிவியலோடு பின்னிப்பிணைந்தது தான். நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ பின்பற்றி வருகின்ற அனைத்து நடைமுறைகளுக்கு பின்னாலும் அறிவியல் பின்னணியொன்று இருக்கத் தான் செய்கிறது. அந்த புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். இந்து மதம் வலியுறுத்துகின்ற சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. அவற்றின் பின்னணியில் இருக்கும் அறிவியல் எம்மை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துபவை. நாம் எமது வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாக தோப்புக்கரணம் போடுவதை பின்பற்றி வருகின்றோம். இதற்கும் ஒரு அறிவியல் பின்னணி உண்டு. தோப்புக்கரணம் போடும் போது நாம் காது மடல்களைப் பிடித்துக் கொள்கிறோம். காதுகளின் கீழ்ப்புறத்தில் முக்கிய உடல் உறுப்புக்களின் நரம்பு மண்டலம் உள்ளது. நாம் தோப்புக்கரணம் போடுவதனால் அந்த நரம்புகள் தூண்டப்பட்டு சுறுசுறுப்பாக இயங்கி உடலுக்கு நன்மை செய்கிறது. அத்தோடு தோப்புக்கரணம் மூளையின் செயற்பாட்டை அதிகரிப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. தோப்புக்கரணம் போடுதல் எமக்கு பல நன்மைகளைச் செய்வதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. நாம் தொன்று தொட்டு பின்பற்றி வந்த வழிபாட்டு முறை இன்று 'Super Brain Yoga' என்ற பெயரில் அந்நிய நாட்டவர்களாலும் பின்பற்றப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கோவில்களிலும், வீடுகளிலும் பூஜை செய்யும் போது மணியடிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு மணியடிக்கப்படுவதன் பின்னாலும் அறிவியல் இல்லாமல் இல்லை. பூஜையின் போது எல்லோருடைய கவனமும் மனதும் ஒரு நிலையில் இருப்பது இல்லை. ஆனால் மணியடிக்கும் போது எழும் அழுத்தமான ஓசையினால் எம் மனம் ஒருநிலைப்பட்டு எமது எண்ணங்கள் சீராகுகின்றன. அதே வேளை தீய எண்ணங்கள் எமது மனதில் தோன்றிட வாய்ப்பில்லை. எமது தூய்மையான எண்ணங்களால் எம் வாழ்வில் நேர்மையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிட இது வழியமைக்கிறது.

அதே போல் ஹோமம் வளர்த்து பூஜை செய்வதும் எம்முடைய வழக்கு ஹோமத்தின் போது வெளிப்படும் புகை, காற்றில் பரவியுள்ள நச்சுக் கிருமிகளை முற்றிலும் அழித்து விடும். யாகத்தில் இடும் நெய், அரிசி ஆகியவற்றால் ஏற்படும்

இரசாயன மாற்றத்தால் உண்டாகும் வாயுக்கள் இரத்த அழுத்தம், ஆஸ்துமா, தலைவலி, குடற்புண் போன்ற வியாதிகளை போக்குகின்ற சக்தி கொண்டது. ஹோமம் வளர்த்து பூஜை செய்வது எமது நரம்பு மண்டலத்தைப் பலப்படுத்தி இரத்தத்தை சுத்தப்படுத்துகிறது. வழிபாட்டின் மூலமாகவே உடல்நலம் பேணுகின்ற அறிவியலை எவ்வாறு வியப்பது.

நெற்றியில் சந்தனம், குங்குமம் இடுவது தமிழர்களின் பாரம்பரியமாகும். சந்தனம் எமது உடலுக்கு குளிர்ச்சி தரக் கூடியது. நம் உடலின் அனைத்து நாடி நரம்புகளும் மூளையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. நம் உடலின் பெரும்பாலான நரம்புகள் நெற்றிப் பொட்டின் வழியாகவே செல்கின்றன. ஆகவே, நெற்றிப்பகுதி அதிக உஷ்ணமாக இருக்கும். நம் அடிவயிற்றில் நெருப்பு சக்தி இருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சூட்டின் தாக்கம் அதிகமாக உணரப்படுவது நெற்றிப் பொட்டில் தான் அங்கு பூசப்படும் சந்தனம் நமது மூளையையும் அதை இணைக்கும் நரம்புகளையும் குளிர்ச் செய்கிறது. நெற்றிப் பகுதியிலுள்ள frontal cortex எனுமிடத்தில் பூசப்படும் சந்தனம் வெப்பம் மிகுதியால் ஏற்படும் மூளைச் சோர்வை நீக்குகிறது. சந்தனம், குங்குமம் போன்றவை குளிர்ச்சியூட்டும் தன்மை வாய்ந்தவை. எனவே தான் நாம் நெற்றியில் சந்தனம் பூசி, சந்தனம் காயாமல் இருக்க குங்குமம் இடுகின்றோம். இதனால் உணர்ச்சியற்ற நரம்புகள் தூண்டப்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

அடுத்ததாக விழாக்களின் போது மாவிலைத் தோரணம் கட்டுவது எமது மரபாகும். விழாக்களின் போதும் சுப நிகழ்ச்சிகளின் போதும் மக்கள் அதிகமாக கூடுவர். அவ்வாறு கூடுவதனால், காற்று மாசடைந்து சுற்றுச்சூழல் பாதிப்படைகின்றது. அதே வேளை, காற்றின் மூலம் தொற்றுநோய்களைத் தருகின்ற கிருமிகளும் பற்றீரியாக்களும் எம்மைத் தாக்கி உடல் நலத்தைக் கெடுத்திட வாய்ப்புண்டு. ஆனால், மாவிலைத் தோரணம் கட்டுவதனால் இந்த ஆபத்து தவிர்க்கப்படுகிறது. மக்கள் வெளியிடும் காபனீரொட்சைட்டு வாயுவை தன்னுள் இழுத்து வைத்துக் கொள்ளும் சக்தி மாவிலைக்கு உண்டு. காய்ந்து உலர்ந்து விட்ட மாவிலைகளிலும் அதன் சக்தி குறையாது. எனவே தான் விழாக்களின் போது மாவிலைத் தோரணம் கட்டப்படுகின்றது.

இந்து மதக் கோவில்கள் வெறும் சிலை வைத்து வழிபடும் தலங்களாக மட்டுமன்றி மனதிற்கு நிம்மதி தரும் இடமாகவும் புவியில் மாறுதல்களைக் கணித்து பூமியைச் சுற்றியுள்ள கிரகங்களின் அழுத்தமானது பூமியில் எந்தப் பகுதியில் பரவிக் காணப்படுகிறது என்பதையும் கணித்தே கட்டப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறாக நாம் தொன்று தொட்டு பின்பற்றி வருகின்ற ஒவ்வொரு நடைமுறைகளுக்கும் பின்னாலுள்ள அறிவியலை கூறிக் கொண்டே போகலாம்.

நாம் அறிந்தோ அறியாமலோ பின்பற்றி வருகின்ற அனைத்து சடங்கு, சம்பிரதாயங்களுக்கு பின்னும் ஆழமான அர்த்தமுள்ளது. நாம் புதுமை விரும்பிகளாக இருப்பதில் எவ்வித தவறுமில்லை. ஆனால் என்றுமே பழமையை மறந்திடலாகாது. ஆகவே என்றும் பழமையில் புதுமை காண்பதை யாசித்திடுவோம். அர்த்தம் மிகுந்த இந்ததுமத நடைமுறைகளை பின்பற்றி வாழ்வில் மேன்மையடைவோம்.

பக்தி என்பது தனிச் சொத்து ஒதுக்கம் என்பது பொதுச் சொத்து

- தந்தை பெரியார்

2020/2021 ஆம் ஆண்டு இந்து மாணவர் சங்க 64வது செயற்குழுவின்
ஆண்டறிக்கை

- 10.01.2020 வெள்ளிக்கிழமை அன்று செயற்குழு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது.
- 13.01.2020 தைப்பொங்கலை முன்னிட்டு விவேக சிரமதான பணி நடைபெற்றது.
- 15.01.2020 தைப்பொங்கல் அனைத்துப் பீட மாணவர்களும் இணைந்து விவேச பூஜை வழிபாடுகளுடன் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது.
- 25.01.2020 ஆலய அலங்கார உற்சவத்தை முன்னிட்டு ஆலயத்தில் சிரமதான பணி இடம்பெற்றது.
- 30.01.2020 ஆலய வருடாந்த அலங்கார உற்சவம் இனிதே ஆரம்பமானது. அன்று முதல் பத்து தினங்கள் விவேச அபிவேக பூஜைகளுடன் வசந்த மண்டப பூஜை இடம்பெற்று திருவீதியுலா வருதலும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.
- 08.02.2020 வருடாந்த அலங்கார உற்சவ இறுதி நாளான அன்று விவேச அஷ்டோத்திரசத சங்காபிவேகம் காலை இடம்பெற்றது. மாலை விவேச தவில் நாதஸ்வர கச்சேரியுடன் குறிஞ்சிக்குமரப் பெருமான், விநாயகர், அம்பாள் சமேதரராக திருவீதியுலா வந்தார்.
- 21.02.2020 மஹாசிவராத்திரி தினமான அன்று பகல்வேளை ஆலய அடியார்கள், மாணவர்களால் சிரமதானம் செய்யப்பட்டது. இரவு வழமை போன்று இம்முறையும் நான்காம் சாமபூஜை விவேச அபிவேக வழிபாடுகளுடன் இடம்பெற ஆறுகால பூஜை வழிபாடுகளும் நடைபெற்றது. பூஜை இடைவேளைகளில் மாணவர்களால் விவேச சமய கலை நிகழ்ச்சிகள் மேடையேற்றப்பட்டதுடன் வருடாந்த "இந்துதர்மம்" இதழும் வெளியிடப்பட்டு வைக்கப்பட்டது.
- 01.03.2020 பொறியியல் பீட மாணவர்களால் ஆலய வீதியும், சுற்றுப்புறச் சூழலும் சுத்தமாக்கப்பட்டன.
- 14.04.2020 சார்வரி வருஷப்பிறப்பு விவேச அபிவேக பூஜை வழிபாடுகளுடன் நடைபெற்றது.
- 30.08.2020 மணவாளக்கோல தினத்தை முன்னிட்டு பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் சிரமதானப் பணி செய்யப்பட்டது.
- 04.09.2020 மணவாளக்கோல தினமான அன்று காலை நவோத்ர சஹஸ்ர சங்காபிவேகம் நடைபெற்று விவேச பூஜை வழிபாடுகள் இடம்பெற்றன. மாலை திருவூஞ்சல் நடைபெற்று விவேச தவில் நாதஸ்வர கச்சேரியுடன் குறிஞ்சிக்குமரப் பெருமான் திருவீதியுலா வந்தார்.
- 17.10.2020 நவராத்திரி பூஜை கொலுவைப்புடன் ஆரம்பமாகியது. தொடர்ந்து எட்டு தினங்கள் பூஜை வழிபாடுகள் நடைபெற்றதுடன் ஒன்பதாம் நாள் விஜயதசமி நன்னாளன்று ஏடு தொடக்கல், மானம்பூ உற்சவம் முதலியன நடைபெற்றன.

- 14.11.2020 தீபாவளி தினத்தன்று அபிஷேகம் நடைபெற்று விஷேச பூஜை வழிபாடுகள் நடைபெற்றன.
- 15.11.2020 கந்தசஷ்டி விரதம் ஆரம்பமானது. ஆறு தினங்களும் விஷேச அபிஷேகம்
-20.11.2020 நடைபெற்று பூஜை வழிபாடுகளுடன் வசந்த மண்டப பூஜை நடைபெற்று 'பஞ்சபுராணம்', 'கந்தர்சஷ்டி கவசம்', 'கந்தபுராணம்' என்பன பாராயணம் செய்யப்பட்டன.
- 21.11.2020 திருக்கல்யாண உற்சவம் சிறப்பாக நடைபெற்று முருகப் பெருமான் திருவீதியுலா வலம் வந்தார்.
- 21.12.2020 திருவெம்பாவை விரதம் தினமும் அதிகாலை திருப்பள்ளி எழுச்சி
-30.12.2020 ஓதப்பட்டு நடராஜபெருமானுக்கு விஷேச பூஜைகள் நடைபெற்று திருவெம்பாவை ஓதப்பட்டது. இறுதி நாள் அதிகாலை ஆருத்ரா அபிஷேகம் நடைபெற்று ஆருத்ரா தரிசனமும் இடம்பெற்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட பூஜை வழிபாடுகளுடன் விகாரி வருஷ மற்றும் சார்வரி வருஷ விஞ்ஞாபனங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறாக மாதாந்த கார்த்திகை உற்சவங்கள், நடேசர் அபிஷேகங்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து விஷேச பூஜை வழிபாடுகளும் உரிய காலத்தில் இடம்பெற்றன. மேலும் பிரத்தியேக அபிஷேக பூஜை வழிபாடுகளும், அடியார்களால் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆலய நித்திய பூஜை வழிபாடுகள், காலை 07 மணிக்கு திருவனந்தலும், காலை 10.30 மணிக்கு பகல் பூஜையும், மாலை 05.30 மணிக்கு மாலை பூஜையும், இரவு 07.00 மணிக்கு அர்த்தஜாம பூஜையும் காலம் தவறாது நடைபெற்றன. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாலை பூஜை 05.45 மணிக்கு இடம்பெற்று தொடர்ந்து முருகனடியார்களால் பஜனை வழிபாடுகளும் இடம்பெற்றன.

இவ்வருடம் நாடெங்கும் கொவிட்-19 வைரஸ் தொற்று காரணமாக நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக செயற்குழுவால் திட்டமிட்டபடி செயற்பட முடியாது போனது. இதனால் மாதாந்த கூட்டங்களும் கூட்ட முடியாது போனது. வருடாந்த தலயாத்திரையும் செல்ல முடியாது போனது. நாட்டின் இந்த அசாதாரண சூழ்நிலைக்கு மத்தியிலும் ஆலய நித்திய பூஜைகளும், விஷேச உற்சவ பூஜை வழிபாடுகளும் சுகாதார நடைமுறைகளைப் பேணி பாதுகாப்பான முறையில் காலம் தவறாது சிறப்புற இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இணை செயலாளர்கள்
ர.சோபன்
மா.அமலன்.

1952ம் ஆண்டு முதல் இன்று வரை இந்து மானவர் சங்கப் பெருந்தலைவர்கள்
மற்றும் தலைவர்கள்

ஆண்டு	பெருந்தலைவர்	தலைவர்
1952-57	பேராசிரியர் ரி.ஆர்.வீ.மூர்த்தி	
1957-58	பேராசிரியர் த.நடராஜா	திரு.ஏ.முத்துக்கிருஷ்ணன்
1959-62	பேராசிரியர் த.நடராஜா	திரு.க.சிவஜோதி
1962-63	பேராசிரியர் த.நடராஜா	
1963-64	பேராசிரியர் த.நடராஜா	திரு.எஸ்.நவரட்ணராஜா
1964-65	பேராசிரியர் த.நடராஜா	திரு.மு.கனகரட்ணம்
1965-66	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.து.அப்புலிங்கம்
1966-67	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.கு.சண்முகநாதன்
1967-68	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.க.கிருஷ்ணானந்தசிவம்
1968-69	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.ந.சுதுமாரன்
1969-70	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.க.ஜெயபாலன்
1970-71	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.என்.சந்திரகாந்தன்
1971-72	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.என்.சந்திரகாந்தன்
1972-73	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.பா.பத்மநாதன்
1974-75	பேராசிரியர் பே.கனசபாபதி	திரு.க.குமரேசன்
1975-76	பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்	திரு.கு.கந்தசாமி
1976-77	பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்	திரு.கு.கந்தசாமி
1977-78	பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்	திரு.இ.கைலாசநாதன்
1978-79	பேராசிரியர் சி.பாலசுப்பிரமணியம்	திரு.எஸ்.சிவனந்தன்
1979-80	பேராசிரியர் சி.பாலசுப்பிரமணியம்	திரு.கு.சிவகணேசன்
1980-81	பேராசிரியர் சி.பாலசுப்பிரமணியம்	திரு.போ.யுசீலாந்தன்
1981-82	பேராசிரியர் சி.பாலசுப்பிரமணியம்	
1982-83	பேராசிரியர் சி.பாலசுப்பிரமணியம்	திரு.சி.பாலகிருஷ்ணன்
1983-84	பேராசிரியர் சி.பாலசுப்பிரமணியம்	திரு.சி.பாலகிருஷ்ணன்
1984-85	பேராசிரியர் த.யோகரட்ணம்	திரு.ஏ.விஜயரஞ்சன்
1985-86	பேராசிரியர் த.யோகரட்ணம்	திரு.ஏ.விஜயரஞ்சன்
1986-87	பேராசிரியர் சி.சிவயோகநாதன்	திரு.பீ.தயாபரன்
1987-88	பேராசிரியர் சி.சிவயோகநாதன்	திரு.பீ.தயாபரன்

1988-89	பேராசிரியர் சி.சிவயோகநாதன்	திரு.எஸ்.குகநேசன்
1989-90	பேராசிரியர் து.விநாயகலிங்கம்	திரு.இ.சந்திரகுமார்
1990-91	பேராசிரியர் து.விநாயகலிங்கம்	திரு.செ.இரவீந்திரநாதன்
1991-92	பேராசிரியர் து.விநாயகலிங்கம்	திரு.க.வல்லபவானந்தன்
1992-93	பேராசிரியர் இ.சிவகணேசன்	திரு.தி.நவந்தன்
1993-94	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.க.கணேசநாதன்
1994-95	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.க.நந்தகுமார்
1995-96	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.பா.சஞ்சயன்
1996-97	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	
1997-98	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.உதயசீலன்
1998-99	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.க.இராகவன்
1999-00	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.நே.ரராஜரூபன்
2000-01	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.க.கருணாநிதி
2001-02	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.இ.மயூரன்
2002-03	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.ச.சிவஜோதி
2003-04	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.து.அரவிந்தன்
2004-05	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.ப.தயாபரன்
2005-06	கலாநிதி செ.திருச்செல்வம்	திரு.நெ.நந்தகுமார்
2006-07	வைத்தியகலாநிதி தி.ஆனந்தமூர்த்தி	திரு.சா.மோகனஜீவ்
2007-08	வைத்தியகலாநிதி தி.ஆனந்தமூர்த்தி	திரு.சி.திவாகரன்
2008-09	வைத்தியகலாநிதி தி.ஆனந்தமூர்த்தி	திரு.செ.ஜெயசுதன்
2009-10	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.ந.சிந்துஜன்
2010-11	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.த.கோபிராம்
2011-12	திரு.சிவயோகலிங்கம்	திரு.ச.சசிக்குமார்
2012-13	திரு.சிவயோகலிங்கம்	திரு.கு.ஜெயமோகன்
2013-14	திரு.சிவயோகலிங்கம்	திரு.சி.வினோஜ்
2014-15	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.கு.அபிராம்
2015-16	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.தி.தர்ஷன்
2016-17	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.த.வெங்கடேஸ்வரன்
2017-18	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.சி.சுஜேந்திரன்
2018-19	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.வீ.ராஜ்குமார்
2019-20	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.ஜெ.கபிலானந்
2020-21	திரு.வ.தர்மதாசன்	திரு.ம.மணிவண்ணன்

நன்றியுரை

ர.சோபன்
செயலாளர்

ஆண்டுதோறும் இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் இந்து தர்மம் நூல் நாட்டிலுள்ள இத்தனை சிக்கல்களுக்கு மத்தியிலும் சிறப்பான முறையிலே வெளிவர எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரனின் திருவருள் கூடியுள்ளது.

ஒரு நூல் வெளிவருவதற்கு முதல் தேவை ஆக்கங்கள் அந்த வகையிலே எமது இந்துதர்மம் இதழுக்கு ஆக்கங்களை தந்துதவிய மாணவர்களுக்கு முதற்கண் நன்றிகளை கூற கடமைப்பட்டுள்ளோம். மேலும் நூலுக்கு அழகு சேர்த்த பேராசிரியர்கள், போதனாசிரியர்கள் மற்றும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் மனம் கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஆலய நித்திய, நைமித்திய கிரியைகளை சிறப்பாக ஆற்றி வரும் ஆலய பிரதமகுரு க.வரதராஜசர்மா அவர்களுக்கும் இந்த கொரோனா இக்கட்டினால் பல்கலை மாணவர்கள் பெரும்பாலான காலங்களில் இல்லாதபோதும் ஆலய உற்சவங்கள் மற்றும் பூசை வழிபாடுகள் சிறப்பாக நடந்தேற பெரும் உதவி புரிந்த ஆலய சூழல்வாழ் மக்களுக்கும் ஆலய சிரமதானங்களை நடாத்த முன்னின்று உதவிய அனைத்துப் பீட மாணவர்களுக்கும் பல்கலை கல்விசார், கல்விசாரா ஊழியர்களுக்கும் கிராம மக்களுக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். அத்துடன் எம்மை முன்னிறுத்தி எமக்குப் பின்னால் இருந்து எம்மை பலப்படுத்தும் பல்கலைப் போதனாசிரியர்களுக்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

அத்துடன் நூல் வடிவமைப்பிற்கு ஆலோசனை வழங்கி உதவிய அத்தனை நல்லுள்ளங்களுக்கும் விளம்பரங்களைத் தந்து இதழை அலங்கரித்த அனைத்து வர்த்தக பெருமக்களுக்கும் எமது நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். எத்தனை தான் வடிவமைத்துக் கொடுத்தாலும் இத்தனை அழகாக உரிய நேரத்தில் எங்கள் கைகளில் அச்சிட்டுச் சேர்ப்பித்த யாழ்ப்பாணம், நெல்லியடி தமிழ்ப்பூங்கா அச்சகத்தினருக்கும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இந்த இடத்தில் யாருக்கேனும் நன்றி கூறத் தவறியிருந்தால் எம்மை மன்னித்து எமது உள்ளம்கனிந்த நன்றிகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டி நிற்கின்றோம்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சமூகநீதிமையின் திருவிளக்கொளி நமசிவாயமெய்யன்

தாய்சக்தி

RMMTVயின் ஆய தரிசனம்

மாபெரும் விலைக்கழிவுடன் ஆயங்களுக்கான நேரடி ஒளிபரப்பு

சகல ஆயத்திருவிழா நிகழ்வுகளை
உலகில் எப்பாகத்திலும் எத்தனை பேரும்
நேரடியாக பார்த்து தரிசித்துக் கொள்ளக்கூடிய
வகையில் நேரடியாக ஒளிபரப்பு செய்துதருகின்றோம்

எது சேவைகள்

4 கமரா மற்றும் பறக்கும் கமராக்களுடன்
மிக துல்லியமான தெளிவுடன் ஒளிபரப்பு செய்யப்படும்
யாழ்ப்பாணத்து முன்னணி வாய்ந்தவர்களின்
நேரடி வர்ணனை
cd மில் தொகுத்து 2 பிரதி வழங்கப்படும்
அனுசரணையாளர்களை சிறந்த முறையில்
விளம்பரப்படுத்துதல்

வெளிநாட்டில் இருந்து அடியார்கள் வருகைதரமுடியாத காரணத்தினால்

50% OFF

f RMMTV BAKTHI

You Tube RMMTV bakthi

மிக மிக குறைந்த செலவுடன்
உங்கள் ஆய நிகழ்வுகள் நேரடியாக ஒளிபரப்பு
செய்யவேண்டுமானால் எம்மை தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

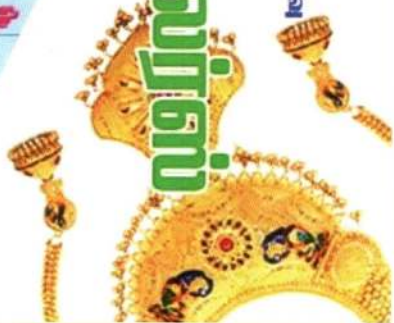

Shathiees video
25 Bus Stand
jaffna
0774219408 0770873636

நியூ தரம், நம்மிக்கை நியாய விலையில் வழங்குகொள்ள ஒரே வதரிவு

நகுலா ஜீவ்வல்வர்ஸ்

இல: 45, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம். 021 222 4101

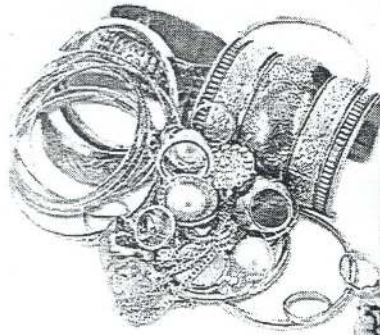
இல: 109, மின்சார நிலையை வீதி,
யாழ்ப்பாணம். 021 221 9119

With Best Compliments from....

ஸ்ரீவைர

மாளிகை

Shree Diamond House

Murugamurthy Senthuraan
No. 240, Kasthuriyar Road,
Jaffna.

021 221 4801 / 077 788 8215
senthuraan.m@gmail.com

முருகமுர்த்தி செந்தூரன்
இல.240, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

021 221 4801 / 077 788 8215
senthuraan.m@gmail.com

With Best Compliments from....

சூபிகா ஜுவெல்லர்ஸ்

ஓடர் நகைகள்
குறித்த தவணையில்
உத்தரவாதத்துடன்
செய்து கொடுக்கப்படும்

164, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
T.P: 021 2217120

சூபிகா

கோல்ட் ரெஸ்ரிங் சென்டர்

No.205A, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
T.P: 021 2217120

With Best Compliments from....

**SINGHAM'S
TEXTILES**

Dealers in Textiles

Sarees, Shalwars,
Shirt,
T-Shirt,
Blouse
Materials
&
Lining
Materials

Prop: P.Kugarajasingham
No, 172 K.K.S.Road, Jaffna
Tel : 021 222 3443, 0772503237

With Best Compliments from....

இராஜபுரம்
இராஜேஸ்வரி
ரெக்ஸ்ரெல்ஸ்
RAJASWARIE TEXTILE

Dealers in
All kind of
silk sarees
and
sudithar

No: 105,
Power House Road,
Jaffna
0212226953

இல.105
மின்சார நிலைய வீதி.
யாழ்ப்பாணம்.
0212226953

With Best Compliments from....

V.M.K.
JEWELLERY

வீ.எம்.கே. ஜுவல்லர்

Dealers in 22kt
gold Jewellery

Kandy Road,
Chavakachcheri.
021 227 1616
0777 849 369

No.80/03,
Kasthuriar Road,
Jaffna.
021 2222515
0777 849 369

கிருபா லேர்னர்ஸ் KIRUBAA LEARNERS

அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற வடக்கின் முதல்தர
கனரக சாரதிய் பயிற்சி பாடசாலை

விரைவான சாரதி அனுமதிப்பத்திரம்.
இரவு நேர வாகனப் பயிற்சி.
தவணை முறைக் கட்டணங்கள்.
சகல க்ளைகளிலும் வாகனப் பயிற்சி.
விசேட பரீட்சை ஒழுங்குகள்.

-தலைமைக் காரியாலயம்-
226, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
021 222 4353, 0777 225 292

சுன்னாகம். 021 224 2022	ஆவரங்கால். 021 222 6688	வவுனியா. 024 222 7777	புனகர். 070 333 7171
பருத்தித்துறை. 021 226 1100	நெல்லம்பு. 021 226 0700	கள்ளொச்சி. 021 228 5505	முறுங்காவில். 070 333 6161
கச்சேர். 021 222 6699	சாவகச்சேர். 021 227 0700	விசுவாடு. 021 320 1515	மன்னார். 023 225 1656

NEW SCIENCE WORLD

VICTORY MUST

New Science World
(Navalar Road - Brown Road Junction, Jaffna.)

☎ 021 221 6690 077 336 4055

With Best Compliments from....

கலைவாணி! நகை மாளிகை

22 கரட் தங்க நகைகள் இலுக்கு
உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்

தங்கப்பவண்
நகை விபாபாரம்
உங்கள் நயம் நம்பிக்கை
நாயமுள்ள தங்க வைர
நகைகளுக்கு சிறந்த
ஸ்தாபனம்

(235) 111-B, கஸ்தூரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
T.P: 021.2227356, 077 7111128

குமரி கண்டத்து குமரன்
குறிஞ்சி நில தலைவன் ஆதி
சித்தன் வேளான்மையை
வகுத்த வேலன் நாள் வாரம்
மாதம் ஆண்டு என தொகுத்த
விண்ணின் தமிழர்களின்
மன்னன் ஆறு ஒழுக்கம்
அமைத்து ஏழில் ஏறிய
இறைவன் எம் தமிழின
முப்பாட்டன்
இவன் அழகில்
குளிர்ந்து போகிறது மனம்!
குகளே குறிஞ்சி நாயகா
குடி கொள்வாய் எம் மனதில்!